

228 වන කාණ්ඩය - 3 වන කලාපය
தொகுதி 228 - இல. 3
Volume 228- No. 3

2014 අගෝස්තු 07 වන බ්‍රහස්පතින්දා
2014 ஓகஸ்ட் 07, வியாழக்கிழமை
Thursday, 07th August, 2014

පාර්ලිමේන්තු විවාද (හැන්සාඩ්)

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்
(ஹன்சார்ட்)

PARLIAMENTARY DEBATES
(HANSARD)

නිල වාර්තාව
அதிகார அறிக்கை
OFFICIAL REPORT

අන්තර්ගත ප්‍රධාන කරුණු

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු

පෞද්ගලිකව දැනුම් දීමෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය:

අතුරුදහන් වූවන් පිළිබඳ පැමිණිලි විමර්ශනය කිරීමේ
ජනාධිපති කොමිසමට පත් කළ උපදේශක
මණ්ඩලය
නියං සහන

පෞද්ගලික මන්ත්‍රීන්ගේ පනත් කෙටුම්පත්:

සත්මේන්සිත්හවුල සමිතිය (සංස්ථාගත කිරීමේ) -
[ගරු ජානක වක්කුමුර මහතා] - පළමුවන වර
කියවන ලදී

කාලාවරෝධ (විශේෂ විධිවිධාන) පනත් කෙටුම්පත:

දෙවන වර කියවීම - විවාදය කල් තබන ලදී

පிரතාන உள்ளடக்கம்

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்

தனி அறிவித்தல்மூல வினா:

காணாமற்போனோர் பற்றிய முறைப்பாடுகளை
ஆராயும் ஜனாதிபதி ஆணைக்குழுவுக்கு
ஆலோசனை வழங்க நியமிக்கப்பட்ட நிபுணர்
குழாம்
வரட்சி நிவாரணம்

தனி உறுப்பினர் சட்டமூலங்கள்:

சத்மெத்தித்ஹவுல சங்கம் (கூட்டிணைத்தல்) -
[மாண்புமிகு ஜானக வக்கும்புர] - முதன்முறை
மதிப்பிடப்பட்டது

ஆட்சியுரிமை (விசேட ஏற்பாடுகள்) சட்டமூலம் :

இரண்டாம் மதிப்பு - விவாதம் ஒத்திவைக்கப்பட்டது

PRINCIPAL CONTENTS

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

QUESTION BY PRIVATE NOTICE:

Panel of Experts Appointed to Presidential
Commission of Inquiry into Disappearances of
Persons
Drought Relief

PRIVATE MEMBERS' BILLS:

Sathmethsithhauula Society (Incorporation) -
Hon. Janaka Wakkumbura] - Read the First time

PRESCRIPTION (SPECIAL PROVISIONS) BILL:

Second Reading - Debate Adjourned

පාර්ලිමේන්තුව பாராளுமன்றம் PARLIAMENT

2014 අගෝස්තු 07 වන බ්‍රහස්පතින්දා

2014 ஓகஸ்ட் 07, வியாழக்கிழமை

Thursday, 07th August, 2014

අ.භා.1.00 ට පාර්ලිමේන්තුව රැස් විය.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා [ගරු වන්දිම වීරක්කොඩි මහතා]
මූලාසනාදායී විය.

பாராளுமன்றம் பி.ப. 1.00 மணிக்குக் கூடியது.

பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள் [மாண்புமிகு சந்திம வீரக்கொடி]
தலைமை வகித்தார்கள்.

The Parliament met at 1.00 p.m.

MR. DEPUTY SPEAKER [THE HON. CHANDIMA
WEERAKKODY] in the Chair.

නිවේදන

அறிவிப்புக்கள்

ANNOUNCEMENTS

පාර්ලිමේන්තු කටයුතු පිළිබඳ කාරක සභා රැස්වීම

பாராளுமன்ற அலுவலர்கள் பற்றிய குழுக் கூட்டம்
MEETING OF COMMITTEE ON PARLIAMENTARY BUSINESS

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Deputy Speaker)

පාර්ලිමේන්තු කටයුතු පිළිබඳ කාරක සභාවේ රැස්වීමක් 2014 අගෝස්තු මස 7 වන බ්‍රහස්පතින්දා, එනම් අද දින පස් වරු 2.30ට ගරු කථානායකතුමාගේ නිල කාමරයේදී පැවැත්වීමට නියමිත බැවින්, එයට පැමිණ සහභාගි වන ලෙස ගරු සභික මන්ත්‍රීන් සියලු දෙනාට මෙයින් දැනුම් දීමට කැමැත්තෙමි.

ලිපි ලේඛනාදිය පිළිගැන්වීම

சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பத்திரங்கள்

PAPERS PRESENTED

2013 වර්ෂය සඳහා නැවත පදිංචි කිරීමේ අමාත්‍යාංශයේ කාර්ය සාධන වාර්තාව හා වාර්ෂික ගිණුම.- [නැවත පදිංචි කිරීමේ අමාත්‍යතුමා වෙනුවට ගරු දිනේෂ් ඉසවර්ධන මහතා]

සභාමේසය මත තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

சபாபீடத்தில் இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Ordered to lie upon the Table.

උපදේශක කාරක සභා වාර්තා ஆலோசனைக் குழு அறிக்கைகள் CONSULTATIVE COMMITTEE REPORTS

ගරු මහින්ද යාපා අබේවර්ධන මහතා (කෘෂිකර්ම අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு மஹிந்த யாப்பா அபேவர்தன - கமத்தொழில் அமைச்சர்)

(The Hon. Mahinda Yapa Abeywardena - Minister of Agriculture)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඉදිකිරීම්, ඉංජිනේරු සේවා, නිවාස හා පොදු පහසුකම් කටයුතු පිළිබඳ උපදේශක කාරක

සභාවේ සභාපතිතුමා වෙනුවෙන්, පහත සඳහන් වාර්තා සම්බන්ධයෙන් ඉදිකිරීම්, ඉංජිනේරු සේවා, නිවාස හා පොදු පහසුකම් කටයුතු පිළිබඳ උපදේශක කාරක සභාවේ වාර්තාව මම ඉදිරිපත් කරමි.

(i) 2010 සහ 2011 වර්ෂ සඳහා ජාතික නිවාස සංවර්ධන අධිකාරියේ වාර්ෂික වාර්තා;

(ii) 2011 වර්ෂය සඳහා ඉදිකිරීම් අභ්‍යාස සහ සංවර්ධන ආයතනයේ වාර්ෂික වාර්තාව; සහ

(iii) 2007 සහ 2008 වර්ෂ සඳහා රාජ්‍ය සංවර්ධන හා නිර්මාණ නීතිගත සංස්ථාවේ වාර්ෂික වාර්තා

සභාමේසය මත තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

சபாபீடத்தில் இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Ordered to lie upon the Table.

පෙත්සම්

மனுக்கள்

PETITIONS

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Deputy Speaker)

ගරු ඒ.ඩී. සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා - පැමිණ නැත.

ගරු මහින්ද යාපා අබේවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு மஹிந்த யாப்பா அபேவர்தன)

(The Hon. Mahinda Yapa Abeywardena)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, පහත සඳහන් පෙත්සම් දෙක මම පිළිගන්වමි.

(1) දික්කුඹුර, අභංගම පාර, අංක 7 දරන ස්ථානයෙහි පදිංචි වයි.ඒ. ලාල් මහතාගෙන් ලැබුණු පෙත්සම; සහ

(2) අතුරැස්ස, පෝරම, දෙතියාය පාර, අංක 216/1 දරන ස්ථානයෙහි පදිංචි එම්.පී. ඩේවිඩ් අප්පුහාමි මහතාගෙන් ලැබුණු පෙත්සම.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Deputy Speaker)

ගරු රංජිත් සියලිලාපිටිය මහතා - පැමිණ නැත.

ගරු ඩුමින්ද දිසානායක මහතා - පැමිණ නැත.

ගරු ලොහාන් රත්වත්තේ මහතා

(மாண்புமிகு லொஹான் ரத்வத்தே)

(The Hon. Lohan Ratwatte)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, කුණ්ඩසාලේ, විජේරාම මාවතේ, අංක 7 දරන ස්ථානයෙහි පදිංචි ආර්.එච්. ජයවර්ධන මහතාගෙන් ලැබුණු පෙත්සමක් මම පිළිගන්වමි.

ගරු මහාචාර්ය රාජීව් විජේසිංහ මහතා

(மாண்புமிகு பேராசிரியர் ராஜீவ் விஜேசிங்க)

(The Hon. (Prof.) Rajiva Wijesinha)

Hon. Deputy Speaker, I present a petition received from Mrs. Leela Peiris of No. 147/1, Mudaliwatta Road, Kadugannawa.

ඉදිරිපත් කරන ලද පෙත්සම් මහජන පෙත්සම් පිළිබඳ කාරක සභාවට පැවරිය යුතු යයි නියෝග කරන ලදී.

சமர்ப்பிக்கப்பட்ட மனுக்களைப் பொதுமனுக் குழுவுக்குச் சாட்டக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Petitions ordered to be referred to the Committee on Public Petitions.

(iii) ඔව්.

ඔබතුමා අසන ලද ප්‍රශ්නයේ (අ) (iii) සඳහා ආධාර ලැබෙන ආකාරය දැක්වෙන සම්පූර්ණ විස්තර ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. නාම ලේඛනයක් තිබෙනවා. ඕනෑ නම් මම නම් ටික කියන්නම්. මූල්‍ය ප්‍රතිපාදන ලේඛනයක් දීර්ඝ එකක්. මේ ඔක්කෝම කියවන්න ඕනෑද්?

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு அநுர திஸாநாயக்க)

(The Hon. Anura Dissanayake)

දිග ලේඛනයක් නේද?

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)

(The Hon. Dinesh Gunawardena)

දිගයි. සැහෙන ප්‍රමාණයකට ශිෂ්‍යත්ව දීලා තිබෙනවා නේ?

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு அநுர திஸாநாயக்க)

(The Hon. Anura Dissanayake)

ඔව්. කලබල වන්න එපා. මොනවා හරි එකක් හම්බ වුණාම හරි ආසාවෙන් කියවනවා. වෙන ඒවාත් එහෙම කියවනවා නම් හොඳයි.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)

(The Hon. Dinesh Gunawardena)

ඔබතුමාට කියවන්නයි, මම හැම දාම තොරතුරු දෙන්නේ.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு அநுர திஸாநாயக்க)

(The Hon. Anura Dissanayake)

2010 දී ශිෂ්‍යත්ව සංඛ්‍යාව 8,225ක් කිව්වා නේ. ඒ නාම ලේඛනය තිබෙනවාද?

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)

(The Hon. Dinesh Gunawardena)

පශ්චාත් උපාධි ශිෂ්‍යත්ව ලැබෙන සංඛ්‍යාවයි මම කියවන්න හැදෑවේ. සාමාන්‍ය පෙළ ශිෂ්‍යත්ව සංඛ්‍යාව වෙනම තිබෙනවා. පශ්චාත් උපාධි ශිෂ්‍යත්ව සංඛ්‍යාව වෙනම තිබෙනවා. ඒ, වර්ෂයෙන් වර්ෂය ඔබතුමා ඇසූ පරිදි.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு அநுர திஸாநாயக்க)

(The Hon. Anura Dissanayake)

විස්තර තිබෙනවා නම්, ඔය ප්‍රමාණයට වඩා file එක ලොකු වන්න ඕනෑ නේ?

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)

(The Hon. Dinesh Gunawardena)

File එකේ ඉංග්‍රීසි, දෙමළ, සිංහල පරිවර්තන ඔක්කෝම තිබෙනවා. ඒකයි මේ file එක විශාල.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு அநுர திஸாநாயக்க)

(The Hon. Anura Dissanayake)

එහෙම නම්, ඔය ප්‍රමාණයටත් වඩා විශාල වන්න ඕනෑ. නම් පමණක් තිබෙනවා නේ 8,225ක්, 15,536ක් -

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)

(The Hon. Dinesh Gunawardena)

අටදහස් ගණනක නම් කොහොම කියවන්නද?

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு அநுர திஸாநாயக்க)

(The Hon. Anura Dissanayake)

නැහැ, කියවන්න නොවෙයි. නම් ටික තිබෙනවාද?

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)

(The Hon. Dinesh Gunawardena)

මේ පිළිතුරට අට දහස් ගණනකගේ නම් ඇතුළත් කරන්න බැහැ.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு அநுர திஸாநாயக்க)

(The Hon. Anura Dissanayake)

අන්න ඒක තමයි මට දැන ගන්න ඕනෑ වෙලා තිබුණේ. ඔබතුමා කිව්වා, නම් ප්‍රමාණයක් තිබෙනවා කියලා. නමුත්, පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කරලා නැහැ නේද?

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)

(The Hon. Dinesh Gunawardena)

ගරු අනුර දිසානායක මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමා අහපු ප්‍රශ්නයට අදාළ පිළිතුර මෙහි තිබෙනවා. තේරුණාද? ඔබතුමා පිළිතුර කියවා බලන්න කෝ. ඔබතුමා ප්‍රශ්නයේ (අ) (i) කොටසින් අසා තිබෙන්නේ, "2010, 2011 සහ 2012 වර්ෂවලදී ජනාධිපති අරමුදලින් අධ්‍යාපන ආධාර ලබා දීම සඳහා සුදුස්සන් තෝරා ගනු ලැබූ පදනම කවරේද?" කියලායි.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு அநுர திஸாநாயக்க)

(The Hon. Anura Dissanayake)

ගරු ඇමතිතුමනි, මම (අ) (iii) කොටසින් ඒ ආධාරලාභීන්ගේ නම් අසා තිබෙනවා.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)

(The Hon. Dinesh Gunawardena)

ඔව්. (iii) කොටසින් ඔබතුමා නම් අසා තිබෙනවා.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு அநுர திஸாநாயக்க)

(The Hon. Anura Dissanayake)

ගරු ඇමතිතුමනි, (අ) (iii) කොටසින් මම අසා තිබෙන්නේ, "එම ආධාරලාභීන්ගේ නම් සහ එම එක් එක් පුද්ගලයාට ලබා දුන් ආධාර මුදල වෙන් වෙන් වශයෙන් කවරේද?" කියලායි.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)

(The Hon. Dinesh Gunawardena)

පශ්චාත් උපාධි දුන් අයගේ නම් ටික ඉදිරිපත් කරන්න අප උත්සාහ කර තිබෙනවා. ආධාර දුන් අතින් දහස් ගණනකගේ නම් ඉදිරිපත් කරන්න ඔබතුමා මට අවුරුද්දක් කල් දෙන්න. එහෙම නැතිව කරන්න බැහැ නේ. අවුරුද්දෙන් අවුරුද්ද දහස් ගණනකට මේ ආධාර ලබා දීලා තිබෙනවා. මේ මණ්ඩලයේ අතිගරු ජනාධිපතිතුමාත් ඉන්නවා. විරුද්ධ පක්ෂයේ නායකතුමාත් ඉන්නවා. එතුමන්ලා ඒ මණ්ඩලයේ ඉඳගෙන තමයි මේවා අනුමත කරන්නේ.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு அநுர திஸாநாயக்க)

(The Hon. Anura Dissanayake)

ගරු ඇමතිතුමනි, මම ඔබතුමාගෙන් හරි පැහැදිලි ලෙසම ඇහුවේ ඒ අයගේ නම් තිබෙනවාද, නැද්ද කියලායි. මම ඉස්සර වෙලා අහන විට ඔබතුමා කිව්වේ නම් සියල්ලම තිබෙනවා කියලායි. මම කිව්වා, "ඔබතුමාගේ අතේ තිබෙන ඔය file එකේ ප්‍රමාණය අනුව ඒ නම් ඔක්කොම තිබෙන්න විධියක් නැහැ, ඒ නම් සියල්ලම තිබෙනවා නම් ඔය file එක ඔයට වඩා විශාල වන්න ඕනැ" කියලා. ඉන් පසුව තමයි ඔබතුමා කිව්වේ, නම් නැහැ කියලා. නම් නැති එකේ අර්බුදය මම පිළිගන්නවා. මොකද 40,000කගේ පමණ නම් ලබා දෙන්න බැරි බව මම පිළිගන්නවා. ඔබතුමා මුලින්ම නම් තිබෙනවා කිව්වත්, ඇත්තටම නම් නැහැ. නම් ලබා දීමට තිබෙන දුෂ්කරතාවත් මම පිළිගන්නවා. 40,000කගේ නම් දෙන එක ඒ තරම් ලෙහෙසි නැහැ නේ, ගරු ඇමතිතුමාට. නාම ලේඛනය කරත්තයකවත් පටවාගෙන එන්න වෙයි. ඒක මම පිළිගන්නවා.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Deputy Speaker)

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, එහෙම නම් අප ඊළඟ ප්‍රශ්නයට යමුද?

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு அநுர திஸாநாயக்க)

(The Hon. Anura Dissanayake)

මට පොඩි කාරණයක් අහන්න තිබෙනවා, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)

(The Hon. Dinesh Gunawardena)

අද හවස් වෙන්න කලින් එම නාම ලේඛනය පුස්තකාලයට ලබා දීමට මා කටයුතු කරනවා.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Deputy Speaker)

හොඳයි, ගරු ඇමතිතුමනි, නම් ටික පුස්තකාලයට ලබා දෙන්න.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)

(The Hon. Dinesh Gunawardena)

කොම්පියුටර් එකෙන් printout එකක් අරගෙන ඒ නම් ටික අද සවස් භාගයේ පුස්තකාලයට ලබා දීමට මා එකඟ වෙනවා, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි.

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේක අධ්‍යාපනය හදාරණ අපේ දරුවන්ගේ ප්‍රශ්නයක්. මේක ගැන අප දෙගොල්ලන් මේ තරම් වාද වීම සුදුසු නැහැ. අපේ දරුවන් දහස් ගණනක් මේ ආධාරවලින් ඉගෙන ගන්නවා. පිළිතුරේ ඉතිරි කොටස මා සභාගත* කරනවා. ඇමුණුම් පුස්තකාලගත** කිරීමට කටයුතු කරනවා.

* සභාමේසය මත තබන ලද පිළිතුරේ ඉතිරි කොටස:

* சபாபீடத்தில் வைக்கப்பட்ட விடையின் எஞ்சிய பகுதி :

* Rest of the Answer tabled:

(iii) ඔබ			
වර්ෂය	ශිෂ්‍යත්වලාභියා	ශිෂ්‍යත්ව සංඛ්‍යාව	මුදල (රු)
2010	අ.පො.ස. උසස් පෙළ ශිෂ්‍යාධාර (මසකට රු.500/- බැගින් එක් අයෙකුට වසරකට රු.6000/- ක් ප්‍රදානය කරනු ලැබේ) * අදාළ නාමලේඛණය ඇමුණුම 01 මගින් ඉදිරිපත් කර ඇත.	8218 අ.පො.ස.(සා පෙළ) - 2008 පළමු වාරිකය	 49,308,000.00
	පශ්චාත් උපාධි ශිෂ්‍යත්ව		
	බාලසුන්දරම් සිව්වැනි මහතා	1	200,000.00
	කේ.ඩී.පී. හේමචන්ද්‍ර මහතා	1	200,000.00
	ඒ.ඩී.එස්. අතපත්තු මෙනවිය	1	2,000,000.00
	ඩී.පේ. සූරියපට්ටාචාරි මහතා	1	200,000.00
	එච්.ඒ.වී.එස්. ආරියරත්න මහත්මිය	1	400,000.00
	ඒ.සු.එච්. ගුණවර්ධන මෙනවිය	1	400,000.00
	පී.ඩී.බී. දමයන්ත මහතා	1	960,606.03
	එකතුව	8225	53,668,606.03

** පුස්තකාලයේ තබා ඇත.

** தரனிலையத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

** Placed in the Library.

වර්ෂය	ශිෂ්‍යත්වලාභියා	ශිෂ්‍යත්ව සංඛ්‍යාව	මුදල (රු)
2011	අ.පො.ස.උසස් පෙළ ශිෂ්‍යාධාර (මසකට රු.500/- බැගින් එක් අයෙකුට වසරකට රු.6000/- ක් ප්‍රදානය කරනු ලැබේ) * අදාළ නාමලේඛණය ඇමුණුම 02 මගින් ඉදිරිපත් කර ඇත.	7953 අ.පො.ස.(සා පෙළ) - 2008 දෙවන වාරිකය 7578	47,718,000.00
		අ.පො.ස.(සා පෙළ) - 2009 පළමු වාරිකය	45,468,000.00
	<u>පශ්චාත් උපාධි ශිෂ්‍යත්ව</u>		
	පී.ඩී.බී. දමයන්ත මහතා	1	39,393.97
	ආර්.එම්.සී.ඩබ්.එම්. රත්නායක මහතා	1	600,000.00
	ඒ.යූ.එච්. ඔණවර්ධන මෙනවිය	1	400,000.00
	වී. සුමනසේකර මහතා	1	1,000,000.00
	බිහිනි ඒකනායක මෙනවිය	1	600,000.00
	එකතුව	15,536	95,825,393.97
වර්ෂය	ශිෂ්‍යත්වලාභියා	ශිෂ්‍යත්ව සංඛ්‍යාව	මුදල (රු)
2012	අ.පො.ස.උසස් පෙළ ශිෂ්‍යාධාර (මසකට රු.500/- බැගින් එක් අයෙකුට වසරකට රු.6000/- ක් ප්‍රදානය කරනු ලැබේ) * අදාළ නාමලේඛණය ඇමුණුම 03 මගින් ඉදිරිපත් කර ඇත.	7181 අ.පො.ස.(සා පෙළ) - 2009 දෙවන වාරිකය 9311 අ.පො.ස.(සා පෙළ) - 2010 පළමු වාරිකය	43,086,000.00 55,866,000.00
	<u>පශ්චාත් උපාධි ශිෂ්‍යත්ව</u>		
	බාලසුන්දරම් සිව්‍යානි මහතා	1	200,000.00
	පී.අයි. සමන්මලි කරුණානායක මෙනවිය	1	3,036,238.00
	එකතුව	16,494	102,188,238.00
(ඇ)	පැන නොනගී.		

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Deputy Speaker)

එහෙම නම් අපි ඊළඟ ප්‍රශ්නයට යමු.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)

(The Hon. Dinesh Gunawardena)

අදත් මේ පාර්ලිමේන්තුව නැරඹීමට පැමිණි පාසල් දරුවන් ගැලරියේ සිටිනවා.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு அனூர திஸாநாயக்க)

(The Hon. Anura Dissanayake)

ඒ ප්‍රශ්නය ඇහුවේ ඒවා ලැබිලා තිබෙන්නේ දරුවන්ටද කියලා බලන්නයි. කාගේ දරුවන්ටද කියන එක ගැන ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)

(The Hon. Dinesh Gunawardena)

අන්න ඒක හොඳ ප්‍රශ්නයක්.

ඉවත ලන ප්‍රතිදීප්ත පහන් සහ ජංගම දුරකථන:**ප්‍රතිවක්‍රීකරණ ක්‍රියා මාර්ග**

அகற்றிய மின்விளக்குகள் மற்றும் கையடக்கத்

தொலைபேசிகள்: மீள்சுழற்சி நடவடிக்கை

DISCARDED FLUORESCENT LIGHTS AND MOBILE PHONES:
RECYCLING MEASURES

3920/'13

5. ගරු බුද්ධික පතිරණ මහතා

(மாண்புமிகு புத்திக பதிரண)

(The Hon. Buddhika Pathirana)

පරිසර හා පුනර්ජනනීය බලශක්ති අමාත්‍යතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය - (1):

- (අ) (i) ශ්‍රී ලංකාව තුළ සංයුක්ත ප්‍රතිදීප්ත පහන් (CFL), ප්‍රතිදීප්ත නළ (ටියුබ් ලයිට්) සහ ජංගම දුරකථන භාවිතය විශාල ලෙස ඉහළ ගොස් ඇති බවත්;
- (ii) එම උපාංග භාවිතය ඉහළ යාමත් සමග පරිසරයට එක් වන රසදිය හා කැඩිම්යම් ප්‍රමාණය ඉහළ යන බවත්;

එතුමා පිළිගන්නෙහිද?

- (ආ) ඉවත ලන සංයුක්ත ප්‍රතිදීප්ත පහන්, ප්‍රතිදීප්ත නළ සහ ජංගම දුරකථන ප්‍රතිවක්‍රීකරණය කිරීම සඳහා මේ වන විට ගෙන ඇති ක්‍රියාමාර්ග කවරේද යන්න එතුමා සඳහන් කරන්නෙහිද?

- (ඇ) (i) ලෝකයේ දියුණු රටවල ජලයට එක් වන රසදිය හා කැඩිම්යම් පරික්ෂා කිරීම සඳහා විශේෂිත උපකරණ භාවිත කරන බව දන්නේද;

(ii) ශ්‍රී ලංකාවේ එවැනි උපකරණ භාවිත කරන්නේද;

(iii) එසේ නොමැති නම්, එවැනි උපකරණ භාවිතය හඳුන්වා දීම සඳහා ගනු ලබන ක්‍රියාමාර්ග කවරේද;

යන්න එතුමා මෙම සභාවට දන්වන්නෙහිද?

- (ඈ) නො එසේ නම්, ඒ මන්ද?

சுற்றாடல், புதுப்பிக்கத்தக்க சக்தி அமைச்சரைக் கேட்டவினா:

- (அ) (i) இலங்கையினுள் C.F.L. மின் குமிழ்கள், குழாய் மின்விளக்குகள் (ரியூப் லைட்) மற்றும் கையடக்க தொலைபேசிகள் பாவனை பாரிய அளவில் அதிகரித்திருப்பதென்பதையும்;
- (ii) மேற்படி உபகரணங்களின் பாவனை அதிகரித்துள்ளதைத் தொடர்ந்து சுற்றாடலில் சேர்க்கின்ற பாதரசம் மற்றும் கெட்மியத்தின் அளவு அதிகரிக்கின்றது என்பதையும்

அவர் ஏற்றுக்கொள்வாரா?

- (அ) அப்புறப்படுத்தப்படுகின்ற C.F.L. மின்குமிழ்கள், கையடக்க தொலைபேசிகள் மற்றும் குழாய் மின் விளக்குகள் ஆகியவற்றின் மீள்சுழற்சிக்காக தற்போது மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள நடவடிக்கைகள் யாவை யென்பதை அவர் குறிப்பிடுவாரா?

- (இ) (i) உலகத்தில் வளர்ச்சியடைந்துள்ள நாடுகளில் நீருடன் சேர்க்கின்ற பாதரசம் மற்றும் கெட்மியம் பற்றி பரிசோதிப்பதற்காக விசேட உபகரணங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றமையை அறிவாரா என்பதையும்;
- (ii) இலங்கையில் அத்தகைய உபகரணங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றனவா என்பதையும்;
- (iii) இன்றேல், அத்தகைய உபகரணங்களின் பயன் பாட்டை அறிமுகப்படுத்துவதற்காக மேற்கொள்ளப்படும் நடவடிக்கைகள் யாவை யென்பதையும்

அவர் இச்சபையில் அறிவிப்பாரா?

- (இ) இன்றேல், ஏன்?

asked the Minister of Environment and Renewable Energy:

- (a) Will he admit that -

- (i) the use of compact fluorescent lights, fluorescent tube lights and mobile phones within Sri Lanka has increased to a greater extent; and
- (ii) the amount of mercury and cadmium added to the environment increases with the increase in the use of such equipment?

- (b) Will he state the measures taken by now to recycle the discarded compact fluorescent lights, fluorescent tube lights and mobile phones?

- (c) Will he inform this House -

- (i) whether he is aware that special equipment is used in developed countries in the world to check the mercury and cadmium added to the water;
- (ii) whether such equipment is used in Sri Lanka; and
- (iii) if not, the measures taken to introduce the use of such equipment?

- (d) If not, why?

ගරු ඒ.ඩී. සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා (පරිසර හා පුනර්ජනනීය බලශක්ති අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு ஏ.டி. சுசில் பிரேமஜயந்த - சுற்றாடல், புதுப் பிக்கத்தக்க சக்தி அமைச்சர்)

(The Hon. A.D. Susil Premajayantha - Minister of Environment and Renewable Energy)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු මෙසේයි.

(අ) (i) ශ්‍රී ලංකාව තුළ සංයුක්ත ප්‍රතිදීප්ත පහන් (CFL), ප්‍රතිදීප්ත නළ (ටියුබ් ලයිට්) සහ ජංගම දුරකථන භාවිතය විශාල ලෙස ඉහළ ගොස් ඇත.

(ii) එම උපාංග භාවිතය ඉහළ යාමත් සමඟ පරිසරයට එක් වන රසදිය හා කැඩීම්ප්‍රතිරෝධී ප්‍රමාණය ඉහළ යාමට හැකියාවක් ඇති නමුත් දැනට ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ අංක 1534/18 දරන 2008.08.01 දිනැති අතිවිශේෂ ගැසට් පත්‍රය ප්‍රකාර ප්‍රතිදීප්ත පහන්, ප්‍රතිදීප්ත නළ හා ජංගම දුරකථන උපද්‍රව්‍ය ප්‍රද්‍රව්‍ය කළමනාකාරී බලපත්‍රයක් - Scheduled Waste Management Licence - යටතේ නියාමනය සිදු කරයි.

(ආ) දැනට ලංකාව තුළ ජනනය වන භාවිතයෙන් ඉවත් කෙරුණු ප්‍රතිදීප්ත පහන් හා ප්‍රතිදීප්ත නළ ප්‍රතිචක්‍රීකරණය පිටිපන දකුණ, හෝමාගම පිහිටි Asia Recycling (Pvt.) Limited යන ආයතනය මගින් සිදු කරන අතර එම ආයතනය මධ්‍යම පරිසර අධිකාරියේ අපද්‍රව්‍ය කළමනාකරණ බලපත්‍රයක් සහිතව ක්‍රියාත්මක වෙයි. තවද පරිසර හා පුනර්ජනනීය අමාත්‍යාංශය හා මධ්‍යම පරිසර අධිකාරිය එක්ව භාවිතයෙන් ඉවත් කරනු ලැබූ ප්‍රතිදීප්ත පහන් ප්‍රතිචක්‍රීකරණයට යොමු කිරීමට වෙළෙඳ පොළ පදනම් කර ගත් යාන්ත්‍රණයක් සෑදීම සඳහා ඇති හැකියාවන් පිළිබඳව දැනට කටයුතු කරමින් පවතී.

එමෙන්ම මධ්‍යම පරිසර අධිකාරිය සමඟ අවබෝධතා ගිවිසුම්ගත වී ඇති මොබිටෙල් ආයතනය හා ඩයලොග් ආයතනය භාවිතයෙන් ඉවත් කෙරුණු ජංගම දුරකථන එකතු කිරීම සඳහා දිවයින පුරා පහසුකම් සපයා ඇති අතරම භාවිතයෙන් ඉවත් කරන ලද ජංගම දුරකථන එකතු කිරීම මධ්‍යම පරිසර අධිකාරියේ බලපත්‍රලාභී වෙනත් ඉලෙක්ට්‍රොනික අපද්‍රව්‍ය එකතු කරන ආයතන විසින් සිදු කරනු ලබයි.

(ඇ) (i) ලෝකයේ දියුණු රටවල ජලයට එක්වන රසදිය හා කැඩීම්ප්‍රතිරෝධී පරීක්ෂා කිරීම සඳහා පරමාණුක අවශෝෂණ වර්ණාවලිමානය (Atomic Absorption Spectrophotometer) සහ පාරජම්බුල - දෘශ්‍ය වර්ණාවලිමානය (UV - Visible) වැනි උපකරණ භාවිතා කරනු ලැබේ.

(ii) ශ්‍රී ලංකාවේ රාජ්‍ය මෙන්ම පෞද්ගලික ආයතන ගණනාවක්ම පරීක්ෂණ කටයුතු සඳහා පරමාණුක අවශෝෂණ වර්ණාවලිමානය (Atomic Absorption Spectrophotometer) සහ පාරජම්බුල - දෘශ්‍ය වර්ණාවලිමානය (UV - Visible) යන උපකරණ භාවිතා කරනු ලැබේ.

ශ්‍රී ලංකාවේ පිළිගත් ආයතන ගණනාවක එනම්, තේ පර්යේෂණ ආයතනය, රබර් පර්යේෂණ ආයතනය, පොල් පර්යේෂණ ආයතනය, ගන්නෝරුව කෘෂිකර්ම පර්යේෂණ ආයතනය, රජයේ රස පරීක්ෂක දෙපාර්තමේන්තුව, මධ්‍යම පරිසර අධිකාරිය, භූ විද්‍යා හා පතල් කාර්යාංශය, රජයේ බොහෝ විශ්වවිද්‍යාල (කොළඹ, පේරාදෙණිය, ජයවර්ධනපුර සහ කැලණිය),

ශ්‍රී ලංකා ආයෝජන මණ්ඩලය, කාර්මික තාක්ෂණ ආයතනය සහ බොහෝ පෞද්ගලික රසායනාගාරයන්හි ඉහත සඳහන් කරන ලද උපකරණ භාවිතා කරනු ලැබේ.

(iii) මධ්‍යම පරිසර අධිකාරිය යටතේ ඇති පර්යේෂණාගාරය යාවත්කාලීන කිරීමට දැනට කටයුතු කරනු ලැබේ.

(ඈ) පැන නොනගී.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Deputy Speaker)

පළමුවැනි අතුරු ප්‍රශ්නය.

ගරු බුද්ධික පතිරණ මහතා

(மாண்புமிகு புத்திக பதிரண)

(The Hon. Buddhika Pathirana)

ගරු ඇමතිතුමනි, ලෝකයේ බොහෝ රටවල සංයුක්ත ප්‍රතිදීප්ත පහන් - CFL බල්බ - නිෂ්පාදනය කරද්දීම අහඹු ලෙස සාම්පල් අරගෙන ඒවායේ ප්‍රමිතිය පිළිබඳව සොයා බලනවා වාගේම ඒ ඒ රටවලට ගෙන්වන පහන්වලින් අහඹු ලෙස සාම්පල් අරගෙන ඒවායේ තිබෙන mercury ප්‍රමාණය සහ බැර ලෝහ පිළිබඳව අධ්‍යයනය කරනවා.

පසු ගිය දවස්වල ලංකාවේ වාර්තා පළ වුණා, CFL bulb එකකින් වතුර ලීටර් 6000ක් වකුගඩු ආබාධ ඇති කරන මට්ටමට දූෂණය කරන්න පුළුවන් කියා. ඒ නිසා මේ පළ වන වාර්තාත් එක්ක අඛණ්ඩව සොයා බැලීමේ වැඩ පිළිවෙළක් මේ මොහොතේ අමාත්‍යාංශයෙන් ක්‍රියාත්මක වෙනවාද?

ගරු ඒ.ඩී. සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා

(மாண்புமிகு ஏ.டி. சுசில் பிரேமஜயந்த)

(The Hon. A.D. Susil Premajayantha)

බණ්ඩාරනායක සම්මන්ත්‍රණ ශාලාවේ පිටුපස පරිශ්‍රයේ දේශීය විධියට හඳුලා තිබෙන රහහළේ මීට පෙර මගේ ප්‍රධානත්වයෙන් එවැනි දේවල් ඒක රාශී කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළක් ආරම්භ වුණා. එදා දිවයිනේ ප්‍රමුඛ පෙළේ පෞද්ගලික ආයතන වන ඩයලොග්, එටිසලාට්, අබාන්ස් වැනි ආයතන, CFL bulbs නිෂ්පාදන ආයතන සහ ප්‍රතිචක්‍රීකරණ ආයතන මේ සියල්ලම එකතු වෙලා අපි දියත් කිරීමක් - launch එකක් - විධියට ඉලෙක්ට්‍රොනික අපද්‍රව්‍ය ඒක රාශී කිරීමේ සහිත දෙකක් ප්‍රකාශයට පත් කළා. අපි අපේක්ෂා කළේ ටොන් 12යි. හැබැයි, සහිත දෙකක් තුළ අපට ටොන් 28ක් එකතු වුණා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, දැනට පාසල්වල අත්හැර දමන පැරණි පරිගණක යන්ත්‍ර තිබෙනවා. ඒ වාගේම රසායනාගාරවල රසදිය භාවිත කරනවා. අපි තමුන්නාන්සේලාගේ කාලයේ වාගේ නොවෙයි, දැන් නම් ඒවා සීමිතයි. දැන් රසදිය දෙන්නේත් නැහැ. ඉස්සර අපි ඒවායින් සෙල්ලම් කළා. එවැනි දේවල් ඒක රාශී කරන්න, පරණ පරිගණක යන්ත්‍ර ඒක රාශී කරන්න වැඩ පිළිවෙළක් දැනට මධ්‍යම පරිසර අධිකාරිය හරහා ක්‍රියාත්මක වෙනවා. ඒ වාගේම අද පෞද්ගලික අංශයේ විවිධ තාක්ෂණ උපකරණ නිෂ්පාදනය කිරීම සඳහා මේවා වැඩි හරියක් භාවිත කරනවා. භාවිතයෙන් පස්සේ ඒ තාක්ෂණ උපකරණ ඉවත දමන විට ඒවාත් මේ පරිසරයට එකතු වෙනවා. සමහර අය නොදන්නම් බිමට විසි කරනවා. CFL bulbs එකක් එහෙම තමයි. ඇත්ත වශයෙන්ම පසු ගිය වසර කිහිපය තුළ තමයි CFL bulbs එක බහුල වශයෙන් භාවිත කරන්න හඳුන්වා දෙනු ලැබුවේ. මොකද, බලශක්තිය අරපිරිමැස්මට. හැබැයි, ඔබතුමා කිව්වා

[ගරු ඒ.ඩී. සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා]

වාගේ ඒ අතරතුර එන අතිරේක ප්‍රතිඵලයක් තමයි ඒවා බැහැර කිරීමේදී පරිසරයට නිරාවරණය වුණු ගමන් පසට එකතු වෙලා එහි ප්‍රතිඵල විධියට මෙවැනි ප්‍රශ්න එන එක. ඒ නිසා මේ පිළිබඳව ක්‍රම කිහිපයක් භාවිත කරනවා. දැනට අපි ආරම්භ කර තිබෙන launch එකේ වැඩ පිළිවෙළ අඛණ්ඩව ඉදිරියට ගෙන යනවා. ඒ වාගේම, පෞද්ගලික අංශයත් සම්බන්ධ කර ගෙන බල පත්‍ර ලබා දීලා ඒ කටයුත්ත සම්බන්ධයෙන් නියාමනයක් කරනවා. ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමා කිවවා වාගේ වෙනත් රටවල භාවිත වන, මෙවැනි නිෂ්පාදන ඇති කරන අවස්ථාවේදී ප්‍රමිතීන් හා අනිකුත් දේවල් පිළිබඳව පරීක්ෂා කරන මට්ටමට ගෙන ඒම සඳහා තමයි මධ්‍යම පරිසර අධිකාරිය යාවත්කාලීන කිරීම සඳහා මොරටුව විශ්වවිද්‍යාලය සමඟ දැනට අපි කටයුතු කර ගෙන යන්නේ.

ගරු බුද්ධික පතිරණ මහතා

(මාණ්ඩුක පුත්තික පතිරණ)

(The Hon. Buddhika Pathirana)

ගරු ඇමතිතුමනි, සාමාන්‍යයෙන් කියනවා, CFL bulb එකක් කුඩු වෙලා ඇදක මෙට්ට, කොට්ටවලට වැටුණොත්, සේදුවත් අවුරුදු 20ක් යන තෙක් එහි බලපෑම තිබෙනවාය කියා. ඒ නිසා එවැනි කුඩු විසිරුණාම ඒවා ගිනි තියා දමන්නය කියා තමයි කියන්නේ. ගරු ඇමතිතුමා කිවවා, ජලාස්ථික් ආදී අපද්‍රව්‍ය එකතු කරන සති දෙකක වැඩ පිළිවෙළක් තිබුණාය කියා. අපි දන්නවා, අවුරුද්දේ දින 365හිම හෝ අධික අවුරුද්දක නම් දින 366හිම මෙවැනි අපද්‍රව්‍ය එකතු වෙන බව. සති දෙක ඉවර වුණා නම් ලබන මාසයේ එකතු වෙන අපද්‍රව්‍ය ටික ඊළඟ අවුරුද්ද වන තුරු තියා ගෙන ඉන්න වැඩ පිළිවෙළ හරියන්නේ නැහැ. ඒ නිසා දිස්ත්‍රික් මට්ටමෙන් හෝ ප්‍රාදේශීය ලේකම් මට්ටමෙන් හෝ ග්‍රාම නිලධාරී මට්ටමෙන් එවැනි අපද්‍රව්‍ය එකතු කිරීමේ අඛණ්ඩ වැඩ පිළිවෙළක් දවස් 365හිම එහෙම නැත්නම් අධික අවුරුද්දක නම් දවස් 366හිම ක්‍රියාත්මක වෙනවාද?

ගරු ඒ.ඩී. සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා

(මාණ්ඩුක ෭.෫. ෨෦෧෭ ජනවාරි ෨෫)

(The Hon. A.D. Susil Premajayantha)

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අපි ඒ කළේ සති දෙකක launch එකක්. ඕනෑම product එකක් market කරනකොට marketing strategy එකක් හැටියට launch එකක් කරනවා. ඊට සමාන වැඩ පිළිවෙළක් තමයි අපි කළේ. පෞද්ගලික අංශයත් එක්ක එකතු වෙලා launch එකක් තමයි අපි කළේ. ඒ කියන්නේ ඇස් ඇරවීමක් කරනවා. ඊට පස්සේ මේ වැඩ පිළිවෙළ අඛණ්ඩව කර ගෙන යාමට, සැම ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාසයකම පරිසර නිලධාරීන් ඉන්නවා. තරග විභාගයක් තියා ළඟදීත් අපි පත්වීම එකසිය ගණනක් දුන්නා. ඒ සියලු දෙනාම පාහේ ජීව විද්‍යා හෝ භෞතික විද්‍යා උපාධිධාරීන්. උපාධිධාරීන් නොවන අය පරිසර නිලධාරීන් හැටියට පත් කරන්නේ නැහැ. ඒ අය පුහුණු කරලා ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලවලට අනුයුක්ත කර තිබෙනවා, පරිසර නිලධාරීන් හැටියට. ඒ ගොල්ලන්ගේ duty එකේ කොටසක් තමයි මේ පරිසරයට එකතු වන බැර ලෝහ පිළිබඳව - විශේෂයෙන්ම තාක්ෂණ දියුණුවත් එක්කම මේ තත්ත්වය ඇති වන්නේ- අපි සකස් කර තිබෙන වැඩසටහන ක්‍රියාත්මක කිරීම. ඒක අඛණ්ඩව සිදු වෙනවා.

ගරු බුද්ධික පතිරණ මහතා

(මාණ්ඩුක පුත්තික පතිරණ)

(The Hon. Buddhika Pathirana)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මගේ තුන්වැනි අතුරු ප්‍රශ්නය මෙයයි.

ගරු ඇමතිතුමා දෙවැනි අතුරු ප්‍රශ්නය අවසානයේ දී වැදගත් කාරණයක් සඳහන් කළා, බැර ලෝහ පිළිබඳව. දැන් මේ බැර

ලෝහ අපේ ජල මූලාශ්‍රවලටත් එකතු වෙමින් තිබෙනවා. මේ අවස්ථාවේ ජලසම්පාදන හා ජලාපවහන අමාත්‍යතුමාත් මේ ගරු සභාවේ සිටිනවා. ක්ලෝරිනීකරණයෙන් අපට ජලයේ බැක්ටීරියා විනාශ කරන්නට පුළුවන්. හැබැයි, මේ බැර ලෝහ ගැන පරීක්ෂා කර සොයා බලනවාය කියන ක්‍රමවේදය කොළඹ ආශ්‍රිතව ක්‍රියාත්මක වන ක්‍රමවේදයක් පමණයි. හැම ජලසම්පාදන යෝජනා ක්‍රමයක් ආශ්‍රිතවම එය ක්‍රියාත්මක වන්නේ නැහැ. ඒ නිසා ඔබතුමන්ලාගේ අමාත්‍යාංශයත්, ජලසම්පාදන හා ජලාපවහන අමාත්‍යාංශයත් සම්බන්ධ වෙලා මේ ජල මූලාශ්‍ර සහ ජලයට එකතු වන බැර ලෝහ පිළිබඳව ඒ ඒ ජල සම්පාදන යෝජනා ක්‍රම මට්ටමින් සොයා බැලීම සඳහා වැඩ පිළිවෙළක් තිබෙනවාද? ඒ වාගේම දැනට පාවිච්චි කරන මේ CFL බල්බ ඇතුළු සියලු නිෂ්පාදන තුළ ප්‍රමිතියෙන් තොර නිෂ්පාදන තිබෙනවාය කියලා වාර්තා වෙලා තිබෙනවාද? ඒ සම්බන්ධයෙන් ගත් ක්‍රියා මාර්ග මොනවාද?

ගරු ඒ.ඩී. සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා

(මාණ්ඩුක ෭.෫. ෨෦෧෭ ජනවාරි ෨෫)

(The Hon. A.D. Susil Premajayantha)

ප්‍රමිතීන් පරීක්ෂා කිරීම සඳහා තමයි අපේ රසායනාගාර පරීක්ෂණ සිදු කරනු ලබන්නේ. ඊට අමතරව අපි බොහෝ අවස්ථාවල මේවා cross-check කරන්න -තවත් ආයතනයකින් ස්වාධීනව තොරතුරු ලබා ගන්න- ITI එකට යවනවා. ITI එක තමයි අද වඩාත්ම දියුණු රසායනාගාරය ලෙස පවතින්නේ. ඒ වාගේම අපි මේ සඳහා විශ්වවිද්‍යාලත් සම්බන්ධ කර ගන්නවා. ඕනෑම ආකාරයක කර්මාන්තයක් හෝ පරිසරයට බලපාන යම් ව්‍යාපෘතියක් රටේ ආරම්භ කරනවා නම් අනිවාර්යයෙන්ම EIA Report එකක් - Environmental Impact Assessment Report එකක් - ගන්න ඕනෑ. ඒ Report එක මත තමයි, කොන්දේසි පනවලා අපි ඒ කටයුත්ත කර ගෙන යන්න දෙන්නේ. මගේ උත්තරය අවසන් කරන්න කලින් ඔබතුමාට කියන්න ඕනෑ, Minamata Convention එක ගැන.

ගරු බුද්ධික පතිරණ මහතා

(මාණ්ඩුක පුත්තික පතිරණ)

(The Hon. Buddhika Pathirana)

ගරු ඇමතිතුමනි, ඔබතුමා මට කීවේ නැහැ වෙළෙඳ පොළේ තිබෙන ඒවා-

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(පிரතිඥ සභාපතිතුමා)

(The Deputy Speaker)

අතුරු ප්‍රශ්න අසා ඉවරයි.

ගරු බුද්ධික පතිරණ මහතා

(මාණ්ඩුක පුත්තික පතිරණ)

(The Hon. Buddhika Pathirana)

ඒක පිළිතුරෙන් කියැවුණේ නැහැ.

ගරු ඒ.ඩී. සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා

(මාණ්ඩුක ෭.෫. ෨෦෧෭ ජනවාරි ෨෫)

(The Hon. A.D. Susil Premajayantha)

ඉන්න මම කියන්නම්.

දැනට වෙළෙඳ පොළේ තිබෙන ඒවා සම්බන්ධව එන පැමිණිලි අපි පරීක්ෂා කරනවා. ප්‍රමිතීන් පරීක්ෂා කිරීම සඳහා අපි රසායනාගාරවලට යවනවා. ඒ විතරක් නොවෙයි. දැන් ඔබතුමා කියන කාරණයට හරියටම අදාළයි Minamata Convention on Mercury එකට. Minamata Convention on Mercury එක ආරම්භ වුණ හැටි මම කියන්නම්. ජපානයේ මුහුද ආශ්‍රිතව තිබෙන්නා වූ මිනමාටා කියන කුඩා ග්‍රාමයේ 1940 ගණන්වල පොහොර නිෂ්පාදනාගාරයක් ආරම්භ කළා. එහි ප්‍රතිඵලයක්

හැටියට 1956, 1957 වන කොට ඒ ප්‍රදේශයේ විශාල පිරිසකට හඳුනා ගත නොහැකි රෝගයක් වැළඳුණා. ඒ රෝගය මොකක්ද කියලා ඒ රටේ වෛද්‍යවරයෙක් පරීක්ෂණය කරලා හොයා ගත්තා. ගරු බුද්ධිමත් පතිරණ මන්ත්‍රීතුමා, තමුන්නාන්සේ වෛද්‍යවරයෙක් වෙන්න නේ ගියේ. දේශපාලනයට ඇවිත් තිබෙන්නේ වෙන ගමනක්. කොහොම වුණත් තමුන්නාන්සේට බොහොම ලේසියෙන් මේ කාරණය තේරුම් ගන්න පුළුවන්. ඒ රෝගයේදී බොහෝ විට වෙන්නේ ස්නායු පද්ධතිය ආබාධයට ලක් වෙන එක. අපි දන්නවා ස්නායු දෙකක් අතර පණිවුඩ හුවමාරු කිරීමේ ක්‍රමයක් තිබෙන බව. අපි කියන්නේ සමහර අයගේ වයර් මාරු වෙලා කියලා. ඒ වාගේ වැඩක් වෙනවා රසදිය ශරීරගත වීම නිසා. ඒක වැළඳුණේ මාළුන්ගෙන්. මුහුදේ මාළු ඒ කර්මාන්තශාලාවෙන් පිටවෙන ද්‍රව්‍ය ආහාරයට ගන්නා. ඒ මාළු ආහාරයට ගන්න ධීවර ජනතාව මේ රෝගයට ගොදුරු වුණා. අදටත් ඉන්නවා ඒ රෝගය වැළඳුන අය. ඒ අයට වන්දි ගෙවලා තිබෙනවා. ඒ අය පුනරුත්ථාපනය කරනවා. හැබැයි, ජපන් රජය මැදිහත් වෙලා මුහුදේ තිබුණු අක්කර පහක විතර පස සම්පූර්ණයෙන් ඉවත් කරලා, ඒවා වෙනම වැකිවලට දාලා, අපද්‍රව්‍ය ගොඩබිමට එකතු වෙන්න බැරි විධියට ඉතාම අලංකාර විධියට සකස් කළා. මේ ලොවේ රටවල් ගණනාවක් එකතු වෙලා ජපානයේදී Minamata Convention on Mercury අත්සන් කළේ, ඔබතුමා කියපු රසදිය කියන බැර ලෝහය ඒ කර්මාන්තශාලාවෙන් පිට වීම නිසා. හැබැයි, ඒ කර්මාන්තශාලාව වැහුවේ නැහැ. ජපානයේ ජනතාවත් එක්ක එකතු වෙලා ඒ අපද්‍රව්‍ය මුහුදට යන එක සම්පූර්ණයෙන් නවත්වලා, ඒ කර්මාන්තශාලාව නවීකරණය කළා. එවැනි තැනකට එන්න තමයි, අපි මේ ප්‍රයත්නය දරන්නේ.

හම්බන්තොට වරාය: මෙහෙයුම් කටයුතු
අම්පාන්තොට්ටායේ තුறைමුකුම: තොම්බාට්ටායේ
තලවැටිල්ලකරු
HAMBANTOTA PORT : OPERATIONAL ACTIVITIES

4507/'13

6. ගරු සුජීව සේනසිංහ මහතා

(மாண்புமிகு சுஜீவ சேனசிங்க)

(The Hon. Sujeewa Senasinghe)

මහමාර්ග, වරාය හා නාවික අමාත්‍යතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය - (1) :

- (අ) (i) හම්බන්තොට වරාය ආරම්භ කළ දින සිට මේ දක්වා එහි නඩත්තු කටයුතු වෙනුවෙන් වැය වූ මුදල කොපමණද;
- (ii) හම්බන්තොට වරාය තුළින් රුපියල් මිලියන 420 ක ආදායමක් ලැබී ඇති බව සනාථ කරන්නේද;
- (iii) එම වරාය ඔස්සේ වාහන ආනයනය කිරීමෙන් හා ප්‍රතිඅපනයනයෙන් මෙතෙක් උපයා ඇති ආදායම කොපමණද;

යන්න එතුමා සඳහන් කරන්නෙහිද?

- (ආ) (i) හම්බන්තොට වරායේ කටයුතු ආරම්භ කිරීමට පෙර සියලු අපනයන හා ප්‍රතිඅපනයනගත වාහන ගොඩබැසීම හා නැව්ගත කිරීම සිදු කරනු ලැබුවේ කොළඹ වරායේ බවත්;
- (ii) සාධාරණ හේතුවක් නොමැතිව එම කටයුතු කොළඹ වරායෙන් ඉවත් කර හම්බන්තොට වරාය වෙත ගෙන යෑමෙන් වාහන ආනයනකරුවන්ට වැඩි පිරිවැයක් දැරීමට සිදුවන බවත්;

එතුමා පිළිගන්නෙහිද?

- (ඇ) (i) හම්බන්තොට වරායට නුදුරින්, ජාත්‍යන්තර මුහුදු මාර්ගය ඔස්සේ දිනකට නැව් 400ක් පමණ යාත්‍රා කරනු ලබන්නේද;
- (ii) එම නැව් අතරින් ඉන්ධන ලබා ගැනීම සඳහා හම්බන්තොට වරායට පැමිණෙන නැව් සංඛ්‍යාව කොපමණද;

යන්න එතුමා මෙම සභාවට දන්වන්නෙහිද?

- (ඈ) නොඑසේ නම්, ඒ මන්ද?

நெடுஞ்சாலைகள், துறைமுகங்கள் மற்றும் கப்பற்றுறை அமைச்சரைக் கேட்டவினா:

- (அ) (i) அம்பாந்தோட்டை துறைமுகம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட நாளில் இருந்து இற்றைவரை அதன் பராமரிப்புப் பணிகளுக்காக செலவிடப்பட்ட பணத்தொகை எவ்வளவு;
- (ii) அம்பாந்தோட்டை துறைமுகத்தினூடாக ரூபா 420 மில்லியன் வருமானம் கிடைத்துள்ள தென்பதை நிரூபிப்பாரா;
- (iii) அத்துறைமுகத்தினூடாக வாகனங்களை இறக்குமதி செய்ததன் மூலமாகவும் மீள்-ஏற்றுமதி செய்ததன் மூலமாகவும் இற்றைவரை ஈட்டியுள்ள வருமானம் எவ்வளவு

என்பதை அவர் குறிப்பிடுவாரா?

- (ஆ) (i) அம்பாந்தோட்டை துறைமுகத்தின் நடவடிக்கைகளை ஆரம்பிக்க முன்னர் அனைத்து விதமான ஏற்றுமதிகளும் மீள் - ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்ற வாகனங்களை தரையிறக்குதல் மற்றும் கப்பலேற்றுதலும் கொழும்புத் துறைமுகத்திலேயே மேற்கொள்ளப்பட்ட தென்பதையும்;
- (ii) நியாயமான காரணமின்றி அந்நடவடிக்கைகளை கொழும்புத் துறைமுகத்தில் இருந்து அகற்றி அம்பாந்தோட்டை துறைமுகத்திற்கு கொண்டு சென்றதன்மூலம் வாகன இறக்குமதியாளர்களுக்கு அதிக கிரயத்தை ஏற்க நேரிட்டுள்ள தென்பதையும்

அவர் ஏற்றுக்கொள்கிறாரா?

- (இ) (i) அம்பாந்தோட்டை துறைமுகத்திற்கு அருகில் சர்வதேச கடல் மார்க்கத்தினூடாக நாளொன்றுக்கு ஏறக்குறைய 400 கப்பல்கள் பயணிக்கின்றனவா;
- (ii) அக்கப்பல்களில் எரிபொருளைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக அம்பாந்தோட்டை துறைமுகத்திற்கு வருகின்ற கப்பல்களின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு

என்பதை அவர் இச்சபைக்கு அறிவிப்பாரா?

- (ஈ) இன்றேல், ஏன்?

asked the Minister of Highways, Ports and Shipping:

- (a) Will he state -

- (i) the amount of money spent on the maintenance activities of the Hambantota Port from the date of its commencement up to date;

[ගරු සුජීව සේනසිංහ මහතා]

- (ii) whether he acknowledges the generation of an income of Rs 420 million through the Hambantota Port; and
- (iii) the income generated from importing and re-exporting vehicles through that port?
- (b) Will he admit the facts that -
 - (i) unloading and shipping of all exported or re-exported vehicles were handled by the Colombo Port prior to the commencement of operations of the Hambantota Port; and
 - (ii) vehicle importers have to pay an additional cost owing to the transfer of those activities from Colombo Port to Hambantota Port without any justifiable reason?
- (c) Will he inform this House-
 - (i) whether nearly 400 ships ply in the international waters close to the Hambantota Port in a day; and
 - (ii) out of those ships the number of ships that arrive at the Hambantota Port for fuelling ?
- (d) If not, why?

ගරු රෝහිත අබේගුණවර්ධන මහතා (මහාමාර්ග, වරාය හා නාවික අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு ரோஹித அபேகுணவர்தன - நெடுஞ்சாலைகள், துறைமுகங்கள் மற்றும் கப்பற்றுறை அமைச்சர்)

(The Hon. Rohitha Abeygunawardana - Minister of Highways, Ports and Shipping)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුර මෙසේයි.

- (අ) (i) මාගම් රුහුණපුර මහින්ද රාජපක්ෂ වරායේ 2014 ජුනි මස දක්වා නඩත්තු වියදම ආසන්න වශයෙන් රුපියල් මිලියන 45.296කි.
- (ii) ඔව්.
රුපියල් මිලියන 420ක ආදායමට වඩා වැඩි ආදායමක් ලබා ඇති බව සනාථ කළ හැක. අද දින වන විට රුපියල් මිලියන 1,236ක ආදායමක් ලබා ඇත.
- (iii) වාහන ආනයනය කිරීමෙන් හා ප්‍රතිඅපනයනය කිරීමෙන් මෙතෙක් උපයා ඇති ආදායම රුපියල් මිලියන 1,212.90ක් වේ.
- (ආ) (i) ඔව්.
- (ii) නැත.

කොළඹ වරායේ ඇති සීමිත භූමි ප්‍රමාණය හේතුවෙන් වාහන ප්‍රතිනැව්ගත කිරීමේ ඉඩකඩ සීමා වී තිබේ. නමුත් මාගම් රුහුණපුර මහින්ද රාජපක්ෂ වරාය තුළ ඇති විශාල භූමි ප්‍රමාණය උපයෝගී කරගෙන වාහන සුරක්ෂිතව ගාල් කිරීම සඳහා වූ ඉඩ ප්‍රමාණය වැඩි කිරීමට හැකි වීම තුළින් මේ වන විට වාහන ප්‍රතිනැව්ගත කිරීමේ

වෙළෙඳාමෙන් විශාල වර්ධනයක් ළඟා කර ගැනීමට හැකි වී ඇත. එමෙන්ම මාගම් රුහුණපුර මහින්ද රාජපක්ෂ වරාය ප්‍රධාන නෞකා මාර්ගයට ආසන්නයෙන් පිහිටීම තුළින් නෞකා සමාගම්වලට තම නෞකා මෙහෙයුම් කිරීමේදී ඉන්ධන පිරිවැය අවම කර ගැනීමට ඉඩ ලැබීම නිසා වැඩිපුර වාහන රැගත් නෞකා මෙහෙයුම් කිරීමට නෞකා සමාගම් පෙළඹී ඇත. එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස පහත අයුරින් මහින්ද රාජපක්ෂ වරාය තුළ ප්‍රතිනැව්ගත මෝටර් රථ ප්‍රමාණය වර්ධනය වී ඇත.

2012 - වාහන 4,338

2013 - වාහන 38,064

2014 ජුනි දක්වා 70,985

කොළඹ වරායේ ඇති සීමිත භූමි ප්‍රමාණය හේතුවෙන් දේශීය වාහන ආනයනකරුවන්ට ඔවුන්ගේ වාහන වරාය තුළ ගාල් කර තැබීමේ සීමාවන් පැනවී තිබුණ ද මාගම් රුහුණපුර මහින්ද රාජපක්ෂ වරාය තුළ රථ වාහන ගාල් කිරීම සඳහා ඇති විශාල ඉඩ කඩ හේතුවෙන් නිෂ්කාසනය කරගෙන යනතුරු ඒ වාහන සුරක්ෂිතව තබා ගැනීමට ඉඩ පහසුකම් සැලසී ඇත. මහාමාර්ගය සඳහා මෝටර් රථ වැඩි පුර ප්‍රමාණයක් එක වර රැගෙන යෑමට පහසු කම් ඇති විශේෂ රථ හඳුන්වා දීම තුළින් දේශීය අපනයනකරුවන්ගේ වාහන අවම වියදමකින් නිරූපිතව තම විකුණුම් මධ්‍යස්ථාන කරා ගෙන යෑමට ඉඩ කඩ පහසුකම් ඇත.

- (ඇ) (i) ලබා ගන්නා ලද නාවික දත්තවලට අනුකූලව මාගම් රුහුණපුර මහින්ද රාජපක්ෂ වරායට නුදුරින් ජාත්‍යන්තර මුහුදු මාර්ගය ඔස්සේ දිනකට යාත්‍රා කරන නැව් සංඛ්‍යාව පිළිබඳ නිගමනයන් පහත පරිදි ලබාගත හැක.

මලක්කා සමුද්‍ර සන්ධිය ඔස්සේ දිනකට නැව් ආසන්න වශයෙන් - 140

සුවස් ඇළ ඔස්සේ දිනකට නැව් ආසන්න වශයෙන් - 55

ඕමන් සහ පර්සියානු ගල්ෆ් මුහුදු තීරය ඔස්සේ දිනකට නැව් ආසන්න වශයෙන් - 85

මාගම් රුහුණපුර මහින්ද රාජපක්ෂ වරායට නුදුරු ජාත්‍යන්තර මුහුදු මාර්ගය හා සම්බන්ධ වන ඉහත නාවික මාර්ග ඔස්සේ නැව් 200ක් මාගම් රුහුණපුර වරායට නුදුරින් එක් දිනක් තුළ ගමන් කරනු ඇතැයි සැලකිය හැකිය.

- (ii) මාගම් රුහුණපුර මහින්ද රාජපක්ෂ වරායේ 2014 ජුනි මස 22වන දින සිට චාණිජ මට්ටමින් නැව් සඳහා ඉන්ධන සැපයීමේ කටයුතු නිල වශයෙන් ආරම්භ කරන ලදී. 2014 ජූලි මස 20වන දින වන විට ජාත්‍යන්තර නැව් මාර්ගයේ ගමන් ගන්නා නැව් 13කට ඉන්ධන සපයා ඇත.

(ඈ) පැන නොනඹී.

ගරු සුජීව සේනසිංහ මහතා

(மாண்புமிகு சுஜீவ சேனசிங்க)

(The Hon. Sujeewa Senasinghe)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ගොඩක් ඇමතිවරුන් උත්තර නොදෙන අවස්ථාවක මෙතුමා උත්තර ලබා දීම මා ඉතා අගය කරනවා. ගරු ඇමතිතුමනි, ඔබතුමා එම වරායේ ආදායම සම්බන්ධයෙන් සඳහන් කරමින් කිව්වා මේ වන කොට ආදායම

රුපියල් මිලියන 1,236ක් කියලා. ඔබතුමාට පෙනෙනවා, වාහන සම්බන්ධයෙන් ලැබෙන ආදායම රුපියල් මිලියන 1,212ක් බව. එතකොට රුපියල් මිලියන 22ක වාගේ ප්‍රමාණයක් තමයි ඊට අමතරව ඔබතුමාට වෙළෙඳාමෙන් ලැබිලා තිබෙන්නේ. කොළඹ වරායෙන් මේක කදිමව කර ගෙන ගියා. මේ වෙළෙඳාමෙන් වෙන අමතර ආදායමක් ලැබිලා නැහැ. අප දිගින් දිගටම රුපියල් මිලියන 250ක් වාගේ මුදලක් වියදම් කරන විට ඒක රටට දරන්න පුළුවන්ද? ඒ දරන වියදම අනුව අපට ආදායමක් ලැබෙනවාද කියන එක තමයි හැම වෙලාවෙම විපක්ෂයේ ප්‍රශ්නය වෙලා තිබුණේ. අපට වෙන අමාරුවක් නැහැ. වාහන සම්බන්ධයෙන් ලැබෙන ආදායම රුපියල් මිලියන 1,212ක් වන විට වරායේ මුළු ආදායම රුපියල් මිලියන 1,236යි. කොළඹට මේ වාහන ටික ආවා නම් ඔබතුමා සාධාරණීකරණය කරන්නේ කොහොමද? හම්බන්තොට වරායේ ආදායම අවුරුදු හතරටම රුපියල් මිලියන 22යි. දැන් මේක සාධාරණීකරණය කරන්නේ කොහොමද? මේ රටේ ජනතාව වෙනුවෙන් රුපියල් බිලියන 250ක් වියදම් කළ අවස්ථාවක සාමාන්‍යයෙන් ඩොලර්වලින් බැලුවොත් සියයට 8 පොලියට වාගේ ප්‍රමාණයට තමයි මේ මුදල ලැබිලා තිබෙන්නේ.

Grace period එකක් ලැබිලා තිබුණා. ඒකත් මා හිතන විධියට ඔබතුමන්ලා ප්‍රයෝජනයට ගත්තේ නැහැ. මුල ඉදන්ම ගෙවන්න පටන් ගෙන තිබෙනවා. ඒක රටට සාධාරණීකරණය කරන්නේ කොහොමද?

ගරු රෝහිත අබේගුණවර්ධන මහතා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර රොහිත අබේගුණවර්ධන)

(The Hon. Rohitha Abeygunawardana)

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ, අපේ වරායේ පළමුවන අදියර බව ඔබතුමාට බොහෝම පැහැදිලිව මතක් කරන්න සිද්ධ වෙනවා. පළමුවන අදියර විධියට තමයි වාහන ආනයනය, ප්‍රතිඅපනයනය ක්‍රියාත්මක වන්නේ. ඔබතුමාට දත්තවලින්ම මම ඉදිරිපත් කරන්නම්. 2010 කොළඹ වරායෙන් ප්‍රතිඅපනයනය කර තිබෙන්නේ වාහන 1,178ක් පමණයි. 2011 ප්‍රතිඅපනයනය කර තිබෙන්නේ වාහන 576ක් පමණයි. 576 අඩු ප්‍රමාණයක්. 1,178ට අඩු ප්‍රමාණයක්. මේ අවුරුද්දේ පූති මාසය වන විට 70,985ක් ප්‍රතිඅපනයනය කර තිබෙනවා. එහෙම නම් හම්බන්තොට වරාය කොළඹ වරායට සමාන කරන්න බැහැ.

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, කොළඹ වරායෙන් ප්‍රතිඅපනයනය කිරීමෙන් ලැබෙන ආදායමට වඩා වාර්තාගත වැඩි වීමක් අද අපි හම්බන්තොට වරායෙන් ලබා ගෙන තිබෙනවා. ඔබතුමා මා කියන දේ පිළිගන්නවා. එදා අපි රුපියල් මිලියන 1,236ක් ලබා ගෙන තිබුණා. ඒකෙන් රුපියල් මිලියන 1,212ක්ම ප්‍රතිඅපනයනයෙන් තමයි ලබා ගෙන තිබෙන්නේ. වරායේ පළමුවන අදියරේදී තමයි ඒ මුදල ලබා ගෙන තිබෙන්නේ, ගරු මන්ත්‍රීතුමනි.

දෙවන අදියරේදී මේ වන කොට දොඩකර යන්න තුනක් සවි කර තිබෙනවා. එතකොට අපි කන්ටේනර් බහලුම් මෙහෙයවීම පටන් ගන්නවා. ඒ වාගේම නැව්වලට අවශ්‍ය කරන ඉන්ධන සපයා දීම, ඒ වාගේම ආහාර සැපයීම ආරම්භ කරනවා. එවිට මේ ආදායම තවත් දෙගුණ, තෙගුණ වනවා. බොහෝම පැහැදිලිව පෙනෙනවා, හම්බන්තොට වරායේ ප්‍රතිඅපනයනය කොළඹ වරායට කිසිසේත්ම සමාන වන්නේ නැහැයි කියලා. ඊට වඩා වැඩි ආදායමක් ලබා ගෙන ඒ තුළින් ව්‍යාපාරය ශක්තිමත් කරලා, රටට වැඩි ආදායමක් ගෙනෙන්න පුළුවන් පරිදි වරාය ඉදිරියට ගෙන යන්න පුළුවන්කමක් තිබෙන බව මතක් කරනවා.

ගරු සුජීව සේනසිංහ මහතා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර සුජීව සේනසිංහ)

(The Hon. Sujeewa Senasinghe)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මගේ දෙවන අතුරු ප්‍රශ්නය මෙයයි. ගරු ඇමතිතුමනි, දැන් ඔබතුමන්ලා කියන ආකාරයට

විශාල ආදායමක් ලැබෙන්නේ ප්‍රතිඅපනයනයෙන් නම්, මා ඔබතුමාගෙන් ඉල්ලීමක් කරනවා. විශේෂයෙන්ම වාහන ආනයනකරුවන් සහ three-wheeler එකක් ගෙන්වන මධ්‍යම පන්තියේ මනුෂ්‍යයෙක් රුපියල් 25,000ක් පමණ අමතර මුදලක් ගෙවනවා, හම්බන්තොට වරායේ වාහනය බාන එකට. එවැනි වාහන අපේ රටට ආනයනය කිරීමෙන් පොඩි ආදායමක් නේ ලැබෙන්නේ. ඔබතුමාගෙන් අභිසක ඉල්ලීමක් කරනවා, රටට ගෙනෙන වාහන විතරක් කොළඹ වරායේ බාන්න අවස්ථාවක් ලබා දෙන්න කියලා. ප්‍රතිඅපනයනය සඳහා හම්බන්තොට වරායට ඉඩ දෙනවා. ගරු ඇමතිතුමනි, මාසයක් නැවත වන කොට ඕනෑම වාහනයක බැටරිය බිහිවනවා. බොහෝ අවස්ථාවල වාහනය එළියට අරගෙන වෙනත් වාහනයක දමා ගෙන එන්න සිද්ධ වනවා. අපි ඔබතුමාගෙන් ඉල්ලීමක් කරනවා, මෙහෙම ප්‍රතිඅපනයනය කිරීමක් ඔබතුමන්ලා බලාපොරොත්තු වනවා නම්, එය හම්බන්තොට වරායට භාර දීලා, ලංකාවට ආනයනය කරන, අමාරුවෙන් වාහනයක් ගන්න බලාපොරොත්තුවෙන් ඉන්න පුද්ගලයකුට අඩු මුදලක් ගෙවා ලබා ගන්න පුළුවන් විධියට එය කොළඹ වරායට භාර දෙන්න කියලා. ඒ අවස්ථාව ඔබතුමන්ලා ලබා දෙනවාද?

ගරු රෝහිත අබේගුණවර්ධන මහතා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර රොහිත අබේගුණවර්ධන)

(The Hon. Rohitha Abeygunawardana)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අපි කිසිම නීතියක් පනවා නැහැ. හම්බන්තොට වරායටම වාහන ආනයනය කරන්න කියලා. ඕනෑම අවස්ථාවක ඕනෑම කෙනකුට කොළඹ වරායටත් තමන්ගේ වාහනය ආනයනය කරවා ගැනීමේ හැකියාවක් තිබෙනවා. ඒක බොහෝම පැහැදිලිව වග කීමකින් කියනවා. මේ වන විටත් කොළඹ වරායට වාහන ආනයනය වෙනවා. ඉතින් මෙතැනදී ඔබතුමාට මතක් කරන්න ඕනෑ විශේෂයෙන්ම වැරදි චිත්‍රයක්, වැරදි පණිවිඩයක් රටට දෙන්න යන බව. Vehicle Importers' Association of Lanka විසින් අපට එවාපු ලිපිය මා සභාගත* කරනවා.

ඒකේ බොහෝම පැහැදිලිව මෙසේ කියා තිබෙනවා:

"මින් පෙර රථ පැමිණියේ කොළඹ වරායට පමණි. එම රථ වරාය පරිශ්‍රයේ මෙහෙය වීමෙන් ලොකු ඉඩක් නාස්ති වුණා. කොළඹ වරාය භූමියේ වටිනාකම අනුව වාහන නවතා තැබීමේ ගුදම් ගාස්තුව අප හට විශාල මුදලක් වුණා. නමුත් වාහන ඉවත් කර ගැනීමට ලබා දෙනුයේ දින 3ක් පමණයි. එම කාලය තුළ රථ නිෂ්කාශනය කර ගැනීමට බැරි වුණා. ඒ නිසා හම්බන්තොට දින 14ක සහන කාලයක් දීමෙන් සහ මුදල අඩු කිරීමෙන් අපට ඉතාමත්ම වාසිදායක තත්ත්වයක් ඇති වෙනවා."

මෙහෙම කියන්නේ වාහන import කරන අය. ඊට අමතරව, කොළඹට ගෙන්වා ගන්නත් පුළුවන් ගරු මන්ත්‍රීතුමනි. ඉතින් තවත් සහනයක් තිබෙනවා. අපි කොළඹින් වාහන ගන්නත් කතරගම ගිහිල්ලා දෙවියන්, බුදුන් වැදලා එනවා නේ? අපට දැන් හම්බ වෙන හුඟක් අය කියනවා, හම්බන්තොටින් වාහනය අරගෙන කතරගමට ගිහිල්ලා පූජා වට්ටියක් තියලා දෙවියන් වැදලා භාරභාර ගැට ගහගෙනම එන්න පුළුවන් කියලා.

ගරු සුජීව සේනසිංහ මහතා

(මාණ්ඩුමිත්‍ර සුජීව සේනසිංහ)

(The Hon. Sujeewa Senasinghe)

කතරගම යන්න වෙන්වේ-

* ප්‍රස්තකාලයේ තබා ඇත.

* ත්‍රානිතාලයේ තබා තිබේ.

* Placed in the Library.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Deputy Speaker)

තුන්වන අතුරු ප්‍රශ්නය.

ගරු සුජීව සේනසිංහ මහතා

(மாண்புமிகு சுஜீவ சேனசிங்க)

(The Hon. Sujeewa Senasinghe)

මා හිතන්නේ රථ වාහන පොලීසියට ගොඩක් පැමිණිලි ඒවි register කරන්නේ නැතිව වාහන කතරගම ගිහිල්ලා එනවා කියලා.

මගේ තුන්වන අතුරු ප්‍රශ්නය මෙයයි. අපට වරායේ සහාපතිතුමා කිව්වා, මේ අවුරුද්ද අවසාන වන කොට වරායෙන් බලාපොරොත්තු වන ආදායම මිලියන පහළොස්දහසක් කියලා. දැන් බිලියන 250ක විතර ණය ප්‍රමාණයක් අරගෙන තිබෙන කොට, ඩොලර්වලින් ඒ ණය සියයට 8 පොලියට ගන්නොත්, එය රුපියල්වලට හැරෙව්වොත් සියයට 28ක වාගේ පොලී අනුපාතයක් එන්නේ. එතකොට ගරු ඇමතිතුමනි, අවුරුදු 10ක් විතර යන කොට බිලියන 750ක වාගේ ප්‍රමාණයක් අපි යොදා තිබෙනවා හම්බන්නොට වරායට. මේ ආදායම ලබා ගන්න නම් මේකෙන් රටට සාධාරණයක් කරන්න ඕනෑ. එතුමා විශේෂයෙන් සඳහන් කළා, අනිවාර්යයෙන්ම දෙසැම්බර් මාසය වෙනකොට මිලියන පහළොස් දහසක ආදායමක් හම්බන්නොට වරායෙන් ලබනවා කියා. අවුරුදු හතරහමාරක් ගිහිල්ලාත් අප ලබා තිබෙන්නේ මිලියන 1236 යි. ගරු ඇමතිතුමනි, ඒකට උත්තර දෙන්න අප ඔබතුමාට අවස්ථාව දෙනවා. ගරු ඇමතිතුමනි, ඔබතුමා පිළිගන්නවා ඇති, Cargills Supermarket එකක් ගන්නොත් අවුරුද්දකට මිලියන හයසියයක, හත්සියයක වෙළඳාමක් තිබෙන බව; ඒ වාගේම ආදායමක් තිබෙන බව. හම්බන්නොට වරායෙන් මේ වාගේ මුදල් ප්‍රමාණයක් උපයන්න වර්ෂය අවසාන වෙනකොට අඩුම ගණනේ මිලියන පහළොස් දහසක ආදායමක් තිබෙන්නට ඕනෑ. එතුමා අපට COPE එකේදී වාර්තාවක් දුන්නා. ගරු ඉරාන් වික්‍රමරත්න මන්ත්‍රීතුමායි, මායි කමිටුවේ හිටියේ. එහිදී එතුමා කිව්වා, මෙන්න මේ ආදායම ලබා ගන්න බැරි නම් අපේ ඉලක්කයට යන්න බැහැ, විශාල පාඩුවක් වෙනවා; අනිවාර්යයෙන් ආදායම ලබා ගන්නවාය කියා. එහෙම නම් මේ අවුරුද්ද අවසාන වෙනකොට මේ ආදායම ලබාගන්න පුළුවන් ය කියා ඔබතුමා සහතික කරනවා ද? ඒ වාගේම ඉදිරි අවුරුදු කිහිපය තුළ ඔබතුමන්ලා මේ මුදල උපයා ගන්නේ කොහොමද කියන එක ගැන පොඩි විස්තරයක් පුළුවන් නම් අපට දෙන්නය කියාත් මා ඔබතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු රෝහිත අබේගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு ரோஹித அபேகੁணவர்தன)

(The Hon. Rohitha Abeygunawardana)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අප මේ දෙය තවත් දෙයකට සාපේක්ෂව බැලිය යුතුයි. කොළඹ වරායේ ඉතිහාසයේ සිට බලන්න ඕනෑ. දිය කඩනය හදා තිබෙන්නේ කොහොමද, ජය බහාලු පර්යන්තය හදා තිබෙන්නේ කොහොමද, ඒකට කොපමණ කාලයක් ගත වුණා ද, ඒ කාලය තුළ ආදායම වැඩි කර ගන්නේ කෙසේ ද, පවතින තරගකාරීත්වයට මුහුණ දුන්නේ කොහොමද යන මේවා ගැන බලන විට ප්‍රශ්න රාශියක් මැද තමයි ඒවා සිද්ධ වුණේ කියන එක පෙනී යනවා. එම නිසා වරායක් වැනි රටේ ප්‍රධාන මර්මස්ථානයක වැඩ කටයුතු කරද්දී අපට ඉලක්ක ගත කළ තැනට යන්නට බැරි වෙන්නට පුළුවන්. නමුත් අද අප එක්තරා අවශ්‍ය ගමනක ආරම්භයක් ඇති කර තිබෙනවා. එම නිසා, මේ ලබා ගත් ණය වෙනුවෙන් ගෙවන එකම ණය වාරිකයක්වත් මේ වන විට අප පැහැර හැර නැහැ. ඒ ණය වාරික අනිවාර්යයෙන්ම ගෙවනවා. ඒ වාගේම මෙහි දෙවන අදියර, තුන්වන අදියර අවසන් වීමෙන් පසු මේ රටේ ආර්ථිකය ශක්තිමත් කරන වරායක් බවට හම්බන්නොට වරාය පත් කරනවාය කියන එක ඇමතිවරයා හැටියට මා බොහොම වගකීමකින් කියනවා.

ආයුර්වේද වෛද්‍ය සභාවේ ලියා පදිංචි වෛද්‍යවරුන් : ලියා පදිංචි ලේඛනය යාවත්කාලීන කිරීම

ஆயுர்வேத மருத்துவ சபையில் பதிவுசெய்த

மருத்துவர்கள்: பதிவேடு இற்றைப்படுத்தல்

DOCTORS REGISTERED AT AYURVEDIC MEDICAL COUNCIL :
UPDATING OF REGISTER**8. ගරු අශෝක් අබේසිංහ මහතා**

(மாண்புமிகு அசோக் அபேசிங்க)

(The Hon. Ashok Abeysinghe)

දේශීය වෛද්‍ය අමාත්‍යතුමාගෙන් ඇස ප්‍රශ්නය- (1):

- (අ) (i) ආයුර්වේද වෛද්‍ය සභාවේ ලියා පදිංචි ආයුර්වේද උපාධිය සමත් වෛද්‍යවරු සංඛ්‍යාව කොපමණද;
- (ii) එම වෛද්‍ය සභාවේ ලියා පදිංචි ආයුර්වේද ඩිප්ලෝමාව සමත් වෛද්‍යවරු සංඛ්‍යාව කොපමණද;
- (iii) එම සභාවේ පාරම්පරික වෛද්‍යවරු ලියා පදිංචි කර තිබේද;
- (iv) එසේ නම්, එම වෛද්‍යවරු සංඛ්‍යාව කොපමණද;
- (v) 2013 වර්ෂය අවසාන වන විට ඉහත සියලු වෛද්‍යවරුන්ගේ ලියා පදිංචි ලේඛනය යාවත්කාලීන කර තිබුණේද;

යන්න එතුමා මෙම සභාවට දන්වන්නෙහිද?

(ආ) නො එසේ නම්, ඒ මන්ද?

சுதேச மருத்துவத்துறை அமைச்சரைக் கேட்டவினா:

- (அ) (i) ஆயுர்வேத மருத்துவ சபையில் பதிவுசெய்யப் பட்டுள்ள ஆயுர்வேத பட்டத்தில் சித்தியடைந்துள்ள மருத்துவர்களின் எண்ணிக்கை யாது என்பதையும்;
- (ii) மேற்படி மருத்துவ சபையில் பதிவுசெய்யப் பட்டுள்ள ஆயுர்வேத டிப்ளோமா சித்தியடைந்துள்ள மருத்துவர்களின் எண்ணிக்கை யாது என்பதையும்;
- (iii) மேற்படி சபையில் பாரம்பரிய மருத்துவர்கள் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளார்களா என்பதையும்;
- (iv) ஆமெனில், மேற்படி மருத்துவர்களின் எண்ணிக்கை யாது என்பதையும்;
- (v) 2013ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் மேற்படி சகல மருத்துவர்களினதும் பதிவேடு இற்றைப்படுத்தப் பட்டிருந்ததா என்பதையும்

அவர் இச்சபைக்கு அறிவிப்பாரா?

(ஆ) இன்றோல், ஏன்?

asked the Minister of Indigenous Medicine:

(a) Will he inform this House -

- (i) the number of doctors registered at the Ayurvedic Medical Council and have obtained the Degree in Ayurvedic Medicine;

- (ii) the number of doctors registered at the aforesaid Council and have obtained the Diploma in Ayurvedic Medicine;
- (iii) whether traditional Ayurvedic doctors have been registered at the aforesaid Council;
- (iv) if so, the number of such doctors registered; and
- (v) whether the register of all the aforesaid doctors had been updated by the end of 2013?

(b) If not, why?

ගරු සාලින්ද දිසානායක මහතා (දේශීය වෛද්‍ය අමාත්‍යාය)

(மாண்புமிகு சாலிந்த திசாநாயக்க - சுதேச மருத்துவத்துறை அமைச்சர்)

(The Hon. Salinda Dissanayake - Minister of Indigenous Medicine)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුර මෙසේයි.

- (අ) (i) 2192 යි.
- (ii) 3651 යි.
- (iii) ඔව්.
- (iv) 13931 යි.
- (v) ඔව්.

(ආ) අදාළ නොවේ.

ගරු අශෝක් අබේසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு அசோக் அபேசிங்க)

(The Hon. Ashok Abeyasinghe)

මගේ පළමුවැනි අතුරු ප්‍රශ්නය මෙයයි. ලියා පදිංචි වෛද්‍යවරුන් සඳහා මුද්‍රිත නාම ලේඛනයක් තිබෙනවාද? වෛද්‍යවරු ලියා පදිංචි කරලා ඒ නාම ලේඛනය වසරින් වසර යාවත්කාලීන කරනවාද?

ගරු සාලින්ද දිසානායක මහතා
(மாண்புமிகு சாலிந்த திசாநாயக்க)

(The Hon. Salinda Dissanayake)

මුද්‍රිත නාම ලේඛනයක් තිබෙනවා.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Deputy Speaker)

දෙවැනි අතුරු ප්‍රශ්නය.

ගරු අශෝක් අබේසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு அசோக் அபேசிங்க)

(The Hon. Ashok Abeyasinghe)

මගේ දෙවැනි අතුරු ප්‍රශ්නය මෙයයි. ආයුර්වේද සංරක්ෂණ සභා සෑම පළාතකම පිහිටුවා තිබෙනවා. නමුත් ඒ ආයුර්වේද සංරක්ෂණ සභා හරහා ආයුර්වේද වෛද්‍යවරුන්ට බෙහෙත් මිල දී ගැනීම සඳහා ක්‍රමවේදයක් සකස් කර නැති තත්ත්වයක් තිබෙනවා. සාමාන්‍යයෙන් බටහිර බෙහෙත් රාජ්‍ය ඖෂධ නීතිගත සංස්ථාවෙන් ගන්න පුළුවන්. නමුත් ආයුර්වේද ඖෂධ, ආයුර්වේද සංස්ථාවේ outlets වලින් ගන්න නැහැ කියලා කියනවා. ඒ වාගේම බෙහෙත්වල මිල ඉතා අධිකයි කියලා තිබෙනවා. ඒ සඳහා වැඩ පිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක කරන්න ඔබතුමන්ලා අදහස් කරනවාද?

ගරු සාලින්ද දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு சாலிந்த திசாநாயக்க)

(The Hon. Salinda Dissanayake)

ආයුර්වේද සංරක්ෂණ සභාවල වෛද්‍යවරු ඉන්නේ ගම්වල. එම නිසා තමන්ට අවශ්‍ය කරන ඖෂධ තමන් විසින්ම නිෂ්පාදනය කර ගැනීම තමයි සාමාන්‍යයෙන් සිද්ධ වන්නේ. ඊට අමතරව ආයුර්වේද ඖෂධ සංස්ථාවේ ඖෂධ නිෂ්පාදනය වැඩිපුරම සිද්ධ වන්නේ ඉස්පිරිතාලවලට අවශ්‍ය ඖෂධ ලබා දීම සඳහායි.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Deputy Speaker)

තුන්වැනි අතුරු ප්‍රශ්නය අහනවාද?

ගරු අශෝක් අබේසිංහ මහතා

(மாண்புமிகு அசோக் அபேசிங்க)

(The Hon. Ashok Abeyasinghe)

ඔව්. මගේ තුන්වැනි අතුරු ප්‍රශ්නය මෙයයි. ග්‍රාමීයව ඉන්න පාරම්පරික වෛද්‍යවරු ලියාපදිංචි කිරීම, ඒ තිබෙන වෛද්‍ය ක්‍රම සහ පැරැණි බෙහෙත් වර්ග සංරක්ෂණය කරන වැඩ පිළිවෙළක් මේ අමාත්‍යාංශය මගින් ක්‍රියාත්මක කිරීමට අදහස් කරලා තිබෙනවාද? එහෙම වැඩ පිළිවෙළක් ඔබතුමන්ලා ක්‍රියාත්මක කරනවාද?

ගරු සාලින්ද දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு சாலிந்த திசாநாயக்க)

(The Hon. Salinda Dissanayake)

ඇත්ත වශයෙන්ම එහෙම වැඩ පිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක කරනවා. විශේෂයෙන් අපේ පුස්තකාල පොත් සංරක්ෂණය කිරීම, වෙද පොත් සංරක්ෂණය කිරීම, වෛද්‍යවරු ළඟ තිබෙන පුස්තකාල පොත් සංරක්ෂණය කිරීම වාගේ වැඩසටහන් ක්‍රියාවට නංවමින් තිබෙනවා.

මැතිවරණ කොමිෂන් සභාව : සාමාජිකයන්

தேர்தல்கள் ஆணைக்குழு : அங்கத்தவர்கள்

ELECTION COMMISSION : MEMBERS

4814/'14

9. ගරු අජිත් පී. පෙරේරා මහතා

(மாண்புமிகு அஜித் பி. பெரேரா)

(The Hon. Ajith P. Perera)

අග්‍රාමාත්‍යතුමා සහ බුද්ධ ශාසන හා ආගමික කටයුතු අමාත්‍යතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය - (1):

- (අ) (i) වර්තමාන මැතිවරණ කොමිෂන් සභාවේ සාමාජිකයන්ගේ නම් කවරේද;
- (ii) ඔවුන් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 103(2) ව්‍යවස්ථාව ප්‍රකාරව ඉටු කළ යුතු බවට අපේක්ෂා කරන පරමාර්ථයන් අනුව කටයුතු කර තිබේද;
- (iii) එසේ නොමැති නම්, ඒ සම්බන්ධයෙන් ගනු ලබන පියවර කවරේද;

යන්න එතුමා සඳහන් කරන්නෙහිද?

(ආ) නොඑසේ නම්, ඒ මන්ද?

பிரதம அமைச்சரும், பெளத்த சாசன, மத அலுவல்கள் அமைச்சருமானவரைக் கேட்டவீனா:

(அ) (i) தற்போதைய தேர்தல்கள் ஆணைக்குழுவின் அங்கத்தவர்களின் பெயர்கள் யாவை என்பதையும்;

[ගරු අජිත් පී. පෙරේරා මහතා]

- (ii) இவர்கள், அரசியலமைப்பின் 103(2)உறுப்பு
ரையின் பிரகாரம் நிறைவேற்ற வேண்டியதாக
எதிர்பார்க்கப்படுகின்ற குறிக்கோள்களுக்கு
அமைய செயற்பட்டுள்ளார்களா என்பதையும்;
- (iii) இன்றேல், இது தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்படும்
நடவடிக்கைகள் யாவை என்பதையும்
- அவர் குறிப்பிடுவாரா?

(ஆ) இன்றேல், ஏன்?

asked the Prime Minister and Minister of Buddha
Sasana and Religious Affairs:

(a) Will he state -

- (i) the names of the members of the present
Election Commission;
- (ii) whether they have acted in accordance with
the objectives that are expected to be
fulfilled in consistent with Article 103 (2) of
the Constitution;
- (iii) if not, the measures that will be taken with
regard to that?

(b) If not, why?

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு திணைவு குணவர்தன)

(The Hon. Dinesh Gunawardena)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා, අග්‍රාමාත්‍යතුමා සහ බුද්ධ
ශාසන හා ආගමික කටයුතු අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් මා එම
ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දෙන්නවා.

- (අ) (i) මැතිවරණ කොමිෂන් සභාවේ සාමාජිකයින් පත්
කර නැත.
- (ii) ඉහත (i) පිළිතුර අනුව අදාළ නොවේ.
- (iii) අදාළ නොවේ.
- (ආ) අදාළ නොවේ.

ගරු අජිත් පී. පෙරේරා මහතා

(மாண்புமிகு அஜித் பீ. பெரேரா)

(The Hon. Ajith P. Perera)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා, මේ ප්‍රශ්නයට ලබා දුන්
පිළිතුරේ සමස්ත අර්ථය ගත්තාම, එහි අර්ථය තමයි, ආණ්ඩුක්‍රම
වාචස්පාට්වේ 103(2) වාචස්පාට්ව අදාළ නොවේ කියන කාරණය.
මොකද, එහි මෙසේ සඳහන් වනවා.

"නිදහස් හා සාධාරණ ඡන්ද විමසීම් සහ ජනමත විචාරණ පැවැත්වීම
කොමිෂන් සභාවේ පරමාර්ථය විය යුත්තේය."

ආණ්ඩුක්‍රම වාචස්පාට්ව අනුව මැතිවරණ කොමිෂන් සභාවක්
නිර්මාණය කර ජනාධිපතිවරයා විසින් සාමාජිකයින් පස් දෙනෙකු
පත් කළ යුතුයි කියලා නියම කර තිබෙන වෙලාවක සාධාරණ හා
නිදහස් ඡන්ද විමසීම් සහ ජනමත විචාරණ පැවැත්වීමේ වගකීම
තිබෙන එම මැතිවරණ කොමිසමට සාමාජිකයෝ පත්
නොකරන්න හේතුව කුමක්ද, ගරු ඇමතිතුමනි. ඊට ඔබතුමාගේ
පිළිතුර මොකක්ද? අපි පිළිතුරක් බලාපොරොත්තු වනවා.
ඔබතුමාට පිළිතුර හිතා ගන්න බැරිදි?

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு திணைவு குணவர்தன)

(The Hon. Dinesh Gunawardena)

දහනවන ආණ්ඩුක්‍රම වාචස්පාට්ව සංශෝධනය අනුව 2001
වසරේදී මැතිවරණ කොමිෂන් සභාවක් පත් කළ යුතුයි කියලා
පාර්ලිමේන්තුව විසින් හදිසියේම තීරණයක් අරගෙන එය සම්මත
කර ගත්තා. 2010 සැප්තැම්බර් මාසයේදී කරන ලද දහඅටවන
ආණ්ඩුක්‍රම වාචස්පාට්ව සංශෝධනය මගින් ඒ පිළිබඳව යම් යම්
සංශෝධන ඇති කළා. 2001 සිට අද දක්වා මැතිවරණ කොමිෂන්
සභා පත් කර නැහැ.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Deputy Speaker)

දෙවෙනි අතුරු ප්‍රශ්නය.

ගරු අජිත් පී. පෙරේරා මහතා

(மாண்புமிகு அஜித் பீ. பெரேரா)

(The Hon. Ajith P. Perera)

මාගේ දෙවෙනි අතුරු ප්‍රශ්නය මෙයයි. ගරු නියෝජ්‍ය
කථානායකතුමනි, 2001 සිට 2014 වෙන තෙක්ම මේ රටට
මැතිවරණ කොමිෂන් සභාවක් නැහැ. එතකොට මේ රටේ
ආණ්ඩුක්‍රම වාචස්පාට්වේ කොටසක් ක්‍රියාත්මක කිරීම අත්
හිටවලාද තිබෙන්නේ?

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு திணைவு குணவர்தன)

(The Hon. Dinesh Gunawardena)

මැතිවරණ කොමසාරිස්තුමා නිදහස් හා ස්වාධීන ආකාරයට
මැතිවරණ පැවැත්වීම භාරව කටයුතු කරමින් සිටිනවා. මේ
කොමිෂන් සභාව පිළිබඳව හෝ මැතිවරණ ක්‍රමය පිළිබඳව
සම්පූර්ණයෙන් එය වෙනස් කරලීමට විරුද්ධ පක්ෂයත්, ආණ්ඩු
පක්ෂයත් එකඟ වූ කරුණු රාශියක් තිබෙනවා. එය ක්‍රියාත්මක
කරවා ගැනීමට අපි සැලැස්ම එකතු වෙලා වැඩ කිරීමයි වඩා හොඳ.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Deputy Speaker)

තුන්වෙනි අතුරු ප්‍රශ්නය.

ගරු අජිත් පී. පෙරේරා මහතා

(மாண்புமிகு அஜித் பீ. பெரேரா)

(The Hon. Ajith P. Perera)

මාගේ තුන්වෙනි අතුරු ප්‍රශ්නය මෙයයි. ගරු නියෝජ්‍ය
කථානායකතුමනි, මැතිවරණ කොමිෂන් සභාව හදලා තිබෙන්නේ
ස්වාධීනව ඒ රාජකාරි කරන්නයි. මැතිවරණ කොමිෂන් සභාව
නිර්මාණය කර තිබෙන්නේ ඒ වගකීම පවරා ස්වාධීනව හා
ශක්තිමත්ව කටයුතු කරන්නයි. ආණ්ඩුක්‍රම වාචස්පාට්වෙන්
පැවරිලා තිබෙන එම වගකීම විධායකය ඉෂ්ට කරන්නේ නැතිව
දැන් විපක්ෂයට කියනවාද, මැතිවරණ කොමිෂන් සභාවට
සාමාජිකයෝ පත් කරන්න කියලා. මෙතේ තේරුම මොකක්ද?

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு திணைவு குணவர்தன)

(The Hon. Dinesh Gunawardena)

විපක්ෂයට මැතිවරණ කොමිසමට හෝ වෙනත් කොමිසමකට
කිසිම ප්‍රධානියෙකු පත් කරන්න බැහැ. විපක්ෂය එකතු වෙලා
විවිධ දේවල් පිළිබඳව කෑ ගහනවා. ඔබතුමන්ලාගේ කාලයේ
මැතිවරණයට කළ හදිසි ඔබතුමාට මතක ඇති. [බාධා කිරීමක්]

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Deputy Speaker)

කරුණාකර ඇමතිතුමාට පිළිතුරු දෙන්න අවස්ථාව දෙන්න. ඔබතුමා ප්‍රශ්න අහලා ඉවරයි.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)

(The Hon. Dinesh Gunawardena)

ඒකට හොඳම සාක්ෂිය තමයි, එක්සත් ජාතික පක්ෂය පවත්වපු ජනමත විචාරණය හා පළමුවැනි ජනාධිපතිවරණය. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ මැතිවරණය නීති විරෝධී කියලා අන්තිමට රෝහණ විජේවීර දමපු නඩුව නිසා එක්සත් ජාතික පක්ෂ ආණ්ඩුව රෝහණ විජේවීරව ලුහු බඳිමින් ගියා. ඔන්න ඔබතුමන්ලා මැතිවරණයට කරපු හදිය. දැන් මෙතුමන්ලා කලා කරන්නේ ඒවා නොකරපු අය විධියටයි. ඒකයි වෙලා තිබෙන්නේ.

ගරු අජිත් පී. පෙරේරා මහතා

(மாண்புமிகு அஜித் பி. பெரேரா)

(The Hon. Ajith P. Perera)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, "යන්නෙ කොහේද?" කියලා ඇහුවාම, "මල්ලෙ පොල්" කිව්වා වාගේ කලාවක් ගරු ඇමතිතුමා කියන්නේ.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Deputy Speaker)

ප්‍රශ්න අංක 10-4854/14 - (1), ගරු (ආචාර්ය) හර්ෂ ද සිල්වා මහතා.

ගරු (ආචාර්ය) හර්ෂ ද සිල්වා මහතා

(மாண்புமிகு (கலாநிதி) ஹர்ஷ த சிவ்வா)

(The Hon. (Dr.) Harsha De Silva)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා එම ප්‍රශ්නය අහනවා.

මේක මේ සතියේ මුදල් හා ක්‍රම සම්පාදන ඇමතිතුමාගෙන් අහපු තුන්වැනි ප්‍රශ්නය. මේ ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු නැහැ, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි. අපිට මුදල් ඇමති කෙනෙක් නැහැ. ඉන්නවා ලු. ජනාධිපතිතුමා ලු, මුදල් ඇමති. එන්නේ නැහැ.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Deputy Speaker)

ආණ්ඩු පාර්ශ්වයේ ප්‍රධාන සංවිධායකතුමනි, පිළිතුරු දෙන්න.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)

(The Hon. Dinesh Gunawardena)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ගරු සරත් අමුණුගම ඇමතිතුමා හැම අවස්ථාවකදීම ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු දීලා තිබෙනවා. එතුමා අපේ රට නියෝජනය කරමින් විදේශගතව සිටිනවා. එම නිසා මුදල් හා ක්‍රම සම්පාදන අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් මා එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දීම සඳහා සති දෙකක් කල් ඉල්ලා සිටිනවා.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Deputy Speaker)

එතුමා රට ගිහින් නම් පිළිතුරු දෙන්න බැහැ නේ, ගරු මන්ත්‍රීතුමනි.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

வினா வை மற்றொரு தினத்திற் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question ordered to stand down.

යාපනයේ ජුම්මා මස්ජිඩ් මාර්ගය : ප්‍රතිසංස්කරණය

யாழ்ப்பாணம் ஜும்மா மஸ்ஜித் வீதி: மறுசீரமைத்தல்
JAFFNA JUMMA MASJID ROAD : RECONSTRUCTION

4866/14

11.ගරු අල්හාජ් ඒ.එච්.එම්. අස්වර් මහතා

(மாண்புமிகு அல்ஹாஜ் ஏ.எச்.எம். அஸ்வர்)

(The Hon. Alhaj A.H.M. Azwer)

මහාමාර්ග, වරාය හා නාවික අමාත්‍යතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය - (1) :

- (අ) දිගු කලකින් ප්‍රතිසංස්කරණය කර නොමැති යාපනයේ ජුම්මා මස්ජිඩ් මාර්ගයේ පවතින වළගොඩැලි සහිත තත්ත්වය නිසා එම මාර්ගයේ ගමන් කිරීම දුෂ්කර වී ඇති බව එතුමා දන්නෙහිද?
- (ආ) 1868 වර්ෂයේ දී ගොඩනඟා ඇති ඉතාම පෞරාණික, යාපනය ජුම්මා මස්ජිඩ් දේවස්ථානයට පැමිණෙන බැතිමතුන්ගේ සහ නැරඹීමට පැමිණෙන අයගේ පහසුව පිණිස වහාම එම මාර්ගය ප්‍රතිසංස්කරණය කිරීමට පියවර ගන්නේද යන්න එතුමා මෙම සභාවට දන්වන්නෙහිද?
- (ඇ) නො එසේ නම්, ඒ මන්ද?

நெடுஞ்சாலைகள், துறைமுகங்கள் மற்றும் கப்பந்துறை அமைச்சரைக் கேட்டவினா:

- (அ) நீண்டகாலமாக மறுசீரமைக்கப்படாதுள்ள யாழ்ப்பாணம் ஜும்மா மஸ்ஜித் வீதி, குன்றும் குழியுமாகக் காணப்படுவதனால் மேற்படி வீதியில் பயணம் செய்வது சிரமமாக உள்ளதென்பதை அவர் அறிவாரா?
- (ஆ) 1868ஆம் ஆண்டில் கட்டப்பட்டுள்ள மிகப் புராதனமான அந்த ஜும்மா மஸ்ஜித்திற்கு வருகைதருகின்ற பக்தர்களினதும் அதனைப் பார்வையிடுவதற்காக வருகை தருகின்றவர்களினதும் வசதியின்பொருட்டு உடனடியாக அவ்வீதியை மறுசீரமைப்பதற்கு நடவடிக்கையெடுப்பாரா என்பதை அவர் இச்சபைக்கு அறிவிப்பாரா?
- (இ) இன்றேல், ஏன்?

asked the Minister of Highways, Ports and Shipping:

- (a) Is he aware that the road leading to the Jumma Masjid in Jaffna, which has not been reconstructed for a long time, has been difficult to pass through due to its state abounding with pits and potholes?
- (b) Will he inform this House whether steps will be taken to reconstruct this road for the convenience of devotees and visitors to the Jumma Masjid of Jaffna, which is an ancient structure constructed in 1868?
- (c) If not, why?

ගරු නිර්මලා කොතලාවල මහතා (මහාමාර්ග, වරාය හා නාවික අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு நிர்மல கொத்தலாவல் - நெடுஞ்சாலைகள், துறைமுகங்கள் மற்றும் கப்பந்துறை அமைச்சர்)

(The Hon. Nirmala Kotalawala - Minister of Highways, Ports and Shipping)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු මෙසේයි.

- (ii) the date by which construction of the said road is scheduled to be completed?

(c) If not, why?

ගරු නිර්මල කොතලාවල මහතා

(மாண்புமிகு நிர்மல கொத்தலாவல்)

(The Hon. Nirmala Kotalawala)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ ප්‍රශ්නයට පිළිතුර මෙසේයි.

- (අ) (i) දිග කිලෝ මීටර් 26.65යි. මාර්ගයේ පළල මීටර් 08කි. මංකිරු සංඛ්‍යාව 02කි. පාලම් සංඛ්‍යාව 02කි. (මීටර් 25ක් දිග හා මීටර් 7ක් දිග වශයෙනි.) බෝක්කු සංඛ්‍යාව 43කි. (නව ඉදිකිරීම් 22ක් සහ පළල් කර සංවර්ධනය කිරීම් 21)
- (ii) රුපියල් මිලියන 2,060.85කි.
- (iii) CML/MTD ඉදිකිරීම් සමාගම. (CML/MTD Construction Limited)
- (iv) ස්ථාවර ප්‍රසම්පාදන විශේෂ කමිටුවේ සහ තාක්ෂණික ඇගයීම් කමිටුවේ ඇගයීම මත අමාත්‍ය මණ්ඩල අනුමැතිය ලබා දී ඇත.
- (ආ) (i) 2013.01.10
- (ii) 2015.01.10
- (ඇ) පැන නොනඹී.

ගරු නිරෝෂන් පෙරේරා මහතා

(மாண்புமிகு நிரோஷன் பெரேரா)

(The Hon. Niroshan Perera)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මගේ පළමුවැනි අතුරු ප්‍රශ්නය මෙයයි. එම මාර්ගය යන දන්කොටුව නගරයේ, නගර නිර්මාණ සැලැස්ම යටතේ පදික වේදිකාවේ ගල් අල්ලලා ඒ වාගේම විදි ලාම්පු දාලා විශාල වියදමක් දරලා තිබෙනවා. ඒ නගර නිර්මාණය කළාට පස්සේ පාර පුළුල් වන හින්දා ඒ පදික වේදිකාවේ අල්ලපු ගල් ආපහු ගලවලා, විදි ලාම්පු ගලවලා පැත්තකට දාලා තිබෙනවා. පංගුවක් ඒවා ආපසු හදලා තිබෙනවා. ඒ නිසා රුපියල් කෝටි ගණනක මුදලක් අපේ රටේ ජනතාවට පාඩු වෙලා තිබෙනවා. ඒ ගැන ඔබතුමා දරන ස්ථාවරය මොකක්ද?

ගරු නිර්මල කොතලාවල මහතා

(மாண்புமிகு நிர்மல கொத்தலாவல்)

(The Hon. Nirmala Kotalawala)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, විශේෂයෙන්ම දන්කොටුව නගරය නාගරික සංවර්ධන සැලැස්ම යටතේ සංවර්ධනය කරපු නගරයක්. ඒ වාගේම ඒ ප්‍රදේශයේ ජීවත් වන ජනතාවත්, නගරයේ වෙළෙඳ මහතුනුත් ඉල්ලීමක් කර තිබෙනවා, මේ අදාළ මාර්ගය සකස් කිරීමේදී ඒ නගරයත් පුළුල් කර දෙනුය කියලා. ඒ ඉල්ලීමට ඇහුම් කන් දීලා තමයි කටයුතු කළේ. ඒ වාගේම ඒ ගල් ගලවලා තිබෙන්නේ නැවත සකස් කිරීමේ හැකියාව මතයි. ඒ වාගේම විදි ලාම්පුත් ඒ ආකාරයෙන් ගලවලා තිබෙනවා. ඒකත් නැවත ඒ ආකාරයෙන් සකස් කරන්න පුළුවන් කියන එකත් සඳහන් කරනවා. නැත්නම් නගරය ඒ විධියට තියලා මාර්ගය පළල් කිරීමෙන් විතරක් ඒ කාර්ය සම්පූර්ණ වෙන්නේ නැහැ, ගරු මන්ත්‍රීතුමා.

ගරු නිරෝෂන් පෙරේරා මහතා

(மாண்புமிகு நிரோஷன் பெரேரா)

(The Hon. Niroshan Perera)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මගේ දෙවැනි අතුරු ප්‍රශ්නය මෙයයි. මෙම මාර්ගය පටන් ගන්න තෙත්පුකොට මංසන්දියේ සිට

සහනගම කියන පැත්තෙන් යන කොට ලොකු බෝක්කුවක් තිබෙනවා. දීර්ඝ කාලයක් ඉඳලා ඒක කඩලා දැන් එහි වැඩ නැවතිලා තිබෙනවා. එතැන transformer එකක් සවි කිරීම සහ කානු හැදීමේදී වතුර බිහින ප්‍රශ්නයක් මුල් කර ගෙන තමයි මේක දීර්ඝ කාලයක් තර වෙලා තිබෙන්නේ. ඒක නිසා එතැන විශාල වාහන තදබදයක් ඇති වෙලා තිබෙනවා. ඔබතුමන්ලා ඒ ගැන ඒ සමාගමත් එක්ක සාකච්ඡා කර විසඳුමක් සෙවීමට කටයුතු කරනවාද?

ගරු නිර්මල කොතලාවල මහතා

(மாண்புமிகு நிர்மல கொத்தலாவல்)

(The Hon. Nirmala Kotalawala)

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමා සඳහන් කරන ස්ථානය මම කියන ස්ථානයමද කියන එක ගැන මට ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. නමුත් ඒ ආසන්නයේ තිබෙන බෝක්කුවක් සකස් කිරීමේදී ජල බැස්ම පිළිබඳව - leaderway - නීතිමය ප්‍රශ්නයක් උදා වෙලා තිබෙනවා. ඔබතුමා සඳහන් කරන ස්ථානය ඒක නොවෙයි නම් ඒ ගැන සොයා බලා වහාම පියවර ගන්නම්.

ගරු නිරෝෂන් පෙරේරා මහතා

(மாண்புமிகு நிரோஷன் பெரேரா)

(The Hon. Niroshan Perera)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මගේ තුන්වැනි අතුරු ප්‍රශ්නය මෙයයි. මේ මාර්ගයේම තුම්මෝදර ගමේ පාලමක් තිබෙනවා. එය ඉතාම පටු පාලමක්. ඒ පාලමෙන් එක් වාහනයක් තමයි එකවර යන්න පුළුවන් වෙන්නේ. ඒ එක්කම එතැන වංගුවක් සහ අනෙක් පැත්තෙන් දුම්රිය මාර්ගයක් තිබෙනවා. ඒ නිසා එතැන අනතුරු සහ මාරාන්තික අනතුරු විශාල ප්‍රමාණයක් සිදු වෙලා තිබෙනවා. ඔබතුමන්ලා එම මාර්ගය හැදීමේදී ඒ ප්‍රශ්නය නිරාකරණය කිරීමට සැලසුම් කර තිබෙනවාද?

ගරු නිර්මල කොතලාවල මහතා

(மாண்புமிகு நிர்மல கொத்தலாவல்)

(The Hon. Nirmala Kotalawala)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, එම මාර්ගය දේශීය බැංකු ණය ව්‍යාපෘතිය යටතේම කෙරෙන්නේ. ඒ කියන පාලම මේ ව්‍යාපෘතිය යටතේ නොවෙයි ඉදි වන්නේ. විශේෂයෙන් ප්‍රංශ ණය ආධාර යටතේ කෙරෙන වෙනත් ව්‍යාපෘතියකට එම පාලම සහ තවත් පාලම් 53ක් ඇතුළත් කර තිබෙනවා. එතකොට ඒ වංගුව සහ පටු පාලම පළල් කිරීම සඳහා පියවර ගන්නවා.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Deputy Speaker)

ප්‍රශ්න අංක 14 -4963/14- (1), ගරු අකිල විරාජ් කාරියවසම් මහතා.

ගරු අකිල විරාජ් කාරියවසම් මහතා

(மாண்புமிகு அகில விராஜ் காரியவசம்)

(The Hon. Akila Viraj Kariyawasam)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා එම ප්‍රශ්නය අහනවා.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)

(The Hon. Dinesh Gunawardena)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, උසස් අධ්‍යාපන අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් මා එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුර දීම සඳහා සති දෙකක කාලයක් ඉල්ලා සිටිනවා.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

வினாளை மறுபொருது தினத்திற் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question ordered to stand down.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
දෙවන වටය.

**දුම්රිය හෝ දුම්රිය මාර්ගවල හවුල්
හිමිකාරිත්වය දරන
පෞද්ගලික සමාගම් : විස්තර**
ரயில் அல்லது ரயில் பாதைகள் பகிர்வு
எண்ணக்கருவில் ஈடுபட்ட தனியார் கம்பனிகள் :
விபரம்
PRIVATE COMPANIES INVOLVED IN TRACK OR TRAIN
SHARING: DETAILS

3273/'12

2. ගරු අජිත් පී. පෙරේරා මහතා (ගරු රවි කරුණානායක මහතා වෙනුවට)

(மாண்புமிகு அஜித் பீ. பெரேரா - மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க சார்பாக)
(The Hon. Ajith P. Perera on behalf of the Hon. Ravi Karunanayake)

ප්‍රවාහන අමාත්‍යතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය - (1):

- (අ) (i) දුම්රිය මාර්ගවල හෝ දුම්රියවල හවුල් හිමිකාරිත්වය දැරීමේ සංකල්පයට පෞද්ගලික සමාගම් සම්බන්ධ වූයේ කවදා සිටද;
- (ii) ඒ සඳහා සම්බන්ධ වූ සමාගම්වල අධ්‍යක්ෂවරුන්ගේ නම් කවරේද;
- (iii) එම සමාගම්වලින් සේවය සැපයෙන ප්‍රදේශ කවරේද;
- (iv) දුම්රිය දෙපාර්තමේන්තුව විසින් මේ දක්වා අය කරනු ලැබූ ගාස්තුවලට සාපේක්ෂව, එම සමාගම් විසින් අය කරනු ලබන ගාස්තු කවරේද;
- (v) මෙම සේවය බාහිර සම්පත් දායකයින්ට පැවරීම නිසා දුම්රිය දෙපාර්තමේන්තුව අහිමි කරගන්නා ආවේණික පිරිවැය කොපමණද;
- (vi) මෙම ගිවිසුමේ වලංගු කාල සීමාව කවරේද;

යන්න එතුමා සඳහන් කරන්නෙහිද?

(ආ) නොඑසේ නම්, ඒ මන්ද?

போக்குவரத்து அமைச்சரைக் கேட்ட வினா:

- (அ) (i) ரயில் பாதைகள் அல்லது புகையிரதங்கள் பகிர்வு எண்ணக்கருவில் தனியார் கம்பனிகள் எப்போது ஈடுபட்டன என்பதையும்;
- (ii) மேற்கூறப்பட்ட நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்ட கம்பனிகளின் பணிப்பாளர்களின் பெயர்களை யும்;
- அவை சேவை வழங்கும் பிரதேசங்களையும்;
- (iv) புகையிரதத் திணைக்களத்தால் இதுவரையில் அறவிடப்பட்ட கட்டணங்களுக்கு எதிராக அவர்கள் அறவிடும் கட்டணங்களையும்;
- (v) இச்சேவையை வெளித்தரப்படும் ஒப்படைத்த காரணத்தினால் புகையிரத திணைக்களத்திற்கு ஏற்பட்ட சந்தர்ப்பச் செலவின இழப்பையும்;

(vi) ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்டுள்ள கால அளவையும்

அவர் தெரிவிப்பாரா?

(ஆ) இன்றேல், ஏன்?

asked the Minister of Transport:

(a) Will he state -

- (i) as to when the private companies got involved in track sharing or train sharing concept;
- (ii) the names of the directors of the companies involved in the aforesaid activities;
- (iii) the areas that they provide the service;
- (iv) the rates they charge as opposed to rates hitherto to be charged by the Department of Sri Lanka Railways;
- (v) the loss in opportunity cost to the Department of Sri Lanka Railways for outsourcing this service; and
- (vi) the time period which the contract is signed for?

(b) If not, why?

ගරු කුමාර වෙල්ගම මහතා (ප්‍රවාහන අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு குமார வெல்கம் - போக்குவரத்து அமைச்சர்)

(The Hon. Kumara Welgama - Minister of Transport)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුර සහාගත* කරනවා.

* සහායකය මත තබන ලද පිළිතුර:

* சபாபீடத்தில் வைக்கப்பட்ட விடை :

* Answer tabled:

- (අ) (i) දුම්රියවල හෝ දුම්රිය මාර්ගවල හවුල් හිමිකාරිත්වය දැරීමේ සංකල්පයක් ක්‍රියාත්මක නොවේ. ධාවනයෙන් ඉවත් කළ දුම්රිය මැදිරි සුබෝපහෝගි මැදිරි ලෙස වැඩිදියුණු කර ධාවනය කිරීම සඳහා බිලලයින් ආයතනය සමඟ 2011.04.11 දිනත්, එක්ස්පෝ කොන්සොලිඩේටර්ස් (පුද්) සමාගම සමඟ 2011.03.29 දිනත්, දුම්රිය දෙපාර්තමේන්තුව ගිවිසුමකට ඇති අතර, අරුවක්කාරු සිට පාලව් දක්වා හුණුගල් ප්‍රවාහනය කිරීමට අදාළව 1999.01.01 දින සිට හොල්සිම් (ලංකා) සමාගම සමඟද ගිවිසුමකට ඇත. වෛස්රෝයි විශේෂ දුම්රිය (Viceroy Special) දුම්රිය දෙපාර්තමේන්තුව හා JP Tours ආයතනය අතර වූ ගිවිසුම අනුව 1986 පෙබරවාරි මාසයේ සිට සහ වෛස්රෝයි 02 (Viceroy 02) දුම්රිය මැදිරිය 2012 නොවැම්බර් මස සිට සංචාරක කටයුතු ප්‍රවර්ධනය උදෙසා දුම්රිය දෙපාර්තමේන්තුව සමඟ සම්බන්ධ වී ධාවනය කරයි.
- (ii) බිලලයින් ආයතනය - සුසන්න රංජිත් පෙරේරා මහතා (අයිතිකරු)
- එක්ස්පෝ කොන්සොලිඩේටර්ස් (පුද්) සමාගම - සන්නාර් කාසිම් මහතා, ශරික් කාසිම් මහතා, හනිල් යුසුෆ් මහතා.
- JP Tours ආයතනය - අයි.පී. ප්‍රනාන්දු මහතා, එස්.එස්. ප්‍රනාන්දු මහතා, ඩී.පී. ප්‍රනාන්දු මහතා.
- (iii) හොල්සිම් (ලංකා) සමාගම - අරුවක්කාරු හුණු ගල් නිධියේ සිට හොල්සිම් කර්මාන්තශාලාව දක්වා.

එක්ස්පෝ කොන්සොලිඩේටර්ස් (පුද්) සමාගම

කොළඹ කොටුව - මහනුවර මාර්ගය

කොළඹ කොටුව - බදුල්ල මාර්ගය

කොළඹ කොටුව - වවුනියාව මාර්ගය

කොළඹ කොටුව - ත්‍රිකුණාමලය මාර්ගය

බදුලයින් ආයතනය

කොළඹ කොටුව - මහනුවර මාර්ගය

කොළඹ කොටුව - බදුල්ල මාර්ගය

කොළඹ කොටුව - මාතර මාර්ගය

- (iv) හොල්සිම් සමාගම එම සමාගමේ අවශ්‍යතාවට යොදා ගන්නා බැවින් එම සමාගම සඳහා අදාළ නොවේ.

එක්ස්පෝ කොන්සොලිඩේටර්ස් (පුද්) සමාගම

ගමන ආරම්භක හා අවසාන ස්ථානය	දුම්රිය මගීයෙකුට ලබා දෙන ඉහළම පහසුකම සහිත මැදිරියක් සඳහා ගාස්තු (රු.)	එක්ස්පෝ ආයතනය අය කරන ගාස්තු (රු.)
කොළඹ කොටුව - මහනුවර	750.00	950.00
කොළඹ කොටුව - බදුල්ල	1,250.00	1,590.00
කොළඹ කොටුව - වවුනියාව	1,450.00	920.00
කොළඹ කොටුව - ත්‍රිකුණාමලය	1,250.00	1,220.00

බදුලයින් ආයතනය

ගමන ආරම්භක හා අවසාන ස්ථානය	දෙපාර්තමේන්තුව සුබෝපහෝගී මැදිරියක් ලබා දෙන්නේ නම් ඒ සඳහා දෙපා. ගාස්තුව (රු.)	බදුලයින් ආයතනය අය කරන ගාස්තු (රු.)
කොළඹ කොටුව - මහනුවර	750.00	1,100.00
කොළඹ කොටුව - බදුල්ල	1,250.00	1,090.00
කොළඹ කොටුව - මාතර	230.00	570.00

- (v) හොල්සිම් (ලංකා) සමාගම වෙත හුණුගල් ප්‍රවාහනයට අවස්ථාව ලබා දීම නිසා දුම්රිය දෙපාර්තමේන්තුව ප්‍රාග්ධන හා පුනරාවර්තන වියදම් දැරීමකින් තොරව හුණුගල් ටොන් 01ක් ප්‍රවාහනය වෙනුවෙන් රුපියල් 1.40ක ආදායමක් ලබා ගත හැකිය. එක්ස්පෝ කොන්සොලිඩේටර්ස් (පුද්) සමාගම හා බදුලයින් ආයතනය වෙත සුබෝපහෝගී දුම්රිය අමුණා ධාවනය කිරීමට ලබා දීම නිසා දුම්රිය දෙපාර්තමේන්තුවට සිදු වන ආවේණික පිරිවැය රුපියල් 26,400කි.

(vi)

ආයතනයේ නම	ගිවිසුම් වලංගු කාල සීමාව
හොල්සිම් (ලංකා) සමාගම	1999.01.01 - 2029.12.31
එක්ස්පෝ කොන්සොලිඩේටර්ස් (පුද්) සමාගම	2011.03.29 - 2016.03.28
බදුලයින් ආයතනය	2011.04.01 - 2016.03.31
JP Tours (Viceroy Special) දුම්රියට අදාළව	2009.09.11 - 2014.08.10
JP Tours (Viceroy 02) දුම්රියට අදාළව	2012 නොවැම්බර් මස සිට 2017 නොවැම්බර් දක්වා

- (ආ) පැන නොනගී.

හොරොවිපතාන ප්‍රා.ලේ. කොට්ඨාසයේ නිවාස

යෝජනා ක්‍රමය : විස්තර

ඛොරාවට්ටොත්තානෙ පි.සෙ. පිරිවැසි වීදිමෙට්ටුත්
තිට්ටම්: ව්විපරම්

HOUSING SCHEME OF HORAWPATANA DS DIVISION:
DETAILS

3827/'13

4. ගරු අජිත් පී. පෙරේරා මහතා (ගරු පී. හැරිසන් මහතා වෙනුවට)

(மாண்புமிகு அஜித் பீ. பெரேரா - மாண்புமிகு பீ. ஹரிசன் சார்பாக)

(The Hon. Ajith P. Perera on behalf of the Hon. P. Harrison)

ඉදිකිරීම්, ඉංජිනේරු සේවා, නිවාස හා පොදු පහසුකම් අමාත්‍යාලයාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය - (2):

- (අ) (i) ජාතික නිවාස සංවර්ධන අධිකාරිය මගින් හොරොවිපතාන ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාසයේ, දියතින්නවැව මාර්ගයේ නිවාස යෝජනා ක්‍රමයක් ඉදි කර තිබේද;
- (ii) එම එක් නිවසක් ඉදි කර ගැනීමට නිවාසලාභියකුට ලබා දුන් මුදල කොපමණද;
- (iii) එම මුදල ලබා දුන්නේ ආධාර වශයෙන්ද; නැතහොත් ණය මුදලක් වශයෙන්ද;

යන්න එතුමා මෙම සභාවට දන්වන්නෙහිද?

- (ආ) එම නිවාසලාභීන්ට,

- (i) ලබා දී ඇති ඉඩම් කට්ටියක වර්ග ප්‍රමාණය කවරේද;
- (ii) එම ඉඩම්වල සින්නක්කර අයිතිය ලබා දී තිබේද;
- (iii) පානීය ජල අවශ්‍යතාවය සපුරාලීමට වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කර තිබේද;

යන්න එතුමා සඳහන් කරන්නෙහිද?

- (ඇ) එම යෝජනා ක්‍රමයේ,

- (i) ඉදි කර ඇති මුළු නිවාස සංඛ්‍යාව කොපමණද;
- (ii) දැනට පදිංචිය සඳහා ලබා දී ඇති නිවාස සංඛ්‍යාව කොපමණද;
- (iii) දැනට පදිංචි නොවී ඇති නිවාස සම්බන්ධයෙන් ගනු ලබන පියවර කවරේද;

යන්නන් එතුමා මෙම සභාවට දන්වන්නෙහිද?

- (ඈ) නො එසේ නම්, ඒ මන්ද?

நிர்மாண, பொறியியல் சேவைகள், வீடமைப்பு, பொது வசதிகள் அமைச்சரைக் கேட்டவினா:

- (அ) (i) தேசிய வீடமைப்பு அபிவிருத்தி அதிகாரசபை யினால் ஹோராவப்பொத்தானை பிரதேச செய லாளர் பிரிவில், தியத்தித வாவி வீதியில் வீடமைப்புத் திட்டமொன்று நிர்மாணிக்கப் பட்டுள்ளதா என்பதையும்;
- (ii) அதில் வீடொன்றை நிர்மாணிப்பதற்கு, வீடு பெறுநர் ஒருவருக்கு வழங்கப்பட்ட பணத் தொகை எவ்வளவு என்பதையும்;
- (iii) குறித்த பணத்தொகை உதவியாகவா அல்லது கடன் தொகையாகவா வழங்கப்பட்டது என்ப தையும்

அவர் இச்சபையில் அறிவிப்பாரா?

[ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා]

The Panel comprises Sir Desmond de Silva, QC, Sir Geoffrey Nice and Prof. D. Crane. A few more members are to be appointed to the Panel.

This Panel has been appointed subsequent to the twenty-fifth session Resolution of the Human Rights Council. This Resolution, A/HRC/25/L.1/Rev.1 of 26th March, 2014, states "To monitor the human rights situation in Sri Lanka and to continue to assess progress on relevant national processes". Under this Resolution the appointment of the Panel is being commented in the media as a means of satisfying the requirements laid down in the abovementioned Resolution. That is a sort of a certification of the national process.

Therefore, will the Government make a statement to this House, the reasons for appointing the Panel?

Will the Government also inform this House:

1. What was the process followed by the Government in selecting this panel?
2. Which agency was responsible for negotiating with them?
3. The basis for appointing these Members?
4. Period of engagement?
5. Whether they are paid, and if so how much?
6. Where are the funds for the expenses of the Panel, and from where is it drawn?

Thank you.

ගරු (මහාචාර්ය) ජී.එල්.පීරිස් මහතා (විදේශ කටයුතු අමාත්‍යාංශය)

(மாண்புமிகு (பேராசிரியர்) ஜி.எல். பீரிஸ் - வெளிநாட்டொலுவல்கள் அமைச்சர்)

(The Hon. (Prof.) G.L. Peiris - Minister of External Affairs)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායක ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමා විසින් මට ප්‍රශ්න හයක් යොමු කළා. මේ අවස්ථාවේදී ඒවාට සරල පිළිතුරු දීමට මම බලාපොරොත්තු වෙනවා.

එතුමා විසින් නහන ලද පළමු වැනි ප්‍රශ්නය වන්නේ මේ උපදේශක මණ්ඩලයට පත් කරන ලද පුද්ගලයන් තුන් දෙනා තෝරා ගැනීම සඳහා භාවිත කරන ලද ක්‍රමවේදය කුමක්ද යන්නයි. "Process" කියන වචනය එතුමා පාවිච්චි කළා. ක්‍රමවේදයක් නැහැ. තමන්ට උපදෙස් දීම සඳහා පුද්ගලයන් හඳුනා ගැනීමේදී විශ්වාසදායක, විශේෂඥ දැනුමක් තිබෙන, ඒ කාර්යයට සුදුසු, ඒ කාර්යය සඳහා පසු බිමක් තිබෙන, හැකියාවක් තිබෙන නිපුණත්වයක් තිබෙන පුද්ගලයන් තෝරා ගන්න ඕනැ. උදාහරණ වශයෙන් 2011 දී බැන් කී මුත් එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයේ මහ ලේකම්තුමා උපදේශකයන් කිහිප දෙනෙක් පත් කළා; 2014 දී නවතීන් පිල්ලේ මැතිනිය ඒ විධියටම උපදේශකයන් පත් කළා. ඒකට ක්‍රමවේදයක් - "process" එකක් - තිබුණේ නැහැ. සුදුසුයි කියා හිතෙන පුද්ගලයන් හඳුනා ගෙන ඒ අය පත් කිරීමක් සිදු වුණා.

දෙවන ප්‍රශ්නය විධියට එතුමා මගෙන් අහන්නේ මේ සඳහා කටයුතු කළ ආයතනය කුමක්ද යන්නයි. ගරු විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකතුමනි, ඒ ආයතනය තමයි ජනාධිපති කාර්යාලය. ඒ කියන්නේ මේ කොමිෂන් සභාව පත් කළේ අතිගරු ජනාධිපතිතුමා. එම නිසා ඒ කොමිෂන් සභාවට උපදෙස් දීම සඳහා පුද්ගලයන් හඳුනා ගෙන ඒ පුද්ගලයන් පත් කළ යුත්තේත් මැක්ස්වෙල් පරණගම කොමිෂන් සභාව පත් කරපු පුද්ගලයායි. ඒ නිසා ඒකට ඉතාමත් පැහැදිලි පිළිතුරක් තිබෙනවා. ඒ පුද්ගලයන් පත් කළේ ජනාධිපති කාර්යාලය. හැබැයි "negotiate" කියන වචනය එතරම් ගැලපෙන්නේ නැහැ. එතුමා ඒ ප්‍රශ්නයෙන් අහනවා "responsible for negotiating" කියලා. ඒකෙන් ව්‍යංගයෙන් හැඟෙනවා, ව්‍යාකූල, සංකීර්ණ සාකච්ඡාවක් කියලා. එහෙම සාකච්ඡාවක් නැහැ. ඒ පුද්ගලයන් තෝරා ගැනීම සඳහා කටයුතු කළේ ජනාධිපති කාර්යාලයයි.

තුන්වන ප්‍රශ්නය, ඒ අය පත් කිරීම සඳහා යොදා ගත් පදනම මොකක්ද යන්නයි. "Basis" කියන වචනය එතුමා පාවිච්චි කළා. එතුමාම සඳහන් කරනවා මේක කළේ පීතීවා නගරයේ සම්මත වූණු යෝජනාවේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් කියලා.

ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා

(மாண்புமிகு ரணில் விக்கிரமசிங்க)

(The Hon. Ranil Wickremasinghe)

මාධ්‍යයේ එහෙම කියලා තිබුණා.

ගරු (මහාචාර්ය) ජී. එල්. පීරිස් මහතා

(மாண்புமிகு (பேராசிரியர்) ஜி.எல். பீரிஸ்)

(The Hon. (Prof.) G.L. Peiris)

But, that is wrong. මාධ්‍යයේ එහෙම කියලා තිබෙනවා නම් ඒක සම්පූර්ණයෙන්ම වැරදියි. ගරු විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකතුමනි, මේ දෙක අතර කිසිම සම්බන්ධයක් නැහැ. ඒ අර්ථකථනය පදනම් විරහිත බව මම මේ ගරු සභාවට ප්‍රකාශ කරන්න කැමැතියි. එහෙම නම් මොකක්ද basis එක? මැක්ස්වෙල් පරණගම නමැති හිටපු මහාධිකරණ විනිශ්චයකාරතුමාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් යුත් ඒ ත්‍රිපුද්ගල කමිටුව පත් කළේ 2013 -ගිය අවුරුද්දේ- අගෝස්තු 15වැනි දායි. මේ අවුරුද්දේ ජූලි 15 වනකොට -මාස 11කින් පසුව- ඒ කොමිෂන් සභාවේ සභාපතිතුමා අතිගරු ජනාධිපතිතුමාට ලිඛිතව අමතා කියා තිබෙනවා, "අපි විශාල වැඩ කොටසක් කර තිබෙනවා. අපට 16,000කගේ පමණ සාක්ෂි ඉදිරිපත් වෙලා තිබෙනවා. මේ අවස්ථාවේදී අපේ වැඩ කටයුතු වඩා සාර්ථකව කර ගෙන යාම සඳහා අපට නීති උපදෙස් අවශ්‍යයි. අපි බලාපොරොත්තු වුණේ නැති විධියට සංකීර්ණ නීති ප්‍රශ්න උද්ගත වෙමින් පවතිනවා. එම නිසා මේ විෂයයන් පිළිබඳ දැනුමක් ඇති පුද්ගලයන්ගේ උපදෙස්, සහයෝගය අපට ලබා දෙනවා නම් අපේ වැඩ කටයුතු සීඝ්‍රව හා සාර්ථක ලෙස ඉදිරියට කර ගෙන යාමට ඒක ලොකු රුකුලක් වනවා" යි කියා.

එනකොට රජය කල්පනා කළා, අපේම කොමිෂන් සභාවක් මෙවැනි ඉල්ලීමක් කරනවා නම්, අපේ දේශීය කොමිෂන් සභාව හැකි ප්‍රමාණයකින් ශක්තිමත් කිරීමට රජයට පැහැදිලි යුතුකමක් හා වගකීමක් තිබෙනවාය කියා. ජාත්‍යන්තරය පාවිච්චි කරන ප්‍රධාන තර්කය තමයි වෙන කාටවත් මේකට මැදිහත් වීමට අවශ්‍යතාවක් නැහැ කියන එක. අපට කොමිසමක් තිබෙනවා. එය කාර්යක්ෂම ලෙස වැඩ කටයුතු කරගෙන යනවා. අපට මෙන්ම මේ විධියේ සහයෝගයක් අවශ්‍යයි කියා ඒ කොමිෂන් සභාව කියනවා නම්, ඊට සුදුසු ප්‍රතිචාර දැක්වීම රජයේ යුතුකමක් හැටියට අපි සලකනවා.

ඊයේ මේ ප්‍රශ්නය ගැන අපි සාකච්ඡා කරන අවස්ථාවේ ගරු විරුද්ධ පක්ෂයේ නායකතුමා සභා ගර්භයේ සිටියේ නැහැ. ඊයේත් මේ ප්‍රශ්නය ගැන අපි සාකච්ඡා කළා. එහිදී මම පැහැදිලිව කිව්වා, මේක දේශීය යන්ත්‍රණයක් කියා. මේක ජාත්‍යන්තර

යන්ත්‍රණයක් නොවෙයි. මොකද, මේ අය පත් කරන්නේ කුමක් සඳහාද කියා පැහැදිලිව අපි සඳහන් කර තිබෙනවා. ඒ අය පත් කරන්නේ උපදේශක මණ්ඩලයක සාමාජිකයන් - as members of an advisory council - හැටියටයි; උපදෙස් දෙන්නයි. කාටද උපදෙස් දෙන්නේ? අපේම කොමිෂන් සභාවකටයි. එම නිසා මේක කිසිසේත් ජාත්‍යන්තර විමර්ශනයක් නොවෙයි. ඒ වාගේම, ස්වාධීන පරීක්ෂණ පවත්වන්න ඒ අයට අයිතියක් නැහැ. ඒ අයගේ යුතුකම අපේ කොමිෂන් සභාව යම්කිසි ප්‍රශ්නයක් හෝ ගැටලුවක් ඒ අය වෙත යොමු කළොත් ඊට අදාළ උපදෙස් ලබා දීමයි. ඒක තමයි ඒ අයට භාර වෙන කාර්ය භාරය. ඒක තමයි පදනම - basis එක - වෙන්නේ.

ඊළඟට, එතුමා මගෙන් අහන හතර වන ප්‍රශ්නය කාලය - the period of engagement - පිළිබඳවයි. මේ කොමිෂන් සභාව කටයුතු කර ගෙන යන අතරතුර ඒ අයට උපදෙස් අවශ්‍ය නම්, ඒ ගොල්ලන්ගේ ඉල්ලීම පරිදි - as requested - උපදෙස් ලබා දීමයි ඒ අයගේ කාර්ය භාරය. මැක්ස්වෙල් පරණගම කොමිෂන් සභාව ක්‍රියාත්මක වන තාක් ඒ අයට යම් අවස්ථාවකදී උපදෙස් අවශ්‍යයි කියා ඒ අය කියනවා නම් එවැනි අවස්ථාවකදී උපදෙස් දීම සඳහා තමයි මේ පුද්ගලයන් තිදෙනා පත් කළේ. ඒ අය ලෝකය පිළිගත් කීර්ති නාමයක් තිබෙන පුද්ගලයන්.

එතුමා අහන පස්වන ප්‍රශ්නය තමයි, ඒ අයට ගෙවීමක් කරනවාද, ගෙවනවා නම් කොච්චර ගෙවනවාද කියන ප්‍රශ්නය. කොහොමද ඒකට මේ අවස්ථාවේදී පිළිතුරු දෙන්නේ? පැය කීයක් ගත කරන්නට සිදු වෙයිද, කී සැරයක් ලංකාවට එන්න සිදු වෙයිද, කියන ඒවා මේ අවස්ථාවේ දී නිශ්චිත නැහැ නේ. ඒ කියන්නේ මේක වැඩ කරගෙන යන කොමිෂන් සභාවක්; අවසාන වෙලා නැහැ. එතකොට දැන් අපිට අපේක්ෂා කරන්නට බැහැ, මේක ලබන මාසයේ දී අවශ්‍ය වෙයිද, ඊළඟ මාසයේ දී අවශ්‍ය වෙයිද කියලා. එම නිසා අවශ්‍ය වන පරිදි - as and when required - ඒ අයගේ උපදෙස් අපි ලබා ගන්නවා. [බාධා කිරීමක්]

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා

(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)

(The Hon. Lakshman Kiriella)

ඔබතුමා ඊයේ කිවවා, එක්සත් ජාතීන්ගේ මානව හිමිකම් කවුන්සිලය -

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Deputy Speaker)

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මෙය ප්‍රශ්න අහන අවස්ථාවක් නොවෙයි. Hon. Member, you cannot ask questions.

ගරු (මහාචාර්ය) ජී. එල්. පීරිස් මහතා

(மாண்புமிகு (பேராசிரியர்) ஜி.எல். பிரிஸ்)

(The Hon. (Prof.) G.L. Peiris)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මෙහි යම් කිසි සම්ප්‍රදායක් තිබෙනවා. ගරු විරුද්ධ පක්ෂයේ නායකතුමා මගෙන් ප්‍රශ්නයක් ඇහුවා. මම එයට පිළිතුරු දෙමින් සිටිනවා. හරස් ප්‍රශ්න අසන්න, මේ විවාදයක් කරන අවස්ථාවක් නොවෙයි. [බාධා කිරීමක්]

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Deputy Speaker)

මෙය ප්‍රශ්න අසන අවස්ථාවක් නොවෙයි.

ගරු (මහාචාර්ය) ජී. එල්. පීරිස් මහතා

(மாண்புமிகு (பேராசிரியர்) ஜி.எல். பிரிஸ்)

(The Hon. (Prof.) G.L. Peiris)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඊයේ පැය හතරක විවාදයක් තිබුණා. විරුද්ධ පක්ෂය ඉදිරිපත් කළ සභාව කල් තබන

අවස්ථාවේ යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය නැවැත්තුවේ විරුද්ධ පක්ෂයමයි. ඊයේ පස්වරු 6.30 දක්වා පවත්වන්නට තිබුණු විවාදය ගණපුරණය නැහැ යි කියලා විරුද්ධ පක්ෂය විසින්ම නැවැත්තුවා. එතකොට ඊයේ පැවැති සාකච්ඡාව ගැනම මේ විධියට වක්‍රාකාරයෙන් තවත් විවාදයක් ඇති කිරීම ගැන මා සම්පූර්ණයෙන්ම විරුද්ධයි. ඊයේ පැවැති විවාදය අවසන් කරන්නට තව කාලය තිබුණා. ඒක විරුද්ධ පක්ෂයෙන්ම ඉදිරිපත් කළ යෝජනාවක් පිළිබඳව විවාදයක්; අපි ඉදිරිපත් කළ යෝජනාවක් පිළිබඳ විවාදයක් නොවෙයි. ගණපුරණය නැහැයි කියලා විරුද්ධ පක්ෂයේ විවාදය විරුද්ධ පක්ෂය විසින්ම නැවැත්තුවා. ඒක හරිම පුදුම තත්ත්වයක්.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, එතුමා අහන අවසාන ප්‍රශ්නය, මේ මුදල් එන්නේ කොහෙන්ද කියන ප්‍රශ්නයයි. මේවා රටට අවශ්‍ය දේවල්. යුද්ධය පැවැති කාලයේ මේ රට ත්‍රස්තවාදයෙන් මුදා ගැනීම සඳහා මුදල් වියදම් කළා. එහෙම නැත්නම් ත්‍රස්තවාදය නැති කරන්නට බැහැ නේ. අද තිබෙන ප්‍රධාන අභියෝගය මේකයි. එදා ත්‍රස්තවාදය නැති කිරීම සඳහා යුද්ධය ක්‍රියාදාමයක් වෙනුවෙන් මූල්‍ය සම්පත් වෙන් කළා සේම, මේ අවස්ථාවේ දී රට මුහුණ දෙන විශාල අභියෝගය සඳහාත් මුදල් වියදම් කිරීමේ කිසිම ප්‍රශ්නයක් නැහැ. අපේ ජනතාව එය අනුමත කරන බව මට සම්පූර්ණයෙන්ම විශ්වාසයි. රට මේ අවස්ථාවේ දී මුහුණ දෙන ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් අවශ්‍ය මුදල් ප්‍රතිපාදන වෙන් කිරීම සම්බන්ධයෙන් කිසිම ගැටලුවක් ජනතා මතයේ ඇති වෙයි කියලා මා හිතන්නේ නැහැ. එම නිසා අවශ්‍ය මුදල් අපි නීත්‍යානුකූලව රජයේ අරමුදල්වලින් වියදම් කිරීමට බලාපොරොත්තු වනවා. ස්තූතියි, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි. [බාධා කිරීමක්]

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Deputy Speaker)

Yes, Hon. Leader of the Opposition.

ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා

(மாண்புமிகு ரணில் விக்கிரமசிங்க)

(The Hon. Ranil Wickremasinghe)

Hon. Deputy Speaker, I asked this Question because there is no provision in the Commissions of Inquiry Act for the appointment of a panel or an advisory council. The Commissioners have been appointed by the President to give a report and if the Commissioners are incapable, they should resign. That is why we raised this issue. Under Section 25, Public officers can be asked by the Commission to help or otherwise, assist in the inquiry or investigation. Otherwise, under Section 26, the Attorney-General, who is the legal adviser and who had gone to Geneva and New York to advise the Government, could be asked for his assistance. If you are not asking the Attorney-General for his assistance, is it because there is a lack of confidence in him? Has the Attorney-General recommended these people as advisers? So, that is the issue because there is no legal basis for the appointments. That is why I asked the Question, if there is no legal basis, how do we pay them out of the public funds? The Hon. Minister has not disclosed to the House the rate of payment, but the main issue is that there has been no legal basis to it. So, there maybe something in the argument - I do not know whether it is correct or not, but it was in the newspapers - that this is done just to certify to the Human Rights Council that the proceedings are properly held.

[ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා]

But, under the Commissions of Inquiry Act, you cannot take advice from anyone except the Attorney-General. The Attorney-General can advise to get other people to go on. Apparently, there seems to be a lack of confidence in the Attorney-General and the issue that has arisen is whether this is in connection with the Human Rights Council. So, obviously, I asked about the payment just to find out whether they are being paid and what the legal basis for that is because they cannot be paid under the Commissions of Inquiry Act.

ගරු (මහාචාර්ය) ජී. එල්. පීරිස් මහතා
(மாண்புமிகு (பேராசிரியர்) ஜி.எஸ். பீரிஸ்)
(The Hon. (Prof.) G.L. Peiris)

Mr. Deputy Speaker, I have already said that there is absolutely no connection between the Resolution passed by the Human Rights Council in Geneva and this action that was taken. This action was taken in response to a request emanating from our own Commission.

The interpretation placed on the situation by the Hon. Leader of the Opposition is a mischievous interpretation. There is absolutely no lack of confidence in the Honourable Attorney-General of the Republic; we have the fullest confidence in him. - [*Interruption.*] No, there is no impediment. Today, there are complex branches of the law. Nobody is a specialist in all branches of the law. I do not think that the Hon. (Dr.) Wijeyadasa Rajapakshe or the Hon. M.A. Sumanthiran will claim to be a specialist in every conceivable branch of the law, competent as they are, undoubtedly, in certain fields. That applies to any lawyer. So, these are areas of the law which have developed in recent times; they are very specialized branches of the law. I, myself, am a professor of law; I have a doctorate from the University of Oxford. But, this is not my field. We must have the humility to say that. Therefore, to say that the Attorney-General must be asked and nobody else, is not fair. Just because other persons are being asked to give their advice, it does not mean at all, in any manner whatsoever, that there is an erosion of confidence in the Attorney-General. That is a very mischievous and an erroneous interpretation of the situation.

ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு ரணில் விக்கிரமசிங்க)
(The Hon. Ranil Wickremasinghe)
There is no legal provision.

ගරු (මහාචාර්ය) ඩී. එල්. පිරිස් මහතා
(மாண்புமிகு பேராசிரியர்) ஜி.எஸ். பீரிஸ்
(The Hon. (Prof.) G.L. Peiris)
There is absolutely nothing to prevent - [Interruption.]

நிபேய்சு கபாநாயகநுலு
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)

Let us move on to the next Item. This cannot be converted into a debate.

ගරු (මහාචාර්ය) ජී. එල්. පීරිස් මහතා
 (மாண்புமிகு பேராசிரியர்) ஜி.எஸ். பீரிஸ்
 (The Hon. (Prof.) G.L. Peiris)
 Yes, Sir, we cannot. Yesterday, - [Interruption.]

நியோகக் கமிஷனரும
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)

In short, I am extending the courtesy to him as the Leader of the Opposition.

ගරු (මහාචාර්ය) ජී. එල්. පීරිස් මහතා
(மாண்புமிகு பேராசிரியர்) ஜி.எல். பீரிஸ்)
(The Hon. (Prof.) G.L. Peiris)

Sir, yesterday, we had a four-hour debate. The Hon. Leader of the Opposition was not here when the Debate was concluded. It was the Opposition's own Motion. I checked with my Friend, the Hon. Chief Government Whip. He also cannot remember a situation where the Opposition initiates a debate and then, brings it to a closure, saying that there is no Quorum. - *[Interruption.]* So, yesterday, the Opposition aborted its own debate. Now, I strongly object to a revival of that debate today under the guise of a Question which has been put under a different procedure. - *[Interruption.]* It is not possible; it cannot be done under the Standing Orders of this House.

ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு ரணில் விக்கிரமசிங்க)
(The Hon. Ranil Wickremasinghe)
Sir, I rise to a point of Order.

நியோகக் கமிஷனருக்கு
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)

Hon. Leader of the Opposition, cite your point of Order in brief.

ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு ரணில் விக்கிரமசிங்க)
(The Hon. Ranil Wickremasinghe)

Sir, I handed over this Question under Standing Order No. 23(2) yesterday morning. That was before the debate began and my Question covered only about the payments made to the appointed advisers, which apparently had not been the topic of the Debate. So, all I have done, as a Member of Parliament, is to look at the Commissions of Inquiry Act and the Attorney-Generals role under that because what is happening is, the Attorney-General had gone to Geneva and given us one advice and now, we are having another set of people.

What is the legal basis for this House to authorize payment? That is all I want to know. If I do not agree with what they say, I will say so at that time, Hon. Minister. I want to know the legal basis because the Commissions of Inquiry Act does not make provision for it.

ගරු (මහාචාර්ය) ජී. එල්. පීරිස් මහතා

(மாண்புமிகு (பேராசிரியர்) ஜி.எல். பீரிஸ்)

(The Hon. (Prof.) G.L. Peiris)

My brief answer to that question is that in the Government's view, there is no legal impediment. The whole basis on which we have been resisting international intervention is the strength of our own Commission. If our Commission is making this request and we are in a position to identify experts who are able to give them the assistance they require, it is certainly our duty to help them in that way. In my view, there is no legal impediment for taking a step which is obviously in the interest of the nation. It is obviously a protective measure for the nation in the circumstances in which we find ourselves and it is the clear duty of the Government to respond positively to the request that was made by the Chairman of the Commission and that is exactly what we have done. There is no legal impediment to it whatsoever.

II

නියං සහන

வரட்சி நிவாரணம்
DROUGHT RELIEF

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு அநுர திஸாநாயக்க)

(The Hon. Anura Dissanayake)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ස්ථාවර නියෝග 23 (2) යටතේ මෙම ප්‍රශ්නය ඉදිරිපත් කිරීමට අවස්ථාව ලබා දීම පිළිබඳව ඔබතුමාට බෙහෙවින්ම ස්තූතිවන්ත වනවා.

දිස්ත්‍රික්ක අටකට බලපා ඇති දැඩි නියඟය හේතුවෙන් එකොළොස්ලක්ෂ පනස්දහසකට වැඩි ජනතාවක් මුහුණ දී සිටින අර්බුදකාරී තත්ත්වය පිළිබඳව මෙම ගරු සභාවේ අවධානය යොමු කරවනු කැමැත්තෙමි.

ප්‍රධාන වශයෙන්ම වියළි කලාපයට අයත්වන මෙම දිස්ත්‍රික්කවලට මේ කාලයේ වර්ෂාව අඩුවීම සාමාන්‍ය තත්ත්වයක් වුවද, පසු ගිය නිරිතදිග මෝසම් සුළඟ මගින් අපේක්ෂා කළ වර්ෂාව නොලැබීම නිසා මෙම නියඟ තත්ත්වය උග්‍ර වී ඇති බව පැවසෙනවා. මේ වන විට මාස 10කට ආසන්න කාලයකින් මෙම ප්‍රදේශවලට ප්‍රමාණවත් වර්ෂාවක් ලැබී නැහැ. ඒ වාගේම, විශේෂ තත්ත්වයක් ඇති නොවුණොත් අගෝස්තු මාසයේ මේ පළාත්වලට කිසි සේත්ම වර්ෂාවක් ලැබෙන්නේ නැහැ. සාමාන්‍යයෙන් ඔක්තෝබර් මාසයේ 15වැනි දායින් පසුව තමයි එම පළාත්වලට මහ වැසි පටන් ගන්නේ. ඒ නිසා තමයි සාමාන්‍ය තත්ත්වය යටතේ තවත් මාස එකහමාරකට ආසන්න කාලයක් එම පළාත්වලට වර්ෂාවක් ලැබීමට ඉඩකඩ නැත්තේ.

කෙසේ වුවද, අපේක්ෂිත වර්ෂාව නොලැබෙන අවස්ථාව වන විටම, ඉදිරියේ නියඟයක් ඇති විය හැකි බවට පුරෝකථනය කිරීමත්, ඒ අනුව පවතින ජල සංචිත කළමනාකරණය කිරීමත් අදාළ බලධාරීන්ගෙන් අපේක්ෂා කෙරෙනවා. එය ඔවුන්ගේ වග කීමක් වෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, පොල්ගොල්ල ජලාශයෙන් වතුර යවන නිවුණා ඇලහැරට. ඇලහැරෙන් ඒ ජලය දෙකට බෙදුවා නම්, එක කොටසක් යනවා පරාක්‍රම සමුද්‍රයට. අනෙක් කොටස යනවා දියබෙදුමට. දියබෙදුමේදී මේ ජලය කොටස්

දෙකකට බෙදිලා එක කොටසක් යනවා මීන්නේරිය ජලාශයට. අනෙක් කොටස යනවා ගිරිතලේ ජලාශයට. මීන්නේරිය ජලාශයෙන් කොටසක් යනවා කවුඩුල්ල ජලාශයට. අනෙක් කොටස යනවා කන්තලේ ජලාශයට. නමුත් පෙරවාරි මාසයේ සිට මැයි මාසය දක්වා කිසිදු වතුර ප්‍රමාණයක් පොල්ගොල්ලෙන්, ඇලහැරට ගත්තේ නැහැ. ඒ සියල්ල නිදලේ මහවැලි ගඟේ ගලාගෙන යන්න ඉඩ හැරියා. ඒ තත්ත්වය ඇති නොකළා නම් කවුඩුල්ල ජලාශයටත්, කන්තලේ ජලාශයටත්, ගිරිතලේ ජලාශයටත්, මීන්නේරිය ජලාශයටත් වතුර ලැබෙනවා. නමුත් අද පරාක්‍රම සමුද්‍රයේ වතුර තිබෙනවා. ඒ වෙන මොකවත් නිසා නොවෙයි, අංගම්මැඩිල්ල වේල්ලෙන් කළු ගඟ හරහා වතුර යම් ප්‍රමාණයක් පරාක්‍රම සමුද්‍රයට ගෙනාපු නිසා.

නියඟ තත්ත්වයක් තිබුණත් ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ත්‍රිකුණාමල දිස්ත්‍රික්කයේ ඇති ගිරිතලේ ජලාශය, මීන්නේරිය ජලාශය, කවුඩුල්ල ජලාශය, කන්තලේ ජලාශය කියන ඒ ජලාශ කීපයේවත් අඩු තරමේ වතුර එක් රැස් කර ගත යුතුව තිබුණා. මේ පිළිබඳව කිසිදු දැක්මක් නැතුව පෙරවාරි මාසයේ සිට මැයි මාසය දක්වා සියලු ජලය මහවැලි ගඟ හරහා ත්‍රිකුණාමලයෙන් මහ මුහුදට ගලා ගෙන යන්න ඉඩ හැරියා. ඒ නිසා ජල සම්පත පිළිබඳ සැලකිල්ලක් කොට එය එක් රැස් කර ගැනීමට අසමත් වීමේ ප්‍රශ්නයකුත් මේ තුළ තිබෙනවා. ඒ තත්ත්වය නිසා අද පීඩාවට පත් වෙලා තිබෙන්නේ මේ රටේ ජනතාව.

කෙසේ වුවද, වාර්තා වන සිදුවීම් අනුව පෙනී යන්නේ නියඟයෙන් පීඩාවට පත් ජනතාවගේ ප්‍රමාණය මෙතරම් ඉහළ යන තෙක්ම, සහ පීඩාවට පත් ජනතාවගේ දුක් අඳෝනා ජනමාධ්‍ය මගින් වාර්තා කරන තෙක්ම ආණ්ඩුවේ ප්‍රමාණවත් අවධානයක් ඒ පිළිබඳව යොමු වී නොමැති බවයි. ඒ අය භය වුණා අප්‍රේල් මාසයේ, මැයි මාසයේ විශාල වැස්සක් ආවොත් පරාක්‍රම සමුද්‍රයේ, විශේෂයෙන් මීන්නේරිය, ගිරිතලේ සහ කවුඩුල්ල ජලාශවල වතුර පාලනය කර ගන්න බැරි වෙයි කියලා. ඒ නිසා මුල් කාලයේ වතුර ටික අපහේ හැරියා. මේකයි සිද්ධ කළේ. නොඑසේනම් නින්දෙන් අවදිවුවන්සේ අර්බුදය අත පත ගැමට වග කිව යුත්තන්ට සිද්ධ වන්නේ නැහැ. මේකයි සිදු වුණු දේ, ඇත්ත කථාව. ඒ ගැන හරියට බැලිය යුතුව තිබුණා. කලා වැවේ වතුර තිබෙනවා. ඒ ප්‍රදේශය නියෝජ්‍යය කරන ගරු මන්ත්‍රීතුමා දන්නවා, ඒ පළාත ගැන. කලාවැවෙන් පහළ තඹුන්නේගම දක්වා වතුර තිබෙනවා. ඒ ප්‍රදේශයේත් නියඟයක් තිබෙනවා. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, තඹුන්නේගමට වැස්සෙත් නැහැ, ගල්නැවට වැස්සෙත් නැහැ, හුරිගස්වැවට වැස්සෙත් නැහැ, එප්පාවලට වැස්සෙත් නැහැ. නමුත් ඒ පළාත්වල ජල අර්බුදයක් නැහැ. එප්පාවල, කටියාව, යාය 10 පදිංචි මන්ත්‍රීතුමා ඒ බව දන්නවා. එතුමා මේ සභාවේ දැන් ඉන්නවා. ඒ පළාත්වලටත් මාස දහයක් වැස්සේ නැහැ. නමුත් ඒ පළාත්වලට වතුර ප්‍රශ්නයක් ඇති නොවුණේ කලා වැවට වතුර ටික ගන්න සමත් වුණු නිසායි. හැබැයි ගිරිතලේට, මීන්නේරියට, කන්තලේට, කවුඩුල්ල ජලාශයට වතුර ගත්තේ නැහැ. ඒ නිසා තමයි මේ විකෘති තත්ත්වය ඇති වී තිබෙන්නේ. මෙය විකෘතියක්.

නිවුණු ජල සම්පත හරි ලෙස කළමනාකරණය කර ගැනීමට අසමත් වීම තමයි මේ ප්‍රශ්නයේ මූලාරම්භය බවට පත් වී තිබෙන්නේ. බහුල වශයෙන් වී වගා කරන අනුරාධපුර, කුරුණෑගල හා අම්පාර දිස්ත්‍රික්කවලදී නියඟය ව්‍යාප්ත වෙමින් ඇති අතර, වී අස්වැන්න සියයට 15කින් පහත වැටෙනු ඇතැයි අපේක්ෂා කරනවා. සියයට 15කින්. විශේෂයෙන්ම කවුඩුල්ල ජලාශයෙන් දුන්නේ අවශ්‍ය වතුර ප්‍රමාණයෙන් සියයට 30යි. ඒ කියන්නේ තමන්ගේ කුඹුරේ ප්‍රමාණයෙන් තුනෙන් එකකට පමණයි වතුර දුන්නේ. ඒ වගාවෙනුත් සියයට 15ට ආසන්න ප්‍රමාණයක් මිය යන තත්ත්වයට පත් වෙලා තිබෙනවා. එමෙන්ම ජනතාව බීමට ගන්නා ජලය සහ එදිනෙදා කටයුතු සිදු කර ගැනීමට අවශ්‍ය ජලය නොමැති වීමෙන් මහත් දුෂ්කරතාවන්ට මුහුණ දෙමින් සිටිනවා.

[ගරු අනුර දිසානායක මහතා]

ආණ්ඩුව විසින් පීඩාවට පත් ජනතාව සඳහා ජලය සැපයීමට ක්‍රමයක් යෝජනා කර තිබුණද, - අර බවුසර්වලින් බෙදන එක. මම දන්නේ නැහැ මොකටද එහෙම බෙදන්නේ කියලා. ඇමතිතුමා ගිහින් බලන්න මොකක්ද වෙලා තිබෙන්නේ කියලා- එමගින් ලබා දෙන ජලය ප්‍රමාණය එක් පවුලකට දිනක පානය සඳහා වත් ප්‍රමාණවත් නොවෙන බව වාර්තා වෙනවා. ආහාර පාන සකසා ගැනීමට, බීමට, අනෙකුත් ශාරීරික අවශ්‍යතාවන් සඳහා, මිනිසෙක් හැටියට මූලික අවශ්‍යතා ඉටු කර ගැනීමට ජලය අවශ්‍ය වෙනවා. ලීටර් 4ක වතුර කුන් එකකින් මිනිසෙකුගේ මූලික අවශ්‍යතා සපුරා ගන්න පුළුවන්ද? පසු ගිය දිනවල ජල නලයක් අලුත්වැඩියා කිරීම හේතු කොට ගෙන නුගේගොඩ පැත්තට දවස් 3ක් වතුර නැතිවෙලා ඒ ප්‍රදේශවල මොන තරම් ප්‍රශ්නයක් ඇති වුණාද? කෙසේ හෝ ලොකු ලොකු බලපෑම් කරලා ඒ ප්‍රදේශවලට වතුර ගන්න නම් උත්සාහ කළා.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(ධීර්ග ජනාධිපති ආරාධනාකරු - අමාත්‍යවරයා)

(The Deputy Speaker)

ගරු මන්ත්‍රීතුමා, දැන් අවසන් කරන්න.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(ධීර්ග ජනාධිපති ආරාධනාකරු - අමාත්‍යවරයා)

(The Hon. Anura Dissanayake)

අවසන් කරනවා, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි. මේ අවස්ථාව දීම ගැන ඔබතුමාට බොහොම ස්තූතියි.

එසේ නිසිදී, එම ජනතාව අනෙකුත් දෛනික කටයුතු ඉටු කර ගන්නේ කෙසේද යන්න ගැටලුවක්. එමෙන්ම එම බවුසර් පැමිණෙන්නේ සතියකට වතාවක් බවට මෙමුනිපාල සිරිසේන අමාත්‍යවරයා මාධ්‍ය මගින් පවසා තිබුණා. ඔබතුමන්ලාගේ පක්ෂයේ ලේකම්වරයා කිවවා සතියකට සැරයයි බවුසර් එක එන්නේ කියලා.

ඒ නිසා ඒ සම්බන්ධයෙන් පැන නැගී ඇති පහත සඳහන් ගැටලු පිළිබඳව අදාළ අමාත්‍යවරයා පිළිතුරු ලබා දෙනු ඇතැයි අපේක්ෂා කරනවා.

සමහර කරුණු ඔබතුමාට අදාළ නොවුණත් ඔබතුමාගේ විෂයට අදාළ, ආපදා කළමනාකරණයට අදාළ පිළිතුරු වික ලබා දෙනු ඇතැයි මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

01. ජල හිඟයෙන් පීඩාවට පත්වී සිටින ජනතාවට බීමට සහ අනෙකුත් දෛනික කටයුතු ඉටු කර ගැනීම සඳහා ජලය ලබා දීමට මේ වන විට ගෙන ඇති පියවර මොනවාද? ඒවා ප්‍රමාණවත්ද?
02. ජල හිඟය නිසා ආර්ථික වශයෙන් පීඩාවට පත්ව ඇති පාර්ශ්ව කෙරෙහි අවධානය යොමු කර එම ආර්ථික දුෂ්කරතාවන් මහ හැරවීම සඳහා ගෙන ඇති පියවර මොනවාද?

ඉහත කරුණු පිළිබඳව මේ පාර්ලිමේන්තුව දැනුවත් කරනු ඇතැයි බලාපොරොත්තු වෙනවා.

බොහොම ස්තූතියි ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි.

ගරු මහින්ද අමරවීර මහතා (ආපදා කළමනාකරණ අමාත්‍යතුමා)

(ධීර්ග ජනාධිපති ආරාධනාකරු - අමාත්‍යවරයා)

(The Hon. Mahinda Amaraweera - Minister of Disaster Management)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ගරු අනුර කුමාර දිසානායක මන්ත්‍රීතුමාට ස්තූතියිවන්න වෙනවා මේ ප්‍රශ්නය විමසීම පිළිබඳව.

මෙහි සඳහන් සමහර කරුණුවලට අපට එකඟ වෙන්න බැහැ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි. ජලය අපතේ හැටියය, මුහුදට ගලාගෙන ගියාය ආදී වශයෙන් බොහෝ තොරතුරු ඉදිරිපත් වුණා. සමහර ගොවීන් සහ සමහර ජනමාධ්‍ය ඒ විධියේ වෝදනා එල්ල කළා. නමුත් අපි කරුණු විමසා බැලුවා කැබිනට් මණ්ඩලයේදී.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(ධීර්ග ජනාධිපති ආරාධනාකරු - අමාත්‍යවරයා)

(The Hon. Anura Dissanayake)

ඔබතුමා වාරිමාර්ග නිලධාරීන් ගෙන්වන්න. මම පෙන්වන්නම්. පොල්ගොල්ලෙන් වතුර ගත්තේ නැහැ-

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(ධීර්ග ජනාධිපති ආරාධනාකරු - අමාත්‍යවරයා)

(The Deputy Speaker)

ගරු මන්ත්‍රීතුමා, ගරු ඇමතිතුමාට පිළිතුරු දෙන්න ඉඩ හරින්න.

ගරු මහින්ද අමරවීර මහතා

(ධීර්ග ජනාධිපති ආරාධනාකරු - අමාත්‍යවරයා)

(The Hon. Mahinda Amaraweera)

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ පිළිබඳව කැබිනට් මණ්ඩලයේ දීර්ඝ වශයෙන් සාකච්ඡා කළා. වාරිමාර්ග අමාත්‍යතුමා පැහැදිලි කරුණු ඉදිරිපත් කිරීමක් කළා, එවන් කිසිදු සිදුවීමක් නොවුණු බවට. ඒ වාගේම ඒ නිලධාරීන්ගෙන් ඒ බව තහවුරු කරගෙන තිබුණා. මේ වතාවේ විතරක් නොවෙයි, නියඟයක් එනකොට, වතුර අඩු වෙන කොට ඒ සෑම වතාවකම ඒ නිලධාරීන්ට සහ දේශපාලනඥයන්ට වෝදනා එල්ල කිරීම සම්ප්‍රදායක් විධියටම සිද්ධ වෙනවා.

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමා ඇසූ ප්‍රශ්න සම්බන්ධයෙන් පිළිතුරු ලබා දෙන්න අපි කැමැතියි.

ඔබතුමා පළමුවෙන්ම අහලා තිබෙන්නේ, ජල හිඟයෙන් පීඩාවට පත්වී සිටින ජනතාවට බීමට සහ අනෙකුත් දෛනික කටයුතු ඉටු කරගැනීම සඳහා ජලය ලබා දීමට මේ වන විට ගෙන ඇති පියවර මොනවාද යන්නයි.

ජල සම්පාදන හා ජලාපවහන අමාත්‍යාංශය, ඒ වාගේම ආපදා කළමනාකරණ අමාත්‍යාංශය මැදිහත් වෙලා ඒ දිස්ත්‍රික්කවලට බවුසර් ගණනාවක් ලබා දීලා තිබෙනවා. ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමා කිව්වේ මේ නියඟය බලපාන්නේ දිස්ත්‍රික්ක 8කට කියලායි. නමුත් දිස්ත්‍රික්ක 14කට දැඩි ලෙස මේ නියඟයේ බලපෑම් එල්ල වෙලා තිබෙනවා. සාමාන්‍යයෙන් අපේ රටේ විවිධ අවස්ථාවලදී නියඟ ඇති වෙලා තිබෙනවා. ඒ අවස්ථාවලදී එක දිස්ත්‍රික්කයක්, දෙකක්, තුනක්, හතරක් තමයි නියඟයට ගොදුරු වෙලා තිබෙන්නේ. ඔබතුමාටම සිහිපත් වෙනවා ඇති එක අවස්ථාවක හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්කයේ ඇති වූ නියඟයක් පිළිබඳව. ඒ වෙලාවේ මුළු රටේම ජනතාව ගිහිල්ලා හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්කයේ ජනතාවට අවශ්‍ය උදවු උපකාර කළා. [බාධා කිරීමක්] ඔබ, තණමල්විල ආසන්නයේ. හම්බන්තොටට ආසන්න ප්‍රදේශවල. ඒ වෙලාවේ මුළු රටේම මිනිස්සු ගිහිල්ලා ඒ දිස්ත්‍රික්කයේ ජනතාව බලාගන්නා. රජයට වඩා ජනතාව ඉදිරිපත් වුණා. ඒ වෙලාවේ එහෙමයි ක්‍රියාත්මක වුණේ. රජයටත් වඩා ඒ වෙලාවේ වැඩි උනන්දුවක් දැක්වුවා ජනතාව. ජනතාව ගිහින් ඒ අයට පිහිට වුණා. නමුත් මේ වතාවේ එහෙම පිහිටවෙන්නවත් තත්ත්වයක් නැත්තේ දිස්ත්‍රික්ක 14කට මේ නියඟය පවතින නිසයි. ඒ වාගේම පුද්ගලයන් විශාල සංඛ්‍යාවකට මේ නියඟයෙන් බලපෑම් එල්ල වෙලා තිබෙනවා. ඒ වුණත් මේ පිළිබඳව රජය විධියට ගන්න පුළුවන් හැම ක්‍රියා මාර්ගයක්ම අප අරගෙන තිබෙනවා. ජාතික ජලසම්පාදන හා ජලාපවහන අමාත්‍යතුමා සිටිනවා. ජාතික ජලසම්පාදන හා ජලාපවහන මණ්ඩලය

දිස්ත්‍රික්ක මට්ටමෙන් බඩුසර් යවලා, එම මණ්ඩලය මගින් සපයන ජල යෝජනා ක්‍රමවලින් නොමිලේ ජලය ලබා දී ජනතාවට බෙදා හරින වැඩ පිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක කළා. අපේ අමාත්‍යාංශය මේ තත්ත්වය හඳුනා ගෙන කල් ඇතුළුව ප්‍රාදේශීය සභාවලට, ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලවලට අයිතියටම බඩුසර් ලබා දීමක් සිද්ධ කළා. නමුත් ඒක ප්‍රමාණවත් නැති බව අප හොඳටම දන්නවා.

ඒ අයට අවශ්‍ය මුදල් ප්‍රතිපාදන දිස්ත්‍රික් ලේකම්වරුන් වෙත යොමු කර පැහැදිලිවම උපදෙස් ලබා දුන්නා, පෞද්ගලික බඩුසර් හෝ රජයේ බඩුසර් කුලියට අරගෙන ජලය බෙදා හැරීම සඳහා කටයුතු කරන්නාය කියා. බඩුසර්වලට යන මුදලත්, ජලයට මුදල් ගෙවීමක් අවශ්‍ය වෙනවා නම් එම මුදලත් -මුදල් ප්‍රතිපාදන ඉල්ලා සිටි පමණින්ම- ලබා දෙන්නාය කියන නියෝගයක් සහිතව සෑම දිස්ත්‍රික් ලේකම්වරයෙක් වෙතම දන්වා යවන්න අප කටයුතු කළ බව ඉතාමත් වගකීමෙන් මම මේ අවස්ථාවේ සඳහන් කරන්න පුළුවන්. කිසිම දිසාපතිවරයෙක් අපට තවම මැසිවිල්ලක් නහලා නැහැ. අද දිනේත් මම දිස්ත්‍රික් ලේකම්වරුන්ට පෞද්ගලිකවම කපා කර ඉදිරියට අවශ්‍ය වෙනවාය කියන මුදල් ප්‍රමාණයන් යවන්න කටයුතු කළා. දිස්ත්‍රික් ලේකම්වරුන් වෙත අප යැවූ මුදල්වලින් සියයට 60ක් විතර තමයි තවම වියදම් වෙලා තිබෙන්නේ. [බාධා කිරීමක්]

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, නමුත් ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. අප ඒක වටහා ගන්න ඕනෑ. පවුල් ප්‍රමාණය විශාලයි. ඒ වාගේම ඉල්ලීම් වැඩියි. බඩුසර් ගන්න ගියාම ඒ අයට තිබෙන ප්‍රශ්නය තමයි කුලියටවත් බඩුසර් සොයා ගන්න බැහැයි කියන එක. අනුරාධපුරයේ දිස්ත්‍රික් ලේකම්තුමාට මා කපා කළා. එතුමා කිව්වේ, "අප පුළුවන් තරම් බඩුසර් ගන්නා. තව බඩුසර් විකක් සොයා ගන්න උත්සාහ දරනවා" කියා. ත්‍රිකුණාමලයටත් පිටින් බඩුසර් 40ක් විතර සොයා ගෙන තිබුණා. තවත් සොයා ගන්න උත්සාහයන් දරනවා. අපට ප්‍රායෝගික ගැටලුවක් තිබෙනවා. බොහෝ ප්‍රදේශවල සංවර්ධන ව්‍යාපෘති ක්‍රියාත්මක වෙනවා. පෞද්ගලික අංශයේ බඩුසර් තමයි ඒවාට යොදවා තිබෙන්නේ. දුම්රිය මාර්ගය හඳුනා එකට බඩුසර් ගණනාවක් දීලා තිබෙනවා. අධිවේගී මාර්ගය හඳුනා එකට බඩුසර් ගණනාවක් දීලා තිබෙනවා. ඒ වාගේ, විවිධ සංවර්ධන ව්‍යාපෘතිවලට බඩුසර් කුලියට දීලා තිබෙනවා. ඒ නිසා අපට කුලියටවත් බඩුසර් ගැනීමේ අපහසුතාවක් තිබෙනවා. මේ පිළිබඳව අතිගරු ජනාධිපතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරලා අප දැනටමත් බඩුසර් අලුතෙන් මිලදී ගන්න කටයුතු සුදානම් කර තිබෙනවා. බඩුසර් ගොන්න ආයතනවලත් සීමිත ප්‍රමාණයක් තමයි බඩුසර් තිබෙන්නේ.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு அநுர திஸாநாயக்க)

(The Hon. Anura Dissanayake)

බඩුසර් කියක් මිලදී ගන්න අදහස් කරනවාද?

ගරු මහින්ද අමරවීර මහතා

(மாண்புமிகு மஹிந்த அமரவீர)

(The Hon. Mahinda Amaraweera)

අඩුම වශයෙන් බඩුසර් 100ක් විතර ගන්න උත්සාහයක් අපට තිබෙනවා. ඒ කියන්නේ දැන් බඩුසර් නැහැ, මන්ත්‍රීතුමා. අපි දැන් විමසීම් කරනවා, බඩුසර් නිෂ්පාදනය කරන සියලු ආයතනවලින්. ඒ ආයතන කියන්නේ, මාස තුනකින් දෙන්නම්, මාස හතරකින් දෙන්නම් කියලායි. නමුත් සති දෙකක් ඇතුළත අපේ අමාත්‍යාංශය විසින් මිලදී ගැනීමේ වැඩ පිළිවෙළකුත්, ඒ වාගේම මහා භාණ්ඩාගාරය විසින් කෙළින්ම මිලදී ගැනීමේ වැඩ පිළිවෙළකුත් තිබෙනවා. ඊට අතිරේකව පළාත් පාලන හා පළාත් සභා අමාත්‍යාංශය පසු ගිය අවස්ථාවේදීත් බඩුසර් 35ක් විතර ලබා දීලා තිබුණා. ඒ අයත් තව බඩුසර් 25ක් සති දෙකක් ඇතුළත සපයන්න සුදානම්ව ඉන්නවාය කියලා මට අද කිව්වා. වෙළෙඳ පොළේ තිබෙන සියලුම බඩුසර් වික ගන්න තමයි අපේ සුදානම

තිබෙන්නේ. මුදල් හා ක්‍රමසම්පාදන අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්තුමා, අතිගරු ජනාධිපතිතුමා, ඒ වාගේම ආර්ථික සංවර්ධන අමාත්‍යතුමා කිව්වා ඒ පැත්තෙන් ලබා දෙන්න පුළුවන් උදවු උපකාර කරන්න කියලා.

ඔබතුමා කිව්ව විධියට අපිත් විශ්වාස කරනවා, වැස්ස ලැබුණේ නැත්නම් මේ පැවිල්ල තවදුරටත් පවතියි කියලා. අපේ කාලගුණ රටාවේ යම් වෙනසක් ඇති වෙලා තිබෙනවා. ඒක අපට පිළිගන්න වෙනවා. සමහර ප්‍රදේශවල ජලාශ වාත් දමනවා. එක පැත්තකින් අපි ඒ ගැන සතුටු වනවා. විදුලි බලය නිෂ්පාදනය කරන ප්‍රදේශවල ජලාශවල ජලය වාත් දමනවා; වාත් දොරටු විවෘත කර තිබෙනවා. අනික් ප්‍රදේශවලට මාස 09කින්, මාස 10කින් වැහි පොදක්වත් ලැබී නැහැ. එවන් තත්ත්වයක් තුළ පුළුවන් හැම ආකාරයකින්ම ජලය ලබා දෙන්න අපි උපරිම උත්සාහයන් දරනවා.

මා ඉතාමත් වග කීමෙන් කියනවා, අපි කිසිම ආකාරයකට මුදල්වල හිඟතාවක් ඇති කරලා නැහැයි කියලා. මේ උපදෙස මා පෞද්ගලිකවම ඒ අයට ලබා දීලා තිබෙනවා. සමහර තැන්වල නිලධාරීන් සියයට 95ක් ඉතා හොඳ තත්ත්වයෙන් ක්‍රියාත්මක වනවා. හැබැයි සියයට 5ක් පමණ නිලධාරීන් මේ සම්බන්ධයෙන් එතරම් උනන්දුවෙන් කටයුතු කරන්නේ නැහැයි කියලා අපි දකිනවා. ඒ අනුව අපේ අමාත්‍යාංශයේ ඉන්න නිලධාරීන්ටත් මා උපදෙස් ලබා දුන්නා, ඒ ප්‍රදේශවලට ගිහින් පෞද්ගලිකව සොයා බලා මේ ජලය ලබා දීමේ කටයුත්තට මැදිහත් වන්නයි කියලා. මේක ඉතාමත් සංවේදී කාරණයක්. ඒ වාගේම මෙය අපට මහ හරින්න පුළුවන් කාරණයක් නොවෙයි කියන එක අපි පැහැදිලිව වටහා ගෙන තිබෙනවා.

මේ වන විට අතිගරු ජනාධිපතිතුමා වෙතම කැබිනට් පත්‍රිකාවක් මගින් මුදල් වෙන් කිරීමක් කළා, මේ සඳහා තාවකාලිකව සහ දීර්ඝ කාලීන වැඩ පිළිවෙළකට. කෙළින්ම දිසාපතිවරුන් වෙත මුදල් නිදහස් කළා, ඒ වැඩ කටයුතු සඳහා මුදල් ලබා දීමේ වැඩ පිළිවෙළක් වශයෙන්. ගිය වතාවේ පොලොන්නරුවේ, අනුරාධපුරයේ නියඟය තිබුණු අවස්ථාවේදී එහි ගොවි ජනතාව අතිගරු ජනාධිපතිතුමා මුණ ගැහුණාම, ඒ ගොවීන්ගේ ඉල්ලීමක් වුණේ, "අපට නිකම් සල්ලි එපා. අපට නිකම් ආධාර ඕනෑ නැහැ. අපේ ගමේ තිබෙන වැව හදා ගන්න, අපේ ඇළ හදා ගන්න අපට ආධාරයක් දෙන්න. අපි ගිහින් ඒවායේ ග්‍රමදාන කටයුතු කරන්නම්" කියලායි. දැන් රුපියල් 6,000ක දීමනාවක්, එහෙම නැත්නම් සතොස මගින් බඩු මල්ලක් දෙන්න ලැස්ති කරලා තිබෙනවා. එය, ඒ ජනතාවගේ ඉල්ලීම මත ලබා දෙන භාණ්ඩ මල්ලක්. ඒ රුපියල් 6,000 ලබා දෙන්න දින 12ක් වැඩ කරන්න ඕනෑ. ඒකටත් දැඩි නීති රීති දමලා නැහැ. දිනකට සාමාන්‍යයෙන් වරුවක් තමයි වැඩ කරන්නේ. ගොවි ජනතාවගේ ඉල්ලීම අනුව, දැනට ඒ සියලුම දිස්ත්‍රික් ලේකම්වරුන් වෙත ඒ සඳහා මුදල් ප්‍රතිපාදන යොමු කර තිබෙනවා. මේ වන විටත් සැලකිය යුතු ප්‍රමාණයකට ඒ වැඩ කටයුතු ආරම්භ වෙලා තිබෙනවා.

ඊට අතිරේකව, ජලාශවල රොන් මඩ ඉවත් කිරීම ගැනත් කියන්න ඕනෑ. ප්‍රධාන ජලාශවල රොන් මඩ ඉවත් කරන්න වෙනම ම මුදල් ප්‍රතිපාදන ලබා දී තිබෙනවා. මේ සඳහා රුපියල් මිලියන 1,335ක මුදලක් යවා තිබෙනවා. තෝරාගත් ප්‍රධාන ජලාශවල ලේඛනයක් මා ළඟ තිබෙනවා. මට ඒ ප්‍රධාන ජලාශවල ලේඛනය ඔබතුමාට ලබා දෙන්නට පුළුවන්. ඒවායේ රොන් මඩ ඉවත් කිරීමේ ව්‍යාපෘතිය සඳහා අවශ්‍ය මුදල් ප්‍රතිපාදන ලබා දී තිබෙනවා. ඒ වාගේම සුළු පරිමාණ වැව්වල, ගොවි ජනතාව සහ යන්ත්‍රෝපකරණ යන ක්‍රම දෙකම යොදා ගෙන රොන් මඩ ඉවත් කිරීමේ ව්‍යාපෘතිය සඳහා අවශ්‍ය මුදල් ප්‍රතිපාදන යොමු කර තිබෙනවා. වන ජීවීන් පිළිබඳවත් සැලකිලිමත් වෙලා ඒ සඳහාත් කටයුතු කරන්නට අවශ්‍ය මුදල් ප්‍රතිපාදන ලබා දීලා, ඒ නියෝගයන් දිස්ත්‍රික් ලේකම්වරුන් වෙත ලබා දී තිබෙනවා.

[ගරු මහින්ද අමරවීර මහතා]

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඊට අතිරේකව පැහැදිලිව සඳහන් කළ යුතු කාරණයක් තිබෙනවා. අප මේ සඳහා ස්ථිර විසඳුම් ලබා දීමට කටයුතු කර තිබෙනවා. එක පැත්තකින් පානීය ජලය ලබා දෙන ප්‍රමාණය පුළුල් කිරීම සඳහා අපේ ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන ඇමතිතුමා කැබිනට් පත්‍රිකා මගින් අලුත් ජල යෝජනා ක්‍රම ගණනාවක් සඳහා මුදල් ප්‍රතිපාදන වෙන් කර ගෙන තිබෙනවා. ඒ ගෙවල්වලට ජලය සපයන ජල යෝජනා ක්‍රම සඳහායි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, වෙන දා තිබුණු තත්ත්වය නොවෙයි අද ඒ පළාත්වල තිබෙන්නේ. ඇත්තටම හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්කයේ දැන් දැඩි නියඟයක් තිබෙනවා. නමුත් ප්‍රධාන ජල යෝජනා ක්‍රම ක්‍රියාත්මක කිරීම තුළින් තවම බොහෝ වතුර ටික තිබෙනවා. උදාහරණයක් හැටියට ගන්නොත් අප ආරම්භ කළ ජල යෝජනා ක්‍රම නිසා, ලුණුගම් වෙහෙර ප්‍රදේශයට බොහෝ වතුර ටික තවම ලැබෙන තත්ත්වයක් තිබෙනවා. ඒ වාගේ බොහෝ වතුර ටික ලැබෙන තත්ත්වයක් ප්‍රදේශ ගණනාවක තිබෙන නිසා - [බාධා කිරීමක්] මේ අප කියන්නේ පානීය ජලය ගැනයි. පානීය ජල යෝජනා ක්‍රමය ආරම්භ කළේ දිනේෂ් ගුණවර්ධන ඇමතිතුමායි. [බාධා කිරීමක්] නැහැ. නැහැ. ඊට කලින් සිටමයි තිබෙන්නේ. අපේ තිබුණු ජල යෝජනා ක්‍රම වැඩිදියුණු කළා. ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන ඇමතිතුමා ඇවිත් මෙහි මූලික කටයුතු ආරම්භ කළා. ඒ කාලයේ මාත් ජල සම්පාදන අමාත්‍යාංශය භාරව හිටියා. එතුමා ගිහින් එම ජල යෝජනා ක්‍රම විවෘත කළා. අප ඒ සඳහා ස්ථිර විසඳුම් ලබා දීමට කටයුතු කර තිබෙනවා. දැන් ඒ වාගේ ජල යෝජනා ක්‍රම ගණනාවකට මුදල් ප්‍රතිපාදන ලබා දී තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඊට අතිරේකව මුහුදට ගලා ගෙන යන ජලය මේ වියළි ප්‍රදේශවලට හැර වීම සඳහා ව්‍යාපෘති ගණනාවක් ක්‍රියාත්මක කර තිබෙනවා. ඔබතුමා කිව්වා වාගේ ලුණුගම් වෙහෙර, වෙහෙරගල ජලාශය වාගේ ප්‍රධාන වාරිමාර්ග ව්‍යාපෘති 11 කට මුදල් ප්‍රතිපාදන ලබා දී තිබෙනවා. මා ඒ ගැන විස්තර කරන්න කාලය ගන්නේ නැහැ ඔබතුමන්ලා ඒ ගැන දන්නවා. ප්‍රධාන වාරිමාර්ග ව්‍යාපෘති 11 කට මුදල් ප්‍රතිපාදන ලබා දී තිබෙනවා. ඊට අතිරේකව ඉදිරි කාලයේදී කළ ගඟ- ගිංගඟ යෝජනා ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක කිරීම ඇතුළු තවත් යෝජනා ක්‍රම ගණනාවක් පිළිබඳව ශක්‍යතා අධ්‍යයන වාර්තා සකස් කර තිබෙනවා, ඒ සඳහා මුදල් ප්‍රතිපාදන ලබා දෙන්න කටයුතු කරනවා. ඒ වාගේම උමා ඔය ව්‍යාපෘතිය ක්‍රියාත්මක වෙනවා. මේවා අප ලබා දෙන ස්ථිර විසඳුම් හැටියට සඳහන් කරන්නට පුළුවන්.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, තවත් ප්‍රධාන ගැටලුවක් ගැන සඳහන් කරන්නට ඕනෑ. ජන මාධ්‍යයටත් අප ස්තූතිවන්ත වෙනවා. සමහර වෙලාවට තියෙන දේටත් වඩා පෙන්නුවා. ඒත් කමක් නැහැ. මොකද, දැන් ප්‍රවාහිනී ඕනෑ නේ. දියු දේවල්වලට වඩා නොදියු දේවල් ගැන කිව්වා. ඒකේ ප්‍රශ්නයක් නැහැ. ඒ පිළිබඳව අපේ විරෝධයක් නැහැ. ඒ අයගේ කාර්ය භාරය නේ අඩු ප්‍රාඩු පෙන්නවා දීම. අප දැක්කා. දැන් හට්ටි, මුව්ටි අර ගෙන තමයි මිනිස්සු වතුර ගෙන යන්න එන්නේ. මිනිස්සු දැන් වතුර ගෙන යන්න එනකොට එන්නේ හට්ටියක්, මුව්ටියක්, කළ ගෙඩියක් අර ගෙන. දැන් හුඟක් ගෙවල්වල කළ ගෙඩින් නැහැ. මොකද, දැන් tap lines ඇවිත් තිබෙන නිසා. ඒ නිසා කලින් තිබුණු තත්ත්වය වෙනස් වෙලා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඊයේ වෙන කොට ආර්ථික සංවර්ධන අමාත්‍ය, ගරු බැසිල් රාජපක්ෂ මහතා සමඟ මේ පිළිබඳව සාකච්ඡා කරලා, එතුමා දැනටමත් රුපියල් මිලියන 142ක මුදල් ප්‍රතිපාදන යොමු කරලා තිබෙනවා, පවුල් ලක්ෂ දෙකක් සඳහා වහාම "බුලි" - ලීටර් පණහේ කුඩා කැන් - ලබා දෙන්න. දැනට වෙළඳ පොළේ තිබෙන්නේ ඒ ප්‍රමාණයේ බුලි විතරයි.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு அநுர திஸாநாயக்க)
(The Hon. Anura Dissanayake)
ඌවේ ඡන්දෙට - [බාධා කිරීමක්]

ගරු මහින්ද අමරවීර මහතා

(மாண்புமிகு மஹிந்த அமரவீர)
(The Hon. Mahinda Amaraweera)

නැහැ. නැහැ. ඇත්තටම ඌවට මේ තත්ත්වය නැහැ. ඌවට වඩා වැඩි ප්‍රමුඛතාවක් ලබා දී තිබෙන්නේ නියඟය පවතින පළාත්වලටයි. එතුමා පළමු වැනියටම සඳහන් කළේ - [බාධා කිරීමක්] අප ඌව අත හරින්නේ නැහැ. පැහැදිලිවම අනුරාධපුරය, පොළොන්නරුව, උතුරු පළාත සහ නැගෙනහිර පළාතෙන් මේ කටයුත්ත පටන් ගන්නය කියන උපදෙසක් එක්ක තමයි මේ මුදල් ප්‍රතිපාදන දුන්නේ. හම්බන්තොට ගැනවත්, ඔය තමුන්නාන්සේලා හිතන ඌව ගැනවත් නොවෙයි. අපි මේ කටයුතු කරන්නේ මැතිවරණ ව්‍යාපාරයක් ක්‍රියාත්මක කරන බලාපොරොත්තුවෙන් නොවෙයි. මෙය ජනතාවගේ සංවේදී ගැටලුවක් නිසා තමයි ඒ සඳහා මැදිහත් වෙන්නේ. දැනට වෙළඳ පොළේ සොයා ගන්න තිබෙන්නේ එම ප්‍රමාණයේ බුලි විතරයි. ඒ සඳහා අවශ්‍ය තවත් මුදල් ලබා දෙන්න රජය විධියට කටයුතු කරනවාය කියන එකත් ඉතාමත් වගකීමෙන් කියන්නට කැමැතියි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, නියඟයක් ආවාම විදේශ ආධාරවලින් නැත්නම් පිට රටකින් ලැබෙන දෙයක් මිනිසුන්ට දීම තමයි අප මීට පෙර සිදු කර තිබුණේ. මේ වතාවේ විතරක් නොවෙයි, පසු ගිය වතාවෙන් මේ වාගේ තත්ත්වයන්වලදී රජය මේ පිළිබඳව පූර්ණ වගකීම භාර ගෙන ජනතාවට සහන ලබා දීමේ වැඩ පිළිවෙළ අතිගරු ජනාධිපතිතුමාගේ උපදෙස් මත අපි ක්‍රියාත්මක කරනවා වාගේම ඉදිරි කාලයේදීත් ඇති වන මෙවැනි තත්ත්වයන්වලට ජනතාවට සහන සැලසීම සඳහා අවශ්‍ය ප්‍රතිපාදන ලබා දෙන බවත් සඳහන් කරන්නට කැමැතියි. යම් යම් අතපසු වීම් ඇති වී තිබෙනවා. අප ඒවා පිළිගන්නවා. ඒවා නිවැරදි කිරීමට කටයුතු කරන බවත් මේ අවස්ථාවේදී සඳහන් කරන්නට කැමැතියි.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)

මිළඟට, ප්‍රධාන කටයුතු ආරම්භයේදී යෝජනා පිළිබඳ දැනුම් දීම; ගරු ජාතික චක්කුමුර මහතා.

පෞද්ගලික මන්ත්‍රීන්ගේ පනත් කෙටුම්පත්

தனி உறுப்பினர் சட்டமூலங்கள்
PRIVATE MEMBERS' BILLS

සත්මන්සින්හවුල සමිතිය (සංස්ථාගත කිරීමේ)

පනත් කෙටුම්පත

சத்மெத்சித்ஹவுல சங்கம் (சுட்டிணைத்தல்)

சட்டமூலம்

SATHMETHSITHHAULA SOCIETY (INCORPORATION) BILL

ගරු ජාතික චක්කුමුර මහතා

(மாண்புமிகு ஜானக வக்தும்புர)
(The Hon. Janaka Wakkumbura)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා පහත සඳහන් යෝජනාව ඉදිරිපත් කරනවා:

"සත්මන්සින්හවුල සමිතිය සංස්ථාගත කිරීම සඳහා වූ පනත් කෙටුම්පත ඉදිරිපත් කිරීමට අවසර දිය යුතුය."

[ගරු අජිත් පී. පෙරේරා මහතා]

කාලාවරෝධය යන වචනය ආදේශ කරන්න" කියලායි. හරියට "හකීම" යන වචනය ඉවත් කොට නැවත "හකීම" යන වචනය ආදේශ කරන්න කියලා කියනවා වාගේයි. ඒ ගැන තිබෙන ප්‍රශ්නය මොකක්ද?

ගරු රවුෆ් හකීම් මහතා

(மாண்புமிகு நவுப் ஹகீம்)

(The Hon. Rauff Hakeem)

මන්නිත්තුමනි, මටත් මේ සංශෝධනය දැක්ක ගමන් ප්‍රශ්නිකාවක් වුණා. ඇත්තටම වෙලා තිබෙන්නේ මේකයි. ඇත්ත වශයෙන්ම දෙමළ භාෂාවෙන් තිබෙන කෙටුම්පතේ වචන දෙකක් පාවිච්චි කරලා තිබෙනවා. ඡුර්ඡායුර්ඡාය සහ කාලාචාරිච්ඡාය කියලා වචන දෙකක්. ඒ වචන දෙක වෙනුවට එක වචනයක් පාවිච්චි කරන්නට තීරණය කර තිබෙනවා. ඒ වචනය පරිවර්තනය කළාම මෙහෙමයි එන්නේ. ඕකයි ප්‍රශ්නය. සිංහල භාෂාවෙන් ගත් විට එක වචනයයි. නමුත් දෙමළ භාෂාවෙන් දෙවිධියකින් වචන පාවිච්චි කිරීමක් සිදු වෙලා තිබෙනවා. මේ කාරණය ද්‍රවිඩ මන්නිවරුන්ට අපි පෙන්වුම් කරලා දුන්නා. ඊට පසුව අපට මේක සංශෝධනය කරන්න සිදු වුණා. ඒකයි එතැන සිදු වෙලා තිබෙන්නේ. සමා වෙන්න ඕනෑ.

ගරු අජිත් පී. පෙරේරා මහතා

(மாண்புமிகு அஜித் பி. பெரேரா)

(The Hon. Ajith P. Perera)

බොහොම ස්තුතියි.

ගරු අල්හාජ් ඒ.එච්.එම්. අස්වර් මහතා

(மாண்புமிகு அல்ஹாஜ் ஏ.எச்.எம். அஸ்வர்)

(The Hon. Alhaj A.H.M. Azwer)

Sir, I rise to a point of Order.

මූලාසනාරූඪ මන්නිත්තුමා

(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

What is your point of Order, Hon. Member?

ගරු අල්හාජ් ඒ.එච්.එම්. අස්වර් මහතා

(மாண்புமிகு அல்ஹாஜ் ஏ.எச்.எம். அஸ்வர்)

(The Hon. Alhaj A.H.M. Azwer)

Since a meeting of the Party Leaders is to be held in a short while, I just want to bring this matter to your notice. The Opposition asks time for debates and they give notice of motions, which are agreed upon by the Party Leaders. But, they themselves do not raise adjournment questions. Is that in keeping with the traditions? I think we have to tell the Opposition, through the Party Leaders, that such a thing is not done. They move the Motion and then ask for the Quorum. This is what happened yesterday. They are shameless. Thank you.

මූලාසනාරූඪ මන්නිත්තුමා

(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

Hon. Member, it is not relevant to the subject under discussion. Hon. Hakeem, you can continue with your speech.

ගරු රවුෆ් හකීම් මහතා

(மாண்புமிகு நவுப் ஹகீம்)

(The Hon. Rauff Hakeem)

Hon. Azwer needs to get this raised at the Party Leaders' Meeting, not in the House.

Anyway, Hon. Presiding Member, I was talking about this matter relating to the Amendment to the Prescription Ordinance. Let me continue in Sinhala for a short while and then, I will explain it in English in detail.

ඒ වාගේම පසු ගිය දශක තුනක කාලයක් පුරා අප රට වෙළා ගත් සන්නද්ධ ගැටුම් මෙන්ම, අනාගතයේ ඇති විය හැකි අනිකුත් අවස්ථානුගත වාතාවරණ ආවරණය කෙරෙන විස්තීර්ණ පනතක් ප්‍රායෝගික නොවන බව නීති කොමිෂන් සභාවේ මතය වුණා. මෙවැනි අවස්ථානුගත වාතාවරණ සම්බන්ධයෙන් ක්‍රියා කිරීමේදී යම් සුවිශේෂී සිදුවීමක් පමණක් විෂයය කර ගත් ප්‍රඥප්තියක් මගින් වඩාත් නිරාකුලතාවක් සඳහා විධිවිධාන සලසන බව නීති කොමිෂන් සභාවට පෙනී ගොස් තිබෙනවා.

යෝජිත පනත් කෙටුම්පත සම්බන්ධයෙන් 1998 අංක 21 දරන හිමිකම් ලියා පදිංචි කිරීමේ පනතේ 14වන වගන්තියේ විධිවිධානවලට බලපෑම්ද නීති කොමිෂන් සභාව විසින් සලකා බැලූ අතර, එහිදී අදාළ විධිවිධාන එකිනෙක අනනුකූල නොවන බවට නීති කොමිෂන් සභාවේ මතය වුණා. කාලාවරෝධ ආඥාපනතේ නියම කර ඇති කාලාවරෝධන කාල සීමාව ගණනය කිරීමේදී පසු ගිය දශක තුනක කාලය මුළුල්ලේ ශ්‍රී ලංකාවේ උතුරු සහ නැගෙනහිර පළාත්වල සන්නද්ධ ගැටුම් පැවැති කාල සීමාව අඩු කළ යුතු බව නීති කොමිෂන් සභාවේ මතය වුණා. ඒ අනුව අදාළ සියලුම කාරණා සලකා බැලීමෙන් අනතුරුව පනත් කෙටුම්පත විශේෂ විධිවිධාන සහිත නීති සම්පාදනයක් ආකාරයෙන් සකස් විය යුතු බවටත්, එය හුදෙක් කාලාවරෝධ ආඥාපනතට කරන සංශෝධනයක් ආකාරයෙන් නොවිය යුතු බවටත් අපේ අමාත්‍යාංශයේ මතය වුණා. පනත් කෙටුම්පත අමාත්‍ය මණ්ඩලය වෙත ඉදිරිපත් කළ අවස්ථාවේදී, අමාත්‍ය මණ්ඩලය විසින් එය නීති සම්පාදනය පිළිබඳ අමාත්‍ය මණ්ඩල අනුකාරක සභාව වෙත යොමු කරන ලෙස නියම කර තිබුණා. නීති සම්පාදනය පිළිබඳ එම අමාත්‍ය මණ්ඩල අනුකාරක සභාවේ අදහස් සැලකිල්ලට ගනිමින්, නීති කෙටුම්පත් සම්පාදක විසින් අදාළ වෙනස්කම් ඇතුළත් කොට එම කෙටුම්පත ප්‍රතිශෝධනය කරනු ලැබ තිබෙනවා. මෙම ප්‍රතිශෝධනවලින් එක් ප්‍රතිශෝධනයක් වූයේ අවතැන් වූ සහ අවාසි සහගත තත්ත්වයට පත් වූ තැනැත්තා, "අවාසි සහගත තත්ත්වයට පත් වූ තැනැත්තා" යනුවෙන් එක් ගණනයට ඇතුළත් කිරීමයි. මේ පිළිබඳව නොයෙකුත් විස්තර ඉදිරිපත් කරන්න සිදු වෙනවා. එය මම ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් ඉදිරිපත් කරන්න අදහස් කරනවා, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්නිත්තුමනි.

ගරු එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මහතා

(மாண்புமிகு எம். ஜோசப் மைக்கல் பெரேரா)

(The Hon. M. Joseph Michael Perera)

ගරු ඇමතිතුමනි, මට පොඩි කාරණයක් ඉදිරිපත් කරන්න පුළුවන්ද?

ගරු රවුෆ් හකීම් මහතා

(மாண்புமிகு நவுப் ஹகீம்)

(The Hon. Rauff Hakeem)

ඔව්, කියන්න.

ගරු එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මහතා

(மாண்புமிகு எம். ஜோசப் மைக்கல் பெரேரா)

(The Hon. M. Joseph Michael Perera)

යුද සමයේ සිදු වූ දේවල් පිළිබඳව තමයි මේ පනතේ මූලික අදහස් තිබෙන්නේ. ඊළඟට මේ සංශෝධනයේ දෙවැනි කොටසේ තිබෙනවා, "යුද ත්‍රස්තවාදී කණ්ඩායමක්" යයි වචන සඳහන් වන

සෑම ස්ථානයකම එම වචන ඉවත් කොට, ඒ වෙනුවට "යම් ආයුධ සන්නද්ධ ත්‍රස්තවාදී කණ්ඩායමක හෝ යම් ආයුධ සන්නද්ධ සටන්කාමී කණ්ඩායමක" යන වචන ආදේශ කරන්න කියලා.

"යුද සමයේ" කියන කොට කාල වකවානුවක් තිබෙනවා. මෙහි දෙවැනි කොටසේ තිබෙන සංශෝධනයේ කාල වකවානුවක් නැහැ. ඒක ඉදිරියටත් බලපාන එකක්. ඒ නිසා සම්පූර්ණයෙන්ම පරස්පර විරෝධී අදහසක් මෙනැතදී එන්නේ. අපට දැන් Party Leaders' Meeting එකට යන්න තිබෙන නිසා මේ ගැන අපි පසුව කලා කරමු, ගරු ඇමතිතුමනි.

මෙනැත නොපැහැදිලි තත්ත්වයක් තිබෙනවා. භයානක, අන්තරාදායක තත්ත්වයක් තිබෙනවා. ඒ නිසා ගරු ඇමතිතුමනි, ඔබතුමා ඒ ගැන පැහැදිලි කිරීමක් කළොත් හොඳයි.

ගරු රවුෆ් හකීම් මහතා

(மாண்புமிகு ரவுப் ஹகீம்)

(The Hon. Rauff Hakeem)

ඔබතුමා කියන කාරණය මට තේරෙනවා, ගරු මන්ත්‍රීතුමනි.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ගරු ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා මන්ත්‍රීතුමා මතු කළ කාරණය දෙමළ ජාතික සන්ධානයේ ගරු සුමන්තිරත් මන්ත්‍රීතුමා අපේ උපදේශක කාරක සභාවේදී මතු කළාට පසුව තමයි අපට මේක වෙන් කරන්න සිදු වුණේ. මොකද, ත්‍රස්තවාදී කණ්ඩායම් සහ ආයුධ සන්නද්ධ සටන්කාමී කණ්ඩායම් කියන වචන දෙයාකාරයට පාවිච්චි වෙන තත්ත්වයක් තිබෙන බැවින් අප මේ පිළිබඳව විස්තරාත්මකව සොයා බැලුවා.

In fact, the Attorney-General had looked into it in detail. The issue pertaining to the description of who would be a "terrorist group" has been identified. According to the Oxford Dictionary, militant means "aggressively active; combative" whilst terrorism means "using violent and intimidating methods to achieve political ends". There have been various descriptions of it but then, fortunately, since we have the Convention on the Suppression of Terrorist Financing (Amendment) Act, that has given a definition of who is a "terrorist". Therefore, that would be useful in case this matter, for interpretation purposes, is raised in a court of law, subsequently. Let me not get into that issue, but then, since we have to get over a practical difficulty, which the Hon. Sumanthiran understands, maybe we can explain it to the Hon. Joseph Michael Perera later.

Now, let me deal with this Act. Basically, it is a very simple Amendment though the understanding of it for non-lawyers might become a little confusing. So, let me, in very simple terms, explain this. In terms of Section 3 of the Prescription Ordinance, a person who possesses land undisturbed and uninterrupted by a title adverse to and independent of that of the claimant for 10 years previous to the bringing an action is entitled to claim prescriptive title to the land upon proof of facts to that effect. So, this particular provision is causing some disadvantage to persons who have been displaced either forcibly or as a result of militant or terrorist action in several parts of the country. I must very clearly say that this right does not confine to affected individuals only in one part of the country; it applies to individuals in any part of the

country. So, the proposed law intends to clear a legal hurdle faced by individuals who are unable to re-possess land, recover money and other benefits under contracts and recover immovable property due to operation of the Prescription Law.

Clauses 2 and 4 of the Bill specifically identify what the subject matters are in respect of which a benefit in the form of grant of extended time is conferred on an individual.

In order to seek the benefit, an individual must show that he could not pursue his rights or defend himself in a court within the time granted by law owing to activities of militant or terrorist groups during the time commencing on 01st May, 1983 and ending on 18th May, 2009. So, we have for good reasons - I do not have to explain - decided that this period be considered the period within which this exceptional grant of time for those people who are getting affected, will be in operation.

Then, the prescriptive period stipulated in Section 3 of the Prescription Ordinance does not begin to run against a "disadvantaged person" as long as such person remains as a disadvantaged person. Finally, in order to explain who is a "disadvantaged person", we have even provided two illustrations which are normally given in various legislations. So, the two illustrations given in Section 2 make it clear that the period of prescription does not begin to run against a "disadvantaged person" notwithstanding whether the adverse and independent possession to immovable property including land commenced before or after the person had become a disadvantaged person. The illustrations have the effect of interrupting the period of possession of unauthorized individual and thereby deny him the right to claim title to immovable property including land through prescription.

Then, Clause 2 (2) of the proposed law extends the exemption granted to a disadvantaged person with regard to the operation of Section 13 of the Ordinance as well. According to Section 13 of the Ordinance, certain concessions are granted to persons who are under a disability: infancy, idiocy, unsoundness of mind, lunacy or absence beyond the seas. Therefore, in terms of Section 13 of the Ordinance, prescriptive period does not commence to run against any person in respect of any immovable property as long as such person is a disadvantaged person as aforesaid.

This provision operates to take away the entitlement conferred on a person in terms of Section 3 of the Prescription Ordinance to claim title to immovable property on completion of possession for over 10 years.

Proviso to Section 13 of the Ordinance enables a person or those claiming under him to claim immovable property adverse by showing undisturbed possession for 30 years notwithstanding the above said disabilities.

[ஓர் ரபுள் லகீம் லஹா]

Then, Section 3, which is yet another important Section, seeks to extend the benefits of Clause 2 of the proposed law to the lawful heirs of disadvantaged persons. So, the heirs of those people who may have been affected originally could also claim to have this exemption imposed in order to claim their right to property.

Section 4 states that the period a person is a disadvantaged person shall not be counted in computing the time period within which he has to take legal action for the recovery of any sum due upon any hypothecation or mortgage of any property, or upon any bond conditioned for the payment of money, or the performance of any agreement or trust, or the payment of penalty.

Period granted under Section 5 of the Ordinance is within 10 years from the date of such instrument of mortgage of hypothecation, or of last payment of interest thereon, or of the breach of the condition.

Then, Section 5 states that a disadvantaged person is entitled to claim benefits in terms of the provisions of the law within one year of operation from the date of enactment. Mr. Presiding Member, this is an important restriction we have brought in. It was felt that the principle laid down in the Prescription Ordinance should not be disturbed unnecessarily because of this extraordinary situation. Therefore, it was felt that we will limit the operation of this Act for a period of one year. As a matter of fact, today, in the Cabinet, the Hon. Douglas Devananda wanted this period reduced to six months which, we felt, was not possible for us to do it because he felt that there can be some constituents of his who could be adversely affected if we allow this to go on for one year and he feared that some people could be dispossessed of their lands because they have come into secondary occupation. So, there is one issue. - [Interruption.] Hon. Vinayagamoorthy, that is a matter you have to deal with him.

Sir, we must understand the applicability of the law. It is very clear. Provisions of the proposed law are applicable to privately-owned immovable property including land situated in any part of the country. A disadvantaged person is entitled to benefit from concession granted by the law during the period stated. Benefit in terms of the provisions of the law is available for a period of one year of operation from the date of enactment of this law and that is the basic tenets of this legislation.

It is also pertinent for me to mention here that the Report of the Lessons Learnt and Reconciliation Commission provides detailed observations with regard to the impact of land issues on the reconciliation process.

One of the key recommendations of the Commission was to amend the Law of Prescription in order to prevent legitimizing of forced eviction and secondary occupation of private land during the period of conflict. Therefore, this has been one of the important recommendations that the Lessons Learnt and Reconciliation Commission made, and this has been commented upon by various agencies, and it was left to our Ministry to try and address this issue by amending the law.

Several studies have been conducted to assess the impact of secondary occupation in Sri Lanka. A number of international organizations and policy institutes have also done considerable amount of work on this subject. It has been found that secondary occupation of land and houses raises some social issues as well: Potential to create fresh disputes is one issue. The others are: Competing claims and protracted legal action or administrative procedures and hindrance to orderly resettlement of the displaced. All of this have been identified.

Since the commencement of the conflict, a large number of affected families had left conflict areas and settled in safer areas or migrated abroad.

இலாஹாரூபி லந்திஹு

(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

Hon. Minister, please wind up now. Your time is over.

ஓர் ரபுள் லகீம் லஹா

(மாண்புமிகு றவுப் ஹகீம்)

(The Hon. Rauff Hakeem)

Sir, I believe there will not be many who would speak on this Bill. Anyway, if need be, let me have a few minutes.

ஓர் லந்திஹி லபுஹி லஹா (புனர்தர்ப்பண ல லந்திஹார புகிஹ்ஹரஹ லஹாஹு)

(மாண்புமிகு சந்திரசிறி கஜதீர - புனர்தர்ப்பண லபு, சிஹாச்சாலைகள் மறுசீரமைப்பு லஹாச்சர்)

(The Hon. Chandrasiri Gajadeera - Minister of Rehabilitation and Prison Reforms)

Sir, I will give five minutes to the Hon. Rauff Hakeem from my time.

ஓர் ரபுள் லகீம் லஹா

(மாண்புமிகு றவுப் ஹகீம்)

(The Hon. Rauff Hakeem)

Thank you, Hon. Minister. Sir, I may use that five minutes to say a few words in Tamil because it has to correctly get into the newspapers.

இந்த நாட்டில் நீண்ட காலமாக நிலவிய பயங்கரவாத நிலைமை மற்றும் ஆயுதம் தாங்கிய குழுக்களின் செயற்பாடு என்பவற்றினால், பலவந்தமாக இடம்பெயர் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட மக்கள், தங்களுடைய சொந்த நிலங்களின் ஆட்சியுரிமையை இழந்துநிற்கின்றார்கள். அக்காணிகளின் உரிமை யாளர்கள் இல்லாத நிலையில், அதில் குடியிருந்தவர்களைத்

தற்பொழுது வெளியேற்றி, உண்மையான உரிமையாளர்களுக்கு அவற்றை மீளவும் பெற்றுக்கொடுக்கின்ற ஒரு கைங்கரியத்தைத்தான் நாங்கள் இந்த ஆட்சியுரிமை திருத்தச் சட்டமூலத்தினூடாகச் செய்ய விழைகின்றோம்.

ஆட்சியுரிமை கட்டளைச் சட்ட நடைமுறைகளின்படி, ஒரு காணியில் அல்லது வீட்டில் ஒருவர் பத்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக குடியிருந்தால், அக்காணியின் ஆட்சியுரிமை அவருக்குக் கிடைக்கின்ற அதேவேளை, உண்மையான உரிமையாளருக்கு அந்த உரித்து பறிபோகின்றது. இது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விடயம்! இந்நடைமுறையானது பாரதாரமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தியிருப்பதனால், இச்சட்டத்தில் ஒரு திருத்தத்தை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்ற விடயத்தை யுத்த முடிவுக்குப் பின்னர் அமைக்கப்பட்ட கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்லினக்க ஆணைக்குழு அரசாங்கத்திடம் சிபாரிசு செய்தது. அதன் பின்னணியில், இந்த ஆட்சியுரிமைச் சட்டமூலத்தைத் திருத்துவது தொடர்பிலான ஆலோசனையைச் சட்ட ஆணைக்குழு - Law Commission 2009ஆம் ஆண்டே வழங்கியது. இருப்பினும், இதனை ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்துக்கு மாத்திரம் செல்லுபடியானதாக மாற்றுவதுதான் சிறந்தது என்று அபிப்பிராயம் தெரிவிக்கப்பட்டதன் காரணமாக இச்சட்டத் திருத்தமானது ஒரு வருடகாலத்துக்கு மாத்திரமே செல்லுபடியானதாக இருக்கும். உடைமைகளை இழந்தவர்கள் குறிப்பிட்ட ஒரு வருட காலத்துக்குள் நீதிமன்றத்தை நாடி, அவர்களுடைய காணிகளை மீள்பெற்றுக்கொள்வதற்கு வழக்குகளைத் தாக்கல் செய்யவேண்டியது அவசியம். எனது அமைச்சைப் பொறுத்தமட்டில், இது தொடர்பில் மக்களை அறிவுறுத்த வேண்டிய கடமை இருக்கின்றது. இதற்குரிய நடவடிக்கைகளை நாங்கள் மிக விரைவில் எடுக்க இருக்கின்றோம்.

இன்று இச்சட்டமூலத்தை இச்சபை அங்கீகரித்து, அதில் கௌரவ சபாநாயகர் அவர்கள் கைச்சாத்திட்டு சட்டமாக்கப் பட்டதன் பின்னர், அதற்குரிய அமைச்சு என்ற வகையில், நாங்கள் இதுகுறித்த ஒரு பூரண விளக்கத்தை மக்களுக்கு வழங்குவதற்குரிய ஏற்பாடுகளை மேற்கொண்டுவருகின்றோம். அதற்குரிய சில முன் ஆயத்தங்களையும் நாங்கள் செய்து கொண்டிருக்கின்றோம் என்பதைத் தெளிவாகக் கூறி, இந்தத் திருத்தச் சட்டமூலத்தைத் தயாரிப்பதற்கு உதவிய சட்ட ஆணைக்குழு, சட்ட மாஅதிபர் திணைக்களம், சட்ட வரைஞர் திணைக்களம் ஆகியவற்றின் அதிகாரிகளுக்கு நன்றியைத் தெரிவிப்பதோடு, இந்தச் சட்டமூலம் தொடர்பில் சில சிக்கல்கள் எழுந்தபொழுது, எங்களுடைய நீதி பற்றிய ஆலோசனைக் குழுவில் அதனைத் தீர்ப்பதற்குரிய ஆலோசனைகளை வழங்கிய எதிர்க்கட்சிப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் குறிப்பாக, சிரேஷ்ட சட்டத்தரணி கௌரவ சுமந்திரன் அவர்களுக்கும் நன்றி கூறி, அமர்கின்றேன்.

[2.55 p.m.]

මරු ආර්. සම්පන්තේ මහතා

(மாண்புமிகு ஆர். சம்பந்தன்)

(The Hon. R. Sampanthan)

Mr. Presiding Member, we are debating a Bill that deals with Prescription, a Bill that is being brought to bring about certain changes in the existing laws pertaining to prescription in regard to the category of persons defined in the new Bill as “disadvantaged persons”. That is, persons who have been unable to pursue their rights shall be entitled to avail themselves of the benefits

conferred by this Act until 12 months after the coming into operation of this Act.

In other words, Sir, the original law pertaining to prescription would not apply during the period when they were disadvantaged persons. Thereby, the law of prescription would not run so as to deprive them of title to the land to which they were entitled to. As long as that person continues to be a disadvantaged person, the benefits of this law would be available both to him and to his successors in title. This goes on the basis that many militant groups have taken over lands belonging to civilians and these civilians, over a period of time, after 1983 and particularly until the conclusion of the war in 2009 - it is a continuing phenomenon - have not been able to take any action whatever for various reasons and therefore, when they were in that disadvantaged position of not being able to avail themselves of their rights under the law, the law relating to prescription should not run against them as the law existed earlier. That is the purpose of this law and in that sense, I must say that it provides relief to certain persons. But, one thing, I do not understand, which is in Clause 5. I do not want to get into a debate with the Hon. Minister, but I would like him to think about this. Clause 5 states, “A disadvantaged person who was unable to pursue his rights shall be entitled to avail himself of the benefits conferred by this Act until twelve months after the coming into operation of this Act”, which means that he will be entitled to the benefit of this Act for a period of 12 months after the Act comes into operation. But, if that person has been a disadvantaged person until the Bill becomes law, then in the normal course, the law of prescription will not run against him for a further ten years. So, why should that be confined to 12 months? I do not understand the logic behind this because if a person has been a disadvantaged person until the Bill has been passed and ceases to be a disadvantaged person only when the Bill is passed, he will be entitled to file an action within ten years. So, why should that be confined to twelve months? In the normal run of things, in the normal operation of even the existing law pertaining to prescription, this man will be entitled to take an action against a trespasser, a squatter, a person unlawfully occupying his land for a period of ten years from the time he ceases to be a disadvantaged person. So, I do not see the logic behind that period being reduced to 12 months under Section 5 of this Ordinance. I would like the Hon. Minister to give that matter a little thought. This also would apply largely, though the Minister said that it applies to the whole country, it is certainly a law applicable to the whole country, but in operation it will be largely applicable to the North and the East where land issues have been quite common and exist in large numbers.

Sir, land is the most complex problem in the North and the East and this relates to both private land and state land. The provisions of this Bill will of course relate to private land. But our problems in regard to state land are

[ගරු ආර්. සම්පන්දන් මහතා]

very many. Problems relating to both private land and state land are multifaceted in the North-East. I would like to use this Debate to identify some of those problems. There have been High Security Zones in the North and the East. Some of the zones have been possessed by the armed forces as High Security Zones. Some have been legally proclaimed. Others have not been legally proclaimed but have been physically possessed as High Security Zones. All these High Security Zones comprise of private land. What is the rationale behind a High Security Zone? There was a time when the LTTE was in existence, LTTE was possessed of long range artillery. They were able to attack installations of the armed forces from some distance using such high range artillery and in consequence of this, there was a need to declare a High Security Zone preventing even normal civilians living in that zone so as to ensure that these installations were safe and that the LTTE would be kept a distance away that would ensure that their long range artillery would not reach these installations in these High Security Zones. Now, the LTTE is not there. The artillery is not there. What is the need for the High Security Zone? It is not necessary any longer. So, what is the purpose in the army continuing to occupy the land which was being held as a High Security Zone purely for security reasons against the LTTE and the LTTE's long range artillery? When the LTTE is not there, the long range artillery is not there, you are in complete control of all land, what is the need? Now, this land is to be acquired both in the North and the East. Some parts of these lands have been released, but substantial parts of these lands have not been released. The civilians who owned these lands have gone to the Supreme Court both from Walikamam in the North and Sampur in the East. The Government, through the Attorney General, has given commitments to the Supreme Court that these people will be resettled on these lands. It is a matter of record, but the lands have not been returned to those people. I have raised this matter in regard to the land in Sampur in this Parliament and the Minister of Economic Development interrupted me to state that except for a particular land required for the Coal Power Plant in Sampur, people can resettle on all the other lands. That matter is recorded in the Hansard. But, these commitments have not been kept and these civilians are unable to get back to their lands. A large number of houses, a large number of schools, a large number of temples within these lands have been destroyed. Some lands are possessed by the Army, some lands are possessed by the Navy. They have been used for purpose of occupation, for purpose of cultivation, for purpose of recreation and several other purposes. Tennis courts have come up on these lands, golf courses have come up on these lands, swimming pools have come up on these lands, luxury bungalows for occupation by security personnel have come up on these lands, lands on which our people lived and from which our people, farmers derived their livelihood. They have been taken over, they

have been used in this way and tens of thousands of Tamil civilian families are being kept out of these lands for these reasons because the lands are being used by the Armed forces in this way.

These persons are even more disadvantaged than anyone else. You have brought a Bill to Parliament claiming to confer some benefits on some disadvantaged people, there maybe a few people, but what about these people? These people are more disadvantaged than anyone else. Can anyone deny that? There are not just a few people. There are tens of thousands of Tamil families in this position. Why is there no serious effort to address this issue? Despite all the protests and demonstrations that are taking place in the North and the East, despite the matter having been raised in Parliament on several occasions, why is this issue not being addressed seriously? Is this attitude of the Government not indicative of the Government having a sinister objective? I want to pose this question.

Lands have been taken over on various pretexts: security, development, occupation, cultivation, tourism and recreation. This is all for the benefit of the majority community. At the expense of tens of thousands of Tamil families, persons of the majority community are being settled on these lands. Who are the members of the armed forces? The armed forces are almost exclusively Sinhalese. When they come into possession of these lands and when the Tamil civilians are permanently kept out, what will happen? These Armed forces will continue to occupy these lands, they will cultivate these lands, they will derive their livelihood from these lands and they will continue to live in the North and the East. Is this not yet another way of settling the majority community people on lands which have belonged to Tamil civilians for generations and centuries on which they have lived, on which they have farmed, which they have cultivated, and making these lands available to the majority community?

Apart from that, Sir, persons of the majority community are being settled in various areas in the North and the East. This is particularly intensive in the Trincomalee District, the northernmost district in the Eastern Province and in the Mullaitivu District, the southernmost district of the Northern Province. Around 4,000 to 5,000 new voters of the majority community have been registered in the Mullaitivu District since 2009. My information is that these persons had never been registered as voters before; for the first time, they have been registered as voters. I would not make this allegation if these were persons who were displaced and who have come back. That, I am told, is not the position. These persons were never registered before, but since 2009, around 4,000 to 5,000 people have been registered as voters in the Northern Province, which shows that these persons have been settled on these lands after the war came to an end. This is a serious question. They have been brought in anew. All these actions have State

patronage from the highest level to the lowest level, from the national level to the district level.

Private lands from which Tamils were displaced and which were occupied forcibly by the majority community are sought to be acquired by the State to be given to those who occupy the lands unlawfully. This is happening in Sivayogapuram in Trincomalee in close proximity to the Nadesar Temple at a place called Kanniya. Why is it being done? You are talking of disadvantaged persons. Here, these persons were disadvantaged; they were displaced from their lands; they were driven out and other persons of the majority community occupy those lands. Are you prepared to give an assurance to this House to take up this matter and ensure that these persons who were displaced, who were disadvantaged are enabled to get back their lands if they take legal action? Why is the Government acquiring these lands so as to deprive them of the remedy which you are providing under this statute? You are bringing a Bill to Parliament, stating that you want to give such disadvantaged people some rights. But, those rights can never be enjoyed by them because the Government is acquiring these lands.

Sir, Hindu religious places have been destroyed; they have been desecrated. We have revealed information in regard to all this to Government; we have written to the Government; we have written to the President and we have raised this matter on the Floor of this House on a number of occasions. New majority Buddhist places of worship are coming up in the North and the East. I do not mind the statue of Lord Buddha being installed anywhere. We all venerate Lord Buddha. I do not want my Sinhalese friends to misunderstand me. We all venerate Lord Buddha. But, they are coming up even in places where not one Sinhala Buddhist person lives. What is the purpose? Why is this being done? Lord Buddha's statue is being installed in various parts of the North and the East where the Sinhala Buddhist people do not live.

Why is this happening? Hindu cultural places of great veneration have been forcibly taken over. I want to refer to one particular instance, Sir. There is a place called Kanniya in Trincomalee, which has seven hot wells. I must narrate to this House the history of these hot wells. Ravana, Sir, a great historical figure, went to the Koneswaran Temple in Trincomalee, Koneswaran which is referred in the *Puranas* as *Dakshina Kailas*, as the southern abode of Lord Shiva. He was so impressed by the *lingam* there that he cut the rock wanting to take the *lingam* for worship by his mother. Even today as one enters Koneswaran, on the right hand side one sees the cut on the rock which is called the *Ravanan Vettu* - "the Ravana's cut". When Ravana cut the rock in this way to take the *lingam* away, Lord Shiva was said to have got enraged and with his big toe he moved the rock. Ravana got trapped in the rock. His mother who was in India heard about this and thought that Ravana was killed. She died of shock. But, Ravana was not killed. He was only

unable to take the rock away. Ravana implored Lord Shiva that he be pardoned for his fault. Lord Shiva pardoned him and Ravana wanted to perform the 31st Day Ceremony of his mother. He went with his spear to a place close by called Kanniya where he dug with his spear in seven places. There were seven sprouts of hot water, each of a different temperature. That is the origin of the seven hot wells in Kanniya in Trincomalee.

There was a Pillaiyar Temple there and over generations and centuries the Hindu-Tamil people have been going there and performing the 31st Day Ceremony of their kith and kin. Today some statues of the Lord Buddha have been installed there. I have gone and seen it myself. At one time I wrote to the DIG of the area. He stopped it. There was no statue of Lord Buddha at that point of time. Now, some statues of Lord Buddha have been installed. A new passage is being opened up to the hot wells in such a way, that as you go along the path where the Buddhist Statues have been installed, you thereby take over and annex the seven hot wells to that area. The old road to the seven hot wells is sought be closed and this new road is sought to be constructed. Why is all this being done? The Pillaiyar Temple which was there has been desecrated. Lord Pillaiyar has been planted under a temporary shed; he is presently under a temporary shed. So, Sir, one can see that some people are working on these designs; some people are very assiduously, very studiously pursuing a programme which has certain objectives. This is, Sir, nothing short of being absolutely diabolical and outrageous denying the Hindu-Tamils of an ancient Hindu religious and cultural right. They cannot even freely perform the 31st Day Ceremonies of their kith and kin in this area, a right which they have enjoyed from Ravana's time.

I would invite the members of the international community to come to Kanniya in Trincomalee and see for themselves what is happening; see for themselves the situation.

We do not want these types of things to happen. But, you are compelling us to make such an appeal to the international community. I wrote to the President; I wrote to the Hon. Basil Rajapaksa. I have raised this matter in Parliament. You do not reply. You do not respond. But, you quietly carry on with your programme of work and your programme of work is being completed. Why is all this being done?. All this is being done because you want to change the demographic composition of the North and the East and you want to change the cultural and linguistic identity of the districts in the North and the East. These things are being done with a definite purpose, the purpose being to change the demographic composition of the Northern and Eastern Provinces and the cultural and linguistic identity of the Northern and Eastern Provinces so as to make a political resolution, a political solution irrelevant and unnecessary. That is the objective with which you are pursuing this agenda. This is

[ගරු ආර්. සම්පන්දන් මහතා]

not good for the country. I am not saying these things because I want to cast any slurs or aspersions on anyone. But, I am saying these things because this is not good for the country. In this context, Sir, it is necessary that I refer to certain irrefutable facts which, I think, have a significant bearing on the future of this country and which also have certain geopolitical and strategic dimensions.

I want to refer, Sir, to the Indo-Sri Lanka Agreement signed on the 29th of July, 1987. I will not read the whole Agreement but I will read certain important parts of it which are relevant.

Paragraph 1.1 of it states, I quote:

“desiring to preserve the unity, sovereignty and territorial integrity of Sri Lanka ;”

That is sacrosanct. That is something which could not be touched, “to preserve the unity, sovereignty and territorial integrity of Sri Lanka”. That is the entire basis, the entire foundation on which the Indo-Sri Lanka Agreement was signed.

Then, Paragraph 1.2 states,

“acknowledging that Sri Lanka is a multi-ethnic and a multi-lingual plural society consisting, inter alia, of Sinhalese, Tamils, Muslims (Moors), and Burghers ;

Then, Paragraph 1.3 states,

“recognising that each ethnic group has a distinct cultural and linguistic identity which has to be carefully nurtured ;”

Then, Paragraph 1.4 states,

“also recognising that the Northern and the Eastern Provinces have been areas of historical habitation of Sri Lankan Tamil speaking peoples, who have at all times hitherto lived together in this territory with other ethnic groups ;”

Further, Paragraph 1.5 states,

“Conscious of the necessity of strengthening the forces contributing to the unity, sovereignty and territorial integrity of Sri Lanka, and preserving its character as a multi-ethnic, multi-lingual and multi-religious plural society, in which all citizens can live in equality, safety and harmony, and prosper and fulfil their aspirations ;

Then, Paragraph 2.1 goes on to say,

“Since the Government of Sri Lanka proposes to permit adjoining Provinces to join to form one administrative unit and also by a Referendum to separate as may be permitted to the Northern and

Eastern Provinces as outlined below : ”

Sir, Paragraph 2.2 of the Agreement states, I quote:

“During the period, which shall be considered an interim period, (i.e. from the elections to the Provincial Council, as specified in para 2.8 to the date of the referendum as specified in para 2.3, the Northern and Eastern Provinces as now constituted, will form one administrative unit, having one elected Provincial Council. Such a unit will have one Governor, one Chief Minister and one Board of Ministers.”

Paragraph 2.3 states that there will be a referendum on or before a certain date and the rest of it deals with the referendum.

Now, I want to say this very clearly, Sir. That is why I referred to Trincomalee and Mullaitivu earlier. Trincomalee is the northern most district in the Eastern Province and Mullaitivu is the southern most district in the Northern Province. All these actions of the Government and persons who are working with the Government are concentrated largely in Mullaitivu and Trincomalee because you want to break the linguistic contiguity of the Northern and the Eastern Provinces. That clearly shows that you are pursuing a definite sinister objective which cannot be permitted and this is why I say that these actions of yours have geopolitical and geo-strategic dimensions and there can be consequences which will not be to the benefit of this country. As a Sri Lankan, I have a right to ask that this country be not placed in jeopardy by reason of such actions. I have a right to ask that these actions of yours be terminated because if these action of yours are not terminated, eventually great harm can fall on Sri Lanka.

I also want to read, Sir, a further paragraph. The Hon. Ranil Wickremasinghe, the Leader of the Opposition, a couple of days ago raised a question in regard to the Trincomalee Port and the new facility that the Government is contemplating in Trincomalee with the involvement of some foreign power. He said that that would be in violation of the Indo-Sri Lanka Agreement. When you seek to change the demographic composition of the North and the East, are you not violating the Indo-Sri Lanka Agreement where there is a clear acknowledgement that the Northern and Eastern Provinces have been the areas of historical habitation of the Tamil-speaking people? On that basis, the Northern and Eastern provinces must become one unit of devolution with one Governor, one Chief Minister, one Provincial Council. Are you not violating the conditions of the Indo-Sri Lanka Agreement which flow on that basis which recognizes Sri Lanka as a multi-ethnic, multi-cultural, plural society, each people, the Sinhalese, the Tamils, the Muslims having a separate identity which must be nurtured, which recognizes the Northern and Eastern Provinces as the areas of historical habitation of

the Tamil-speaking people on the basis of which they can be one unit? Are you not violating all these provisions? This is the question, Sir, I wish to pose.

The para 2(ii) of the annexure to the Agreement refers to the question that the Hon. Ranil Wickremasinghe raised. It states, I quote:

“Trincomalee or any other ports in Sri Lanka will not be made available for military use by any country in a manner prejudicial to India’s interests.”

That is what the Agreement states. Now, when you seek to alter, when you seek to change vital parts of this Agreement, am I wrong in saying that you are working with an insidious objective, which is to change the demographic composition so as to have your own way and do what you please? This is not acceptable, Sir, and if this continues, I would think that it would not be good for Sri Lanka.

I also want to refer to one other matter before I conclude, Sir, and it is this. Your Bill refers to "disadvantaged persons". The Tamil people in this country are disadvantaged in many respects, not merely what is contained in your Bill. We all know that under the Decentralized Budget, every Member of Parliament is given Rs. 5 million. The North and the East, in the course of the 30-year conflict, suffered the worst damage. Our people suffered the most; the Tamil people suffered the most. They were killed the most; their assets were destroyed the most; they suffered denial and deprivation the most. The Tamil Members of Parliament, except for those few who are with the Government, were given Rs. 5 million each under the Decentralized Budget. All the other Members of Parliament have been given Rs. 30 million - Rs. 5 million plus another Rs. 25 million. They have been given Rs. 30 million!

We represent the Tamil people substantially. The vast majority of the seats of the North and the East, where the Tamil people have voted and elected their Members, have come to us, but we are given only Rs. 5 million; everybody else is given Rs. 30 million. Is this fair? Is this just? Is this conscionable? How can you do this? You are mere trustees of Government money; you are mere trustees of Government property having been elected by the voters. We also have been elected by the voters. Are our people not sovereign? Are our people not equal? Are our people second-class citizens? Is that the reason that you are giving the Members of Parliament representing the Tamil people Rs. 5 million while you give all the others Rs. 30 million? I do not want to confront anyone, but I do not want to beg from anyone and my people do not want me to beg. My people are not beggars and they never want me to beg. But, I want you to know, I want the world to know that despite a 30-year conflict and despite all the denial and deprivation, all the immense losses, destruction that we have gone through and when we are

the most in need of assistance, we are being given by this Government only Rs. 5 million while all the other Members of Parliament are given Rs. 30 million. Is it conscionable? Is it just? Is it reasonable? I want your conscience to answer this question and I want you to do the right thing. After all, being in power and having the reins of governance is nothing more than a trust reposed in you by the people to do the just and the right thing. You must not assume that such power will be with you forever.

Sir, we were dealing with the Prescription (Special Provisions) Bill. But, I have used the time of the Bill to refer to some of the grave issues particularly pertaining to land, particularly pertaining to the tens of thousands of Tamil families who have not yet been resettled, who have not yet been rehabilitated, who do not have houses, who are living in camps and welfare centres and who do not have proper livelihood still in the North and the East. Can you deny the fact that there are such people in the North and the East and that you are giving Tamil Members of Parliament of the North and the East only Rs. 5 million and others Rs. 30 million? Can you deny that? Is it fair? How can you permit this? Will God pardon you for doing this? I will not take anymore of the time, Mr. Presiding Member.

Thank you.

இலாசகார்டுல் லைத்ரீலு

(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)

The next speaker is the Hon. Hunais Farook. You have been allotted 12 minutes.

[பி.ப. 3.36]

ஹுனையிஸ் ஹுனீஸ் ஹுனா

(மாண்புமிகு ஹுனையிஸ் பாறாக்)
(The Hon. Hunais Farook)

பிஸ்மில்லாஹிர் ரஹ்மான் ரஹீம்.

கௌரவ தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்களே, முப்பது வருடகால யுத்தத்தின் பின்னர் இன்று வடக்கு, கிழக்கு நோக்கித் தங்களுடைய மீள்குடியேற்றத்திற்காகச் சென்று கொண்டிருக்கின்ற முஸ்லிம்கள், தங்களுடைய நில உரிமையை எவ்வாறு பெற்றுக்கொள்வதென்று தெரியாது திண்டாடிக் கொண்டிருக்கின்ற சந்தர்ப்பத்தில், இவ்வாறான ஒரு சட்டமூலம் கொண்டுவரப்பட்டிருப்பது, உண்மையில் யுத்தத்தில் பாதிக்கப்பட்ட வடக்கு, கிழக்கு மக்களுக்கு மிகவும் பொருத்தமான ஒன்றாக அமையும். அந்த வகையில், அதற்கு ஏற்பாடு செய்த நீதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு முதலில் நன்றி கூறுகிறேன்.

ஒருவர் ஒரு நிலத்தை அல்லது ஓர் அசையாச் சொத்தை 10 வருட காலம் எந்தவித இடையூறுமில்லாமல் ஆட்சிசெய்யும் பொழுது, ஆட்சியுரிமை Ordinance இன் கீழ் அதற்கான ஆட்சியுரிமையைச் சட்டரீதியாகப் பெறும் அதிகாரம் அவருக்கு இருக்கின்றது. அது நாங்கள் அறிந்த விடயம்! கடந்த 30 வருட

[சுரே ஐனேயே ஸார்ஜே மஹா]

கால யுத்தத்தில் வடக்கு, கிழக்குப் பிரதேசத்தில் யார் அதிகாரம் மிக்கவர்களாக இருந்தார்களோ, அவர்களுக்கு அது சாதகமாக அமைந்துவிட்டது. நான் வடபுலத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற வகையில், இவ்வாறான பிரச்சினைகளுக்கு மக்கள் முகம் கொடுத்த சந்தர்ப்பங்களை நேரடியாக அவதானித்திருக்கின்றேன். இந்தச் சட்டமூலம் உண்மையில் அவர்களுக்கு மிகவும் பிரயோசனமாக இருக்கின்றது.

என்னிடம் காணி தொடர்பான ஒரு விடயம் முன்வைக்கப் பட்டது. யுத்த காலத்தில் விடுதலைப் புலிகளால் வெளியேற்றப்பட்ட ஒருவருடைய காணியின் உரித்து விடுதலைப் புலிப் போராளி ஒருவனுடைய மனைவிக்குக் கைமாற்றப்பட்டிருக்கின்றது. 20 வருடத்திற்கும் மேலாக அந்தப் பெண்மணி அந்தக் காணியை ஆட்சி செய்திருக்கின்றாரென்ற வகையில் ஆட்சியுரிமையை ஆதாரம் காட்டி, அந்தக் காணி அந்தப் பெண்மணிக்குத்தான் சொந்தமென்ற தீர்ப்பை நீதிமன்றம் வழங்கும் அளவுக்கு ஒரு துர்ப்பாக்கிய நிலை வடக்கில் காணப்பட்டது. உண்மையில் அந்தக் காணிக்கு உரித்தானவர் விடுதலைப் புலிகளால் வெளியேற்றப்பட்டவர். சக்தியற்ற நிலையில் வடபுலத்துக்கு வெளியே இருந்தவேளையில் அவருடைய காணி பிறிதொரு தரப்பினருக்கு வழங்கப் பட்டிருக்கின்றது. அத்தகைய காணிகளைச் சட்டரீதியாக மீள்பெற்றுக்கொள்ளும் வாய்ப்பு இந்த ஆட்சியுரிமை (விசேட ஏற்பாடுகள்) சட்டமூலத்தின்மூலம் கிடைத்திருக்கின்றது. காணி உரித்து இருந்தும், தங்களுடைய மூதாதையர்களுடைய காணி உரித்தை அல்லது ஆவணத்தை கையில் வைத்திருந்தும் அந்தக் காணிகளைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாதிருக்கின்ற யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு இது மிகவும் பிரயோசனமாக அமைகின்றது.

இன்னும் ஒரு விடயத்தையும் நாங்கள் பார்க்க வேண்டும். அதாவது. 1871ஆம் ஆண்டின் 22 ஆம் இலக்க மற்றும் 1889ஆம் ஆண்டின் 2ஆம் இலக்க ஆட்சியுரிமை ஒழுங்குவிதிகளில் கூறப்பட்ட விடயங்களுக்குப் புறம்பாக கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற இந்த ஆட்சியுரிமை (விசேட ஏற்பாடுகள்) சட்டமூலத்தினால் கடந்த 30 வருட காலப் பகுதிக்குள் காணி சம்பந்தமாக ஒருவருக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற இழப்பு நிவர்த்தி செய்யப்படுகின்றது. இன்று மீள்குடியேறிக் கொண்டிருப்பவர்கள் தமது சொந்தக் காணிகளை மீள்பெறுவதற்கு இது ஏதுவாக இருக்கின்றது.

வட பிரதேசத்தைப் பொறுத்தமட்டில், அங்கு காணி தொடர்பாகப் பல சிக்கல்கள் காணப்படுகின்றன. இதற்கு ஒரு வகையில் கடந்த காலத்தில் இருந்த இந்த ஆட்சியுரிமைச் சட்டமும் காரணமாக அமைந்திருக்கிறது. ஒரு பிரதேசத்தில் 30 வருட காலமாக வாழாதிருந்த மக்கள் அங்கு மீண்டும் செல்லும் பொழுது பிணக்குகள் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன. தமிழ், சிங்கள, முஸ்லிம் மக்கள் ஒன்றாக வாழ்ந்த பிரதேசத்தில் இரண்டு இனங்கள் முற்றாக வெளியேற்றப்பட்ட நிலையில் குறிப்பிட்ட ஓரினம் மட்டும் அங்கு வாழ்ந்த காலத்தில் சில காணிகள் கைமாற்றப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கான உரித்துக் களை வைத்திருந்தும் ஆட்சியுரிமை என்ற விதத்தில் அந்தக் காணிகள் கைமாற்றப்பட்டிருக்கின்றன. உண்மையில், இந்தச் சட்டமூலம் அவர்களின் காணிகளை மீள்பெற்றுக் கொள்வதற்கு மிகவும் பிரயோசனமாக அமைந்திருக்கிறது.

கௌரவ உறுப்பினர் சம்பந்தன் ஐயா அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோன்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற இந்த 12 மாத கால அவகாசம் போதுமானதா என்ற கேள்வி எழுகின்றது. சபாநாயகர் அவர்கள் கையெழுத்திட்ட பின்னர் இது

சட்டமாகின்றது. அதிலிருந்து 12 மாத காலத்துக்குள் ஒருவர் அந்த உரிமையைக் கோர வேண்டும். குறிப்பிட்ட நபர் இறந்திருக்கலாம், அவரது மரபுரிமை வாரிசுகள் சிலவேளை இந்த நாட்டை விட்டு வெளியேறி வெளிநாடுகளில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கலாம். எனவேதான் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அவர்களது அந்த மரபுரிமைச் சொத்துத் தொடர்பில் உரிமை கொண்டாடுவதற்கு இந்த 12 மாத கால இடைவெளி போதுமா? என்ற ஒரு கேள்வி எழுகின்றது. எனவே, கௌரவ நீதி அமைச்சர் அவர்களிடம் நாங்கள் ஒரு வேண்டுகோளை விடுக்கின்றோம். அதாவது, இந்த 12 மாத கால அவகாசத்தை முடியுமாயின் இன்னும் சிறிது நீடிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். எனவே, இதற்கு ஏதாவது சட்ட ஏற்பாடுகள், சட்டத்திருத்தங்கள் செய்ய முடியும் என்றால் அவற்றைச் செய்வதுதான் மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும்.

அதேநேரம் மரபுரிமையாளர்கள், குறித்த காணியுரிமையாளர்கள் இறந்திருக்கின்ற சந்தர்ப்பத்தில், மரபுரிமையாளர்கள் நாட்டைவிட்டு வெளியேறியிருக்கின்ற சந்தர்ப்பத்தில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் இந்தச் சட்டம் தொடர்பில் விளக்கத்தைப் பெறுவதற்கும் உண்மையில் இந்த 12 மாத கால அவகாசம் போதாமலிருக்கும். எனவே, அந்த அவகாசத்தில் அவர்களுக்கு விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். கௌரவ நீதியமைச்சர் அவர்கள் உரையாற்றும்போது சொன்னார், தனது அமைச்சினால் குறித்த விழிப்புணர்வுக் கூட்டங்களை நடத்தவிருப்பதாக. நிச்சயமாக பிரதேசவாரியாக அதாவது, ஒவ்வொரு பிரதேசச் செயலகங்களிலும் அங்குள்ள மக்கள் வரவழைக்கப்பட்டு இதற்கான கூட்டங்கள் கூட்டப்பட்டு அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தின் பிரகாரம் எவ்வாறு மக்கள் தங்களது உரிமைகளை மீள்பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்பதற்கான விளக்கங்களை வழங்க வேண்டும் என்று இந்தச் சபையிலே நாங்கள் நீதியமைச்சர் அவர்களிடம் தெரிவிக்க விரும்புகின்றோம்.

அடுத்து, இன்றுவட பிரதேசத்தில், வன்னி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டில், அங்கு மீள்குடியேறுகின்ற முஸ்லிம்களின் காணிப் பிரச்சினைகளில் சில சிக்கல்களை நாங்கள் காணக் கூடியதாக இருக்கின்றது. அந்த முஸ்லிம்கள் 30 வருடமாக வன்னி மாவட்டத்தை விட்டு, வேறு பிரதேசத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நாங்கள் அங்குள்ள காணியமைச்சின் - வட மாகாணக் காணியமைச்சின் - தரவுகளை எடுத்துப்பார்க்கும்பொழுது முஸ்லிம்கள் வட புலத்திலிருந்து வெளியேறியிருந்த கால கட்டத்தில் சுமார் 80 ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட காணியுரித்து ஆவணங்கள் அங்கு வாழ்ந்த மக்களுக்குக் கையளிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அங்கு அந்த நேரத்தில் தமிழ்ச் சகோதரர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுக்கு அந்த ஆவணங்களைக் கையளித்ததை நான் வரவேற்கின்றேன்; அதில் பிழை கூறவில்லை. ஆனால், அந்த நேரத்தில் அங்கு அடாத்தாகப் பிடிக்கப்பட்ட காணியைத் தங்களது உரித்தாக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தில், முஸ்லிம்கள் வெளியேற்றப்பட்டதன் நிமித்தம் அவர்கள் அதனைப் பெற முடியாத துர்ப்பாக்கிய நிலை ஏற்பட்டிருந்தது. அத்துடன், 80 ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட அந்தக் காணி உரித்துக்கள் வழங்கப்பட்டபொழுது ஒரு முஸ்லிமாவது அந்தக் காணி உரித்தைப் பெற முடியாத துர்ப்பாக்கிய நிலை ஏற்பட்டது.

அதேநேரம் இன்று மீளக் குடியேறுகின்ற முஸ்லிம்களைப் பார்க்கும்பொழுது அவர்கள் - அன்று வெளியேறியவர்கள் இன்று இரண்டு - மூன்று மடங்காகப் பெருகியிருக்கின்றார்கள். எனவே, அவர்கள் இப்பொழுது அங்கு செல்லும் பொழுது அவர்களுக்குக் காணிப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. உதாரணமாக முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தை

எடுத்துக்கொண்டால், அங்கு இன்று 2,400 முஸ்லிம் குடும்பங்கள் மீள்குடியேறுவதற்காகத் தங்களது பதிவுகளை மேற்கொண்டிருக்கின்றார்கள். ஆனால், 1,500 க்கும் மேற்பட்ட குடும்பங்கள் சுமார் இரண்டரை வருட காலமாக அங்கு காணிக்காக தொடர்ந்து விண்ணப்பித்து வந்தபோதிலும் அவர்கள் இதுவரையும் காணியைப் பெற முடியாத நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். அங்குள்ள அரச அதிகாரிகள் இந்தக் காணி வழங்கும் விடயத்தில் மிகுந்த இழுத்தடிப்பைச் செய்கின்றார்கள். அவர்கள்தான் அவ்வாறிருக்கின்றார்கள் என்றால் அரசியல்வாதிகளும் தங்களது அரசியல் இலாபங்களுக்காக முஸ்லிம்களுக்குக் காணி வழங்கும்போது பல இடையூறுகளைச் செய்வதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. அதாவது, இந்திய வீட்டுத்திட்டம் மற்றும் ஏனைய வீட்டுத்திட்டங்கள் வழங்கும்போது அங்கு அரச அதிகாரிகள் காணி உரித்துப்பத்திரம் அல்லது குறித்த நபருடைய பெயருக்கு காணி இல்லாவிட்டால் அவருக்கு வீடு வழங்க முடியாது என்று நிபந்தனைகளை முன்வைக்கின்றார்கள். எனவே, அங்கு மீள்குடியேறியுள்ள முஸ்லிம்கள் தனது பெயரில் காணி இல்லை என்றால் தனது சகோதரனுடைய அல்லது தனது தந்தையுடைய அல்லது யாராவது உறவுக்காரருடைய காணியின் ஒரு பங்கில் தனது உரித்தை எழுதி - ஆவணத்தை எழுதி அந்த வீட்டுத் திட்டத்தில் காணிகளைப் பெறப் பார்க்கின்றார்கள்.

நாங்கள் முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் மருதையன்பற்று பிரதேசச் செயலகப் பிரிவை எடுத்துப் பார்த்தால், அங்குள்ள ஹிஜ்ரையும், தன்னீரூற்று போன்ற முஸ்லிம் கிராமங்கள் மிகவும் சுருக்கமடைந்து காணப்படுகின்றது. இதனால் அங்கு எட்டு 'பேர்ச்' காணியில் ஒரு குடும்பம் வாழக்கூடிய துர்ப்பாக்கிய நிலை இருக்கின்றது. அதாவது, இன்று அவர்களுக்கு குறிப்பிட்ட காலத்துக்குள் முறையாகக் காணிகள் பங்கீடு செய்து கொடுக்காததன் காரணமாக இந்திய வீட்டுத் திட்டத்தையும் மற்றும் ஏனைய வீட்டுதல்களையும் பெறுவதற்காக அவர்கள் ஏனையவர்களுடைய காணியை எழுதி எடுத்து வாழக்கூடிய நிலை காணப்படுகின்றது. இது அங்கு சுகாதார மற்றும் பல சமூகப் பிரச்சினைகளையும் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது. எனவே, அந்த முஸ்லிம்களுக்கான காணி வழங்கலைத் துரிதப்படுத்த வேண்டும் என்பதை நான் இந்தச் சபையிலே கேட்டுக்கொள்கின்றேன். இதற்கு எதிராக இருக்கின்ற, அல்லது முஸ்லிம்களுக்குக் காணி வழங்கும்போது அதனைக் குழப்பியடிக்கின்ற, இதில் அரசியல் இலாபம் தேடுகின்ற அரசியல்வாதிகள் சிலரிடம் நாங்கள் அன்பாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகின்றோம், முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் யார் காணியற்று இருக்கிறார்களோ, அவர்கள் - தமிழ் மக்களாக இருக்கலாம், சிங்கள மக்களாக இருக்கலாம், முஸ்லிம் மக்களாக இருக்கலாம் - பூர்வீகமாக அந்தப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றால், அங்குள்ள அரச காணிகளைப் பெறுவதற்கு அவர்களுக்கு உரித்து இருக்கின்றது; எனவே, அந்த வகையில், விண்ணப்பித்தவர்களுக்கான காணி வழங்கும் விடயத்தில் பாரபட்சம் காட்டாமல் அவர்களுக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்குமாறு கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

ஓர் டீலாக் டி.பி.பி. டீலாக் ஹை

(மாண்புமிகு அல்ஹாஜ் ஏ.எச்.எம். அஸ்வர்)

(The Hon. Alhaj A.H.M. Azwer)

முஸ்லிம்கள் புலிகளால் விரட்டியடிக்கப்பட்டார்கள். அப்படியானால் அவர்களுக்குச் சொந்தமான காணி அங்கே வேறு யாருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது? அங்கே வாழ்ந்த, இப்பொழுதும் வாழுகின்ற ஓர் இனத்துக்குத்தானே கொடுக்கப்பட்டது? அதைத் திருப்பி நாங்கள் முஸ்லிம்களுக்கு எடுத்துக்

கொடுக்கவேண்டும். அது தமிழர்களாக இருந்தாலும்சரி, யாராக இருந்தாலும்சரி, அவர்களுடைய உரிமையை - முஸ்லிம்களுக்கான உரிமையை நாங்கள் பாதுகாக்க வேண்டும்.

ஓர் ஹுனையிஸ் ஹுனையிஸ் ஹுனையிஸ்

(மாண்புமிகு ஹுனையிஸ் பாறாக்)

(The Hon. Hunais Farook)

கௌரவ உறுப்பினர் அவர்களே! சில விடயத்தில் நாங்கள் இணக்கப்பாட்டுடன் வாழவேண்டும் என்பதற்காகச் சில விட்டுக்கொடுப்புகளைச் செய்ய வேண்டும். அவர்களுக்கு அந்தக் காணியைத்தான் கொடுக்காதுவிட்டாலும் மாற்றுக் காணியைக் கொடுப்பதற்காவது அரசாங்க அதிபர், ஏனைய அரச நிறுவனங்கள் உதவி செய்ய வேண்டும் என்றுதான் நாங்கள் கேட்டுக்கொள்கின்றோம்.

அதேபோன்று, மன்னார் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், அங்குள்ள சில கிராமங்கள், உதாரணத்திற்கு முசலிப் பிரதேசத்தில் சிலாவத்துறை என்ற கிராமம் முற்றுமுழுதாக கடற்படைத் தளமாக மாற்றப்பட்டிருக்கின்றது. அங்கு அழகான பள்ளிவாசல் இருந்தது. அதேபோன்று முஸ்லிம்களின் கடைகள் - வியாபார ஸ்தலங்கள் இருந்தன. இந்த இடங்கள் முழுமையாகக் கடற்படையினரின் தளமாக மாற்றப்பட்டிருக்கின்றது. பாதுகாப்புக்கு முன்னுரிமை வழங்கும் அதேநேரத்தில், அவ்வாறு சுவீகரிக்கப்பட்ட காணிகளுக்குப் பதிலாக நஷ்டஈடுகளையோ அல்லது அந்தக் காணிகளுக்குப் பதிலாக வேறு காணிகளையோ உடனடியாக வழங்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அத்துடன், இப்போது மன்னார் மாவட்டத்திலுள்ள சில முஸ்லிம் கிராமங்களில் அச்சநிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. குறிப்பாக, முசலிப் பிரதேசத்தின் அபிவிருத்திக் குழுத் தலைவர் என்ற வகையில், படையினரினால் சில காணிகள் சுவீகரிக்கப்படுவதாகவும் பெரும்பான்மையினக் குடியேற்றங்கள் அங்கே மேற்கொள்ளப்படவிருப்பதாகவும் மக்கள் என்னிடம் அச்சத்துடன் பல முறைப்பாடுகளை முன்வைக்கின்றனர். எனவே, அந்த மக்களின் அச்ச நிலையைப் போக்க வேண்டும். யுத்தம் நடைபெற்ற 30 வருட காலத்தில் நாங்கள் அச்சத்தோடு வாழ்ந்தோம். ஓர் இனம் இன்னோர் இனத்தை பயங்கரவாதிபோல் அல்லது பிழையாக நோக்குகின்ற நிலைமையை நாங்கள் பார்த்தோம். யுத்தம் முடிவடைந்து இன்று சமாதான சூழ்நிலையில் நாங்கள் வாழ்கின்றோம். 30 வருடங்கள் நீடித்த யுத்தத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்த மேதகு ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ச அவர்களிடம் இவ்வாறான அச்சநிலை இனிமேல் தொடரக்கூடாது என்று நாங்கள் கௌரவமாக வேண்டுகோள் விடுக்கின்றோம்.

ஒரு சமூகம் வாழுகின்ற பிரதேசத்தில், குறிப்பாக வட பிரதேசத்தைப் பொறுத்தமட்டில், அதற்கென ஒரு கலாசாரம், ஒரு மரபு இருக்கின்றது. அதாவது, ஒரு கிராமத்தில் தமிழ் மக்கள் இருந்தால் அந்தக் கிராமத்தில் தமிழ் மக்கள் தனித்துவமாக வாழக்கூடிய ஒரு மரபு இருக்க வேண்டும். அதேபோல், முஸ்லிம் கிராமம் என்றால் முஸ்லிம் மக்கள் தனித்துவமாகவும் சிங்களக் கிராமம் என்றால் அவர்கள் தனித்துவமாகவும் வாழ்ந்த மரபைத்தான் கடந்த காலங்களில் நாங்கள் பார்க்கக்கூடியதாக இருந்தது. இந்த மரபுகள் மாற்றியமைக்கப்படாமல், எவ்வாறு அங்கு சிங்கள மக்கள் வாழ்ந்தார்களோ அவ்வாறு வாழ்வதற்கு அவர்களை இரு கரமேந்தி வரவேற்கின்றோம். அவர்கள் வந்து தங்கள் கிராமங்களில் வாழலாம். அங்கு வாழ்ந்த அவர்களுடைய பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்கள் மீண்டும் அங்கு வரலாம்; நாங்கள் அதனை வரவேற்கின்றோம். அதேபோன்று, முஸ்லிம் மக்களாக இருந்தாலும் அங்கு வாழ்ந்தவர்கள், அவர்களது பரம்பரையினர் மீண்டும் வந்து குடியேறுவதற்கு நாங்கள்

[ගරු හුනෙයිස් ෆාරුක් මහතා]

உதவி செய்வதற்குத் தயாராக இருக்கின்றோம்; அங்குள்ள வர்களும் தயாராக இருக்கவேண்டும். ஆனால், மீள்குடியேற்றம் என்ற போர்வையில் புதிய குடியேற்றங்கள் வட பிரதேசத்தில், குறிப்பாக வன்னி மாவட்டத்தில், மேற்கொள்ளப்படுவதை நாங்கள் வன்மையாகக் கண்டிக்கின்றோம். அங்கு புதிய குடியேற்றங்களை மேற்கொள்வதற்கு இடமளிக்கக்கூடாது என்று இந்தச் சபையிலே இந்நாட்டின் மேதகு ஜனாதிபதி மஹிந்த ராஜபக்ச அவர்களிடமும் சம்பந்தப்பட்ட மீள்குடியேற்ற அமைச்சிடமும் நாங்கள் விநயமாகக் கேட்டுக் கொள்கின்றோம். நன்றி, வணக்கம்.

[අ.හා. 3.50]

ගරු ඉරන් වික්‍රමරත්න මහතා

(மாண்புமிகு இரான் விக்கிரமரத்ன)

(The Hon. Erani Wickramaratne)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, කාලාවරෝධ (විශේෂ විධිවිධාන) පනත් කෙටුම්පත ගැන විවාද කරන අවස්ථාවේදී, ඒ පිළිබඳව අපේ පක්ෂයේ ස්ථාවරය ගැනත් සඳහන් කරන්නට ඕනෑ යුද්ධයෙන් පීඩාවට පත් වුණු ජනතාවගේ ඉඩම් අයිතිය ආරක්ෂා කිරීම සඳහා තමයි මෙම පනත් කෙටුම්පත ගෙනැවිත් තිබෙන්නේ. අපි මෙම පනත් කෙටුම්පතට අපේ සහයෝගය පළ කරනවා. ත්‍රස්තවාදයටත්, ත්‍රස්තවාදීන්ටත් මැර බලයෙන්, උණ්ඩයෙන් සිවිල් ජනතාවට තර්ජනය කරමින් සිවිල් ජනතාවගේ අයිතිය උදුරා ගැනීමට අපි කඩදා වත් ඉඩ දෙන්නේ නැහැ. අද මේ පනත් කෙටුම්පතෙන් තහවුරු වෙන්නේ සිවිල් ජනතාවගේ අයිතියයි. මේ පනත් කෙටුම්පත මගින්, තමන් වෙනුවෙන් විත්තිවාවක ඉදිරිපත් කිරීමට නොහැකි වූ අයට සහන සැලසෙනවා වාගේම බලහත්කාරයෙන් අත් පත් කර ගත් ඉඩම් නැවතත් අයිතිකරුවන්ට ලබා දෙන්නට පුළුවනකම ලැබෙනවා. එම නිසා මෙම පනත් කෙටුම්පතට එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ සහයෝගය පළ කරනවා.

ඉඩම් අයිතිය හැම කෙනෙකුගේම, හැම පුද්ගලයකුගේම අපේක්ෂාවයි. 2010 මැයි මාසයේ මුලදී නවක මන්ත්‍රීවරුන් හැටියට අපි මේ පාර්ලිමේන්තුවට ආ අවස්ථාවේදී කොමිෂන්සඳුවීදියේ මියු විදියට හදිසියේම අපට යන්න සිදු වුණා. එතැනට යන්න වුණේ රාජ්‍ය ආරක්ෂක හා නාගරික සංවර්ධන අමාත්‍යාංශය එදා හමුදාව පාවිච්චි කර එතැන සිටි මිනිසුන්ගේ නිවාසත්, කුඩා ව්‍යාපාරත් බුල්බෝසර් කර නැති කළ නිසායි. එදා එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ නායකතුමාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් අපි එතැනට ගියා. නවක මන්ත්‍රීවරයෙක් හැටියට මාව හඳුනන්නේ නැති නිසා මාව එතැන යකඩ බාධකයකට හිර කළා. MSD නිලධාරීන්ගේ පිහිටෙන් එදා මම එතැනින් ගැලවුණා. නමුත් ඒ අත් දැකීම මම යහපත් කොට සලකනවා. මොකද, සාමාන්‍ය පුද්ගලයකුට තිබෙන පීඩනය එදා මට තේරුණා. එදා එතැන ඒ ඉඩම ගත්තේ හමුදා නිලධාරීන්ගේ පාසලක් විශාල කිරීමට සහ දියුණු කිරීමටයි. අපි ඒකට විරුද්ධ නැහැ. අපි එදා ඒකට විරුද්ධ වුණේ එය කළ ආකාරය පිළිබඳවයි. බලහත්කාරයෙන් යමක් කරනවා නම් අපි ඒකට විරුද්ධයි. හමුදාවේ සේවය කරන අයත්, පොලීසියේ සේවය කරන අයත් අපි සියලු දෙනාම එක රටක පුරවැසියෝ. සියලු දෙනාටම සම අයිතියක් තිබෙනවා.

අද අපේ හමුදාව professional හමුදාවක්, වෘත්තිමය මට්ටමෙන් දියුණු හමුදාවක්. ඒ නිසා අද අපට ආඩම්බර වෙන්නට පුළුවන්. මෙවැනි හමුදාවක් දේශපාලන ක්‍රියාවලියට එකතු වුණොත් ඒ ගෞරවය පලුදු වෙනවා. කොළඹට නිවාස 70,000ක් ඕනෑ කියලා, නාගරික සංවර්ධන අධිකාරිය අද කොළඹ නගරයේ වැඩසටහනක් කර ගෙන යනවා. මේ වැඩසටහන තුළින් ලක්ෂ 3ක ජනතාවක් අවතැන් වෙන්න පුළුවන් ප්‍රශ්නයක් ඇති වෙලා

තිබෙනවා. නාගරික සංවර්ධන අධිකාරියේ සැලැස්මේ කියනවා, කොළඹ ලෝක ප්‍රකට උද්‍යානයක් වැනි නගරයක් - world class garden city එකක් -කරන්න යනවා කියලා. ඒ ඉලක්කයට යන විට, කොළඹ නගරයේ ජීවත් වන ජනතාව අතු ගා දමලා ඒ ඉලක්කයට යන්න බැහැ. කොළඹ ජීවත් වන ජනතාවගෙන් සියයට 50ක්ම අඩු ආදායම් ලාභීන්. ඒ අය වතු 1,614ක ජීවත් වෙනවා. ඒ වතු 1,614න් සියයට 75ක්ම නිවාස 50කට වඩා අඩු කුඩා වතු.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ජාතික නිවාස ප්‍රතිපත්තිය -National Housing Policy- කියලා draft එකක් තිබෙනවා. ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් තිබෙන නිසා මා එය ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන්ම කියවන්නම්. එහි මෙසේ සඳහන් වෙනවා:

"The families who are able to build their own houses to be directly assisted by way of regularizing the land, providing basic amenities and releasing housing assistance on concessionary interest rates with necessary technical guidance."

මේ ජාතික නිවාස ප්‍රතිපත්තිය මගින් ගෙයකයි ගෙදරකයි වෙනස හඳුන්වා තිබෙනවා. මට මතකයි, අපි වනාන්තල්ලට ගියාම කවුදෝ කිව්වා, "ගෙයක් ඉල්ලුවා. හිර ගෙයක් ලැබුණා" කියලා. නමුත් අපේ මේ ජාතික ප්‍රතිපත්තියෙහි සඳහන් වෙනවා, මෙය ජනතාව එකතු කරලා කළ යුතු වැඩ පිළිවෙළක් කියා. මගින්ද විත්තනයේ සඳහන් කරනවා, කොළඹ නගරයේ උපරිම අගය තිබෙන ඉඩම් - prime land - අක්කර 350ක් වාණිජ හා මිශ්‍ර සංවර්ධනයට මුදා ගන්න ඕනෑ කියලා. ප්‍රශ්නය මේකයි. රජයේ වගකීම මොකක්ද? රජයේ වගකීම ජනතාවගේ අයිතීන් රැකීමද; එහෙම නැත්නම් පුද්ගල ප්‍රාග්ධනයට සහන ලබා දීම ද?

මම එක උදාහරණයක් කියන්නම්. අපි දන්නවා, Transworks House ඉඩම ගැන. එය 99 අවුරුදු බද්දට දුන්නා ක්‍රිස් ආයතනයට. රුපියල් කෝටි 500ක් ඒකට ලැබුණා. මොනවාද ඒ අයට දුන්නු සහන? අවුරුදු 10ක් දක්වා ආදායම් බදු සහනයක් දුන්නා. තවත් අවුරුදු 15කට සියයට 6ක බදු ගෙවන ක්‍රමයක් හදා දුන්නා. කොටස්කරුවන් ලාභය වෙනුවෙන් බදු ගෙවන්න ඕනෑ නැහැ අවුරුදු 11කට. මෙවැනි විශාල සහන දීලා තිබෙනවා. ඒ වාගේම ක්‍රමෝපාය සංවර්ධන ව්‍යාපෘති පනත යටතේ මිශ්‍ර සංවර්ධනවලට සහන දීලා තිබෙනවා. කැසිනෝ ගෙනෙන්නේ ඔය ක්‍රමයටයි. කැසිනෝ ව්‍යාපාරයට, එක එක ගොඩනැගිලිවලට විශාල සහනාධාර දීලා තිබෙනවා. මට තිබෙන ප්‍රශ්නය මේකයි. මම මෙතැනදී විශේෂයෙන් ලෝක බැංකුව ගැන ප්‍රශ්න කරනවා; ලෝක බැංකුවේ දායකත්වය ගැන ප්‍රශ්න කරනවා. මාව වැරදි ලෙස තේරුම් නොගත යුතු නිසායි මා දැන් ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් කථා කරන්න යන්නේ. මොකද, මේ කාරණා ලෝක බැංකුවත් තේරුම් ගන්න අවශ්‍යයි.

The World Bank has two projects in Colombo. The first project they have in Colombo is the UDA's Metro Colombo Urban Development Project for US Dollars 213 million. Recently, they also have got a second project going for US Dollars 147 million called the "Strategic Cities Project" for developing or redeveloping Galle and Kandy. The World Bank has its own guidelines on involuntary resettlement and elaborate resettlement action plans. I want to know why the World Bank is not implementing its own guidelines. The World Bank is, on the one hand, strengthening the UDA while on the other, finding excuses for not implementing its own internal policy. When it came to the Southern Highway, they implemented the policy because they directly gave money for it. They implemented the policy so that the

people who had to be resettled were resettled according to those guidelines. But, in the City of Colombo, they are not doing it; they are ignoring it. Why are they ignoring it? They are hiding behind the fact that they are not giving money directly for the purpose of building houses. But, is the World Bank not guilty of complicity, for supporting the same Government agency, the UDA, which is actually relocating these people in the City of Colombo? I want to ask the World Bank, do you have clean hands? You are strengthening anti-democratic measures, hiding behind the fact that these are market efficiencies.

We also know that there are domestic and international standards. Now, I am going to read some of those standards. There are key Policy Principles in the National Involuntary Resettlement Policy, which was adopted in the year 2001. Wherever in the country, whether it is in the North and the East, the hill country or in the City of Colombo, these policies and principles apply. According to the Domestic and International Standards on Development-based Evictions and Involuntary Resettlement : A Brief Overview, the key Policy Principles stressed by the National Involuntary Resettlement Policy are, I quote:

“Avoiding or reducing involuntary resettlement as much as possible by ‘reviewing alternatives to the project as well as alternatives within the project.’

‘Ensuring that affected persons are ‘fully involved in the selection of relocation sites, livelihood compensation and development options.’

‘Affected persons who do not have documented title to land should receive fair and just treatment.’

‘Vulnerable groups should be identified and given appropriate assistance to substantially improve their living standards.’”

These are our own policies and principles. We are in complete violation of these policies and principles, not only in other parts of the country, but even in the Capital City of Colombo.

We also know that there are UN Basic Principles and Guidelines on Development-based Evictions and Displacement. From this document, I would also like to read some of those UN Guidelines which have to be followed. It states, I quote:

“Appropriate notice to all potentially affected persons including public hearings on the proposed plans and alternatives;”

That should be there. It further states, I quote:

“Effective dissemination of relevant information in advance, including land records and proposed comprehensive resettlement plans specifically addressing efforts to protect vulnerable groups;

‘A reasonable time period for public review of, comment on, and/or objection to the proposed plan; ‘Provision of legal, technical and other advice to affected persons about their rights and options; and

‘Holding of public hearing(s) that provide(s) affected persons and their advocates with opportunities to challenge the eviction decision and/or to present alternative proposals and to articulate their demands and development priorities.’”

These are UN Guidelines. The World Bank has the responsibility to either follow their own guidelines or internationally prescribed guidelines, but they are not doing that. Sir, I want to be even more specific. It further states, I quote:

“Even the World Bank’s Operational Policy (OP) 4.12 on Involuntary Resettlement stipulates that all those recognised as ‘affected persons’, including ‘those who have no recognizable legal right or claim to the land they are occupying’ have to be ‘provided compensation for loss of assets other than land.’ Moreover, OP 4.12 also lays down that the resettlement plan or policy framework must include measures to ensure that the ‘displaced persons are:

(i) informed about their options and rights pertaining to resettlement;

(ii) consulted on, offered choices among, and provided with technically and economically feasible resettlement alternatives; and

(iii) provided prompt and effective compensation at full replacement cost for losses of assets attributable directly to the project;”

As we are talking of international rights and standards here, I again quote from this document.

“Finally, it is important to note that UN Special Rapporteur on the right to adequate housing has also stressed that ‘protection against forced eviction should apply to all vulnerable individuals and groups, irrespective of whether they hold title to a home and or property under domestic law’.....”

So, Sir, we see that the World Bank is basically flouting or ignoring these international standards. They are hiding behind the fact that they are not directly funding the housing projects in Colombo, but are funding the institution that is basically implementing this policy of evicting people from Colombo involuntarily.

මම ඊයේ පාර්ලිමේන්තුවේ ඉඳලා මගේ කාර්යාලයට යන කොට බොරැල්ලේ කනත්ත ඉදිරිපිට තිබෙන වතු තුනෙන් 152දෙනෙක් විතර පැමිණිලා තිබුණා. ඇයි ඒ අය පැමිණිලා තිබුණේ? UDA එක හමුදා නිලධාරීන් සමඟ එතැනට ඇවිල්ලා ඉඩම් මනින්න පටන් ගත් නිසා තමයි ඒ අය එහෙම පැමිණිලා තිබුණේ. ඒ ඉඩම කොළඹ නගර සභාවේ ඉඩමක්. කොළඹ නගර සභාවේ සැලැස්මක් තිබෙනවා, ඒ ඉඩම සංවර්ධනය කරන්න. මම නගරාධිපතිතුමා සමඟ ඒ ගැන කථා කර තිබෙනවා. නමුත් ඒක කිසි සැලැකිල්ලකට නොගෙන ඒ අය ඒ ඉඩම මනින්න ඇවිල්ලා තිබෙන්නේ ඒ ඉඩම අරගෙන පෞද්ගලික අංශයට විකුණන්නයි. ඒ මිනිස්සු අසරණ වෙලා. මේක නිවාස පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් විතරක් නොවෙයි. ඒ ගෙවල්වල ඉන්න අය අධ්‍යාපනය ලබා තිබෙනවා. ඔවුන් ඒ ප්‍රදේශයේ අවුරුදු 40ක්, 50ක්, 60ක්, 70ක් ජීවත් වෙලා තිබෙනවා. ඔවුන්ට ජීවන රටාවක් තිබෙනවා. ඒක මහ හරිමින් තමයි මේ අය එතැනට පැමිණිලා තිබෙන්නේ. නගර සභාවේ ඉඩම ලබා ගන්න තමයි පැමිණිලා තිබෙන්නේ.

නගරයක් දියුණු කරන්න ඕනෑ බව අපි දන්නවා. නගරයක් අලංකාර කරන්න ඕනෑ. නමුත් ඒක කරන ක්‍රමය ගැන ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. විහාර මහාදේවී උද්‍යානය ගැසට් කරලා UDA එක අතට ගන්නා. UDA එකට අදාළ පනතේ ඒ බලය තිබෙනවා. නමුත් බලය තිබුණු පමණින්ම ඒ බලය ඒ විධියට පාවිච්චි කරන්න පුළුවන්ද?

[ගරු ඉරාන් වික්‍රමරත්න මහතා]

"සතුටු උයන" කියලා කුඩා ළමයින්ට සෙල්ලම් කරන්න පුළුවන් උයනක් එතැන තිබුණා. එතැනට යන දරුවන් කවුද? මේ නගරයේ කුඩා පැල්පත්වල ඉන්න, රුපියල් 100ක්, නැත්නම් රුපියල් 200ක් පමණ වියදම් කර සතුටක් ලබා ගන්න පුළුවන්, සුළු ආදායමක් ලබන ජනතාවගේ දරුවන් තමයි එතැනට යන්නේ. ඒ ඉඩම ගන්න ඕනෑ නම් මුලින්ම කළ යුතුව තිබුණේ ඒ දරුවන් වෙනුවෙන් තව සතුටු උයනක් ගොඩ නගන එකයි. නමුත් ඒක කළේ නැහැ. හෘදය සාක්ෂියට තට්ටු කරලා අහන්න, සංවර්ධනය නමින් පොඩි මිනිසාට අතුගාලා කරන වැඩ පිළිවෙළක් තමයි මේ නගරය තුළ සිදු වෙගෙන යන්නේ. සමහර වෙලාවට මම ඒ ප්‍රදේශවලින් යන කොට දකින්න ලැබෙනවා, ජනතාව වට පිට බලාගෙන ඉන්නවා තමන්ට මොනවාද වෙන්න යන්නේ කියලා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඒ වාගේම අපි දන්නවා කොම්පක්සේට්ටියේ නිවාස ඉවත් කරන කොට සමහර අයට කිව්වා නිවාස දෙනවා කියලා; අනෙක් අයට කිව්වා වන්දි දෙනවා කියලා. නමුත් වන්දි ඉල්ලූ පවුල්වලට අද වන තෙක් වන්දි ලැබීලා නැහැ. ඒ අය නාගරික සංවර්ධන අධිකාරියට ගිහින් ඒ ගැන භායනවා. නමුත් ඒ අයට ඒ සම්බන්ධව කිසිම පණිවුඩයක් ලැබීලා නැහැ. අවුරුද්දක් සඳහා වන කුලිය ඒ අයට දුන්නා. ඒක දුන්නේ ගිහිල්ලා අවුරුද්දකට නිවසක් කුලියට ගන්නයි.

ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මහතා (ජාතික භාෂා හා සමාජ ඒකාබද්ධතා අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு வாசுதேவ நானாயக்கார - தேசிய மொழிகள், சமூக ஒருமைப்பாட்டு அமைச்சர்)

(The Hon. Vasudeva Nanayakkara - Minister of National Languages and Social Integration)

තමුන්නාන්සේ හමුදාවේ අය ගැන කිව්වා. හමුදාවේ අය එතැන මොකක්ද කරන්නේ? හමුදාවේ අය එතැන UDA එකේ වැඩ කරනවාද?

ගරු ඉරාන් වික්‍රමරත්න මහතා

(மாண்புமிகு இரான் விக்கிரமரத்ன)

(The Hon. Eran Wickramaratne)

ඔව්, ඔව්. හමුදාවේ අය එනවා. [බාධා කිරීමක්] ඒක දන්නේ නැත්නම් මම ඒ ගැන විස්තර දෙන්නම්.

ගරු අජිත් මාන්නප්පෙරුම මහතා

(மாண்புமிகு அஜித் மாணப்பெரும)

(The Hon. Ajith Mannapperuma)

හමුදාව තමයි එන්නේ.

ගරු ඉරාන් වික්‍රමරත්න මහතා

(மாண்புமிகு இரான் விக்கிரமரத்ன)

(The Hon. Eran Wickramaratne)

මම විස්තර දෙන්නම්. බලයක් නැහැ. ඔබතුමායි මමයි එක තැන ඉන්නේ, බලයක් නැහැ. UDA එකේ සිටිල් නිලධාරීන් කළ යුතු කාරණාත් ඒ අය කරන්න ඕනෑ කියන එකයි මෙතැන කියන්නේ.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා

(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

Hon. Member, you have only one more minute.

ගරු ඉරාන් වික්‍රමරත්න මහතා

(மாண்புமிகு இரான் விக்கிரமரத்ன)

(The Hon. Eran Wickramaratne)

Okay, Sir. I will conclude in a minute.

මම කියන්න හදන්නේ මේකයි. වන්දි දෙන්න පොරොන්දු වුණු අයට අවුරුද්දක ගෙවල් කුලිය දීලා කිව්වා, ගිහිල්ලා ගෙයක් හොයා ගන්න කියලා. ඊට පස්සේ කිව්වා, අපි වන්දිය ගෙවන කොට ඒ වන්දියෙන් කලින් ලබා දුන් අවුරුද්දක ගෙවල් කුලිය අඩු කරනවා කියලා. දැන් මාස 7ක්, 8ක්, 9ක් ගත වෙලා තිබෙනවා. තවම ඒ අයට වන්දිය දීලා නැහැ. ඒ අයට නිවසක් ගන්න ක්‍රමයකුත් නැහැ, අනේ මුදල් නැති නිසා. සමහර විට ඒ අයට තවත් අවුරුද්දකට ගෙවල් කුලී ලෙස මුදලක් දෙන්න පුළුවන්. එතකොට වෙන්වෙන්නේ ලැබෙන වන්දියෙන් ඒකත් අඩු වන එකයි. එහෙම අඩු වුණාම කවදාවත් ඒ අයට නිවසක් ගන්න බැරි වෙනවා. ඇයි මෙවැනි දෙයක් කරන්නේ? මා දැන් මේ කථා කරන්නේ ඔප්පු තිබෙන අය ගැනයි; අනවසර පදිංචිකරුවන් ගැන නොවෙයි. ඔප්පු තිබෙන අය ගැනයි කථා කරන්නේ. ඕනෑම කෙනෙකුගේ නිවසක් වෙනත් කාට හෝ විකුණනවා නම්, ඒ නිවස විකුණන දවසේම ඒ නිවසේ වටිනාකම ලබා ගන්නවා. රජයත් ඒ ප්‍රතිපත්තියම අනුගමනය කරන්න ඕනෑ. ඒ නිසා මම නැවතත් කියනවා, කොළඹ සිටින ජනතාවට ඇති කර තිබෙන මේ අසහනය ගැන නැවත හිතන්න කියලා. මිනිසුන්ට ඕනෑ ගෙයක් නොවෙයි ගෙදරක්. ගෙවල් වෙනුවට හිර ගෙවල් නොවෙයි ඕනෑ. ඒ නිසා මම නැවතත් රජයට මතක් කරනවා, රජයෙන් ඉල්ලනවා මේ කාර්යය ගැන සොයා බලා මේ සිදු වන දූෂිත ක්‍රියාව තහර කරන්න කියලා. ස්තූතියි.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා

(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

The next speaker is the Hon. Chandrasiri Gajadeera. You have 12 minutes.

[අ.හා. 4.09]

ගරු චන්ද්‍රසිරි ගජදීර මහතා (පුනරුත්ථාපන හා බන්ධනාගාර ප්‍රතිසංස්කරණ අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு சந்திரசிறி கஜதீர - புனர்வாழ்வளிப்பு, சிறைச் சாலைகள் மறுசீரமைப்பு அமைச்சர்)

(The Hon. Chandrasiri Gajadeera - Minister of Rehabilitation and Prison Reforms)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අපේ ගරු ඉරාන් වික්‍රමරත්න මැතිතුමාගේ කථාව මම අහගෙන සිටියා. ඒ වාගේම, කාලාවරෝධ (විශේෂ විධිවිධාන) පනත් කෙටුම්පත ගැන එතුමා අලුත් යමක් කියයි කියලා හිතුවා. ඇත්ත වශයෙන්ම එතුමන්ලාගේ පක්ෂය විධියට එතුමා මේ පනත් කෙටුම්පතට එකඟයි. නමුත් එතුමා කරපු කථාව පිළිබඳව මා කථා කරන්න ගියොත්, එතුමා පිල්ල පැන්නා වාගේ මටත් පනින්න වෙනවා. ඒ නිසා මට තිබෙන සීමිත කෙටි කාලය තුළ යම් කරුණු කිහිපයකට මගේ කථාව සීමා කරන්න බලාපොරොත්තු වෙනවා.

අද ගරු අධිකරණ ඇමතිතුමා කාලාවරෝධ (විශේෂ විධිවිධාන) පනත් කෙටුම්පත දෙවන වර කියැවීම සඳහා ගෙනාවේ පසු ගිය 30 අවුරුදු යුද්ධයෙන් ආපදාවට පත් වෙව්ව, එහෙම නැත්නම් අපේ පනත් කෙටුම්පතෙන්ම අපි පැහැදිලි කරන විධියට අවාසි සහගත තත්ත්වයන්ට පත් වූ තැනැත්තන් වෙනුවෙන් යම් සහන සැලසීමේ අරමුණින්. තිස් අවුරුදු යුද්ධයකට මුහුණ දුන්නු, ඒ යුද්ධයේදී අවතැන් වූ, වෙනත් සියලු ආකාරයෙන් අසහනයට පත් වූ, උන්හිටි තැන් අහිමි වූ හා ජීවත් වීමේ අඩිතිය සඳහා පෙනී හිටපු, ඒ වාගේම රජය පලවා හරින්න ආයුධ ගත්තු ඒ සියලු දෙනා වෙනුවෙන් මේ රජය සානුකම්පිත පියවර ගත්තා. ඒ සානුකම්පිත පියවර ගත්ත නිසා අපට පුළුවන්කම ලැබුණා, ඇත්ත වශයෙන් මේ රජයට එරෙහිව වෙනම රාජ්‍යයක් ඉල්ලා සටන් කරපු එල්ටීටීඑම් එකේ තරුණ සොල්දාදුවෝ 12,000කට වැඩි සංඛ්‍යාවකුත් පුනරුත්ථාපනය කරලා ඒ අය මේ සමාජයේ වැදගත් පුරවැසියන් හැටියට ජීවත් වෙන්න අවශ්‍ය පරිසරය හදන්න.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රිතුමනි, මේ පනත් කෙටුම්පතේ තිබෙන විශේෂ වැදගත්කම මෙයයි. මේ පනත් කෙටුම්පත ඉදිරිපත් වෙන්නේ, 1983 මැයි 1 වැනි දා ඉදලා 2009 මැයි 18 වැනි දා දක්වා කාලය තුළ මා ඉහත සඳහන් කළ ආකාරයේ සිද්ධිවලට මුහුණ දී පු ජනතාවට සහන සලසන්නයි.

අපි කියන්න කැමැතියි, මේ ක්‍රියාවලියේ ප්‍රධාන මෙහෙයුම ආරම්භ වුණේ 1983 ජූලි සිද්ධිත්වලින් බව. ඒ ජූලි සිද්ධි නිසා තවමත් මේ රට අතහැර ගිය මිනිස්සු ඉන්නවා. මම පසු ගිය කාලයේ පුනරුත්ථාපන අධිකාරියේ සභාපතිතුමා එක්ක මේ කරුණු විමර්ශනය කරන කොට අනාවරණය වුණු දෙයක් තමයි, ඒ ජූලි සිද්ධි නිසා තමන්ගේ දේපළ අහිමි වෙච්ච, තමන්ගේ කුලි නිවැසිභාවය අහිමි වෙච්ච තැනැත්තන් 306 දෙනෙක් අධිකරණයට ගිහිල්ලා තිබෙන බව. 1983 ඉදලා තවමත් එවැනි නඩු දෙකක් තිබෙනවා. සති දෙකකට කලින් එක නඩුවක් අවසන් වුණා. මේවා තමයි මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රිතුමනි, මෙවැනි සිද්ධිත්වලින් අපි අත්දකින දේ.

1983 කළු ජූලිය පදනම් කර ගෙන තමයි මේ ජාතීන් අතර විශ්වාසය බිඳ වැටුණේ. මේ කළු ජූලියට මුහුණ දී පු සමහර ද්‍රවිඩ ජන කොට්ඨාස ගම් බිම් අත හැරලා, මාතෘ භූමිය අතහැරලා වෙනත් රටවල තවමත් ජීවත් වෙනවා. මේ කාලාවරෝධ (විශේෂ විධිවිධාන) පනත් කෙටුම්පත තුළින් 1983 මැයි සිට 2009 මැයි 18 වැනි දා දක්වා කාලය තුළ අවාසි සහගත තත්ත්වයන්ට පත් වූ ජනතාවගේ නිශ්චල දේපළවල අයිතිය ලබා ගන්න - හිමිකම් ලබා ගන්න - පුළුවන් වන විධියට කාලාවරෝධී මුල් පනත වෙනස් කිරීම ඇත්ත වශයෙන් ඒ සියලු ජන කොටස්වලට වැදගත්.

මම මෙහිදී මේ කාරණයන් මතක් කරන්න කැමැතියි. අපි යුද්ධයෙන් අවාසිදායක තත්ත්වයන්ට පත් වෙච්ච ජන කොට්ඨාසවලට විශාල සේවයක් කර තිබෙනවා. විදේශගතව ඉන්න ඉඩම් හිමිකම් - උරුමකම් - ලබාගත නොහැකි ජන කොට්ඨාසවලට සහන සලසනවා පමණක් නොවෙයි, මේ රටේ ජීවත් වෙන පීඩාවට පත් වෙච්ච ජන කොට්ඨාස වෙනුවෙන් නැවත පදිංචි කිරීමේ ක්‍රියාවලිය, ඔවුන් පුනරුත්ථාපනය කිරීමේ ක්‍රියාවලිය, ඔවුන්ගේ ජීවන තත්ත්වය දියුණු කිරීමේ ක්‍රියාවලිය, ඔවුන්ගේ ආගමික මධ්‍යස්ථාන ගොඩනැගීමේ ක්‍රියාවලිය පසු ගිය කාලයේ මේ රජය ඉතාම සාර්ථකව ඉටු කෙරුවා. කාටත් ඒක නැහැයි කියන්න බැහැ.

ගරු සම්පත්දන් මන්ත්‍රිතුමා කිව්වා, හින්දු දේවස්ථාන විශාල ගණනක් විනාශ කළා, ඒ එකක්වත් හදන්න උනන්දුවක් තිබුණේ නැහැයි කියලා. පුනරුත්ථාපන අධිකාරිය විසින් පමණක් එවැනි ස්ථාන 398ක් ප්‍රතිසංස්කරණය කරන්න දායක වෙලා තිබෙන බව මම කියන්න කැමැතියි. ඒ කළ ඒවා ගැන දීර්ඝ ලැයිස්තුවක් තිබෙනවා. මට මේ අවස්ථාවේ ඒ ගැන කියන්න වෙලාවක් නැහැ. ඒ නිසා මම මේ වෙලාවේ මතක් කරන්න ඕනෑ රජයක් හැටියට අපි, යුද්ධයෙන් ආපදාවට පත් වුණු, ඒ වාගේම ඉන්න හිටින්න තැනක් නැතිව අසරණභාවයට පත් වුණු, තමන්ගේ ඉඩම් අත්හැරලා ගිහිල්ලා නැවත වරක් පදිංචි වෙන්න ආපු ජන කොට්ඨාසවලට සහන සැලසුවා වාගේම, දැනටත් තමන්ට තිබෙන දේපොළේ හිමිකම, අයිතිය ලබන්න මෙවැනි විශේෂ නීතියක් සම්මත කිරීමේ වැදගත්කමක් තිබෙනවාය කියන එක.

දැන් මම මතක් කරන්න කැමැතියි, මේ වෙලාව වෙන කොට යාපනය දිස්ත්‍රික්කයේ ඒ නිශ්චල දේපොළ සම්බන්ධයෙන් තමන්ගේ අයිතිය, උරුමකම ලබා ගන්න කළ පැමිණිලි 4,000 ඉක්මවලා තිබෙන බව. මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රිතුමනි, මේ පැමිණිලි 4,000 ගන්නාම දකුණේ සිංහල මිනිස්සු ගිහිල්ලා ඒ අයගේ ඉඩම් අල්ලා ගෙන පදිංචි වුණු ඒවා ගැන පැමිණිලි නොවෙයි. ඒත් ඔය දේශප්‍රේමී යුද්ධය කළ අයම තමයි තමන්ගේම සහෝදරයන්ගේ ඉඩම්වලට බලෙන් ඇතුළු වෙලා, ඒ දේපොළට

බලහත්කාරයෙන් ඇතුළු වෙලා ඒවායේ නිත්‍යානුකූල අයිතීන් ලබා ගන්න ක්‍රියා කරන්නේ. රටේ එවැනි අවස්ථා රාශියක්, එවැනි සිද්ධිම රාශියක් සිදුවෙමින් තිබෙනවා. ඒ නිසා මේ තත්ත්වය වළක්වන්න, මේ තත්ත්වය වෙනස් කරන්න නීතිමය පිළිසරණක් හැර වෙනත් ක්‍රමයක් නැහැ. ඒ නිසා යුද්ධය තිබුණ කාලසීමාව මේ කාලාවරෝධ (විශේෂ විධිවිධාන) පනත යටතේ කාලාවරෝධයෙන් ඉවත් කිරීම වැදගත් පියවරක්. තිස් අවුරුදු යුද්ධයක් නිසා සමහර වෙලාවට අම්මා තාත්තා අහිමි වෙච්ච, පවුලේ ඥාතීන් අහිමි වෙච්ච දරුවෝ ඉන්න පුළුවන්. සමහරවිට ඒ දරුවන් තමන් හිටපු තැන නොදන්නා දරුවන් වෙන්න පුළුවන්. ඒ නිසා මේ පනත් කෙටුම්පත යටතේ දැන් පුළුවන්කම ලැබෙනවා, ඒ අයට නැවත මේ රටට ඇවිල්ලා තමන්ගේ ඉඩම් තිබුණු තැන් සොයා ගෙන ඒ අනුව තමන්ගේ හිමිකාරත්වය වෙනුවෙන් පෙනී සිටින්න. ඒ අයට ඒ සඳහා අයිතියක් ලැබෙනවා.

මම තව කරුණක් මතක් කරන්න කැමැතියි. මෙවැනි දේපොළ හැර කිසිවකු හිමිකම් නොකිවු, කිසිවෙක් බලෙන් ඇතුළු නොවූ දේපොළ තවමත් උතුරේ තිබෙනවා. පුනරුත්ථාපන අධිකාරිය කළ නිරීක්ෂණවලදී ඔවුන් කිව්වා කඩා වැටුණු සමහර ගොඩනැගිලි තිබෙනවා, කිසිවෙක් පදිංචි වී නැති සමහර බිම් කොටස් තිබෙනවා කියලා. එහෙම ස්ථාන තිබෙනවා. මෙහෙම නීතියක් නැති වුණාම ටික කාලයක් යන කොට කෙනෙකුට හැඟීමක් ඇති වෙනවා, මේකට අයිතිකාරයෙක් නැහැ, ඉන්නවා නම් මේ වෙන කොට එන්න ඕනෑ කියා. එවැනි අවස්ථාවක තවත් කෙනෙකුට මේ දේපොළට බලෙන් ඇතුළු වෙලා භුක්ති විඳීමේ රුචිකත්වයක් ඇති වෙන්න පුළුවන්. ඒ දේපොළ බලෙන් අල්ලා ගන්න හැඟීමක් ඇති වෙන්න පුළුවන්. මෙහෙම නීතියක් පැනව්වාට පස්සේ ඒක කරන්න බැහැ. යුද්ධය සිද්ධිත්වලදී එල්ටීටී සංවිධානය ළමා සොල්දාදුවන් විධියට පොඩි ළමයින් බඳවා ගන්න ක්‍රියා කළ බව අපි දන්නවා.

අනෙක් පැත්තෙන් යුද්ධයේ බිහිසුණුකම නිසා දෙපැත්තෙන්ම සරණක් නැතිව අනාථභාවයට පත් වුණු මිනිස්සු හිටියා. සමහර විට ඒ අය ඒ ප්‍රදේශවල ජීවත් නොවුණත්, ඒ ප්‍රදේශවලින් ඇත් වෙලා වෙනත් ප්‍රදේශවල, තමන්ගේ ඥාති හිතෙහිම ඉන්න ප්‍රදේශවල ජීවත් වුණා. සමහර වෙලාවට රටින් පිට ගියා. අද විශාල ප්‍රමාණයක් ඉන්දියාවේ ඉන්නවා. ඒක අපි නොදන්නා දෙයක් නොවෙයි. එහෙම තත්ත්වයක් යටතේ ඒ අයගේ දේපොළ ආරක්ෂා කරන එක, ඒ දේපොළවලට රැකවරණය දෙන එක රජයේ වගකීමක්. යම් අවස්ථාවක එවැනි කෙනෙක් ඇවිල්ලා තමන් ඉපදුණු, තමන් ජීවත් වුණු ගම් බිම් සොයන අවස්ථාවක ඒ අයට තමන්ගේ දේපොළ උරුමය ලබා දෙන එක රජයක වගකීමක්. ඒ නිසා මේ කාලාවරෝධ (විශේෂ විධිවිධාන) පනත් කෙටුම්පත යටතේ කාලීන වශයෙන් ඉතා වැදගත් විශේෂ විධිවිධානයක් ගෙන ඒම ඉතාම යහපත් මානුෂික ක්‍රියාවලියක් කියා මම හිතනවා.

පසු ගිය කාලයේදී මේ යුද්ධයට මුහුණ දී පු තරුණයන්ට, යුද්ධයෙන් ආපදාවට පත් වුණු ජන කොට්ඨාසවලට සැලකුවා වාගේම, ඒ අයගේ ප්‍රධාන ගැටලුවක් වෙච්ච භූමියේ හිමිකම - අයිතිය - ආරක්ෂා කර ගැනීම සඳහා රජය හැටියට අධිකරණ ඇමතිතුමා වගකීම භාර ගෙන තිබෙනවා. රජයක් හැටියට ප්‍රතිපත්තිමය විධියට එවැනි ක්‍රියාත්මක වැඩ පිළිවෙළක් මෙහෙයවීම වැදගත් පියවරක් කියන එක මෙහිදී ප්‍රකාශ කරන්න ඕනෑ.

මෙයට කලින් ඉදිරිපත් වුණු සමහර කථාවලදී සමහර අය මේ ඔස්සේ තමන් තුළ තිබෙන වෙනත් හැඟීම් ලෝකයට ප්‍රකාශ කරන්න උත්සාහ කළා. මේ රට තුළ නිව් ගෙන යන ජාතිවාදී හැඟීම් වෙනත් ආකාරයකට, ආගමික සංකල්ප ඔස්සේ මතු කරන්න උත්සාහ කළා. ඒ එකකින්වත් අපට මෙයට උත්තර ලැබෙන්නේ නැහැ. ජූලි සිද්ධිත්වලින් ඉතිහාසයේ අපි හැඩම්

[ගරු වන්දිසිරි ගජදර මහතා]

ඉගෙන ගෙන තිබෙනවා. ඒ සිද්ධීන් නිසා ඇති වුණු අමාත්‍යමය, අවාසනාවන්ත සිද්ධීම් මහා බරපතල යුද්ධයක් බවට පරිවර්තනය වෙලා, අපේ රටේම එකට ජීවත් වුණු සහෝදර ජන කොට්ඨාස දෙකක් එකිනෙකා මරා ගන්න තැනට පත් වුණා. ඒ යුද්ධයෙන් දිනාපු කෙනෙක් නොමැතිව මුළු රටම විනාශකාරීත්වයට පත් වුණා. ඒ තත්ත්වයෙන් රට වළක්වා ගෙන කටයුතු කිරීමෙන් පමණයි ඉදිරි කාලයේදී අපට මෙවැනි ක්‍රියාවන් වළක්වා ගන්න පුළුවන් වෙන්නේ. ඒ සඳහා අපට කරන්න පුළුවන් කැපවීම ඉටු කරන බව ප්‍රකාශ කරමින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා. මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මට නියමිත කාලය හරියටම අවසන් කියා මා හිතනවා.

[අ.හා. 4.22]

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு அநுர திஸாநாயக்க)

(The Hon. Anura Dissanayake)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, විශේෂයෙන්ම යුද්ධය අවසන් වීමෙන් පසුව උතුරු පළාතේ ඉඩම් පිළිබඳ විශාල ව්‍යාකූලත්වයක් තිබෙනවා. එක පැත්තකින් උතුරු පළාතේ පදිංචිව සිට පලවා හරින ලද සිංහල ජනතාවට අයිති ඉඩම් තිබෙනවා. ඒ වාගේම උතුරු පළාතේ පදිංචිව සිට පලවා හරින ලද මුස්ලිම් ජනතාවට අයිති ඉඩම් තිබෙනවා. ඒ වාගේම එල්ටීටීඊ සංවිධානය විසින් බලහත්කාරයෙන් අත් පත් කර ගෙන මහාවීර පවුල් කියා පදිංචි කරන ලද විකෘති හිමිකම් සහිත ඉඩම් තිබෙනවා. ඒ වාගේම ජාතික ආරක්ෂාව යයි කියමින් එම පළාතේ ජීවත් වූ ජනාවගේ ඉඩම් අත් පත් කොටගෙන අධි ආරක්ෂිත කලාප ගොඩ නඟන ලද ඉඩම් තිබෙනවා. ඒ වාගේම, කිසිවෙක් ඉතුරු නොවී මිය ගිය අයට අයිතිව තිබූ ඉඩම් තිබෙනවා. ඒ වාගේම කාලාන්තරයක් තිස්සේ මව් බිම අත් හැර ගිය පුරවැසියන්ට අයත් ඉඩම් තිබෙනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඒ නිසා රජයක වගකීම තමයි මේ ඉඩම් පිළිබඳ අයිතිය නිශ්චිත කොට ඒ ඒ ඉඩම්වල සැබෑ හිමිකරුවන් හඳුනා ගෙන ඒ ඉඩම් ඔවුන්ට පවරා දීම. ඒ සඳහා ඉක්මන් නීති සංශෝධනයක අවශ්‍යතාව වාගේම, ඒ සඳහා සාමූහික ප්‍රයත්නයක අවශ්‍යතාව තිබෙනවා. මේ කාලාවරෝධ (විශේෂ විධිවිධාන) පනත් කෙටුම්පත හරහා ඒ සඳහා යම්කිසි පිටුවහලක් ලැබේවිය කියා මා හිතනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මීට අදාළ නොවුණත් මෙහිදී මා තවත් කරුණක් සඳහන් කළ යුතුව තිබෙනවා. මොකද, මේ නීති සම්පාදනය කරන්නේ පාර්ලිමේන්තුවෙන්. පාර්ලිමේන්තුවෙන් එක් එක් ආයතනවලට, එක් එක් අයට විධිකාරයෙන් බලතල පවරා තිබෙනවා. ඒ විධියට බලය පවරපු කෙනෙක් තමයි අපේ රටේ මැතිවරණ කොමසාරිස්වරයා. නිදහස් හා සාධාරණ මැතිවරණයක් පවත්වා ගෙන යාම වෙනුවෙන් සුවිශේෂ වූ බලතල ගණනාවක් -මේ පාර්ලිමේන්තුව විසින් නීති සම්පාදනය කරලා- ඔහු වෙත පවරා දී තිබෙනවා. හැබැයි ඒ බලතලවලට සිදු වෙමින් තිබෙන්නේ මොකක්ද?

මා ළඟ තිබෙනවා, පසු ගිය 2014.07.30 වැනි දා මැතිවරණ කොමසාරිස්තුමා විසින් සියලුම දේශපාලන පක්ෂවල ලේකම්වරුන්ට, සියලුම කැබිනට් අමාත්‍යවරුන්ට, උච්ච පළාත් සභාවේ හිටපු සියලුම අමාත්‍යවරුන් සහ පළාත් සභා මන්ත්‍රීවරුන්ට නිකුත් කළ ලිපියක්. එහි කියන්නේ මොකක්ද? "නාම යෝජනා කාල සීමාව තුළ කිසිදු අයුරකින් පෙළපාලි යාම, රැස්වීම් පැවැත්වීම, ප්‍රචාරක කටයුතු සිදු කිරීම වැනි ඡන්ද විමසීම් නීති උල්ලංඝනය වන ආකාරයේ ක්‍රියාවන් සිදු නොකිරීමට ඔබ

පක්ෂයේ සියලු අපේක්ෂකයන්, ආධාරකරුවන් ඇතුළු සියලු දේශපාලන ක්‍රියාකාරීන් දැනුවත් කිරීමට ඔබ ක්‍රියා කරනු ඇතැයි ද, එවැනි නීති විරෝධී ක්‍රියාවන් වැළැක්වීමට පොලිසියට උපරිම සහාය ලබා දීමට ඔබ කාරුණික වනු ඇතැයිද ඕනෑකමින් අපේක්ෂා කරමි." කියලා සඳහන් වෙනවා. එහි පස්වැනි කරුණ හැටියට කියනවා, "යම් ලෙසකින් විභාග අපේක්ෂකයන්ට බාධා වන ලෙස කිසියම් දේශපාලන පක්ෂයක ක්‍රියාකාරීන් හැසිරෙන බව පෙනී ගියහොත් ඔවුන්ට එරෙහිව කිසිදු ලිහිල් කිරීමකින් තොරව තදින් නීතිය ක්‍රියාත්මක කරන ලෙසද පොලිස් දෙපාර්තමේන්තුවට උපදෙස් දී ඇති බවට කාරුණිකව සැල කරමි." කියලා. පෙළපාලි පවත්වන්න බැහැ, රැස්වීම් පවත්වන්න බැහැ, නාම යෝජනා භාර දීමෙන් පසුව සාමාකාමීව හැසිරෙන්නට ඕනෑ. එහෙම සිදු වුණේ නැත්නම් තදින් ක්‍රියාත්මක වන්න පොලිසියට උපදෙස් දීලා තිබෙනවා කියලා සඳහන් වෙනවා.

ඊට අතිරේක වශයෙන් "උච්ච පළාත් සභා ඡන්ද විමසීම - ප්‍රචාරක කටයුතු සිදු කිරීම අ.පො.ස උසස් පෙළ විභාගයට හා පස්වැනි ශ්‍රේණියේ ශිෂ්‍යත්ව විභාගයට බාධා නොවන ලෙස ක්‍රියා කිරීමේ අනිවාර්ය අවශ්‍යතාව" කියලා නැවතත් ජූලි 31 වැනි දා සියලුම පක්ෂ ලේකම්වරුන් ඇතුළු මා කලින් සඳහන් කළ අයට ලිපියක් නිකුත් කරනවා. "ඡන්ද විමසීම කාල සීමාව තුළ විශේෂයෙන්ම නාම යෝජනා භාර ගැනීමේ අවසන් දින දෙක වූ 2014 අගෝස්තු මාසයේ 5 සහ 6 දිනවල දී මහජන පෙළපාලි හා රට පෙළපාලි යාමෙන් වැළකී සිටිය යුතු බවට ඔබගේ පක්ෂයේ ක්‍රියාකාරීන්ට ඔබ විසින් දැනටමත් උපදෙස් දී ඇතැයි හඟමි. පෙළපාලි නොපැවැත්වීමට ක්‍රියා කිරීම හරහා ඡන්ද විමසීම නීතිය බලාත්මක කිරීමට ඔබගේ සහාය අත්‍යවශ්‍ය බව කාරුණිකව දන්වනු මැනවි" කියලා කියනවා. ඒ වාගේම 2014.07.28 වැනිදා ජ්‍යෙෂ්ඨ පොලිස් අධිකාරි - බදුල්ල, එස්. වන්දාපාල ගල්පත්ති විසින් මෙහෙම ලිපියක් නිකුත් කරනවා. "ඉහත මැතිවරණ සඳහා නාම යෝජනා භාර දීම සිදු වන 2014.08.05 වැනි දින සහ 2014.08.06 වැනි දින වැදගත් විෂයන් සඳහා විභාග අපේක්ෂකයන් විශාල ප්‍රමාණයක් පෙනී සිටින හෙයින් නාම යෝජනා භාර දීම සඳහා බදුල්ල දිස්ත්‍රික් මහලේකම් කාර්යාලයට පැමිණීමේදීත්, නාම යෝජනා භාර දීමෙන් අනතුරුව පිටව යාමේදීත් ඉහත විභාගයන්ට කිසිදු බාධාවක්, ශබ්ද විකාශන යන්ත්‍ර භාවිත කිරීම, රතිඤ්ඤා පත්තු කිරීම හෝ කෑ කෝ ගැසීම ආදීන් ඇති නොවන ආකාරයෙන් ක්‍රියා කිරීමට ඔබ පක්ෂයේ අපේක්ෂක මහත්ම මහත්මීන්, සියලු ආධාරකරුවන්ද දැනුවත් කරනු ඇතැයි බලාපොරොත්තු වේ" කියලා. මේක තමයි මැතිවරණ කොමසාරිස්වරයාගේත්, බදුල්ල පළාත භාර ජ්‍යෙෂ්ඨ පොලිස් අධිකාරිතුමාගේත් නියෝගය.

හැබැයි, ඊයේ සිදු වූයේ මොකක්ද? මේක හරිම බරපතල තත්ත්වයක් මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි. නාම යෝජනා භාර දීම අවසන් වූ දිනය වන ඊයේ දිනයේ විශේෂයෙන්ම ආණ්ඩුව විසින් තෝරා ගන්නා ලද මන්ත්‍රී කණ්ඩායමක් පෙළපාලි ගියා. එහෙත් අවාසනාවන්ත තත්ත්වය නම්, එක්සත් ජාතික පක්ෂ කණ්ඩායමකුත් පෙළපාලි යාමයි. රටේ නීතියක් කෝ? ඒ විතරක් නොවෙයි, මහියංගනය ආසනයේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂ සංවිධායක අනුර විදානගමගේ මහියංගනයේ දී මැතිවරණ නීති උල්ලංඝනය කරමින් නගරයේ දැවැන්ත ප්‍රචාරක cut-outs, සැරසිලි කර තිබුණා. මෙදින මහියංගනය, ගිරාදුරුකෝට්ටේ පොලිසිවල නිලධාරීන් රාශියක් බදුල්ලේ රාජකාරිවලට කැඳවා තිබුණා. මහියංගනයේ නීති විරෝධී කටයුතු සොයා බැලීම සඳහා කුරුණෑගල සහකාර මැතිවරණ කොමසාරිස් නාමල් තලංගම් සහ කැගල්ල සහකාර මැතිවරණ කොමසාරිස් ඇතුළු කණ්ඩායමක් යවා තිබුණා. ඔවුන්ට පොලිස් නිලධාරීන් හතර දෙනෙකු සහ සිවිල් ආරක්ෂකයන් පමණක් ලබා දී තිබුණා. පොලිසියෙන් පෙළපාලි නැවැත්වීමට මිහිකිවුල හා ලොක්ගල්බස barriers දෙකක් දමා තිබුණා. පෙළපාලි යන්න දෙන්නේ නැහැ කියලා

නිවුණා. Barriers දමා තිබුණා. වෙනත් දිස්ත්‍රික්කවලින් සහකාර මැතිවරණ කොමසාරිස්වරුන් කැඳවා තිබුණා. මොකක්ද සිදු වුණේ? ලොක්ගල්මියදී පෙර කී නිලධාරීන්ට තේනුක විදානගමගේ මහතාගේ රථ පෙළපාළිය හමු වනවා. වාහන 125ක් පමණ තිබෙනවා. බදුල්ල දිස්ත්‍රික් නායක තමුන්නාන්සේලාගේ පක්ෂයේ නිමල් සිරිපාල ද සිල්වා ඇමතිතුමා සාක්ෂි දරනවා. අහලා බලන්න. පෙළපාළි යන වාහන නවත්වන ලෙස පොලීසිය අණ දුන්නත්, මුලින් පැමිණි වාහන නොනවත්වා ධාවනය කර තිබුණා. මැතිවරණ නිලධාරීන්ගේ බල කිරීම මත පොලීසිය පාරට පැමිණ මැදකදී වාහන නවතාගෙන තිබුණා. ඉන්පසුව මැතිවරණ නිලධාරීන් එම වාහන හා අංක විධියේ කළා. ඒගොල්ලන් ළඟ විධියේ කැමරා තිබුණා. ඒගොල්ලන් මේ පෙළපාළිය විධියේ කළා. මොකක්ද සිදු වුණේ? එහිදී නිලධාරීන් පොලීසියට දුන් කට උත්තරයේ මෙහෙම සඳහන් කරනවා:

"වාහන අතර PSD එකට අයත් වාහන 10ක්, 12ක් පමණ තිබුණා."

ජනාධිපති ආරක්ෂක ඒකකයේ වාහන මැතිවරණ පෙළපාළියක තිබෙන්නේ කොහොමද? PSD එකට අයත් වාහන 10කට, 12කට වැඩි ප්‍රමාණයක් තිබිලා තියෙනවා.

"එම වාහන ඇතුළේ ජනාධිපති ආරක්ෂක අංශයට අදාළ නිල ඇඳුම් ඇඳගත් පිරිස් සිටියා." කියලා ඔවුන් කියා තිබෙනවා. මේ රටේ නීතිය ආරක්ෂා වන්නේ කොහොමද? ඒ විතරක් නොවෙයි, පෙළපාළිය නවතා ඇති බව දැනගත් අනුර විදානගමගේ හා තේනුක විදානගමගේ මන්ත්‍රීවරයා පැමිණ තලංගම මහතාට අසහාය වන්නායෙන් බැන වදිමින්, "තෝ කොහේ හිටියත් මරනවා" යයි මරණ තර්ජන එල්ල කළා. මෙහෙම කියන්නේ, මැතිවරණ රාජකාරි සඳහා ගිහින් සිටි නිලධාරීන්ට.

එතැනින් නතර වෙන්නේ නැහැ. ඒ අය අත තිබුණු කැමරා උදුරා ගෙන ඒවායේ ඡායාරූපගත කරලා තිබුණු සියල්ල මකලා දැමීම; delete කළා. මකලා දාලා, තර්ජනය කරලා ගියා. අන්තිමට මොකද වුණේ? මේ නිලධාරීන් වෙනත් පාරකින් බදුල්ලට ගිහිල්ලා පොලීසියට පැමිණිලි කළා. බදුල්ල පොලීසියේ මේ සියලු පැමිණිලි තිබෙනවා. සොයලා බලන්න. දැන් මොකක්ද, මේ රටේ නීතිය? මම අධිකරණ ඇමතිතුමාගෙන් අහන්නේ ඒකයි. මොකක්ද මේ කරන්න හදන්නේ? මැතිවරණය පටන් ගන්න කොටම, "නාම යෝජනා දුන්න දිනයේදීම ජනාධිපති ආරක්ෂක අංශය කොහොමද මිහියංගනයට යන්නේ; පෙළපාළි යන්නේ? මොකක්ද, මේ කරමින් සිටින්නේ?"

ඒ විතරක් නොවෙයි, නාම යෝජනා භාර දුන්නට පස්සේ බදුල්ල දිස්ත්‍රික් තේරීම් භාර නිලධාරී රෝහණ දිසානායක මැතිතුමාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් සාකච්ඡාවක් පවත්වලා, භාර ගන්නා නාම යෝජනා මොනවාද, ප්‍රතික්ෂේප වූ නාම යෝජනා මොනවාද කියලා ප්‍රකාශයට පත් කර තිබෙනවා. එහෙම කරනවා නේ? එහෙම කරන අවස්ථාවේදී දිස්ත්‍රික් තේරීම් භාර නිලධාරීතුමා පැහැදිලි ලෙස ලිපියක් ඉදිරිපත් කරලා කිව්වා, -එතැන නිමල් සිරිපාල ද සිල්වා ඇමතිතුමා සිටියා; සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත ඇමතිතුමා සිටියා. ඒ ගොල්ලෝ සාක්ෂි දරයි.- ඒ ගොල්ලන්ට පැමිණිල්ලක් ලැබිලා තිබෙනවා කියලා. "ජන්දය පටන් ගන්නෙම අවාසනාවන්ත තත්ත්වයක් ඇතුළේ. ඒ අවාසනාවන්ත තත්ත්වය අත් කවරක්වත් නොවෙයි, මේ රාජකාරි සඳහා බදුල්ලට ඇවිල්ලා සිටිය සහකාර මැතිවරණ කොමසාරිස්වරයෙකුට මරණීය තර්ජන එල්ල කරලා තිබෙනවා" කියලා ඔහු ඒ රැස්වීමේදී කියනවා. දැන් පරීක්ෂණයක් කරන්න එපා යැ. දැන් මැතිවරණ කොමසාරිස්වරයා මොකක්ද කරන්න ඕනෑ, තමන් යටතේ ඉන්න නිලධාරියෙකුට තර්ජනයක් එල්ල කරලා තිබෙනවා නම්? මම ඉතා වගකීමෙන් කියන්නේ. මැතිවරණ කොමසාරිස්වරයා මේකට අනුව කටයුතු කරන්නේ නැහැ. මේකට කිසිදු තීරණයක් ගන්නේ නැහැ. ඔහුට බලපෑමක් ඇවිල්ලා තිබෙනවා. ඒ අදාළ පුද්ගලයාට මැතිවරණ රාජකාරි කරන්නට යෑමේදී සිදු වුණු හිංසාවට, සිදු වුණු මැර

තර්ජනවලට එරෙහිව කටයුතු කරන්න එපායැ. පැමිණිලි තිබෙනවා, පොලීසියේ. මැතිවරණ කොමසාරිස්වරයාට දැනුම් දීලා තිබෙනවා. දිස්ත්‍රික් තේරීම් භාර නිලධාරියාට දැනුම් දීලා තිබෙනවා. කෝ, පරීක්ෂණ? මේකට කිසිවක් සිද්ධ වෙන්නේ නැහැ. ඉහළින් කියනවා, "අනුර විදානගමගේගේ මැතිවරණ ව්‍යාපාරයට කිසිදු බලපෑමක් නොවන ආකාරයට කටයුතු කරන්න" කියලා. දැන් කටඋත්තරයක් ගන්න එපායැ. රාජකාරියට බාධා කර තිබෙනවා, පහර දීලා තිබෙනවා, මරණීය තර්ජන එල්ල කරලා තිබෙනවා. සියලු මාධ්‍ය ආයතනවලට මේක දෙන්න එපා කියලා කථා කර කියලා තිබෙනවා. මම ඉතා වගකීමෙන් මේ තොරතුරු කියන්නේ, සාක්ෂි ඇතිව. නිමල් සිරිපාල ද සිල්වා ඇමතිතුමාගෙන් අහලා බලන්න.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා

(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

ඔබතුමාට තව විනාඩියක කාලයක් තිබෙන්නේ, මන්ත්‍රීතුමා.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා

(மாண்புமிகு அநுர திஸாநாயக்க)

(The Hon. Anura Dissanayake)

ඔව්, මම මේ ගැන වැඩිය කියන්නෙත් නැහැ.

මම කියන්නේ එකයි. මේ රටේ නීතියක් හැදූවා නම්, ඒ නීතියට අනුව කවුරුත් ඊයේ නාම යෝජනා භාර දිය යුතුව තිබුණා. ඒ නීතිය කඩන්න උපදෙස් දෙන්නේ කවුද? ඉහළින්ම නේ. ඒ සඳහා වාහන යවනවා නම්, පිරිස් යවනවා නම්, පෙළපාළි යවනවා නම් මොන තත්ත්වයටද, මේ රටේ නීතිය පත් කරමින් තිබෙන්නේ?

අධිකරණ ඇමතිතුමනි, නීතිය ගැන මේ පාර්ලිමේන්තුවේ කථා කළොත් ඔබතුමාට නේ වගකීම එන්නේ. ඔබතුමාට වගකීම ආවාට ඉතින්, වගකීම විතරම තමයි. වෙන මොකවත් නැහැ. හැබැයි දැන් ඔබතුමා මොකක්ද මේ කරන්නේ? අපි දැන් නීතිය හදලා වැඩක් තිබෙනවාද? ඒ නිලධාරීන්ට බලය දීලා වැඩක් තිබෙනවාද? පාර්ලිමේන්තුවේ සම්මත කර තිබෙන නීතිය අනුව මැතිවරණ කොමසාරිස්වරයාට බලය ලබා දීලා තිබෙනවා. ඒ බලයට අනුව කටයුතු කරන්න හදනවා. ඒත් කටයුතු කරන්න ඉඩ දෙන්නේ නැහැ. ඒවාට තර්ජනය ආවාට පස්සේ ඔහු ඒවා වහනවා. මම වගකීමෙන් කියන්නේ. තමන්ගේ පහළ නිලධාරියෙකුට මරණ තර්ජන එල්ල කර තිබෙනවා නම් ඒ ගැන මොකක්ද කරන්නේ කියලා මැතිවරණ කොමසාරිස්වරයා අපි බලාපොරොත්තු වනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඒ නිසා මේ පිළිබඳව විශාල ලෙස අවධානය යොමු කරලා කටයුතු කළ යුතුයි කියන ස්ථාවරයක අපි ඉන්නවා. හෙට මැතිවරණ කොමසාරිස්වරයා හමු වෙලා ඒ පිළිබඳව දැනුම් දෙන්නත් බලාපොරොත්තු වෙනවා. අපේ පක්ෂයෙන් අපි දැනටමත් ලිපියක් යවලා තිබෙනවා. මේ පිළිබඳව පාර්ලිමේන්තුවේ අවධානය යොමු කරමින් මම නතර වෙනවා. බොහොම ස්තූතියි.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා

(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

The next speaker is the Hon. Lalith Dissanayake. Before that, the Hon. Deputy Speaker will take the Chair.

අනතුරුව ගරු පෙරුමාල් රාජදුරයි මහතා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා මූලාසනාරූඪ විය.

அதன் பிறகு, மாண்புமிகு பெருமாள் ராஜதுரை அவர்கள் அக்கிராசனத்தினின்று அகலவே, பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள் தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereupon THE HON. PERUMAL RAJATHURAI left the Chair, and MR. DEPUTY SPEAKER took the Chair.

[අ.හා. 4.32]

ගරු ලලිත් දිසානායක මහතා (සෞඛ්‍ය නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு லலித் திசாநாயக்க - சுகாதார பிரதி அமைச்சர்)
(The Hon. Lalith Dissanayake - Deputy Minister of Health)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, 1993 මැයි මාසයේ 01 වන දින ආරම්භ වී, 2009 මැයි මස 18 න් අවසන් වන කාල සීමාව ඇත්තෙන්ම හීනයක්. අපි කවුරුත් හිතුවේ නැහැ, එකල පැවැති ඒ ත්‍රස්තවාදය මේ රටෙන් ඉවත් වෙයි කියලා. අපි අද සතුටු වෙනවා, මහින්ද රාජපක්ෂ ජනාධිපතිතුමාගේ නායකත්වය යටතේ, ඒ ත්‍රස්තවාදය තුරන් කරලා, මේ රටට සාමය උදා වීම පිළිබඳව. ඒ නිසා තමයි අපට, 'කාලාවරෝධ' කියන මේ වචනය දාලා, මේ වාගේ පනත් කෙටුම්පතක් ඉදිරිපත් කරමින්, ඒ ත්‍රස්තවාදය නිසා අසරණ තත්ත්වයට පත් වුණු එහෙමත් නැත්නම් අයිතිවාසිකම් අහිමි වුණු අය වෙනුවෙන් කපා කරන්නට පුළුවනම ලැබිලා තිබෙන්නේ.

මෙයට මුල්ම හේතුව තමයි ත්‍රස්තවාදයෙන් මේ රට බේරා ගැනීම. මොකද, ත්‍රස්තවාදයක් තිබෙන තාක් කල් නීතියක් පවතින්නේ නැහැ. යුක්තියක් නීතියක් ත්‍රස්තවාදය තිබෙන තැනක ඇති වන්නේ නැහැ. අද අප සමාජය තුළ යුක්තිය, නීතිය නැත්නම් මැතිවරණයක් පවත්වන්නේ කොහොමද කියන එක ගැන කපා කරන්නේ පළමුව නීතිය ආරක්ෂා කර තිබෙන නිසායි. ඒ පිළිබඳව අපි අතිගරු ජනාධිපතිතුමාට -මේ රටේ නායකත්වයට- ස්තූතිවන්ත වෙන්න ඕනෑ. ඒක එක්සත් ජාතික පක්ෂ රජයට කරන්න බැරි වුණා. ඔවුන්ට කරන්න බැරි වූ දේ අද අපි ඉටු කර දී තිබෙනවා. ඒ නිසා අද අපට මෙවැනි පනත් කෙටුම්පතක් ගේන්න පුළුවනම ලැබී තිබෙනවා.

අද පළස්කින ගාසා කිරියට බෝම්බ දාලා අහිංසක දරුවන්ව මරණ විට නිහඬව ඉන්න ඇමෙරිකාව මෙවැනිම ත්‍රස්තවාදයක් අපේ රටේ තිබිලා, සාමය උදා කර ගන්න ගිය අපේ හමුදාවට, අපේ දේශපාලන නායකත්වයට විරුද්ධව වෝදනා කරමින්, මානව හිමිකම් ගැන කපා කරනවා. එවැනි රජයන්ට මේක හොඳ උදාහරණයක්. අපි උගත් පාඩම් හා ප්‍රතිසන්ධානය පිළිබඳ වූ ජනාධිපති කොමිසමේ -LLRC එකේ- නිර්දේශ දැන් ක්‍රියාත්මක කර ගෙන යනවා. අද ඒකත් පීනීවා යෝජනා ගේන අයට හොඳ උදාහරණයක්.

උතුරු නැගෙනහිර ප්‍රදේශයට සිංහල ජනතාව ගිහින් ත්‍රස්තවාදී ක්‍රියා කළේ නැහැ. උතුරු නැගෙනහිර ප්‍රදේශයෙන්ම ඇති කළ ත්‍රස්තවාදය නිසා අයුක්තියට, අසාධාරණයට පත් වුණු අයගේ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කිරීම වෙනුවෙන් මේ පනත් කෙටුම්පත ගෙන ඒම ගැන අපි අධිකරණ ඇමතිතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙන්න ඕනෑ. ඒ ගැන අපි සතුටු වෙනවා. අපේ අධිකරණ ඇමති, ගරු රවුෆ් හකීම් මැතිතුමා. හුඟක් අය කපා කරනවා, ශ්‍රී ලංකා මුස්ලිම් කොංග්‍රස් පක්ෂය අපත් එක්ක නැහැ කියලා. ඒක අයිති කරන්න දහලනවා. අපේ අතිගරු ජනාධිපතිතුමා යටතේ, පුළුල් සන්ධානයක් යටතේ අපට ඉදිරියට යන්න පුළුවනම ලැබිලා තිබෙනවා. එතුමා අධි නීතිඥවරයෙක්. ඒකත් අපට සතුටක්.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ පනත් කෙටුම්පතට සංශෝධනයක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. මා ඒ ගැන කපා කරන්න ඕනෑ. Table එකේ තිබෙන ලියවිලිවලට අනුව, එම පනත් කෙටුම්පතේ "... කාලසීමාව තුළ යුද ත්‍රස්තවාදී කණ්ඩායමක ක්‍රියාකාරකම් හේතු කොට ගෙන ..." ආදී වශයෙන් සඳහන් වෙලා තිබෙනවා. "යුද ත්‍රස්තවාදී කණ්ඩායමක" යන වචනය සඳහන් වන සෑම ස්ථානයකම එම වචනය ඉවත් කොට ඒ වෙනුවට "යම් ආයුධ සන්නද්ධ ත්‍රස්තවාදී කණ්ඩායමක හෝ යම් ආයුධ සන්නද්ධ

සන්නකාමී කණ්ඩායමක" කියලා සංශෝධනය කරන්න හදනවා. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, එල්ටීටීඊ එකේ සන්නකාමීන් හිටියේ නැහැ. ඒ ඔක්කෝම ත්‍රස්තවාදියෝ. ඒ නිසා එතැන "ආයුධ සන්නද්ධ කණ්ඩායමක්" කියලා යෙදුවාම ඇති. නැත්නම් මේවාත් පීනීවාලට අරගෙන ගිහින් වෙනත් විධියකට උපකල්පනය කරයි. "සන්නකාමීන්" කිව්වාම වෙනත් අර්ථයක් දෙන්නේ. සන්නකාමීන් කියන්නේ, යම් සමාජ විප්ලවයක් වෙනුවෙන් සටන් කරන කොටසක්. නමුත් උතුරු නැගෙනහිර ප්‍රදේශයේ තිබුණේ ඒ වාගේ දෙයක් නොවෙයි. කෙළින්ම බෙදුම්වාදී ත්‍රස්තවාදයක් තිබුණේ. ආයුධ සන්නද්ධ පුද්ගලයකු නිසා යම් කිසි කෙනෙකුගේ අයිතිවාසිකමක් කඩ වෙනවා නම් මේ පනත් කෙටුම්පත යටතේ ඒකට පිහිටක් ලබා දීම හොඳ කටයුත්තක්. ඒක උතුරේද, දකුණේද කියලා ප්‍රශ්නයක් නැහැ. ඒක ශ්‍රී ලංකාවාසී සෑම පුරවැසියකුට ලබා දීම මා හිතන හැටියට අධිකරණ අමාත්‍යාංශය කරන හොඳ කටයුත්තක්. එම නිසා මේ පනත් කෙටුම්පත අපි එව්වර විවාදයට ගත යුතු නැහැ. කෙනෙකුගේ අයිතියට, පවතින සාමකාමී නීතියට විරුද්ධව හා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ක්‍රමයට විරුද්ධව යම් කිසි කෙනෙක් ආයුධ යොදලා බලහත්කාරකමක් කරනවා නම්, ඒ බලහත්කාරකමට විරුද්ධව තමයි මේ නීතිය එන්නේ. එතකොට මේක ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ආරක්ෂා කිරීමක්. එහෙම නම් ත්‍රස්තවාදය නිසා කෙනෙකුට අහිමි වූ ඉඩමක හිමිකම කියන්න අයිතිය නැති වුණා නම්, ඔහුට ඒ ඉඩමේ හිමිකම කියන්න කාලාවරෝධ (විශේෂ විධිවිධාන) පනත් කෙටුම්පත යටතේ අයිතියක් ලැබෙනවා. අයිතිකරුට විතරක් නොවෙයි ඔහුගේ යැපෙන්නන්ටත් අනුප්‍රාප්තිකයන්ටත් ඒ අයිතිය ලබා ගන්න පුළුවනම ලැබෙනවා. ඇත්තෙන්ම ඉතාම කාලෝචිත පනත් කෙටුම්පතක් ඉදිරිපත් කිරීම ගැන අපි අධිකරණ ඇමතිතුමාට ස්තූතිවන්ත වන්න ඕනෑ. ඒ වාගේම මේ පනත් කෙටුම්පත සකස් කිරීම සඳහා අවශ්‍ය කරුණු ඉදිරිපත් කරමින් කටයුතු කළ අධිකරණ අමාත්‍යාංශයේ නිලධාරීන් ඇතුළු සියලුම දෙනාට අපි ස්තූතිවන්ත වන්න ඕනෑ. මොකද, ත්‍රස්තවාදය නිසා යම් කෙනෙකුගේ මානව හිමිකමක්, නීතිමය අයිතියක් අහිමි වුණා නම් මේ පනත් කෙටුම්පත අනුව ඊට සහනයක් සැලසෙනවා.

එදා 2005 දී මහින්ද රාජපක්ෂ ජනාධිපතිතුමා මේ රට භාර ගන්න කොට උතුරු නැගෙනහිර ප්‍රදේශයේ තිබුණේ - විශේෂයෙන්ම උතුරේ තිබුණේ - වෙනම අධිකරණ පද්ධතියක්; වෙනම බැංකු පද්ධතියක්. ඒ වාගේම වෙනත් මුදල් භාවිතයකුත් ගෙනෙන්න ඒ අය උත්සහ කළා. නමුත් අද අපි සතුටු වනවා, මේ රට එක් සේසත් කරලා, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ආරක්ෂා කරමින් මේ රටේ සියලුම දෙනාට එකම නීතියක් යටතේ මේ උත්තරීතර සභාවට මෙවැනි පනත් කෙටුම්පතක් ගෙන එන්න ලැබීම ගැන. ඒ සම්බන්ධයෙන් අපේ රජයට ස්තූතිය පුද කරන අතර, ත්‍රස්තවාදයෙන් රට බේරා ගැනීම සඳහා ජීවිත පූජා කළ ත්‍රිවිධ හමුදාව ඇතුළු සිවිල් ආරක්ෂක බලකායේ සියලුම දෙනා අපි මේ අවස්ථාවේදී ගෞරවයෙන් සිහි කරන්න ඕනෑ. මොකද, අපට අද මෙවැනි පනත් කෙටුම්පතක් මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කරන්න පුළුවනම ලැබුණේ ඇත්තෙන්ම තම ජීවිත කැප කිරීමෙන් ඔවුන් මේ රට ත්‍රස්තවාදයෙන් මුදා ගත් නිසායි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, එදා අපි මේ ගරු සභාව තුළදී වැඩි වශයෙන්ම කළේ මොකක්ද? හදිසි නීතිය දීර්ඝ කිරීමේ කටයුත්තයි. හැබැයි, TNA එක ත්‍රස්තවාදයට විරුද්ධව එදා කපා කළේත් නැහැ. ඒ ගොල්ලෝ අවතැන් වූවන් ගැන අද කපා කරනවා. බුදු පිළිම ගෙන ගිහින් තියපු එකක් ගැන කපා කරනවා. එදා මේ ගරු සභාවේ අපි හිටියා. අපේ පෙයරාජ් ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ වාගේ ත්‍රස්තවාදීන් නිසා මිය ගිය ඇමතිවරු එදා මේ ගරු සභාවේදී කපා කළා. නමුත් එදාත් ඒ අය ත්‍රස්තවාදයට වැරදිසි කියා වචනයක්වත් කිව්වේ නැහැ. අපි එදා නෛතික කටයුතු කර ගෙන යන විට, පොලිසිය ඒ වාගේම හමුදාව ඉස්සරහට යන විට - කිලිනොච්චි නොවෙයි, මැදවව්වි යනවාය කියලා රටි

කරුණානායක මහත්මයාලා කියද්දී - එදා මේ අය එහෙම කිව්වේ නැහැ කියන එක අපි මතක් කරන්න ඕනෑ,

අද ගරු සම්පත්දන් මන්ත්‍රීතුමා කිව්වා, පවුල් නැවත පදිංචි කර නැහැයි කියලා. එතුමාට කියන්න ඕනෑ, නැවත පදිංචි කිරීමේ අමාත්‍යාංශයේ තොරතුරු, දත්ත බැලූවාම 2012.9.30 දින වන විට උතුරු පළාතේ නැවත පවුල් 150,202ක් පදිංචි කර තිබෙන බව. උතුරේ විතරක් පුද්ගලයන් 496, 547ක් පදිංචි කර තිබෙනවා. මේ අය කියන්නේ එහෙම නැහැ කියලායි. ඒ ප්‍රදේශ බිම් බෝම්බලින් ගහණව තිබුණා. අද සියයට 95ක් බිම් බෝම්බ අයිත් කර සහන කලාප හැටියට නම් කර තිබෙනවා. මේ නෛතික රාමුව ගෙනෙනවාත් සමඟ - නීතිය පොතට ගෙනෙනවාත් සමඟ - අපි මේ කටයුතුත් කර තිබෙනවා.

ඒ විතරක් නොවෙයි. ලබා දුන් ආධාර ගැනත් සම්පත්දන් මන්ත්‍රීතුමාට කියන්න ඕනෑ. විශේෂයෙන්ම එක්සත් ජාතීන්ගේ සරණාගතයන් පිළිබඳ මහ කොමසාරිස් කාර්යාලයේ අනුග්‍රහය ඇතිව අවතැන් පවුල් සඳහා කාවකාලික නිවාස ඉදි කරන්නට පවුලකට රුපියල් 25,000 ගණනේ පවුල් 89,648ක් වෙනුවෙන් රුපියල් මිලියන 2,241ක් දීලා තිබෙනවා. ඒ වාගේම ලෝක ආහාර වැඩසටහන යටතේ නැවත පදිංචි කරන දිනයේ සිට මාස 6ක් යන තුරු වියළි ආහාර සහන පැකේජයෙන් භාල්, පරිපිපු, තෙල්, සීනි වාගේ ද්‍රව්‍ය දීලා තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම එක්සත් ජාතීන්ගේ සරණාගතයන් පිළිබඳ මහ කොමසාරිස් කාර්යාලයේ අනුග්‍රහය ඇතිව ආහාර නොවන ද්‍රව්‍ය - තුවා, මුළුතැන්ගේ භාණ්ඩ, පැදුරු, බේසම් - වටිනාකම රුපියල් 9,000ක් වන ආකාරයට ලබා දී තිබෙනවා. පවුල් 95,000ක් සඳහා කෘෂි උපකරණ කට්ටල ලබා දී තිබෙනවා. ඒ සඳහා රුපියල් මිලියන 208ක මුදලක් වැය කර තිබෙනවා. ඒ වාගේම උතුරේ අවතැන් වූ නැවත පදිංචි කළ පවුල් 50,000ක් සඳහා පවුලකට සිමෙන්ති කොට්ට 8 බැගින් සිමෙන්ති කොට්ට ලක්ෂ 4ක් ලබා දී තිබෙනවා. සෙවිලි තහඩු ලබා දීමේ වැඩසටහන යටතේ උතුරු පළාතේ අවතැන් වූ නැවත පදිංචි කළ පවුල් 70,502ක් සඳහා පවුලකට සෙවිලි තහඩු 12 ගණනේ සෙවිලි තහඩු 9,30,028ක් ලබා දී තිබෙනවා. ඒ වාගේම ගම්මානවලට යන්න ප්‍රවාහන පහසුකම් සලසා තිබෙනවා. කෘෂි කාර්මික කටයුතු සඳහා අවශ්‍ය බීජ පොහොර ලබා දී තිබෙනවා.

ප්‍රභාකරන්ගේ ක්‍රස්තවාදය නිසා අවතැන් වූ උතුරු නැහෙනහිර ප්‍රදේශයේ ජනතාවට ඒ අදාළ සහන ලබා දී තිබෙනවා. මෙවැනි සහන ලබා දී තුන් ලක්ෂයක් වන උතුරු නැහෙනහිර පවුල් නැවත පදිංචි කරලා තිබෙන මොහොතක තමයි, අර පීනීවා යෝජනාව ගෙනෙන්නේ. මේ රටට, අපේ හමුදාවට, ජනාධිපතිතුමාට විරුද්ධව මානව අයිතිවාසිකම් සම්බන්ධ කොමිෂන් අපේ රටට ගෙනෙන්නේ නැතුව පිට රට කියලා නීති ගෙනෙන්න යන්නේ මේ නිසායි. මේ රටට ඒ කොමිෂන් ගෙනෙන්න එපා, අපේ රට පාලනය වන්නේ අපේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව යටතේයි කියලා ඒකට විරුද්ධව මේ ගරු සභාව තුළත් මතයක් ගෙනාවා. ඒ සම්බන්ධව විරුද්ධ පක්ෂයෙන් විවිධ මත ගෙනාවා. එහෙම නම් අද ශාසා තීරයේ ඒ කරන ක්‍රියාව හරිද? අනෙකුත් රටවල කරන ඝාතනයන් හරිද? එතැන මානව හිමිකම් කඩ කෙරෙන්නේ නැද්ද? මේ රටේ ක්‍රස්තවාදය ඇති කළ රුදුරු එල්ටීටීඊ එකට විරුද්ධව තමයි, අපි කටයුතු කළේ. ක්‍රස්තවාදීන්ගෙන් අභියාචනා දුටු ජනතාව ගලවා ගන්න තමයි, අපි කටයුතු කළේ. එහෙම නැතුව සිංහල, ද්‍රවිඩ කියා සටනක් තිබුණේ නැහැ; සිංහල, මුස්ලිම් කියා සටනක් තිබුණේ නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා, සම්පත්දන් මන්ත්‍රීතුමා කථා කළේ උතුරේ ද්‍රවිඩ ජනතාව ගැන විතරයි. මේ රටේ සිටින සියලුම දෙනා ශ්‍රී ලාංකික පුරවැසියෝ. මහින්ද රාජපක්ෂ ජනාධිපතිතුමා කිව්වේ සුළු ජාතීන් කියා කොටසක් නැහැ, මේ රටේ ජීවත් වන

සියලුම දෙනා ශ්‍රී ලාංකිකයෝය කියලායි. සම්පත්දන් මන්ත්‍රීතුමාගේ කථාවේදී හැම විටම සඳහන් කළේ ද්‍රවිඩ ජනතාව ගැන විතරයි. උතුරේ ඉන්නේ ද්‍රවිඩ ජනතාව විතරක් නොවෙයි. අපේ අස්වර් මන්ත්‍රීතුමා නියෝජනය කරන මුස්ලිම් ජනතාව සිටිනවා; ද්‍රවිඩ ජනතාව සිටිනවා. එදා උතුරේ අපේ සිංහල අය හිටියා. ඒ අය ව්‍යාපාර කටයුතු කළා; හෝටල් පවත්වා ගෙන ගියා. ඒ අය ක්‍රස්තවාදය නිසා ඒවා දමා ආවා. ඒ අය ගැන කථා කරන්නේ නැත්තේ ඇයි? ඔබතුමන්ලා සුළු ජාතීන් ගැන කථා කරන කොට ද්‍රවිඩ ජනතාව ගැන විතරක් කථා කරන්න එපා. අද ශ්‍රී ලාංකිකයන් හැටියට මේ රට ඉදිරියට යනවා. උතුරු ප්‍රදේශවල අවතැන් වූ මුස්ලිම් ජනතාව, නැහෙනහිර ප්‍රදේශයේ අවතැන් වූ මුස්ලිම් ජනතාව අති විශාල සංඛ්‍යාවක් සිටිනවා. මෙවැනි ප්‍රශ්න අවුල්වන්නට හොඳ නැහැ කියා අපි කියන්න ඕනෑ. අද මේ රටේ සාමය ඇති වෙලා තිබෙනවා. ඒ සාමය ගරු කරන ජනතාවක් සිටිනවා. එහෙම සිටියදී විවිධ ගිනි අවුල්වන්නට යනවා. විශේෂයෙන්ම කළුතර ප්‍රදේශයේ පසු ගිය කාලයේ සිදු වූණු සිදුවීම්, යම් පුද්ගලයෙක් කළ දෙයක් නිසා සිදු වූවා වෙන්න පුළුවන්. පසු ගිය කාලයේ මාවතැල්ලේ සිද්ධියක් ඇති වුණා. අපි ඒවා දැක්කා. අපි ඒ තැන්වලට ගිහින් මැදිහත් වෙලා ඒවා නැවැත්වූවා. ගම්වලට ඒ සිද්ධීන් ගියේ නැහැ. මොකද, ජනතාව අතර ඒ ප්‍රශ්න තිබුණේ නැහැ.

මා පොඩි කාලයේ යාපනයෙන් ආ ගුරුවරු අපේ ගමේ පාසල්වල ඉගැන්වූවා. ඒ වාගේ මුස්ලිම්, සිංහල ජනතාව බොහොම සමීපව ජීවත් වුණා. එසේ තිබියදී විවිධ ක්ෂේත්‍ර තුළ වෙනම ගිනි දැල්ලක් අවුල්වන්නට යනවා. අපේ සම්පත්දන් මන්ත්‍රීතුමාට කියන්න ඕනෑ, බුදු පිළිම තිබ්බාට එහෙම දෙයක් වෙන්නේ නැහැ කියන එක. බුද්ධ ධර්මය හොඳ ගැඹුරු ධර්මයක්. බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ධර්මය බුදු පිළිමයක් විතරක් නොවෙයි අර්ථවත් ධර්මයක්. බුදුරජාණන් වහන්සේ මනුෂ්‍යයාගේ හදවතට නැන්නම් හිතට ප්‍රමුක්තිය දෙමින් තමයි ධර්මය දේශනා කළේ. ඒක අපි පැහැදිලිව තේරුම් ගන්නට ඕනෑ. ජාතිවාදී ගිහිදර ඇවිල වූ නිසා තමයි ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා, මෙවැනි පනත් අපට මේ ගරු සභාවට ගෙන එන්නට සිද්ධ වුණේ. එසේ නම් ජාතිවාදී ගිනි අවුල්වන කවටයට අපි මේ කාරණය කියන්නට ඕනෑ. මුස්ලිම් ආගමේ අය වෙන්නට පුළුවන්, බුද්ධාගමේ අය වෙන්නට පුළුවන්, ක්‍රිස්තියානි හෝ කතෝලික වෙන්න පුළුවන්, හින්දු අගමේ අය වෙන්න පුළුවන්, ඒ කවුරුත් හෝ වේවා ජාතිවාදී ගිනි ඇවිල වුවහොත් මෙවැනි පනත් දස දහසක් අපට මේ පාර්ලිමේන්තුවට ගෙන එන්නට සිද්ධ වෙයි. එම නිසා ඉදිරි අනගතයේදී මෙවැනි පනත් මෙම ගරු සභාවට නොගෙනෙන තත්ත්වයට අපි සියලු දෙනාම ශ්‍රී ලාංකිකයන් හැටියට එකම ජාතියක් වශයෙන් ජීවත් වෙන්නට කටයුතු කිරීම ඉතාම වැදගත් වෙනවා. ආගම කුමක් හෝ වෙන්නට පුළුවන්, අපි බෞද්ධයන් වන්නට පුළුවන්, හින්දු ආගම අදහන අය වන්නට පුළුවන්, ඉස්ලාම් ආගම අදහන අය වන්නට පුළුවන්, කතෝලික ආගම අදහන අය වන්නට පුළුවන්, ඒ කවුරුත් වුවත් එකම රටේ පුරවැසියන් හැටියට ජීවත් වීමයි වැදගත් වෙන්නේ.

එසේ වුවහොත් අපි එකම ජාතියක් හැටියට - ශ්‍රී ලාංකිකයන් හැටියට - ජීවත් වීම තුළ ක්‍රස්තවාදය නිසා අවතැන් වූ හෝ යම් අයිතිවාසිකමක් අහිමි වූ තැනැත්තන් සම්බන්ධයෙන් හෝ ඉදිරිපත් කරන ලද මේ කාලාවරෝධ (විශේෂ විධිවිධාන) පනතට ඉදිරියේදී සංශෝධන ගෙන එන්නට අවශ්‍ය වන්නේ නැහැ. ස්තූතියි.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Deputy Speaker)

ස්තූතියි. ඊළඟට මුරුගේසු වන්දනුමාර් මහතා

[பி.ப. 4.45]

மூர் இரஞ்சேஜ் வந்தேஜலார் மஹா (கிஷோர் காரக ஸ்ரீபதி)

(மாண்புமிகு முருகேசு சந்திரகுமார் - குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர்)

(The Hon. Murugesu Chandrakumar - Deputy Chairman of Committees)

கௌரவ பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று இந்த அவையிலே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற ஆட்சியுரிமை (விசேட ஏற்பாடுகள்) சட்டமூலம் தொடர்பான விவாதத்திலே கலந்துகொள்வதற்கு எனக்கு சந்தர்ப்பம் அளித்தமைக்காக நன்றி தெரிவிக்கின்றேன். இந்தச் சட்டமூலம் யுத்தம் முடிந்து ஐந்து வருடங்களின் பின்பு கொண்டுவரப்படுகின்றது. இந்தச் சட்டமூலம் காரணமாக நான் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் மக்கள் சில பாதிப்புக்களை எதிர்கொள்ளப்போகின்றார்கள் என்பதை இந்தச் சபையிலே தெரிவிக்கவேண்டிய கடப்பாடுடையவனாக நான் இருக்கின்றேன்.

1970களில் ஆட்சியிலிருந்த சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க அவர்களின் அரசாங்கத்தினால் மத்திய வகுப்புத்திட்டம், படித்த வாலிபர் திட்டம், படித்த மகளிர் திட்டம் போன்ற பல்வேறு விசேட திட்டங்களுக்கூடாக கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு போன்ற மாவட்டங்களிலுள்ள ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் காணிகள் மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டன. அந்தத் திட்டங்களி னூடாக அன்று பெரும்பாலான அரசு உத்தியோகத்தார்கள்தான் காணிகளைப் பெற்றிருந்தார்கள். குடிப்பரம்பலுக்கேற்ப அவர்களின் காணித் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக வன்னி மாவட்டங்களில் காணிகள் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டன. சிறிய காணிகள் அல்ல! 10 ஏக்கர் மேட்டு நிலம், 10 ஏக்கர் வயல் காணிகள் என்ற அடிப்படையில் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் காணிகள் வழங்கப்பட்டன. ஆனால், அன்று காணிகளைப் பெற்ற பலர் அந்தக் காணிகளைப் பயன்படுத்த வில்லை. ஏனென்றால், காணி உடைமையாளர்கள் அல்லது வசதி படைத்தவர்கள்தான் அந்த திட்டங்களுக்கூடாகக் காணிகளைப் பெற்றிருந்தார்கள். அவர்கள் அந்தக் காணிகளைப் பெற்ற காலத்தில் அவை காடுகளாக - பற்றைகளாகத்தான் இருந்தன. சிலர் அந்தக் காணிகளைச் சென்றுகூடப் பார்க்காது அவற்றை விட்டுவிட்டுப் போய்விட்டார்கள்.

1977 மற்றும் 1983ஆம் ஆண்டுகளில் இடம்பெற்ற இனக்கலவரங்களின்போது மலையகத்திலிருந்து விரட்டப்பட்ட தமிழர்கள் அந்தக் காணிகளைத் துப்பரவுசெய்து அதில் குடியேறினார்கள். அந்த காணி உரிமையாளர்களில் சிலர் அந்தக் காணிகளில் அவர்கள் தற்காலிகமாக இருப்பதற்கு சம்மதமும் தெரிவித்திருந்தார்கள். இப்போது அவர்களின் குடும்பங்கள் ஆயிரக்கணக்கில் பெருகிவிட்டன. ஆனால், துரதிஷ்டவசமாக அந்தக் காணிகளைப் பெற்றவர்களில் 90 சதவீதமானவர்கள் இன்றுவரை - யுத்தம் முடிந்து 5 வருடங்களாகியும்கூட - அந்தக் காணிகளுக்கு உரிமை கோரவில்லை. அதேநேரம், காடுகளாக இருந்த அந்தக் காணிகளை வளப்படுத்தி நாட்டின் விவசாய உற்பத்தியில் பங்கு வகித்தவர்களுக்குக் காணி சொந்தமாக இல்லை. ஆனால், அதே காணியில்தான் இன்றும் அவர்கள் வாழ்கின்றார்கள். ஆகவே, இந்த விடயத்தை நியாயமாகப் பார்க்க வேண்டும். அரசு ஏன் காணிகளை வழங்கியதென்றால், அந்தக் காணிகளை அபிவிருத்தி செய்து நாட்டின் உற்பத்தியில் அவர்கள் பங்களார்களாக மாற்றவேண்டுமென்ற ஒரே காரணத்துக்காகத்தான்! ஆனால், அந்தக் காணிகளைப் பெற்றவர்கள் இந்த நாட்டின் உற்பத்திக்கு எந்தப் பங்களிப்பையும் செய்யவில்லை. யுத்தத்துக்குப் பின்பு காணிச்

சந்தையிலே காணி விலைகள் பல மடங்கு பெருகியிருக்கின்ற நிலையில் இப்போது அந்தக் காணிகளில் இருப்பவர்களை விரட்டிவிட்டு அவற்றை விற்றுவிட்டு மீண்டும் வெளிநாடு செல்வதில்தான் அவர்கள் அக்கறையாக இருக்கின்றார்கள். அப்படியான சில சம்பவங்கள் அங்கு நடந்து கொண்டிருக்கின்றன.

இந்தச் சூழ்நிலையிலே, இச்சட்டமூலமும் சபைக்கு வந்திருக்கின்றது. இந்தச் சட்டமூலம் இப்படியான வசதி படைத்தவர்களைப் பாதுகாக்கப்போகின்றதா? அல்லது அவர்களுக்கு காணிகளை இலகுவாக மீள் பெறுவதற்குரிய வழிவகைகளைச் செய்து கொடுக்கப்போகின்றதா? என்ற சந்தேகத்தைத்தான் நான் இங்கு எழுப்ப விரும்புகின்றேன். அந்தக் காணிகளைத் துப்புரவாக்கி, விவசாய நிலமாக வளப்படுத்தி, அந்த நிலத்திலே கிணற்றைக் கட்டி விவசாயம் செய்து தென்னம்பிள்ளை, மா, பலா போன்ற மரங்களை நாட்டி நிலத்தை அபிவிருத்தி செய்தவர்கள் அந்தக் காணிக ளிலிருந்து துரத்தப்பட்டு, காணியற்றவர்களாக அநாதரவாக இருக்கவேண்டிய ஒரு துரப்பாக்கிய நிலை ஏற்படப் போகின்றது. அவர்களின் இந்த அவலநிலை பற்றித்தான் நான் இங்கே பிரஸ்தாபிக்க விரும்புகின்றேன்.

குறிப்பாக, கிளிநொச்சி மாவட்டத்திலே கண்டாவளைப் பிரதேச செயலகப் பிரிவில் 3,061 குடும்பங்கள் இப்படியான திட்டங்களுக்குரிய - அரசாங்கத்தினால் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட - காணிகளில் குடியிருக்கின்றன. இவர்களுக்கு இக்காணிகள் உரித்தில்லை என்ற நிலைமை ஏற்படுமானால், 3,061 குடும்பங்களும் நடுவீதிக்கு வரவேண்டிய துரப்பாக்கிய நிலைமை ஏற்படும். குறிப்பாக, பரந்தன்- சிவபுரம், நாதன் திட்டம், உழவனூர், கல்மடு, கோரக்கன்கட்டு, புளியம் பொக்கணை போன்ற கிராமங்களில் வாழும் 1,564 குடும்பங்களும், புண்ணைநீராவியில் 234 குடும்பங்களும், பிரமந்தனாற்றில் 226 குடும்பங்களும், குமரபுரத்தில் 170 குடும்பங்களும், கோரக்கன்கட்டில் 98 குடும்பங்களும், ஊரியாளில் 46 குடும்பங்களும், முரசுமோட்டையில் 34 குடும்பங்களும், தருமபுரம் கிழக்கில் 276 குடும்பங்களும், தருமபுரம் மேற்கில் 83 குடும்பங்களும், கல்மடுநகரில் 47 குடும்பங்களும், பரந்தனில் 62 குடும்பங்களும், புளியம்பொக் கணையில் 47 குடும்பங்களும், உமையான்புரத்தில் 91 குடும்பங்களும், பெரியகுளத்தில் 83 குடும்பங்களுமாக மொத்தம் 3,061 குடும்பங்கள் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட காணிகளில் குடியிருக்கின்றன. அவற்றுடன், கரைச்சிப் பிரதேச செயலகப் பிரிவிலுள்ள 40 குடும்பங்களையும் சேர்த்து கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் மொத்தமாக 3,101 குடும்பங்கள் இவ்வாறான காணிகளில் குடியிருக்கின்றன. இவ்வளவு குடும்பங்களுக்கும் புதிய காணிகளைத் தெரிவுசெய்து வழங்குவது என்பது நடைமுறையில் சாத்தியமில்லை என்பதுடன், அவ்வாறு வழங்குவது நியாயமும் அல்ல. ஏனெனில், 30-35 வருடங் களாக இந்தக் காணிகளை வளப்படுத்தியவர்களைத் தூர இடங்களில் உள்ள காணிகளில் குடியேற்றுவது என்பது நடை முறையில் சாத்தியமுமில்லை; அது ஏற்புடையதும்ல்ல. எனவே, தற்பொழுது அவர்கள் குடியிருக்கின்ற காணிகளுக்குள்ளேயே இதற்குத் தீர்வு காணப்படவேண்டும். இச்சட்டத் திருத்தமானது பெரும் நில உரிமையாளர்களின் நலன்களையும் வசதி படைத்தவர்களுடைய நலன்களையும் பாதுகாக்கப் போகின்றதா? அல்லது கூலி வேலை செய்கின்ற ஏழை மக்களுடைய நலன்களைப் பாதுகாக்கப்போகின்றதா? என்பது பற்றி நாங்கள் சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

இவ்வாறான நிலைமை முல்லைத்தீவு மாவட்டத்திலும் காணப்படுகின்றது. அங்கு கிட்டத்தட்ட 2,199 குடும்பங்கள்

இவ்வாறான திட்டங்களுக்குரிய காணிகளில் குடியிருக்கின்றன. இக்காணிகளின் உரிமையாளர்கள் தற்பொழுது நாட்டில் இல்லை அல்லது யுத்தம் முடிவடைந்து ஐந்து வருடங்களாகியும் தங்களுடைய காணிகளுக்கு உரிமை கோரவில்லை. அந்தவகையில், மாந்தை கிழக்கில் 727 குடும்பங்களும், புதுக்குடியிருப்பில் 604 குடும்பங்களும், துணுக்காயில் 685, குடும்பங்களும் ஒட்டுசுட்டாளில் 150 குடும்பங்களும், கரைதுறைப்பற்றில் 33 குடும்பங்களுமாக மொத்தம் 2,199 குடும்பங்கள் இவ்வாறான காணிகளில் குடியிருக்கின்றன. எனவே, இந்தக் காணிகளின் உரிமையாளர்களின் நலன்களைப் பாதுகாக்கும்வகையில் செயற்பட்டால், இவ்வாறு கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு மாவட்டங்களில் குடியிருக்கின்ற கிட்டத்தட்ட 5,000 குடும்பங்களும் நடுவீதிக்கு வரவேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலைமை ஏற்படும். சில வேளைகளில் நீங்கள் கொண்டுவரும் சட்டமூலம் ஒரு பிரிவினருக்கு ஆறுதல் அளிக்கலாம். அல்லது அவர்களின் உண்மையான பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணலாம். எனினும், மறுபுறத்தில் எமது பிரதேசங்களில் வறுமையில் வாடும் ஏழை மக்களின் - யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் எதிர்காலத்தை அது பாதிக்கும். எனவே, இவ்விடயத்தில் நீதி அமைச்சர் அவர்கள் விசேட கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

இன்று இக்குடும்பங்களில் கிட்டத்தட்ட 90 வீதமானவர்கள் இந்திய வீட்டுத்திட்டத்தின் கீழ் வீடுகளைப் பெறுவதற்குப் பயனாளிகளாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டும், அவர்கள் காணி உரிமம் அற்றவர்கள் என்று இனங்காணப்பட்டமையினால், அந்த வீட்டுத் திட்டத்தினூடாகவும் ஒரு வீட்டைக்கூடப் பெறமுடியாத துர்ப்பாக்கிய நிலைமையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். எனவே, இவர்களின் நலன்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும். இச்சட்டமூலத்தினூடாக 12 மாதங்கள் கால அவகாசம் வழங்கும்போது, அவர்கள் இன்னும் இரண்டு வருடங்களுக்கு குடிசைகளில் வாழவேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலைமைதான் ஏற்படும். நான் இது தொடர்பில், அதாவது இக்கால எல்லையைக் குறைந்தபட்சம் ஆறுமாதங்களுக்கு மட்டுப்படுத்தவேண்டும் என்று, கௌரவ அமைச்சர் அவர்களிடம் தனிப்பட்ட முறையிலும் கோரிக்கை விடுத்திருக்கின்றேன். இவ்வாறு பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட காணிகளுக்கு இச்சட்டத் திருத்தத்தின் மூலம் விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும். தனியார் காணிகளில் யாராவது குடியேறி இருந்திருந்தால், அதனை மீளவும் பெற்றுக்கொள்ளலாம். ஆனால், இது நாட்டின் அபிவிருத்தியைக் கருத்திற்கொண்டு அரசாங்கம் அம்மக்களுக்கு வழங்கிய காணி. அந்தக் காணிகளை அவர்கள் பயன்படுத்தாமல் விட்டதால், அதனைப் பெறுவதற்கு அவர்களுக்கு எந்த உரிமையும் இல்லை. அத்தோடு, இது ஒரு குறுகிய காலமல்ல. கிட்டத்தட்ட 30 - 35 வருடங்களுக்கு முன்பு அரசாங்கத்தினால் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட காணிகள். இந்தக் காணிகளுடைய உரிமையாளர்கள் இதுவரையில் அந்தக் காணிகளில் அபிவிருத்திகளைச் செய்யவில்லை; அவர்களுக்குக் காணிப் பிரச்சினை இல்லை; குடியிருப்புப் பிரச்சினை இல்லை; வசதியாக வாழ்கின்றார்கள்; அவர்கள் பலர் நாட்டிலும் இல்லை. ஆகவே, அவர்களின் நலன்களை நாங்கள் ஏன் பாதுகாக்கவேண்டும்? எனக் கேட்க விரும்புகின்றேன்.

கண்டாவளை பிரதேச செயலகப் பிரிவிலே 7,660 குடும்பங்கள்தான் வாழ்கின்றன. அவர்களில் 3,101 குடும்பங்கள் காணி உரிமம் இல்லாமல் இருக்கின்றன. 1993ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பு அரசு காணிகளில் அத்துமீறிக் குடியேறியவர்களுக்கு தற்பொழுது காணி உரிமம் - ஆவணம் வழங்கப்படுகின்றது. அந்த நடவடிக்கை 'மண்ணின் மகிமை'த் திட்டத்துக்கூடாகத் துரிதப்படுத்தப்பட்டு அந்த மக்களுக்கு

காணி உரிமம் வழங்கப்படுகின்றது. ஆனால், இவர்களுக்கு அரசாங்கத்தினால் தீர்வு எதனையும் பெற்றுக்கொடுக்க முடியவில்லை. ஏனெனில், இந்தக் காணி துரிதப்படுத்தவசமாக இன்னொருவருக்குச் சொந்தமாக இருப்பதால் அதனை அவர்களுக்கு மீளப் பெற்றுக்கொடுப்பதில் - அவர்களுக்குக் காணி உரிமம் பெறுவதில் சட்ட ரீதியான சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, இவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்றால் இந்தச் சட்டம் அவர்களுக்கு எதிராக மாறுவதைத் தடுக்க வேண்டும். அப்படியானால், "திட்டங்களுக்கூடாக வழங்கப்பட்ட காணிகளில் குடியிருப்பவர்கள் இந்தச் சட்ட வரம்புக்குள் உள்ளடக்கப்படமாட்டார்கள்" என்ற ஒரு சட்டத் திருத்தம் முன்மொழியப்பட வேண்டும். நான் அதனை முன்மொழிகின்றேன். கௌரவ நீதியமைச்சர் அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் வேண்டுகோள் விடுக்கின்றேன்.

இன்று இந்த மக்களுக்கு வீடு இல்லை. மீள்குடியேற்றத்துக்குப் பிறகு, பல்வேறு அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் உட்கட்டுமானங்கள் எல்லாம் இவர்கள் வாழும் பிரதேசங்களிலும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், அடிப்படைத் தேவையான வீட்டுத்திட்டத்தை அவர்களுக்கு வழங்குவதில் அவர்களது காணி உரிமமற்ற நிலைமை பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்துகின்றது. ஆகவே, இந்த விடயத்தில் நீங்கள் கருணைகூர்ந்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதை நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன்.

அரசும் சட்டங்களும் வசதி படைத்தவர்களையும் அவர்கள் நலன்சார்ந்தவர்களையும் திருப்திப்படுத்துவதாக இருக்கக் கூடாது. இங்கு பல்வேறு உரிமம் தொடர்பாகப் பேசுபவர்கள் கூடுதலாக ஏழை மக்களின் எதிர்காலத்தைப் பற்றிச் சிந்திப்பதில்லை. அவர்கள் எங்கேயோ தூரத்தில் இருக்கும் - புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் இருக்கும் ஆட்களின் நலன்களைப் பாதுகாப்பவர்களாக அல்லது அவர்களின் பிரதிநிதிகளாகத் தான் செயற்படுகின்றார்களே தவிர, பாதிக்கப்பட்டவர்களின் நலன்களை எப்போதும் முன்வைப்பதில்லை அல்லது அவர்களின் நலன்களுக்கு எதிராகச் செயற்பட்ட வரலாறுதான் இருக்கின்றது.

அண்மையில் வன்னியில் நடந்த ஒரு கூட்டத்தில் வடக்கு மாகாண முதலமைச்சர் அவர்கள் பிரதேசவாதம் தொடர்பாகக் கண்டித்திருந்தார். அதாவது, மலையகத்திலிருந்து வந்து வன்னி மாவட்டங்களிலே குடியேறிய மக்களின் அபிவிருத்தியிலும் அவர்களது மேம்பாட்டிலும் பாரபட்சம் இழைக்கப்படும் அநீதி தொடர்பாகச் சுட்டிக்காட்டியிருந்தார். அந்தக் கருத்தை நான் வரவேற்கின்றேன். உண்மையிலேயே அவர்கள் குடியேறிய காலத்திலிருந்து இன்றுவரை புறக்கணிக்கப்பட்ட சமூகமாகத்தான் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். அவர்களது பிரதேசத்தில் அபிவிருத்தியில்லை; பாடசாலை உருவாக்கப்படவில்லை. அதாவது, அவர்களுக்கு எந்த மேம்பாட்டுத் திட்டமும் கிடைக்கவில்லை. மாறாக, போராட்டத்தில் அவர்கள் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றார்கள். இப்போதுதான் - மீள்குடியேற்றத்துக்குப் பிறகு அந்த மக்களின் நலன்கள் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. அதாவது, புறக்கணிக்கப்பட்ட சமூகத்தில் இருந்துதான் நாங்கள் அபிவிருத்தியை ஆரம்பித்திருக்கின்றோம். இன்று அந்தப் பிரதேசங்களில் மிக வேகமான அபிவிருத்தி முன்னெடுக்கப்படுகின்றது. இந்தக் காணிப் பிரச்சினைகளிலும் மலையகத்திலிருந்து வந்த அந்தச் சமூகத்தினர்தான் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். ஆனால், அவர்கள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றார்கள், அவர்கள் மீது பாரபட்சம் காட்டப்படுகின்றது என்பதை மேடைகளில் பேசுவதை விடுத்து, நடைமுறையில் அவர்களின் நலன் குறித்துச் செயற்படுவதற்காக அவரும் அவர் சார்ந்த

[අ.භා. 5.04]

கட்சியினரும் குறித்த விடயங்களில் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்பதை நான் இங்கு வலியுறுத்துகின்றேன்.

விசேடமாக, காணி விடயம் தொடர்பாக இங்கு விவாதிக்கின்றவேளையில் நான் இன்னொரு முக்கியமான விடயத்தையும் தெரிவிக்க விரும்புகின்றேன். அதாவது, இன்று நாளாந்தத் தினசரிகளில் "மக்களின் காணிகள் இராணுவத் தேவைகளுக்காகச் சவீகரிக்கப்படுகின்றன; இதனால் ஆயிரக் கணக்கான மக்களுக்கு காணிகளை இழக்க வேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது" போன்ற காணி சவீகரிப்பு பற்றிய செய்திகளை நாங்கள் எல்லோரும் பார்க்கின்றோம். இன்று அங்கு golf course க்காக 600 ஏக்கர் நல்ல விவசாயச் செம்மண் பிரதேசம்கூட சவீகரிக்கப்படுகின்ற, பல ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் தமது வீடுவாசல்களை இழக்கின்ற துர்ப்பாக்கிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே, இந்த நாட்டில் நல்வினக்கம், உண்மையான அமைதி, எல்லா மக்களுக்கும் பாரபட்சமற்ற நடைமுறையென்று கூறும் அரசாங்கம், இந்த மக்களுக்கு உண்மையான நீதியை வழங்க வேண்டும்; அவர்களுக்கு தங்கள் சொந்த மண்ணிலே சென்று குடியேறுவதற்கான அனுமதியை வழங்க வேண்டும்.

காணி விடயம் தொடர்பாக இங்கு விவாதிக்கப்படுகின்றது. ஆனால், எமது மக்களின் இந்தக் காணி விடயங்கள் ஒரு முக்கியமான பிரச்சினையாகவே இருக்கின்றது. எமது மக்களுக்கு இரண்டு விதமாக பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. ஒன்று, அவர்களுடைய காணிகளை இராணுவத் தேவைக்காக சுவிசாரிக்கும்போது அதை மீள்பெறுவதற்காகக் குரல் கொடுத்துப் போராட வேண்டியுள்ளது. அடுத்தது, மத்திய வகுப்புத் திட்டக் காணிகளில் தமிழர்களுக்குச் சொந்தமான வற்றில் குடியிருக்கும் ஆயிரக்கணக்கான ஏழை விவசாயிகள், ஏழைத் தொழிலாளர்கள் போன்றோர் மிகப்பெரிய காணி நிலவுடைமையாளர்களான தமிழர்களிடமிருந்து காணி உரிமம் கேட்டுப் போராட வேண்டிய சூழலில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதை விரைவுபடுத்தி இந்தப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணப்பட வேண்டும். எனவே, கௌரவ நீதி அமைச்சர் அவர்கள் நான் இங்கு குறிப்பிட்ட விடயத்தைக் கருத்தில் எடுத்து, அதற்கான கால எல்லையைக் குறைக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்; அல்லது இந்தக் காணி உரிமம் கோருவதற்குத் தகைமையாக "திட்டங்களுக்கூடாக வழங்கப்பட்ட காணிகளில் குடியிருப்பவர்கள் இந்தச் சட்ட வரம்புக்குள் உள்ளடக்கப்படமாட்டார்கள்" என்ற ஒரு திருத்தத்தை இதில் உள்ளடக்கவேண்டுமென்று வலியுறுத்தி, விடைபெறுகின்றேன். நன்றி, வணக்கம்.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Deputy Speaker)

ඊළඟට ගරු අපිත් මාන්තප්පෙරුම මන්ත්‍රිකුමා.

Order, please! Before he starts, the Hon. Deputy Chairman of Committees will take the Chair.

අනතුරුව නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා [ගරු මුරුගේසු චන්ද්‍රකුමාර මහතා] මූලාසනාරූඪ විය.

அதன் பிறகு, பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள் அக்கிராசனத்தினின்று அகலவே, குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள் [மாண்புமிகு முருகேசு சந்திரகுமார்] தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereupon MR. DEPUTY SPEAKER left the Chair, and MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES [THE HON. MURUGESU CHANDRAKUMAR] took the Chair.

ගරු අපීත් මාන්තප්පෙරුම මහතා

(மாண்புமிகு அஜித் மான்னப்பெரும)

(The Hon. Ajith Mannapperuma)

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, අද විවාදයට භාජන කරනු ලබන කාලාවරෝධ (විශේෂ විධිවිධාන) පනත් කෙටුම්පත මගින් 1983 සිට 2009 දක්වා පැවති යුදමය තත්ත්වය හේතුවෙන් ඉඩම් හැර යෑමට සිදු වූ ජනතාවට එකී ඉඩම් අයිතිය අහිමි වීම වැළැක්වීමට පියවර ගෙන තිබෙනවා. අපි ඒ ගැන සතුටු වනවා. ඒ ගැන අගය කරනවා. ඒ වාගේම උගත් පාඩම් හා ප්‍රතිසන්ධානය පිළිබඳ වූ ජනාධිපති කොමිෂන් සභාවේ නිර්දේශයක් ඉටු කිරීම ගැනත් විපක්ෂය වශයෙන් අපි විශේෂයෙන්ම සන්නේෂ වනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, මේ අවස්ථාවේදී විශේෂයෙන්ම මේ කාරණයත් මා කියන්න ඕනෑ. උතුරේ ප්‍රශ්නය වාගේම අද මේ රජය කර ගෙන යන වැඩ පිළිවෙළ තුළ රජය කරන වංචා, රජය කරන දූෂණ හෙළි කිරීම නිසා මාධ්‍යවේදීන් කී දෙනෙක් රට හැර දමා ගිනි තිබෙනවාද? ඒ අයගේ දේපොළ සඳහාත් ඉදිරියේදී මෙවැනි නීතියක් පනවන්නට සිද්ධ වනවාය කියන එකත් ප්‍රකාශ කරන්න ඕනෑ.

සුද්ධය තත්ත්වය මත අහිමි වූ අයිතිවාසිකම් හිමි කර දෙනු ලබන උත්සාහ කරද්දී, අද වන කොට කොළඹ ඉන්න පැල්පත් වාසීන්වත් ආශ්‍රිත සන්නද්ධ කණ්ඩායම් විසින් එළවා දමමින් පවතින බව අපි දකිනවා. ඔවුන්ට තමන්ගේ ඉඩම්, දේපොළ අතහැර දමා යන්න සිද්ධ වෙලා තිබෙනවා. ඒ අය වෙනුවෙනුත් ගන්නා සාධාරණ ක්‍රියා මාර්ගය මොකක්ද කියලා අපි ප්‍රශ්න කරනවා. කොළඹ නගරයේ වෙසෙන පවුල් 63,000ක් පමණ අද ඉන්නේ අවිනිශ්චිත තත්ත්වයකයි. ඒ අයගේ ඉඩම්, ඒ අයගේ දේපොළ, ඒ ගොල්ලන් හදා ගත්ත නිවාස කොයි වෙලාවේ අහිමි වනවාද කියා හිතන්න බැරි තත්ත්වයකයි අද ඒ අය ජීවත් වන්නේ. ඒ විතරක් නොවෙයි. අවි ගත් රජයේ හමුදා නිලධාරීන් ඇවිල්ලා ඒ අයට කුණුහරුපයෙන් ඇණලා, ඒ අයට බල්ලන්ට, බළලුන්ට වාගේ පසලා, ඔවුන් බැරුදු 50ක්, අවුරුදු 60ක් තිස්සේ පදිංචි වෙලා හිටපු ඔවුන්ගේ දේපොළ බලහත්කාරයෙන් අත් පත් කර ගෙන ඒ අයට ඉවත් කරනවා අපි දැකලා තිබෙනවා.

ඒ විතරක් නොවෙයි. ඒ අය අසරණ දුප්පත් මිනිස්සු. ඒ අයට ජීවත් වෙන්න ගෙයක් හදා ගැනීම සඳහා ණය මුදලක් ලබා ගන්න හැකියාවක් නැහැ. නමුත් තමන්ගේ ජන කොට්ඨාසය තුළ විවිධ සමාගම් ඇති කර ගෙන, විවිධ ණය මුදල් ලබා ගෙන, වර්ග අඩි 600ක පමණ ප්‍රමාණයේ ගෙවල් හදා ගෙන ඒ අය ජීවත් වෙනවා. සමහර විට අසරණකම නිසා පවුල් තුනක්, හතරක් ඒ ගෙය ඇතුළේ පදිංචි වෙලා සිටියදී, ඒ පවුල් තුන, හතර වර්ග අඩි 300ක පමණ ප්‍රමාණයේ ගෙයකට කොටු කිරීම අර මරන්න ගෙන යන කුකුළන්ව කුඩු කරනවා වාගෙයි. එවැනි තත්ත්වයක් උදා කිරීම ගැනත් විශේෂයෙන්ම අපේ විරෝධතාව ප්‍රකාශ කරනවා. ආයුධ සන්නද්ධ කණ්ඩායම් මගින් ඒ අයට මරණීය තර්ජනය කරලා, ඔවුන්ව එළවා, ඔවුන්ගේ දේපොළ අහිමි කරවන දකුණේ පුද්ගලයින්ට විරුද්ධව ගන්නා ක්‍රියා මාර්ගය මොකක්ද කියන එකත් මා අහනවා.

ඒ විතරක් නොවෙයි. ආණ්ඩුව බලයට ඒමට පෙර "මහින්ද විත්තන" වැඩ පිළිවෙළ ඉදිරිපත් කරමින්, වේදිකාවල හඬ නඟමින් කපා කළේ මේ රටට බිම් අහලක්වත් නොරටුන්ට ලබා දෙන්නේ නැහැ කියලායි. නමුත් ආයුධ සන්නද්ධ රජයේ හමුදාවලින් මේ පැල්පත් වාසී සහෝදර ජනතාව මේ විධියට ඉවත් කරලා අන්තිමට මොනවාද කරන්නේ? චීන ජාතිකයින්ට සින්නක්කර ඉඩම් විකිණීම මේ රජයේ අලුත් ප්‍රතිපත්තිය වෙලා තිබෙන බව අපි දැකලා තිබෙනවා. වර්තමානය දිහා බැලුවාම මේ රජය චීනයට ණය වෙලා තිබෙනවා. ණය දෙන එකම රට චීනය

වෙලා තිබියදී, චීනය මේ රටට ණය දෙන්න මැළි කරන තත්ත්වයක් දැන් උදා වෙලා තිබෙනවා. මොකද, අසාර්ථක ව්‍යාපෘති ක්‍රියාත්මක කිරීම නිසා මේ ණය ආපසු ගෙවන්නට බැරි තත්ත්වයක් උදා වෙලා තිබෙනවා. එම නිසා මේ රටට ණය දෙන්න කෙනෙක් නැති තත්ත්වයට අද පත් වෙලා තිබෙනවා. එම නිසා ණය ගන්නේ නැතුව, සංවර්ධනය කියලා හොර සංවර්ධන ව්‍යාපෘති ක්‍රියාත්මක කරන්නට චීනය හා ඉඩම් ගනුදෙනු කරන්නට අද රජය පෙළඹිලා තිබෙනවා. ඒ සඳහා කෙටුම්පත් සකස් කර තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, ගම්පහ දිස්ත්‍රික්කය නියෝජනය කරන මන්ත්‍රීවරයෙක් වශයෙන් මා කියනවා, කොළඹ - මහනුවර මාර්ගය දෙපස අන්තාසි වෙළෙඳුන් ඉන්න බව අපි කුඩා කාලයේ සිට දැක තිබෙනවාය කියලා. වර්තමානය වන කොට ඒ අන්තාසි වෙළෙඳුන් මර හිය ඇති කරලා, ඒ අය අන්තාසි වෙළෙඳාමෙන් ඉවත් කිරීමේ කටයුත්තක් සිදු වෙමින් පවතිනවා. කොළඹ - මහනුවර මාර්ගය සංවර්ධනය කරනවාට අපි කැමැතියි. නමුත් මේ අවතැන් වන පුද්ගලයින් වෙනුවෙන් ගන්නා ක්‍රියා මාර්ගය කුමක්ද? ඒ අය යථා තත්ත්වයට පත් කරන්න තිබෙන වැඩ පිළිවෙළ මොකක්ද? ඒ වැඩ පිළිවෙළත් එක්ක සංවර්ධනය සිදු වෙන්න ඕනෑය කියන එක අපි දැඩි ලෙස විශ්වාස කරනවා. ඒ අන්තාසි වෙළෙඳුන් තමන්ගේ ජීවිතාව කර ගත්තේ, අවුරුදු 60ක්, 70ක් තිස්සේ පරම්පරාගතව ජීවත් වුණේ ඒ අන්තාසි වෙළෙඳාම තුළින්. නමුත් මේ සංවර්ධනයත් එක්ක එයින් 67 දෙනකුට තමන්ගේ වෘත්තීය අභිමි වුණා විතරක් නොවෙයි, එයින් 25 දෙනකුට ඉන්න හිටින්න තිබෙන තැන් පවා අභිමි කර තිබෙනවා. මේ ව්‍යාපාර අභිමිවනවාට රජය ගෙවා තිබෙන්නේ රුපියල් 30,000ක මුදලක් විතරයි. ඒ මුදලින් ඒ අයට ජීවත් වෙන්න පුළුවන්ද කියන එක විශේෂයෙන්ම හිතලා බලන්න වෙනවා. මීට අවුරුදු එකහමාරකට ඉස්සෙල්ලා නුවර පාර පුළුල් කරන්න ඉඩම් අත්පත් කර ගැනීමේදී, ආණ්ඩුවේ මැති ඇමතිවරු, ප්‍රාදේශීය ලේකම්වරු මේ ඔක්කෝම එකතු වෙලා ඒ අන්තාසි වෙළෙඳුන් ගැන හිතලා පොරොන්දු වුණා, ඒ අය ඉවත් කිරීමට පෙර ව්‍යාපාර ස්ථාන ලබා දීම සඳහා පාර දෙපස තිබෙන මුඩු ඉඩම් අත්පත් කර ගන්නවා කියලා. නමුත් ඒ මේ ලෝ දෙයක් කරන්නේ නැතිවයි රුපියල් 30,000ක් දීලා අද මේ අය එළියට දාලා තිබෙන්නේ. තමන්ගේ දරුවාගේ අධ්‍යාපනය, තමන්ගේ දෙමාපියන්ගේ සෞඛ්‍ය කටයුතු මේ කිසි දෙයකට වියදම් කර ගන්න සල්ලි නැති තත්ත්වයකට අද ඒ අය පත් වෙලා තිබෙනවා. කවදා තමුන්ට ව්‍යාපාරික ස්ථාන ලැබෙව් ද කියන අවිනිශ්චිතභාවයක් ඉතිරි කරමින් අද මේ ඉවත් කිරීමේ කටයුතු කරනවා. ඒ නිසා විශේෂයෙන්ම මේ මොහොතේ මා ගරු සභාවේ අවධානයට යොමු කරනවා, නුවර පාරේ ඉන්න මේ අන්තාසි වෙළෙඳුන් ගැනත්, ඔවුන්ගේ ඉඩම්වලින් ඔවුන් බලහත්කාරයෙන් පළවා හැරීම ගැනත් මීට වඩා සාධාරණ විධියට හිතලා කටයුතු කරන්න කියන එක.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, පසු ගිය වසරේ පොලීසියට ඉඩම් පිළිබඳ ආරාධුල් ඇවිල්ලා තිබෙනවා. සමස්ත පොලීස් පොත්වල සටහන් වී ඇති පැමිණිලි සංඛ්‍යාව දසලක්ෂ හතළිස්හයදහස් විසිහතරක් වෙනවා. මෙයින් සෘජුවම ඉඩම් ආරාධුල් ලෙස එක්ලක්ෂ හාරදහස් හයසියඅනුදෙකක් සටහන් වෙනවා. ඒ කියන්නේ, පොලීසියක දමන පැමිණිලි දහයෙන් එකක් ඉඩම් පිළිබඳ පැමිණිලි බවට පත් වෙලා තිබෙනවා. එහෙම නම් අපට පෙනෙනවා, අද ඉඩම් පිළිබඳව තිබෙන ප්‍රශ්නය මොකක්ද කියලා. ඉඩම් ප්‍රශ්නයට විසඳුමක් දීම කෙරෙහි මේ රජය අවධානය යොමු නොකිරීම මේ ප්‍රශ්න උද්ගතවීමට හේතු වෙලා තිබෙනවා. පොලීසියට එන පැමිණිලි දින බැලුවාම, පවුල් ආරාධුල්, බැන තර්ජනය කිරීම්, පහරදීම් වැනි සිද්ධීන් බැලුවාමත් ඒවාට මුල් වෙලා තිබෙන්නේ ඉඩම් ආරාධුල් කියන එක අපට සමීක්ෂණවලින් හෙළි වෙලා තිබෙනවා. එහෙම නම් මේ රටේ පවතින ඉඩම් ආරාධුල් නැති කරන්නට රජය ක්‍රියාත්මක වන්නේ

නම් පොලීසියේ වැඩක් දෙකෙන් පංගුවකට වඩා අඩු වෙනවාය කියන එක විශේෂයෙන් සඳහන් කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, පසු ගිය අවුරුද්දේ දිසා අධිකරණවලට අලුතින් නඩු එකතු වුණා, හතළිස්හතරදහස් හාරසිය අසූහතරක්. එයින් හාරදහස් අටසියඅනුහයක්ම ඉඩම් පිළිබඳ නඩු. ඒ කියන්නේ, පසු ගිය 2013 වර්ෂයේ අධිකරණයට නඩු 10ක් ගොනු වෙනකොට ඉන් එක නඩුවක් ඉඩම් ආරාධුල් නඩුවක් වෙලා තිබෙනවා. ඊටත් වඩා ප්‍රශ්නය වෙලා තිබෙන්නේ, අලුතෙන් නඩු 4,896ක් පසු ගිය අවුරුද්දේ එක්කාසු වෙද්දී, පරණ ඉඩම් නඩු - අහසු නැති ඉඩම් නඩු- 23,705ක් අධිකරණයේ එකතු වෙලා තිබෙන එකයි. අවුරුදු පහළොවක, විස්සක සිට ම ඒ විධියට නඩු එකතු වෙලා තිබෙනවා. ඒ ගැනත් අවධානය යොමු කරන්න ඕනෑය කියන එකත් විශේෂයෙන් අපි සඳහන් කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, බොහෝ විට මිනී මැරුම් සිදු වන්නේ ඉඩම් ආරාධුල් නිසා යි. දකුණේ ඉඩම් ආරාධුල් සම්බන්ධයෙන් තිබෙන ප්‍රශ්නත් මේ ආණ්ඩුව විසඳලා නැහැ. අපි ඊයේ පෙරේදා පත්තර වාර්තාවල මේ තොරතුරු දැක්කා. මිනී මැරුම් කරලා මරණීය දණ්ඩනය නියම වෙලා අද හිර ගෙදර ඉන්න කණ්ඩායම් දෙස බැලුවාම, මිනී මැරුම් සම්බන්ධයෙන් නඩු තිබෙන කණ්ඩායම් දෙස බැලුවාම, ඒ වැඩි දෙනෙක් ඒ මිනී මැරුම් කර තිබෙන්නේ ඉඩම් ආරාධුල් නිසාය කියන එකත් සමීක්ෂණවලින් හෙළි වෙලා තිබෙනවා.

මා මේ කාරණය විශේෂයෙන් කියනවා. මේ රජය ජනතාව පලවා හැර බලෙන් දකුණේ ඉඩම් අල්ලා ගන්නට උත්සාහ කරනවා වාගේම, දුප්පත් අභි-සක මිනිසුන්ගේ ඉඩම් අයිතිවාසිකම් ගැන සාධාරණය ඉෂ්ට කරන්නට මීට වඩා කටයුතු කරන්නට ඕනෑය කියන එකත් කියනවා. එදා යුද්ධ සමයේදී, ආයුධ ගත්ත අය විසින් පලවා හැරපු අයට ඉඩම් අයිතිය ලබා දීමට කටයුතු කරන ගමන් ම, වර්තමානයේ ආයුධ ගත්ත රජයේ හමුදා මගින් දකුණේදී කරන කොල්ලයන් නවත්වන්න ඕනෑය කියන එකත් විශේෂයෙන් සඳහන් කරනවා.

රජය අය වැයේදී ඉඩම් අමාත්‍යාංශයට වෙන් කරන මුදල් ප්‍රමාණයත් එන්න එන්නම අඩු වෙමින් පවතිනවා. 2011 වර්ෂයේදී ඒ සඳහා දළ දේශීය නිෂ්පාදනයෙන් සියයට දශම 08ක් වෙන් කර තිබෙනවා. 2012 වෙනකොට එය සියයට දශම 07 දක්වා අඩු වී තිබෙනවා. 2013 අවුරුද්ද වෙනකොට එය තවත් අඩු වෙලා සියයට දශම 06ක් බවට පත් වෙලා තිබෙනවා.

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා

(குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Chairman of Committees)

Please now wind up. Your time is over.

ගරු අජිත් මාන්නප්පෙරුම මහතා

(மாண்புமிகு அஜித் மான்னப்பெரும)

(The Hon. Ajith Mannapperuma)

Sir, give me only two more minutes.

(නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා

(குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Chairman of Committees)

විනාඩියකින් අවසාන කරන්න, ගරු මන්ත්‍රීතුමා.

ගරු අජිත් මාන්නප්පෙරුම මහතා

(மாண்புமிகு அஜித் மான்னப்பெரும)

(The Hon. Ajith Mannapperuma)

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, මේ රටේ තිබෙන්නේ මකුළු දැල් නීතියක්. මකුළු දැලට වූව සතෙක් අහු වුණාම උා දහලන්න, දහලන්න තව තවත් පැටලිලා අන්තිමට ලොකු

[ගරු අපීත් මාන්තප්පෙරුම මහතා]

සභාගේ ගොදුරක් බවට පත් වෙනවා. නමුත් ලොකු සතෙක් මකුළු දැලට අභූවිෂ්ටාම, එක වරක් දැහලුව ගමන් මකුළු දැල කඩාගෙන යනවා. ඒ වාගේ නීතියක් තමයි මේ රටේ තිබෙන්නේ. අද මේ රටේ දුප්පත් ජනතාවට සාධාරණයක් ඉෂ්ට වෙන්නේ නැහැ. උසාවි භූමිවල සැරිසරන්නේ අතීසක දුප්පත් ජනතාව. සල්ලි තිබෙන, බලය තිබෙන ලොකු මිනිස්සු උසාවි භූමිවල සැරිසරනවා අපි දකින්නේ නැහැ. එම නිසා මේ නීති ගැටලු විසඳන්න රජයේ අධිකාරිය මීට වඩා යොමු වන්න ඕනෑ කියලා විශේෂයෙන් කියනවා.

මට කථාව අවසන් කරන්න තව විනාඩියක් දෙන්න ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි. මේ රටේ මිනිසුන්ට ඉඩම් බෙදා දීමට තිබෙන පනත් දෙස බැලුවාම, 1935 ඉඩම් සංවර්ධන ආඥාපනත, 1979 ඉඩම් ප්‍රදාන (විශේෂ විධිවිධාන) පනත තිබෙනවා. මේ පනත් එදාට ගැළපුනත්, අද වෙනකොට මේවා ඉඩම් ආරවුල් බවට පත් කරන පනත් බවට පත් වෙලා තිබෙනවා. ඉඩම් ලාභියා මැරුණාට පස්සේ තමන්ගේ දරුවාට පවරන්න බැරි, ඉන්න දය අතරමං කරන, ආරවුල්වලට යොමු කරන පනත් බවට මෙ පනත් පත් වෙලා තිබෙනවා. අද රජයේ ඉඩම් ලාභීන් ප්‍රශ්න රාශියකට මැදි වෙලා සිටිනවා. ඒ ගැනත් අධිකාරය යොමු කරන්නය කියමින් මා නිහඩ වෙනවා. බොහොම ස්තුතියි.

[பி.ப. 5.15]

தரு பெரூமால் ராஜதூரபி மனகா
(மாண்புமிகு பெருமாள் ராஜதூரை)
(The Hon. Perumal Rajathurai)

கௌரவ குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்களே, மிக முக்கியமான ஒரு சட்டமூலம் சம்பந்தமாக விவாதிக்கப் படுகின்றபொழுது எனக்கும் பேசுவதற்குச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்த உங்களுக்கு நன்றி. கடந்த 30 வருட கால ஆயுத மோதல்கள் காரணமாக, நீதிமன்றத்தின்மூலமாக காணிகள் சம்பந்தமாக தமது உரிமைகளைத் தொடர்வதற்கு அல்லது பாதுகாத்துக்கொள்வதற்கு இயலாதவர்களுக்கு நன்மையளிக்கு முகமாக ஆட்சியுரிமை (விசேட ஏற்பாடுகள்) சட்டமூலத்தைச் சமர்ப்பித்த கௌரவ நீதியமைச்சர் அவர்களுக்கு நாங்கள் நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றோம். ஆயினும், குறிப்பிட்ட 30 வருட கால யுத்ததால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கான காணியுரிமையை வழங்குவதற்கு முயற்சிசெய்யும் இவ்வேளையில், சுமார் 230 வருடங்களாக நாட்டின் பொருளாதாரத்தின் முதுகெலும்பாக வாழ்ந்துவரும் எமது மலையக மக்களுக்கென ஒரு சிறு காணித்துண்டேனும் சொந்தமாகக் கிடைக்காமை கொடுமையானது. மலையக மக்கள் என்போர் சுமார் 230 வருடங்களாகப் பல்வேறு துன்ப துயர, எதிரிடை வரலாறுகளைத் தாண்டி இன்று இந்த நாட்டின் பிரஜைகளாக மட்டுமன்றி நாட்டின் பொருளாதாரத்தின் முதுகெலும்பாகவும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். எம்மக்கள் 230 வருடங்கள் இரத்தத்தை உரமாக்கி நாட்டின் வளத்துக்கு உதவியிருந்தாலும், பரம்பரை பரம்பரையாக இன்றுகூட 10 அடிநீள அகலம்கொண்ட 'லயன் காம்ப்ரா'க்களில்தான் வாழ்ந்துவருகின்றார்கள்.

பொதுவாக இன்றைய உலகில் காணி மற்றும் வீட்டுரிமை என்னும்போது, உறைவிடமான வீடு பிரத்தியேகமான அதற்குரிய சுற்றுச் சூழலை ஏற்படுத்தக்கூடிய சிறு காணித் துண்டுடன் உரித்துடையதாக இருக்க வேண்டும். மேலும், அது வசிக்கக்கூடிய உட்கட்டமைப்புகள் கொண்டதாக இருக்க வேண்டும். இருந்தபோதிலும் இன்று ஒருபுறத்திலே இந்த அடிப்படை உரிமைக்கூட இல்லாதவர்களாகப் பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களை உள்ளடக்கிய மலையக மக்கள்

வாழ்ந்து வருகின்றனர். மறுபுறத்திலே தற்போது வீட்டுத் தோட்டங்களையும் விவசாயத் தோட்டங்களையும் கொண்டிருப்பவர்கள் அவற்றின்மீது எந்தவிதமான உரிமையும் இல்லாது பாரிய பாதிப்புக்களை எதிர்நோக்குகின்றார்கள்.

1881ஆம் ஆண்டின் 22ஆம் இலக்க ஆட்சியுரிமைக் கட்டளைச் சட்டத்தின் 3ஆம் பிரிவின்படி பத்து வருடங்கள் தொடர்ச்சியாக எந்தவித இடையூறுகளும் இல்லாமல் ஒருவர் குறித்த காணியில் இருந்தால், அதன் உடைமையைக் கொண்டிருந்தால், அவர் அந்த ஆதன உரிமையைக் கோரும் வகையிலே இலங்கையிலே சட்டம் காணப்படுகின்றது. ஆயினும் எமது மக்கள் சுமார் 230 வருடங்களுக்கு மேலாக 'லயன் காம்ப்ராக்கனிலும் மற்றும் பெருந்தோட்டங்களுக்குப் பாதிப்பு மற்றும் இடையூற்றை வகையிலே பெருந்தோட்டங்கள் காணப்படாத, தோட்டங்களுக்குச் சொந்தமான இடங்களிலும் பரம்பரை பரம்பரையாக வாழ்ந்துவருகின்றார்கள். இதனைவிட இலங்கையில் காணி அபிவிருத்திச் சட்டத்தின்படி அத்துமீறிக் குடியிருப்பவர்களுக்கு எல்லாம் குறிப்பிட்ட காலத்தின் பின்னர் அவர்கள் அங்கு வாழ்வதற்குரிய உரித்து வழங்கப்படுகின்றது. இலங்கையின் ஏனைய பிரதேசங்களிலே வாழும் சகலருக்கும் வழங்கப்பட்ட இந்த உரிமைகள் எமது மக்களுக்கு மட்டும் மறுக்கப்படுவதற்குக் காரணம் என்ன?

இன்று மனிதனின் அடிப்படைத் தேவைகளில் மிக முக்கியமானது வீடு அல்லது காணி. இது முழு மலையகச் சமூகத்துக்கும் மறுக்கப்பட்டுள்ளது. தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு அப்பால் மலையகத்திலே வாழ்கின்ற ஆசிரியர்கள் மற்றும் அரச தொழில் செய்வோர், தனியார் துறைகளில் தொழில்புரிவோர், சுயதொழில்புரிவோர், முறைசார், முறைசாராத் தொழில்களைப் புரிபவர்கள் என சகல தரப்பினருக்கும் இவ்வுரிமை மறுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. மலையக மக்கள் நுவரெலியாவில் வாழ்ந்தாலும், காவியில் வாழ்ந்தாலும் அவர்கள் வாழ்கின்ற சகல பிரதேசங்களிலுமே எவ்வித பேதமுமின்றி இவ்வுரிமை மறுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இன்று சுமார் 30 வருட கால யுத்தத்தில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நிவாரணம் வழங்குமுகமாக இந்தச் சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வரப்படுகின்றது. ஆனால், 230 வருடங்களாக இந்த நாட்டிலே பொருளாதாரத்தின் முதுகெலும்பாக வாழ்ந்து வருகின்ற எமது மக்களுக்கு இவ்வுரிமைகள் ஏன் மறுக்கப்படுகின்றன? இதனால் தாங்களும் இந்த நாட்டின் பிரஜைகள்தானா என்பதில் அவர்களுக்குப் பாரிய சந்தேகம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இன்று ஏனைய பிரதேச மக்கள் அனுபவிக்கின்ற உரிமையோ, சலுகையோ அந்த மக்களுக்கு இல்லை.

மேலும், கடந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் 50 ஆயிரம் வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துள்ளதாகக் கூறினாலும் இன்னமும் எம்மக்களுக்குக் காணிப் பிரச்சினை தீராத நிலையிலே அதுவும் சாத்தியப் படுமா என்ற கேள்விதான் எழுகின்றது. எம்மக்களுக்குக் காணி உரித்து வழங்கப்படாமையால் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் பல்வேறு வழிகளில் அவர்கள் பாதிக்கப்படுகின்றனர். அவற்றை நாங்கள் பட்டியலிட்டால் அந்தப் பட்டியல்கூட நீண்டுகொண்டே செல்லும். நாட்டின் அபிவிருத்தியிலே பங்குகொள்ள முடியாத மற்றும் அபிவிருத்தியில் புறக்கணிக்கப் படுகின்ற ஒரு சமூகமாகத்தான் அவர்கள் காணப்படுகின்றார்கள். அவர்களுக்குக் காணியுரிமை இல்லாமைதான் இதற்கான பிரதான அம்சம் என்று நான் கூறுகின்றேன்.

அதேநேரம் மலையக மக்கள் அரசு நிறுவனங்கள் மற்றும்
உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் சேவைகளைக்கூட முழுமையாகப்

பெற்றுக்கொள்ள முடியாத ஒரு நிலையிலேதான் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். அமைச்சுக்களின் சேவைகளை முழுமையாகப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாதநிலை காணப்படுகின்றது. இந்தக் காணி உரிமை இல்லாத காரணத்தினால் அரசின் கிராமோதய அபிவிருத்தித் திட்டங்களான 'கமநெகம்', 'புறநெகம்' போன்ற திட்டங்களை மக்கள் முழுமையாக அனுபவிக்க முடியாத நிலைமை காணப்படுகின்றது. ஒரு முறையான காணி உரிமை இல்லாதமையினால் அனர்த் தங்களின்போதும் ஏனைய நிவாரண நடவடிக்கைகளின் போதும் கூட அவற்றைக்கூடப் பெறமுடியாத நிலையிலே மலையக மக்கள் வாழ்ந்துவருகிறார்கள். அத்துடன், மக்கள் பிரதிநிதிகளின் வேலைத்திட்டங்களையும் அரசின் கல்வி, சுகாதாரம், போக்குவரத்து போன்ற சேவைகளையும் முழுமையாகப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலைமை காணப்படுகின்றது. விவசாய நிலத்திட்டங்கள், விவசாய மானியங்கள் என்பன அரசாங்கத்தால் வழங்கப்படுகின்றபொழுதும் காணி உரிமை இல்லாத காரணத்தால் மலையக மக்களுக்கு இவ்வகையான நிவாரணங்களைப் பெறமுடிவதில்லை. அதேபோல், சுயதொழில் செய்வதற்கான ஊக்குவிப்பு, மற்றும் கடன்களைப் பெறமுடியாத நிலையில்தான் அவர்கள் வாழ்ந்துவருகிறார்கள். இவ்வாறு பல்வேறு இன்னல்களுக்கும் முகங்கொடுத்து வாழ்கின்ற ஒரு சமூகமாகவே வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். இருப்பினும், எமது மக்களின் தலைவர்கள் என்று கூறிக்கொள்கின்ற அரசியல்வாதிகள் இதுகுறித்துப் பேசுகின்ற ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் பேசாமல் மௌனமாக இருப்பது எமது மக்களுக்குச் செய்கின்ற துரோகம் என்றுதான் நாங்கள் நினைக்கின்றோம். எனவே, மக்களுக்காகப் பல்வேறு சேவையாற்றி, மாபெரும் அபிவிருத்திப் பணிகளைச் செய்கின்ற இந்த அரசாங்கம் எமது மலையக மக்களால் இந்நாட்டின் பொருளாதாரத்திற்கு அளிக்கப்படுகின்ற முக்கியத் துவத்தைக் கருத்திற்கொண்டு, அந்த மக்களையும் இந்நாட்டுப் பிரஜைகளாக மதித்து நடத்தவேண்டும்.

அத்தோடு, பெருந்தோட்டங்களில் இன்று இருக்கின்ற இரட்டை தனிவீடுகளுக்கு மாத்திரமன்றி, இப்போது மக்கள் வசிக்கின்ற சகல வீடுகளுக்கும் சட்டரீதியான உறுதிகளை வழங்குவதற்காக பூரணமான சட்டதிட்டங்களைக் கொண்டு வருவதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும். அதேபோல், குடியிருப்புக் களில் வசிக்கின்ற மலையக மக்கள் இந்த உரிமை இல்லாத காரணத்தினால் எந்தக் காலத்திலும் நீதிமன்ற நடவடிக்கைகள் மூலம் அவர்களை வெளியேற்றக்கூடிய நிலைமை காணப்படுகின்றது. இன்று தோட்டங்கள் யாவற்றிலும் தனிவீடுகளைக் கட்டிக்கொள்கின்ற திட்டம் பல்வேறு காலப்பகுதிகளிலே கொண்டுவரப்பட்டாலும்கூட தனிவீடுகளுக்கான உரிமைகள் வழங்கப்படாமல், காணிகள் ஒதுக்கப் படாமல், அவை சாத்தியமில்லாமல் இருக்கின்றன. இன்று வீடுகளைக் கட்டிக்கொள்வதற்கான நிதியையும் கட்டுமானப் பொருட்களையும் வீடமைப்பு அதிகாரசபை பல அரசாங்க நிறுவனங்களுடாக வழங்குகின்றது. ஆனால், காணி உரிமை இல்லாத காரணத்தினால், மலையக மக்களுக்கு அந்த உரிமை தவிர்க்கப்படுகின்றது. இன்று வீடமைப்பு அதிகார சபையின் பொறுப்பிலே இருக்கின்ற பல ஏக்கர் காணிகளில் மலையக மக்கள் பல்வேறு வங்கிக் கடன்களைப் பெற்று வீடுகளை அமைத்து பரம்பரை பரம்பரையாக வாழ்ந்துவருகிறார்கள். இவற்றுக்கு இதுவரையில் எந்தவிதமான காணி உறுதிகளும் வழங்கப்படாமையானது இந்த மக்களுக்கான ஓர் உரிமை மறுப்பாகத்தான் நாங்கள் கருத்திற்கொள்ள வேண்டும். எனவே, இந்த வீடமைப்பு அதிகாரசபையின் பொறுப்பிலிருக்கின்ற காணிகளில் இன்று மலையகத்திலே அமைக்கப்பட்டிருக்கின்ற வீடுகள் யாவற்றுக்கும் அரசாங்கம் சட்டங்களின்படி பூரண உறுதிகளை வழங்குவதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும்.

சுயதொழிலுக்காக இன்று காணிகள் பல்வேறு இடங்களிலே வழங்கப்படுகின்றன. இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னர் நிதி அமைச்சர் என்ற வகையில் ஜனாதிபதி அவர்கள், வரவு செலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்தபொழுது, 35,000 ஹெக்டயர் பயிரிடப்படாத காணிகளைக் கையகப்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளை எடுத்திருக்கின்றார். இன்று அந்தக் காணிகள் கையப்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும்கூட, அதில் எவ்வளவு காணிகள் அந்தப் பிரதேசத்திலே பரம்பரை பரம்பரையாக வாழ்கின்ற மக்களின் பயன்பாட்டுக்காக அல்லது அவர்களின் சுயதொழில் வேலைவாய்ப்புக்காக வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று நாங்கள் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். எனவே, இவ்வாறான இடையூறுகளுக்கு மத்தியிலே இன்று காணி உரிமை என்பது எமது மக்களைப் பொறுத்தவரைக்கும் முக்கியமானதொரு விடயமாகும்.

இன்று கிளிநொச்சி போன்ற பகுதிகளிலே எங்களுடைய மக்கள் வசிக்கின்றார்கள். இங்கே உரையாற்றியவர்கள்கூட அவர்களைப்பற்றி மிகவும் உரிமையோடு சில விடயங்களைச் சுட்டிக்காட்டியிருந்தார்கள். அதற்கு நான் அவர்களுக்கு நன்றியைக் கூறிக்கொள்கின்றேன். இவ்வாறு வசிக்கின்ற மக்கள் இன்று அந்தக் காணிகளிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டால், 1983ஆம் ஆண்டு இன வன்செயலின்போது அவர்கள் இருந்த இடங்களிலே எல்லாவற்றையும் தீக்கிரையாகக் கொடுத்துவிட்டு அந்தப் பிரதேசத்திலிருந்து வெளியேறியதுபோல மீண்டும் அகதிகளாகும் நிலை உருவாகும். இன்று அவ்வாறு வெளியேறிய மக்கள் தற்காலிகமாகவேனும் ஓரளவு நிம்மதியுடன் அந்தக் காணிகளில் வாழ்கின்றார்கள். எனவே, இச்சட்டமூலமானது சட்டமாக நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றபொழுது, 30 - 40 வருடங்களாக வெளிநாடுகளில் வாழ்கின்றவர்கள், இயல்புநிலையில் வாழ்கின்ற அந்த மக்களிடம் தங்களுடைய காணிகளைக் கோரினால், அவர்கள் மீண்டும் அகதிகளாகச் செல்லக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். எனவே, இவற்றை யெல்லாம் கருத்திற்கொண்டு நாங்கள் இச்சட்டமூலத்தை வரவேற்கின்ற அதேவேளை, மலையக மக்களின் உரிமைகளை உறுதிப்படுத்துகின்ற சட்டமூலங்களை எதிர் காலத்தில் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கோரி, வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி, விடைபெறுகின்றேன்.

சுயதொழில் காரண சமூகநீதி

(குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Chairman of Committees)

The next speaker is the Hon. D.M. Swaminathan.

[5.24 p.m.]

ஓர் டி.பி.ஐ. ஸ்டீபன்சன் லை

(மாண்புமிகு டி.எம். சுவாமிநாதன்)

(The Hon. D.M. Swaminathan)

Mr. Deputy Chairman of Committees, I thank you very much for giving me an opportunity to speak on the Prescription (Special Provisions) Bill that has been presented today in Parliament by the Hon. Rauff Hakeem, Minister of Justice. I wish to speak a few words in Tamil today.

கௌரவ குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்களே, 2014ஆம் ஆண்டு யூலை மாதம் 11ஆம் திகதி பகுதி ii இற்கு குறைநிரப்பி, 2014.07.14ஆம் திகதியன்று வர்த்தமானியில் வெளியிடப்பட்ட ஆட்சியுரிமை (விசேட ஏற்பாடுகள்)

[மே. 11, 2011, ஸ்டோன்ஹோம்]

சட்டமூலத்திற்கு அமைய "தனது உரிமைகளைத் தொடருவதற்கு இயலாதவராக இருந்தவரான அனுகூலம் குறைந்த ஆளொருவர் இச்சட்டம் நடைமுறைக்கு வந்ததற்குப் பின்னர் பன்னிரண்டு மாதங்கள் வரை இச்சட்டத்தினால் அளிக்கப்பட்ட நன்மைகளைப் பயன்படுத்துவதற்கு உரித்துடையவராதல் வேண்டும்" என்ற கூற்றினை ஆழமாக எடுத்து நோக்கும்போது, இச்சட்டமூலம் யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு எவ்வகையிலான சாதகத் தன்மையைக் கொண்டுவரும் என்பதைச் சற்று உற்று நோக்குவது சிறந்ததாகும்.

இனப்பிரச்சினை யுத்தமாக மாறியதையடுத்து, யுத்தத்தின் கோரப்படியில் தவித்த மக்கள், தமது உடைமைகளையும் இருப்பிடங்களையும் இழந்து, நிர்க்கதி நிலையை அடைந்து உயிர்ப் பாதுகாப்பைத் தேடித் தத்தளித்தனர். தமது இருப்பிடங்களை இழந்த மக்கள் பாதுகாப்பான இடங்களில் குடியமர்ந்தனர். இவ்வாறு இடம்பெயர்ந்த மக்கள் குடியமர்ந்த அல்லது குடியமர்த்தப்பட்ட வேற்று நிலங்கள் யாருடையது? எவருடையது? என்று பாராது, உயிர்ப் பாதுகாப்பை முதன்மைப்படுத்தியே குடியமர்த்தப்பட்டனர்; குடியமர்ந்தனர். இவ்வாறு குடியமர்ந்தவர்களில் சிலர் தமக்கே சொந்தமான வேறு காணிகளிலும், இன்னும் சிலர் பிற காணிகளிலும், சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைக்கேற்ப குடியமர்ந்தனர். ஒரு சிலர் வெளிநாடுகளுக்கும் சென்றனர்.

உள்நாட்டில் இடம்பெயர்ந்து வேறு காணிகளில் குடியமர்ந்தவர்கள் இந்தச் சட்டமூலத்தின்மூலம் மூன்று வகையான பிரச்சினைகளுக்கு முகம்கொடுக்க வேண்டியும் என்பதை முதலில் உங்கள் கவனத்துக்குக் கொண்டு வருகின்றேன். அதில், இடம்பெயர்ந்தவர்கள் வேறொரு வருக்குச் சொந்தமான காணிகளில் பல வருடங்களாகக் குடியமர்ந்துள்ள சந்தர்ப்பத்தில், அவர்களை வெளியேற்றுவதற்கு இந்தச் சட்டமூலத்தில் சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்பட்டுள்ளபோதும், அந்தக் காணி தனக்கே சொந்தம் என்பதை உறுதிப்படுத்துவதற்கு ஆவணங்கள் எதுவுமில்லாத காணி உரிமையாளர்களுக்கு தனது காணி இதுதான் என்பதை உறுதிப்படுத்துவதற்குத் தேவையான ஆவணங்களைத் திரட்டிக்கொள்வதற்கு இந்த 12 மாதகால அவகாசம் போதுமா? என்பதுதான் என்னுடைய முதற்கேள்வி. அதேபோன்று, பல வருடங்களாக வேறொருவரின் காணியில் குடியிருக்கின்றவர்களை, அவர்களின் சொந்த இடங்களிலோ அல்லது வேறு காணிகளிலோ குடியமர்த்துவதற்கு ஆவன செய்து கொடுக்காது, அல்லது எதுவித நடவடிக்கையையும் வழங்காது, அவர்களை நடுத்தெருவில் தூக்கியெறியும் சந்தர்ப்பத்தில் அவர்களின் நிலைப்பாடு என்னவாக இருக்கும்? என்பது இரண்டாவது கேள்வி. தற்போது இராணுவம் குடியமர்ந்துள்ள தனியார் காணிகளை எவ்வாறு பெற்றுக்கொள்வது? அதாவது, இராணுவத்தினரால் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள வலிகாணம் வடக்கு காணி அபகரிப்புத் தொடர்பாக, இதுவரையில் 2,000க்கும் மேற்பட்ட வழக்குகள் தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளன. எனினும், இவ்வழக்குகள் சம்பந்தமாக இதுவரை எதுவித தீர்ப்புகளும் - பெறுபெறுகளும் கிட்டாமல், அவை நிலுவையிலேயே கிடக்கின்றன. வழக்குத் தாக்கல் செய்யப்பட்டு, பல வருடங்களாகியும் முடிவு எட்டப்படாதுள்ள இப்பிரச்சினைக்குரிய கடினத் தீர்வு என்ன? என்பதுதான் என்னுடைய மூன்றாவது கேள்வியாகும்.

யுத்தம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் காலத்தில் தமது உயிருக்குப் பல வழிகளிலும் அச்சுறுத்தல் ஏற்பட்டபோது,

ஆயிரக்கணக்கான தமிழ் மக்கள் நாட்டைவிட்டு, வெளியேற வேண்டிய சூழலும் உருவாகியது. இவ்வாறு நாட்டைவிட்டு வெளியேறியவர்கள் மீண்டும் இங்கு வந்து தமது இருப்பிடங்களை உறுதிசெய்வதற்கான ஆவணங்களைத் தேடியெடுத்து உரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு ஆகக்குறைந்தது 2 - 3 வருடங்களாவது செல்லுமென்பதே என்னுடைய கருத்தாகும். ஏனெனில், தமது உயிரை மாத்திரம் கையில் பிடித்துக்கொண்டு உயிர்ப் பாதுகாப்புக்காக வெளிநாடு சென்றவர்களில் அநேகரிடம் தமது காணிகளுக்கான உரித்துரிமைப் பத்திரம் எதுவும் இல்லை. அவர்கள் இங்கு வந்துதான் அதற்கான பத்திரங்களைத் தேடிப் பெறவேண்டும். காணியை உறுதிப்படுத்துவதற்கான ஆவணங்களைத் தயாரிக்கும்போது அவர்கள் எவ்வாறான பிரச்சினைகளுக்கு முகம்கொடுக்க நேரிடும் என்பதை நீங்கள் நன்கு அறிவீர்கள்.

கௌரவ குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்களே, இப்புதிய சட்டமூலத்தின் பிரகாரம் 12 மாத காலம் என்பது ஒரு குறுகிய காலப்பகுதியாகும். இந்தக் காலப்பகுதியானது எவ்வகையிலும் போதுமானதாக அமையாது என்பதே எனது வாதமாகும். தமது காணிகளுக்கான அனைத்துப் பத்திரங்களும் கையில் இருந்தும் காணிகளை மீள்பெறுவதற்காக எம்மக்கள் படும் துன்பத்தை வார்த்தைகளில் உள்ளடக்க முடியாது. இவ்வாறான சந்தர்ப்பத்தில் ஆவணங்களைப் புதிதாகத் தயாரிக்கும்பொழுது அவர்கள் முகம்கொடுக்க நேரிடும் பிரச்சினைகளை நினைத்துக்கூடப் பார்க்க முடியாது. இவ்வாறான ஒரு சூழலில், இந்தச் சட்டமூலத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள 'ஒரு வருட காலம்' என்பது எவ்வகையிலும் போதுமானதாக இல்லை. மேலும், இறுதிப் போரில் சிக்குண்டவர்களிடம் எதுவித அரச ஆவணங்களும் இல்லை. அனைத்துமே எரிந்து சாம்பலாகிவிட்டன. ஆளடையாள அட்டையைக்கூட தொலைத்தவர்களிடம் காணி உறுதிப் பத்திரங்களை எப்படி எதிர்பார்க்க முடியும்? ஒரு வகையில் இந்தச் சட்டமூலமானது தமிழ் மக்களுக்கு காணிகள் வழங்கப்படக்கூடாது என்ற நோக்கில் கெண்டுவரப்பட்ட சட்டமூலமா என்ற சந்தேகமும் எனக்குத் தோன்றுகின்றது. சட்டங்கள் என்பது மக்களைப் பாதுகாக்கும் கேடயமாக இருக்கவேண்டுமேதவிர அவை மக்களை வாட்டிவதைக்கும் கொடூர ஆயுதமாக மாறக்கூடாது. அவ்வாறான சட்டங்களை நாம் சர்வாதிகார ஆட்சியுள்ள நாடுகளிலேயே காணுகின்றோம். மக்களை வாட்டிவதைக்கும் சட்டமூலம் சனநாயக சோசலிசக் குடியரசான நம் நாட்டில் எவ்வகையிலும் பொருத்தப்படாற்றது என்பதே எனது கருத்தாகும்.

மற்றுமொரு விடயத்தையும் இங்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன். 'அனுகூலம் குறைந்த ஆள்' என்பது, "1983 மே 1ஆம் தேதியன்று தொடங்கி 2009 மே 18ஆம் தேதியில் முடிவடைகின்ற காலப்பகுதியின்போது ஆயுத்தந்தாங்கிய பயங்கரவாதக் குழுவொன்றின் செயற்பாடுகளின் காரணமாக நிலவிய சூழ்நிலைகளின் விளைவாக அவருடைய உரிமைகளைத் தொடர்வதற்கு அல்லது தன்னைப் பாதுகாப்பதற்கு எந்த நீதிமன்றத்தில் அவர் சட்டத்தினால் தேவைப்படுத்தப்பட்டிருந்தாரோ அந்த நீதிமன்றம் ஒன்றில் தனது உரிமைகளைத் தொடருவதற்கு அல்லது தன்னைப் பாதுகாப்பதற்கு இயலாது இருந்தவரான ஆள் ஒருவர்" எனப் பொருள்படும் எனச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால், மேற்கூறப்பட்ட காலவரையறைக்குப் பின்னரான காணி அபகரிப்பு நடவடிக்கைகள் சம்பந்தமாக இச்சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன். இவ்வாறான அபகரிப்பு நாளுக்குநாள் அதிகரித்துக்கொண்டே வருகின்றது.

2009ஆம் ஆண்டு யுத்தம் முடிவுக்குக் கொண்டுவரப் பட்டதன் பின்னர் வடக்கு, கிழக்கு வாழ் மக்கள் வீதியிலிறங்கி இரண்டு விதமான போராட்டங்களை முன்னெடுத்து வருகின்றார்கள். முதலாவது, தமது சொந்தக் காணிகளை மீட்டெடுப்பதற்கான போராட்டம்; மற்றது காணாமற் போனவர்களைக் கண்டறிவதற்கான அல்லது அவர்களுடைய விடுதலைக்கான போராட்டம்! இந்த இரண்டு வகைப் போராட்டங்களுமே முடிவினைப் பெறாது நீடித்தவாறே காணப்படுகின்றன. நாளுக்குநாள் இப்பிரச்சினைகள் வலுவடைந்துகொண்டே செல்கின்றன. இராணுவத்தினரால் அபகரிக்கப்பட்ட நிலங்களை மீட்டெடுக்கும் நோக்கிலே மக்கள் போராட்டங்களை நடத்தும்போது விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரன் கால்பதித்து மாவீரர்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்திய காணிகளை மீளப் பெறுவதற்கே போராட்டம் நடத்தப்படுகின்றதென ஒரு புதுக்கதை புனையப்பட்டு, நாட்டில் குழப்பத்தை உண்டு பண்ண ஒருசில விசமிகள் அரசாங்கத்தின் அனுசரணையோடு முயற்சிசெய்து வருகின்றார்கள். இது வேதனைக்குரிய விடயமாகும். இவ்வாறான நடவடிக்கைகள் வெந்த புண்ணில் வேல் பாய்ச்சும் செயற்பாடாகும்.

இராணுவச் செயற்பாடுகளுக்காகப் பல நூற்றுக்கணக்கான தனியார் காணிகள் இன்னமும் அபகரிக்கப்படுகின்றன. அதியுயர் பாதுகாப்பு வலயங்களுக்குள் சென்று தமது காணிகளைப் பார்வையிடுவதற்குக்கூட மக்களுக்கு அனுமதி மறுக்கப்படும் சூழலே இன்னமும் நிலவி வருகின்றது. கடந்த ஐந்து வருட காலமாக மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் மாத்திரம் அபிவிருத்தி என்ற போர்வையில் ஏறக்குறைய ஓரிலட்சத்து ஐம்பதாயிரம் ஏக்கர் தனியார் காணிகள் வர்த்தமானி அறிவித்தல்மூலம் சுவிசாரிக்கப்பட்டுள்ளதாக அறியக் கிடைக்கின்றது. இந்த அரசாங்கம் வடக்கு, கிழக்கை நடத்தும் விதத்தையும் தென் பகுதியை நடத்தும் விதத்தையும் எடுத்து நோக்குமபோது பாரிய ஏற்றத்தாழ்வைக் காணக் கூடியதாக உள்ளது. மாற்றாந்தாய் மனப்பாங்குடனேயே இந்த அரசாங்கம் வடக்கு, கிழக்கில் நடந்து கொள்கின்றது என்பது இலங்கையிலுள்ளோர் மாத்திரமல்ல, சர்வதேசமும் அறிந்த உண்மையாகும். ஏன் இவ்வாறு செயற்பட்டு நம் நாட்டுக்கு அவப்பெயர் தேடிக்கொடுக்கப்படுகின்றது?

காணி அபகரிப்புச் சம்பவங்கள் பல இடம்பெற்றுள்ள போதும் இதற்குச் சிறந்த சில உதாரணங்களை மாத்திரம் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன். கடந்த 2014.06.02ஆம் திகதி அச்சவேலி நகரப் பகுதியில் 60 ஏக்கர் காணி நிலப்பரப்புக்குள், தனியார் காணிகளுக்குள், 1964ஆம் ஆண்டின் 28ஆம் இலக்கக் காணி எடுத்தல் (திருத்தம்) சட்டத்தின்படி, காணி கொள்ளும் சட்டத்தின் 2ஆம் பிரிவின் 3ஆம் உட்பிரிவின்படி, பிரவேசிக்க வுள்ளதாகக் காணி உரிமையாளர்களுக்கு அறிவித்தல் அனுப்பிவைக்கப்பட்டது. வலிகாமம் வடக்கு உயர் பாதுகாப்பு வலயமாக அரசாங்கத்தினால் பிரகடனப் படுத்தப்பட்டு, அங்கு 6,350 ஏக்கர் காணியைச் சுவிசாரிப் பதற்கான அறிவித்தல், 2013ஆம் ஆண்டு, ஏப்பிரல் மாதம் 22ஆம் திகதி ஒட்டப்பட்டது. அத்துடன், 2014ஆம் ஆண்டு, மே மாதம் 185 ஏக்கர் காணியைக் கடற்படையினரின் தேவை களுக்குச் சுவிசாரிப்பதற்கான அறிவித்தலொன்று கிரிமலை கிராம சேவகர் பிரிவில் ஒட்டப்பட்டது. இவற்றை எடுத்துநோக்குமபோது பலதரப்பட்ட சட்டத் திருத்தங்களைக் கொண்டுவரும் அதேசமயம் காணிகளைப் பலவந்தமாக அபகரிக்கும் செயற்பாடுகளும் அரங்கேற்றப்பட்டுவருவது புலனாகின்றது. எனவே, இவ்வாறு பொதுமக்களின் காணிகள் எதற்காக அபகரிக்கப்படுகின்றன? இவ்வாறு அபகரிப்பதன் நோக்கம் என்ன? என்பதையும் தெளிவாக அறிவிக்க வேண்டும்.

சம்பூரில் மின்னிற்பத்தி நிலையம் அமைப்பதற்கு 500 ஏக்கர் காணிக்கு தேவையேற்பட்டபோதிலும் அங்கு 15,000 ஏக்கர் காணியை அரசாங்கம் எதற்காகச் சுவிசாரித்து என்பதையும் தெளிவுபடுத்த வேண்டும். அதேபோன்று 2006ஆம் ஆண்டு இறுதிப் போர் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில் சம்பூர் கிராம மக்கள் - தமது கைகளில் கிடைத்தவற்றை எடுத்துக்கொண்டு இடம்பெயர்ந்த சுமார் 850 குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் இன்னமும் தமது சொந்தக் கிராமத்துக்குத் திரும்ப முடியாமல் கடந்த 8 வருடங்களாக அகதி வாழ்க்கையை வாழ்ந்து வருகின்றனர். இதனை ஓர் உதாரணமாகவே எடுத்துக் காட்டுகின்றேன். இவ்வாறாக வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் பல மீள்குடியேற்றப் பிரச்சினைகள் காணப்படுகின்றன. யுத்தம் முடிவடைந்து 5 வருடங்கள் கடந்துள்ள இச்சந்தர்ப்பத்திலும், இந்த நாட்டில் பயங்கரவாத அச்சுறுத்தல் இல்லை என அரசாங்கம் திட்டவாட்டமாக அறிவித்துள்ள போதிலும் கூடாரங்களில் தவிக்கும் மக்களை மீண்டும் அவர்களின் சொந்தக் கிராமங்களில் குடியமர்த்துவதற்கு அரசாங்கம் ஏன் தயங்கி வருகின்றது?

அண்மையில் செட்டிபுளம், ஓமந்தை, வவுனியா, மூன்றுமுறிப்பு போன்ற பிரதேசங்களில் பொதுமக்களுடைய காணிகள் பொதுத் தேவைகளுக்கு எனக் கூறி இராணுவத்தினருக்காகச் சுவிசாரித்துக் கொள்வதற்காக அறிவித்தல் ஒட்டப்பட்டுள்ளதாகவும் அறியக் கிடைக்கின்றது. காணிகளை மீளப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு எனப் புதிய சட்டமூலம் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள இச்சந்தர்ப்பத்தில், இராணுவம் எதற்காகத் தமிழ் மக்களின் காணிகளைச் சுவிசாரித்து வருகின்றது? இவற்றை மீளப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு மற்றுமொரு சட்டமூலம் கொண்டுவரப்பட வேண்டுமா? காணி வழக்குகள் எவ்வளவு காலம் நீண்டு செல்கின்றன என்பதை நாம் அறிவோம். ஆகவே, சட்டங்கள் மக்களைப் பாதுகாக்கும் கேடயமாகவே இருக்க வேண்டும் எனத் தெரிவித்துக்கொண்டு, உங்களுடைய அனுமதியோடு ஆங்கிலத்திலும் சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகின்றேன்.

Although this amendment made to the Prescription (Special Provisions) Bill is acceptable, the one-year period is not sufficient. It is insufficient for many reasons. There are people who have lost their identity cards; then, there are people who have been really affected during the war, all their possessions have been burnt and their deeds have been lost. So, they are unable to collect those deeds. Therefore, I feel that a one-year period is not sufficient.

The second matter is this. There are people who have occupied these lands as trespassers, lands which were not their own lands, say, for 10 to 15 years. What will happen to them? How are you going to get rid of them? I, as a new owner of a property, can claim my property back. But, what is the situation of the persons who have been dispossessed of their lands? What is the alternate accommodation that you are going to give them? Are you going to pay them compensation? Is the Government going to pay compensation or will the owner pay compensation for them? What are those person going to be given? So, this is also one of the main issues that we have to consider. These factors have to be considered very strictly.

[ගරු ඩී. එම්. ස්වාමිනාදන් මහතා]

There are so many acres of land that have been taken over by the Government for the utilization of the armed forces. Although they have not been physically taken over by law, even today there are lands being occupied by the Government forces. Therefore, how are we going to take them over? The Valikamam area, mostly inhabited by the farmers and the Tamil community, have been taken over by the Government for defence purposes. We need defence. I do not deny that the country needs defence because we all need it. But, the question is, defence should be there to an extent so as to safeguard the interests of the community, the Tamils who are in the Northern and the Eastern Provinces, and not to their detriment.

As the Hon. Sampanthan very clearly stated, there are certain issues where Buddhist statues are being erected all over the country, in areas where Buddhists are not in occupation. I venerate Buddhism with utmost nobility, but we should be practical in our aspects and we should not divulge our cultural aspects and rights to another religion or to another person in a way that can prejudice the interests of another community.

Thank you.

[අ.හා. 5.40]

ගරු ෆිලික්ස් පෙරේරා මහතා (සමාජ සේවා අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு பீலிக்ஸ் பெரேரா - சமூக சேவைகள் அமைச்சர்)

(The Hon. Felix Perera - Minister of Social Services)

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, පසු ගිය දශක තුනක කාලය මුළුල්ලේ ශ්‍රී ලංකාවේ පැවැති සන්නද්ධ ගැටුම් හේතුවෙන් අවාසි සහගත තත්ත්වයකට පත් වූ තැනැත්තන්ට සහන සලසා දීමේ අරමුණින් තමයි, කාලාවරෝධ (විශේෂ විධිවිධාන) පනත් කෙටුම්පත දෙවන වර කියැවීම සඳහා අද දින මෙම ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ. එම යුද්ධයෙන් පීඩාවට පත් වුණු අයට අද අපට උදව්වක් කරන්න පුළුවන් වෙනවා. අපේ ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක් කිවවා, අවුරුද්දක කාලයක් මදි කියලා.

අපට තිබුණ ලොකුම ප්‍රශ්නය තමයි, බිම් බෝම්බ. උතුරේ වර්ග කිලෝමීටර 1,990ක් පමණ වූ භූමි ප්‍රමාණයක බිම් බෝම්බ වළලා තිබුණා. මේ වන විට ඒ ප්‍රමාණය වර්ග කිලෝමීටර 65ක් දක්වා අඩු කර ගන්න අපට පුළුවන් වෙලා තිබෙනවා. වියට්නාමයේ තවමත් බිම් බෝම්බ අයින් කරලා නැහැ. එවන් රටක් තමයි, අපේ තිබුණේ.

මේ කටයුත්ත තවත් සහන මල්ලක් විධියට තමයි, අපි දකින්නේ. ප්‍රකාශන ඔප්පු ලියලා, - නොයෙකුත් විධියේ වැරදි කරපු අයට - අවුරුද්දක් ඇතුළත තමන්ගේ අයිතිය කියන්න මේ හරහා ඉඩ දීලා තිබෙනවා. හැබැයි, තාක්ෂණය දියුණු රටවලට නම් මේ කටයුත්ත ඉක්මන් කර ගන්න පුළුවන්. "අල් පසිරා", "සිප්නිප්නි" වැනි රූපවාහිනී නාලිකාවලට දැමීමාම ජාත්‍යන්තරයේ ඉන්න අයටත් මේ ඉල්ලීම ඉෂ්ට කර ගන්න පුළුවන් වෙනවා, කිසිම කරදරයක් නැහැ. හැබැයි, මොකක් හරි වැරද්දක් තිබුණොත් ඒකත් තත්පරයෙන් ලෝකයටම යනවා. මෙවැනි දේවල් ඉක්මන් කර ගන්න කියලායි අපි කියන්නේ. ඒ නිසා තමුන්නාන්සේලා -විශේෂයෙන්ම TNA එක ඇතුළු අපේ ද්‍රවිඩ

සභෝදරවරු - මැදිහත් වෙලා ඒ අයිතිය දිනා ගැනීමට ඒ අවුරුද්ද තුළ ක්‍රියාත්මක වෙන්නය කියලා අපි ආරාධනා කරනවා.

රිළඟට මම කියන්න ඕනෑ, 1977 දී අපි මේ රට භාර දුන්නේ කිසිම ප්‍රශ්නයක් නැතිව බව. එක් කෙනෙක්වත් මැරුණේ නැහැ. පොලිස් නිලධාරියෙක්වත් මැරුණේ නැහැ. බොහොම සාමකාමීව තිබුණු රටක් තමයි, අපි භාර දුන්නේ. ඒ විතරක් නොවෙයි. යාපනයේ සිංහල මිනිසුන් 22,000ක් පමණ සිටියා. මුස්ලිම් ජනතාවත් හිටියා. කිලිනොච්චි, මුලතිව් වැනි ප්‍රදේශවල ඒ කාලයේ අපි කවුරුත් බොහොම සහජීවනයෙන් ජීවත් වුණා. නමුත් ඇත්ත කියන්න ඕනෑ. අසූතුනේ කළු ජූලිය තමයි, මේ ප්‍රශ්නයට මුල් වුණේ. අපි ඒ ගැන විවිධ අවස්ථාවලදී කතාගාටු වෙලා තිබෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම ඒක අපේ රටේ තිබුණු කතාගාටුදායක අවස්ථාවක්. අසූතුනේ ජූලි සිට අනුතුනේ ජූලි වෙන තුරු තිබුණු මේ ප්‍රශ්න නිරාකරණය කිරීමට අපි දැන් කටයුතු කර ගෙන යනවා. මෙවැනි පියවරක් ගැනීම ගැන මා රජයට ස්තූතිවන්ත වෙනවා.

ඔබතුමන්ලාට මතක ඇති, 1994 දී පැවැත්වූ මැතිවරණය. බලන්න, ඒ මැතිවරණයේදී කොහොමද ඡන්දය දීලා තිබෙන්නේ කියලා. ඒ මැතිවරණයේදී ඡන්ද 8,813කට උතුරේ මන්ත්‍රීවරු 8දෙනෙක් පත් වෙලා තිබෙනවා. අන්තිම එක්කෙනා පත් වුණේ ඡන්ද 351කින්. ඒ තංගේලු මන්ත්‍රීතුමායි. ඩග්ලස් දේවානන්ද ඇමතිතුමා ඡන්ද 2,091යි ගත්තේ. අපේ සම්පත්දත් මන්ත්‍රීතුමා ඡන්දය ඉල්ලුවේ ක්‍රිකුණාමලයෙන්. එතුමා 1994දී ඡන්දය ඉල්ලුවේ, කොටින්ගෙන් - අපෙන් නොවෙයි - තර්ජන තිබුණාය කියලා 1997 දී තමයි, පාර්ලිමේන්තුවට ආවේ. එතුමා ඡන්ද 1,997යි, ලබා ගත්තේ. ඒක තමයි, තත්ත්වය.

කොබ්බෑකඩුව මහත්මයා මැතිවරණයට තරග කළ කාලයේදී, කොබ්බෑකඩුව, ජේ.ආර්. ජයවර්ධන, වාසුදේව නානායක්කාර, රෝහණ විජේවීර කියන කණ්ඩායමම අරගෙන බලද්දී, ඒ ද්‍රවිඩ අපේක්ෂකයන්ට වඩා ඡන්ද 5,000කින් අපි දිනුවා. ඒ කියන්නේ සහජීවනය තිබුණා. වර්ගවාදයත්, බෙදුම්වාදයත් කර පින්තා ගත්ත ප්‍රභාකරන්ගේ කණ්ඩායම විසින් තමයි මේ සියලුම දේවල් කළේ. මුස්ලිම් මන්ත්‍රීවරුන් මරා දැමීමා.

දැන් සංවර්ධනය අතින් බැලුවාම, එහේ සංවර්ධනය සියයට 26යි. ගරු මන්ත්‍රීතුමෙක් කිවවා, මිලියන 5ක් මදි කියලා. ඒ පළාත්වල සියයට 26ක සංවර්ධනයක් තිබෙනවා. මුළු රටේම සියයට 8ක සංවර්ධනයක් ඇති වෙද්දී, උතුරු, නැහෙනහිර පළාත්වල සියයට 26ක සංවර්ධනයක් තිබෙනවා. කාටවත් ඒක නැහැ කියන්න බැහැ. අද ඒ ප්‍රදේශවල බැංකු ස්ථාපිත වෙලා තිබෙනවා. විදුලිය දීලා, විශාල ක්‍රීඩා පිටි ඉදි වෙලා, ඒ පළාත් මහා පරිමාණයෙන් දියුණු වෙනවා. අපත් ඒ පැත්තේ යනවා නේ. බලාගෙන යද්දී ඒ පළාත්වල ලොකු වෙනසක් ඇති වෙලා තිබෙන බව අපට පෙනෙනවා. ඒ වෙනස තව වැඩි කිරීමට තමයි, මේ දෙය අපි කර ගෙන යන්නේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, අපේ රට දැන් අලුත් ගමනක් යනවා. ජාති, වර්ගවාදී හේදවලින් තොරව මේ ගමනට අපේ සහයෝගය දෙන්න ඕනෑ. අපි සියලු දෙනාම එක ජාතියක් වශයෙන් ජීවත් වෙන්න ඕනෑ. අපි ස්තූතිවන්ත වෙනවා, අධිකරණය හමුවට ගිහින් කියපු කථාවට. එතුමන්ලා කිවවා, "අපි මේ රට බෙදනවාට කැමැති නැහැ"යි කියලා. මේ රට බෙදනවාට කැමැති වුණේ කවුද? මේ රට බෙදනවාට කැමැති වුණේ විශේෂයෙන්ම ප්‍රභාකරන්ගේ ක්‍රිස්තවාදී සංවිධානයයි. ඒක අපි නැති කර දැමීමා. යුද්ධය නැති කර දමලා අපි නිකම් සිටියාද? නැහැ. යුද්ධය නැති කරලා, අපි ඒ අය පුනරුත්ථාපනය කළා. ඒ පුනරුත්ථාපනය කළ අය අද දේශපාලනයටත් පිවිසිලා තිබෙනවා. ඒ සඳහා උදාහරණ තිබෙනවා. මම කියන්නම්. අපේ නියෝජ්‍ය අමාත්‍යවරයෙකුත් ඉන්නවා; ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ

තනතුරකුත් එතුමාට දීලා තිබෙනවා. මේ වාගේ සිතුවිලි, ආකල්ප නියෝද්දි, අපි තවත් බෙදෙන්න හදන්නේ ඇයි? මේ ආකල්පය ඉතාම හොඳයි. මේ ප්‍රවේශය ගැනීම පිළිබඳව අධිකරණ අමාත්‍ය ගරු රවුෆ් හකීම් ඇමතිතුමාට මා ස්තූතිවන්ත වෙනවා.

බලන්න, ආර්.පී. සේනානායක මැතිතුමාට ත්‍රිකුණාමලයේ විතරක් ඉඩම් අක්කර 500ක් තිබුණා. අද පර්වස් එකක් නැහැ. මේවාත් අපි සලකලා බලන්න ඕනෑ. ත්‍රිකුණාමලය දිස්ත්‍රික්කයේ ඉඩම් අක්කර 500ක් එතුමාට තිබුණා. නමුත් අද එතුමාට ඉඩම් අක්කර කාලක්වත් නැහැ. ජාති, කුල, ආගම් හේද අනුව ඉඩම් බෙදා ගන්න එක නොවෙයි කරන්න ඕනෑ. මුළු රටම එකම රටක්. දැන් කොළඹ විතරක් සියයට 52ක් ද්‍රවිඩ භාෂාව කථා කරන ජනතාව ඉන්නවා. මේ සහජීවනය තිබෙන්න ඕනෑ. කවුරුත් හෝ මේ සහජීවනයට විරුද්ධව වැඩ කරනවා නම් අපි ඒ අයට "අන්තවාදීන්" කියලා කියනවා. විශේෂයෙන්ම එදා මුස්ලිම් ජනතාවට මන්තාරමෙන් යන්න කියලා පැය විසි හතරයි ලබා දුන්නේ. ඔවුන් කල්පිටියට ඇවිල්ලා පදිංචි වුණා. අපට ඒ කාරණය අමතක කරන්න බැහැ. මේ කට්ටියට තිබුණු ඉඩම් විකට මොකද වුණේ? නැවත වරක් ඒ ඉඩම් ඉල්ලන්න හැකියාවක් දැන් ඇති වෙලා තිබෙනවා. දෙමළ ඩයස්පෝරාව කැනඩාවේ දැන් ලක්ෂ පහක් ඉන්නවා. ඒ විතරක් නොවෙයි, ඒ අය මන්ත්‍රීවරු හැටියට කැනඩාවේ පාර්ලිමේන්තුවට යන්නත් තරග කරනවා. ඒ නිදහස දැන් ලැබිලා තිබෙනවා. කැනඩාවට ගිය ඒ ලක්ෂ පහක ජනතාවට දැන් ඉඩම් ලබා ගන්න පුළුවන්. දැන් කියන්න බැහැ, "අපිට ඉඩම් නැති නිසා මෙහේ ඇවිල්ලා ඉන්නවා"ය කියලා. දැන් ඉඩම් ලබා ගන්න පුළුවන්. ඒ නිසා අවතැන් කියන කතන්දරය අඩු කර ගන්න පුළුවන් වනවා. මේ අවතැන් කියන කතන්දරය තව අවුරුදු හතරක් පහක් ඇදගෙන යන්න හුඟක් දෙනෙකු වෙහෙස මහන්සි වනවා. ඒකට අපි ඉඩ දෙන්නේ නැහැ.

අතිගරු ජනාධිපතිතුමා පැහැදිලිව කියලා තිබෙනවා, "මේ ප්‍රශ්නය අදින්න ඕනෑ නැහැ, අවුරුද්දක් ඇතුළත කඩිනමින් විසඳන්න" කියලා. බලන්න, අපේ රටේ පැවති යුද්ධය ඉවර වෙලා ගත වුණේ අවුරුදු පහයි තේ. මේ අවුරුදු පහ ඇතුළත තේ අධිවේගී මාර්ග හැදුණේ; ඒවා දියුණු වුණේ; පාසල් හැදුණේ; මහින්දෝදය තාක්ෂණික විද්‍යාල එහාට ගියේ. නොයෙකුත් දේවල් සිද්ධ වුණේ පොඩි කාලයක් තුළ තේ. අවුරුදු පහක් තුළ මේවිවර සංවර්ධනයක් කරන්න පුළුවන් වුණා නම් අවුරුද්දක් ඇතුළත මේ අයට ඉඩම් හොයා ගන්න බැරිද්? ජන සන්නිවේදන ගත් විට මුලතිව් දිස්ත්‍රික්කයේ වර්ග කිලෝමීටර් එකකට 70කයි ජනතාව හිටියේ. ඉඩම්වලින් සියයට 80ක් ආණ්ඩුවේ තිබෙන්නේ. සියයට 20ක තමයි දැන් මේ ප්‍රශ්නය තිබෙන්නේ. සියයට 20ක කොටසක තිබෙන මේ ප්‍රශ්නය නිරාකරණය කරන්න ඕනෑ. ඒ පැත්තේ හමුදා කඳවුරු දැමීමේ නැන්තම් බිම් බෝම්බ ඉවත් කරන්නේ කොහොමද? ආරක්ෂාව දෙන්නේ කොහොමද? අපි දැන් ඒවා ගැන හිතන්න ඕනෑ. ජාතිවාදයෙන්, වර්ගවාදයෙන්, ආගම් හේදයෙන් තොරව අපි සියලු දෙනාම ජීවත් වන්න ඕනෑ. අපේ රට සහජීවනයෙන් ජීවත් වන්න පුළුවන් රටක්.

මේ රට ගැන, සංචාරක ව්‍යාපාරය ගැන අපි කථා කරද්දි අපට පෙනෙනවා පැය තුනක් ඇතුළත ඕනෑම දේශගුණයකට යන්න පුළුවන් එකම රට ලංකාවයි කියලා. එක් පැත්තකින් මුහුද. අනික් පැත්තෙන් කඳු. තව පැත්තකින් සීතල. තවත් පැත්තකින් නගර. ඔය හැම තැනකටම යන්න පුළුවන්. තව තැනකට ගියාම අලි බලන්න පුළුවන්. අභය භූමි තිබෙනවා. කොළඹ ඉන්න සංචාරකයෙකුට දවස් දෙකක් ඇතුළත මුළු ලංකාවේම තිබෙන ස්ථාන බලලා ආපසු කොළඹට එන්න පුළුවන්. මේක තමයි වර්තමාන තත්ත්වය. වාහනයකින් ගමනක් යන විට වැය වන පැය ගණන අඩු වෙලා. ඒ විධියට අපේ රට සංවර්ධනය කරන ගමන් මෙවැනි පනත් කෙටුම්පත් තුළින් ජනාධිපතිතුමා ඒ ජනතාවට තවතවත් විශේෂයක් කරනවා. එතුමාගේ මේ ක්‍රියා කලාපය අපි

අගය කරනවා. තමුන්නාන්සේලා රණ විරුවන්ට දොස් කියනවා හමුදා camps තිබුණා කියලා. රණ විරුවන් බොන්න වතුර නැතිව හිටියේ.

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා

(குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Chairman of Committees)

Hon. Minister, please wind up now.

ගරු ෆිලික්ස් පෙරේරා මහතා

(மாண்புமிகு பீலிක්ஸ் பெரேரா)

(The Hon. Felix Perera)

තත්ත්වයක් දෙන්න.

රණ විරුවන්ට වතුර නැතිව හිටියා. ඔවුන්ට ඇළ වේලිවලින් වතුර බොන්න දුන්නේ නැහැ. ඇයි ඒ? ඒ ස්ථානවලින් වතුර බොන්න හැකියාවක් ඔවුන්ට තිබුණේ නැහැ. ඒවාටත් වස දාලා තිබෙනවා කියලා තමයි ඒ දවස්වල කිව්වේ. වතුර ලීටරයක් දවස් තුනක් තිස්සේ බිඳු සෙබළු මේ රටේ ඉන්නවා. තමුන්නාන්සේලාට නිදහස ලබා දෙන්නයි ඔවුන් ඒ තත්ත්වයට පත් වුණේ. මේ ලබා දුන් නිදහස විශේෂයෙන්ම අපේ ද්‍රවිඩ ජනතාවට ලොකු සේවාවක් විධියට අපි දකිනවා. මේ අවුරුද්ද දීලා බලමු, කොහොමද වෙන්නේ කියලා. තමුන්නේ ඉඩකඩම් වික ඉල්ලාගෙන, ප්‍රකාශන ඔප්පු ලියලා තිබෙන ඒවා අයින් කරලා දාලා කටයුතු කර ගෙන යන්න ඕනෑ. ප්‍රභාකරන් ආයුධවලින් ත්‍රස්තවාදය ඇති කළා. අදහස්වලින් ත්‍රස්තවාදය ඇති කරන්න එපා. දැන් බොහෝ දෙනෙකු අදහස්වලින් ත්‍රස්තවාදය ඇති කරනවා. අපි කරන මේ වැඩවලට ප්‍රශංසා කරන්න. අල්පසිරාවල, සිඵන්ඵන් එකේ, බිබිසි එකේ දාන්න, "ඔන්න මෙහෙම දෙයක් වෙලා තිබෙනවා"ය කියලා. මේ පුවත් තත්ත්වයෙන් යවන්න පුළුවන්. එසැණින් පුවත් දැන් තිබෙනවා. නිකම් නොවෙයි, එසැණින් පුවත්.

කාලාවරෝධ (විශේෂ විධිවිධාන) පනත් කෙටුම්පත ගෙන ඒම සම්බන්ධයෙන් අපි ස්තූතිවන්ත වනවා; රවුෆ් හකීම් මැතිතුමාටත් ස්තූතිවන්ත වනවා. සහජීවනයෙන් ජීවත් වන්න ඕනෑ. වර්ගවාදයෙන්, ජාතිවාදයෙන්, කුලවාදයෙන්, ආගම්වාදයෙන් නොබෙදී එක රටක් විධියට ජීවත් වුණොත් මේ රටේ පය ගහලා ඉන්න මිනිසුන්ට සෙතක් වෙයි. නැවත වරක් ප්‍රශ්න ඇද ගන්න එපා. අපි එකට ජීවත් වෙමු. "වෙනම රාජ්‍යයක් ඕනෑ නැහැ, එක රටක ජීවත් වන්න කැමැතියි" කියපු කාරණය සම්බන්ධයෙන් ආර්. සම්පත්දත් මන්ත්‍රීතුමාට මම විශේෂයෙන් ස්තූතිවන්ත වනවා. හැබැයි, එතුමා මේ කාරණය මතක තියා ගන්න ඕනෑ. එතුමා 1994 ඡන්දය දිනුවත් පාර්ලිමේන්තුවට එන්න එතුමාට අවුරුදු තුනක් ගියා. එතුමා පාර්ලිමේන්තුවට ආවේ 1997 දීයි. එතුමාට තර්ජන තිබුණා. Medical leave දාලා තමයි එතුමා හිටියේ. බොහොම ස්තූතියි.

[අ.භා. 5.50]

ගරු අජිත් පී. පෙරේරා මහතා

(மாண்புமிகு அஜித் பி. பெரேரா)

(The Hon. Ajith P. Perera)

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, මේ රට සිංහල, දෙමළ සහ මුස්ලිම් සියලු දෙනාට අයිති රට; සෑම පුරවැසියෙකුටම එක හා සමාන අයිතියක් තිබෙන රට; එසේ තිබිය යුතු රට. අපේ රට ජාති, ආගම්, කුල හේද කිසිවක් නොසලකා සෑම පුරවැසියෙකුම ඒ පුරවැසිකමට නියමිත ගෞරවයෙන් සැලකිල්ලට ලක් විය යුතු රටක්. නමුත් විවිධ හේතු මත ඒ අයිතිය අභියෝගයට ලක් වුණා. එවැනි අවස්ථාවක ඉතිහාසයේ වුණු ඒ වැරදිම යම් තාක් දුරට හෝ හදා ගන්න කරන උත්සාහයක් විධියට මේ පනත් කෙටුම්පත, මේ පනත් කෙටුම්පතේ දැක්වෙන මූල ධර්ම මම අගය කරනවා.

[ගරු අජිත් පී. පෙරේරා මහතා]

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, මේ පනත් කෙටුම්පතේ තිබෙන ප්‍රශ්න කීපයක් පිළිබඳව ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරවන්න මා කැමැතියි. මේ පනත් කෙටුම්පතේ තිබෙන පළමුවැනි ම දේ තමයි, මේ "අවසි සහගත තත්ත්වයට පත් වූ තැනැත්තා" යන්නේ අර්ථ නිරූපණය. ඔබතුමා අලුත් සංශෝධනයක් මගින් "යුධ ත්‍රස්තවාදී කණ්ඩායමක්" යන වචන වෙනුවට "යම් ත්‍රස්තවාදී කණ්ඩායමක් හෝ ආයුධ සන්නද්ධ කණ්ඩායමක්" යන වචන ආදේශ කිරීමට යෝජනා කර තිබෙනවා. ගරු ඇමතිතුමනි, මේ පනත් කෙටුම්පත සාකච්ඡාවට භාජනය වෙද්දි සෑම විටම කඩා කළේ උතුරු නැගෙනහිර ගැන. නමුත්, මේ පනත් කෙටුම්පත මේ මුළු රටටම අදාළ පනත් කෙටුම්පතක්.

ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ ත්‍රස්තවාදය අවුරුදු තුනක පමණ කාලයක් තිබුණා. මෙතැන කාලය ගණන් ගන්නේ 1983 මැයි මාසයේ පළමුවැනි දා ඉඳලා. එතකොට ඒ කාලයේ තිබුණු ප්‍රශ්න ගැනත් බලන්න වෙනවා.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන ඇමතිතුමනි, මේ අර්ථ නිරූපණය දැවැන්ත ලෙස පුළුල් කර තිබෙනවා. මම ඒ පිළිබඳව ඔබතුමාගේ අවධානය යොමු කරවනවා. "යුධ ත්‍රස්තවාදී කණ්ඩායමක්" කියලා තිබුණු හැදින්වීමට "යම් ආයුධ සන්නද්ධ කණ්ඩායමක්" කියන වචන කඩිමුඩියේ එකතු කරලා තිබෙනවා. ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ (තාවකාලික විධිවිධාන) පනත යටතේ ප්‍රකාශයට පත් කරපු සංවිධානයක් "ත්‍රස්තවාදී සංවිධානයක්" කියලා අපට අර්ථ නිරූපණයට ගන්න පුළුවන්. උපදේශක කාරක සභාවේදී මතු වූ අදහස් අනුව "ත්‍රස්තවාදී" කියන කොටසට අමතරව "සන්නද්ධ කණ්ඩායමක්" කියලා එකතු කළාම මේකට පාතාලයන් අයිතියි. දේශ ප්‍රේමී ජනතා ව්‍යාපාරය කියලා තිබුණු එකත් අයිතියි. ආයුධ සන්නද්ධව සිටි කාලයේ ජනතා විමුක්ති පෙරමුණත් අයිතියි. ඒ නිසා මේ අර්ථ නිරූපණය පුළුල් කිරීම හරහා විශේෂයෙන්ම මේ නීතිය මුළු රටටම ආදායම් පනවන නීතියක් නිසා සිංහල, දෙමළ සහ මුස්ලිම් ජාතීන් නොතකා දේපළ අහිමි වූ අතිවිශාල පිරිසක් මේ පනත් කෙටුම්පතින් ලබා දීලා තිබෙන අවුරුද්දක කාලය තුළ අධිකරණවලට ගොස්, "මට ජනතා විමුක්ති පෙරමුණෙන් තර්ජන තිබුණා, මට පාතාලයේ මෙන්න මේ කණ්ඩායමෙන් තර්ජන තිබුණා, මට මෙන්න මේ සංවිධානයෙන් තර්ජන තිබුණා" කියලා තමන්ට අහිමි වූණු තමන්ගේ ඉඩම් නැවත ලබා ගැනීමට කාලාවරෝධයට එරෙහිව මේ පනත් කෙටුම්පත මගින් ක්‍රියා කරන්න පුළුවන්. ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, ඒ නිසා මේ අර්ථ නිරූපණය පුළුල් කිරීම ප්‍රඥාවන්ත දෙයක් හැටියට මම දකින්නේ නැහැ. මේ අර්ථ නිරූපණයට අන්තර්ගත වන්න තිබුණේ ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ (තාවකාලික විධිවිධාන) පනත යටතේ හෝ හදිසි නීති රෙගුලාසි යටතේ තහනම් කරන ලද සංවිධානයක බලපෑම නිසා හෝ එයින් මතු වන ආනුෂංගයන් නිසා දේපළ පිළිබඳව අයිතිවාසිකම් අහිමි වූණු කියන අර්ථයයි.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு திணைவர் குணவர்தன)

(The Hon. Dinesh Gunawardena)

1983 දී වාසුදේව නානායක්කාර මහත්තයාගේ පක්ෂයත්, ශ්‍රී ලංකා කොමියුනිස්ට් පක්ෂයත් තහනම් කළා. ඒ හදිසි නීතිය යටතේ.

ගරු අජිත් පී. පෙරේරා මහතා

(மாண்புமிகு அஜித் பி. பெரேரா)

(The Hon. Ajith P. Perera)

ජනතා විමුක්ති පෙරමුණත් තහනම් කළා. ගරු ඇමතිතුමනි, ඔබතුමා නිවැරදිව මතක් කළා වාගේ ශ්‍රී ලංකා කොමියුනිස්ට් පක්ෂය සහ වාසුදේව නානායක්කාර මහත්තයාගේ පක්ෂය අපි දන්නා තරමට ත්‍රස්තවාදී ක්‍රියාවල නිරත වූණු පක්ෂ නොවෙයි.

හැබැයි, ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ සහ ඔවුන් සමඟ එකට වැඩ කළ දේශ ප්‍රේමී ජනතා ව්‍යාපාරය, එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ සාමාජිකයන් ඇතුළු සිංහල සමාජය අතරත් ත්‍රස්තවාදය අරගෙන ගියා. ගරු අධිකරණ ඇමතිතුමනි, ඒ නිසා අන්තිම මොහොතේ හරි මම ඔබතුමාට මේ කාරණය ගැන සඳහන් කරනවා. මේ "ත්‍රස්තවාදී සංවිධානය" කියන වචනවලට අමතරව එකතු කරලා තිබෙන යෙදුම නිසා අර්ථ නිරූපණය අනවශ්‍ය තරම් පුළුල් වනවා. එහි ප්‍රතිඵලයක් වියයට 1983.05.01ත් පටන් ගෙන 2009.05.18වැනි දා දක්වා කාලය තුළ තමන්ට භක්තිය අහිමි වූණු, උතුරු-නැගෙනහිර එල්ටීටීඊ ත්‍රස්තවාදයෙන් විපතට පත් වූණු ජනතාවට අතිරේකව අනෙක් අයටත් හිමිකම් කියන්න හැකියාව ලැබෙනවා. ඒ නිසා අනිවාර්යයෙන්ම යම් ගැටලුවක් නිර්මාණය වෙනවා. එහි ප්‍රතිඵලයක් වියයට පුළුල් ලෙස මේ නඩු විවෘත වීමේ තත්ත්වයක් මතු වෙනවා.

ඒ විතරක් නොවෙයි, මේ පනත් කෙටුම්පත කාලාවරෝධ පනතේ 5, 6 සහ 7 වගන්තිවලටත් අදාළ බව සඳහන් කරලා තිබෙනවා. 5, 6, 7 වගන්තිවලින් කියන්නේ නිශ්චල දේපොළ සම්බන්ධව නොවෙයි. 5, 6, 7 වගන්තිවලටත් අදාළ බව කිව්වොත් තවත් පුළුල් වෙනවා. ඒ නිසා විවිධාකාර අලාභ, ගිවිසුම් ක්‍රියාත්මක කිරීම් ආදී ඒ සියල්ලක්ම අයිති වෙනවා. ඒ නිසා අනතුරක් තිබෙනවා. දකුණේ අය මේ පනත පාවිච්චි කරන්න යාමේදී අනතුරක් තිබෙනවා. තමන්ගේ නොසැලකිල්ල නිසා අයිතිවාසිකම් අහිමි වූණු අයත් නැවත ඒ අයිතිවාසිකම් ලබා ගන්න කටයුතු කරන්න ඉඩ තිබෙනවා. අනෙක් අතට මෙයින් අගතියට පත් වෙන තවත් පාර්ශ්ව ඉන්නවා.

කාලාවරෝධ පනතේ දැක්වෙන මූලධර්මයන් අනුව දීර්ඝ කාලයක් ඒ දේපොළ භුක්ති විඳපු අය, තමන්ගේ ගිවිසුම් පිළිබඳ අයිතිවාසිකම්, ඒ අදාළ මුදල් ගනුදෙනු පිළිබඳ කාරණා, උකස් පිළිබඳ කාරණා හේතුකොටගෙන ඒ අදාළ කාලය ඉකුත් වීම නිසා දැන් අධිකරණය ඉදිරියට යන්න බැහැ කියලා තමන්ගේ අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ අවසානයක් ලබා ගත් පුද්ගලයන්ට නැවත වාරයක් අභියෝගයට මුහුණ දෙන්න සිදු වෙනවා. මේ විෂයය ගැන දන්නා පුද්ගලයෙකු හැටියට මේ කාරණය කියන එක මගේ යුතුකමක් වනවා. ඒ නිසා මම ඔබතුමාට නැවත නැවත කියනවා, මේක වුවමනාවට වඩා පුළුල් වැඩියි කියලා. "ත්‍රස්තවාදී සංවිධානය" කියන එකට අතිරේකව එකතු කර තිබෙන "සන්නද්ධ කණ්ඩායම" කියන එක හොඳටම පුළුල් වැඩියි. ඒ නිසා මෙය සම්මත කර ගන්න කලින් අන්තිම මොහොතේ හරි නැවත නැවත මේ ගැන හිතලා බලන්න.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, ඒ වාගේම තවත් එක් ගැටලුවක් තිබෙනවා. ඒ ගැටලුව තමයි, මේ වන විට නඩු තීන්දුවක් ලබා දී ඇත්නම් තත්ත්වය. මොකද 1983 ඉඳලා අද වෙන කොට අවුරුදු 30කටත් වැඩි කාලයක් ගත වෙලා තිබෙනවා. මේ සමහර දේපොළ පිළිබඳව නඩු පැවතිලා තියෙනවා. ඒවා පිළිබඳ තීන්දු ලබා දීලා තිබෙනවා. ඒ වාගේම ත්‍රස්තවාදය නිසා පීඩාවට පත් වූණු සමහර ජනතාව විදේශගතව සිටීම නිසා හෝ තමන්ගේ සිතාසිය නොලැබීම නිසා හෝ ඒ නඩු ඒක පාර්ශ්විකව විභාග වෙලා තිබෙනවා. දැන් ඒ විභාග වූ නඩුවලට තිබෙන බලපෑම මොකක්ද? මේ පනත් කෙටුම්පතේ ඒ ගැන කියන්නේ නැහැ. එක්කෝ කියන්න ඕනෑ මේ වන විට අධිකරණමය තීන්දුවක් ලබා දී ඇති විටෙක මේ පනත අදාළ නොවේ කියලා. එක්කෝ කියන්න ඕනෑ, අධිකරණමය තීන්දුවක් ලබා දී තිබුණත්, මේ ත්‍රස්තවාදී ක්‍රියාකාරකම් නිසා තමන්ගේ චිත්ති වාචකය හෝ තමන්ගේ අයිතිය කියා පෑමට අවස්ථාවක් නොලැබුණා නම් එවැනි විටෙක ඒ නඩුව විවෘත කර ගත හැකියි කියා.

විසඳි අවසන් වූ නඩුවක යම් දේපොළක අයිතිය පිළිබඳව මේ පනත් කෙටුම්පත නිහඬ වීම නිසා නිසැකවම තවත් ආරවුලක් ඇති වෙනවා. එක්කෝ කියන්න ඕනෑ, මේක බැහැ කියලා. එක්කෝ

පුළුවන් කියනවා නම් ඒ ගැන පැහැදිලි කරන්න ඕනෑ. අවසන් වූ නඩුවක් පිළිබඳව, තීන්දුවක් ලබා දී ඇති නඩුවක් පිළිබඳව, ඒක පාර්ශ්වික තීන්දුවක් ලබා දී ඇති නඩුවක් පිළිබඳව, අයිතිවාසිකම අහිමි වුණු උතුරු, නැහෙනහිර ජනතාව තමන්ගේ අයිතිවාසිකම ලබා ගන්න අධිකරණයට යන ක්‍රියාදාමය මොකක්ද?

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, අනෙක් කාරණය තමයි මෙවැනි අයිතිවාසිකම් කියා පෑමක් කරන්නට නම් අධිකරණයට යන්න කලින් "අවාසි සහගත තත්ත්වයට පත් වූ තැනැත්තා" යන අර්ථයට තමන් වැටෙනවා කියලා අධිකරණයට පෙන්වලා දීම. එහෙම පෙන්වලා දෙන්න නම් අර *voir dire* පරීක්ෂණයක් කරනවා වාගේ එකක් කරන්න වෙනවා. අපි දන්නවා, අධිකරණය ස්වේච්ඡාත්මකභාවය පිළිබඳව පාපෝච්චාරණය අදාළ කර ගන්න කලින් මූලික පරීක්ෂණයක් තියන බව. ඊට පස්සේ තමයි සාක්ෂියක් වශයෙන් ඒ ලේඛනය ලකුණු කරන්න පුළුවන්කම ලැබෙන්නේ. ඒ ආකාරයට මෙවැනි හිමිකම් පෑමක් හෝ විත්ති වාචකයක් ඉදිරිපත් කිරීමට මෙම පනත යටතේ යම් පුරවැසියෙකුට අයිතිය ලබා දෙනවාද, නැද්ද කියන කාරණය පිළිබඳව සැබෑ ලෙසම අධිකරණය විසින් මූලික පරීක්ෂණයක් පැවැත්විය යුතුයි. එසේ නොමැතිව අදින් පටන් අරගෙන තව අවුරුදු හතක්, අටක්, නවයක්, දහයක් ගිහිල්ලා -මොකද අද අපේ රටේ උතුරේත්, නැහෙනහිරේත්, දකුණේත් හැම තැනම සිවිල් අධිකරණවල ක්‍රියාකාරීත්වය ඉතාම ප්‍රමාදයි. එවැනි නඩුවක් අවුරුදු පහේ සිට අවුරුදු විස්ස දක්වා වුණත් යන්න පුළුවන්. -එතකොට අවාසි සහගත තත්ත්වයට පත් වූ තැනැත්තෙක් කියලා ගරු අධිකරණය තීරණය කරන්නේ මොන වෙලාවේද? ඒ අවාසි සහගත තත්ත්වයට පත් වූ තැනැත්තා, මේ හිමිකම් කියා පාන්නා ඒ ආවරණය යටතට, ඒ අර්ථ නිරූපණය යටතට අයිති වෙනවාද, නැද්ද කියන කාරණය පිළිබඳව මූලික පරීක්ෂණයක් පැවැත්විය යුතුයි. නැත්නම් අවසානයේ වසර 15කට පස්සේ දිසා අධිකරණයක් විසින් තීරණය කරන්න පුළුවන්, මේ අර්ථ නිරූපණයට වැටෙන්නේ එල්ටීටීඊ සංවිධානයෙන් පීඩාවට පත් වුණු අය විතරයි, ජනතා විමුක්ති පෙරමුණෙන් පීඩාවට පත් වුණු අය මේ අර්ථ නිරූපණයට වැටෙන්නේ නැහැ, මේ පුද්ගලයා මේ අර්ථයට වැටෙන කෙනෙක් නොවෙයි යනාදී වශයෙන්. අවුරුදු 15කට පස්සේ එවැනි නිගමනවලට එන්න බැහැ. ඒ නිසා මෙවැනි විත්තිවාචක සඳහා, මෙවැනි අයිතිවාසිකම් කියාපෑම සඳහා මේ පනත යටතේ ඉඩ දෙනවා නම් පළමුවෙන් ප්‍රාථමික පරීක්ෂණයක් පවත්වලා මේ ඉල්ලීම කිරීමට මූලික අවසරයක් ලබාගත යුතුයි.

අපි ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේදී මූලික අයිතිවාසිකම් නඩුවක leave to proceed ගන්නවා. ඒ වාගේම අයිතිවාසිකමක් වශයෙන් අභියාචනයක් ඉදිරිපත් කරන්න බැරි අවස්ථාවක -[බාධා කිරීමක්] අපි අභියාචනයට අවසර ඉල්ලීමක් - leave to appeal - කරනවා. මූලිකව තහවුරු කරන්න අවශ්‍යයි. ඒ නිසා ඒ ආකාරයට මෙම පනත යටතේ සහන ලබන කෙනෙකුට අනිවාර්යයෙන්ම මූලික පරීක්ෂණයකට ගිහිල්ලා ඒ මූලික පරීක්ෂණයෙන් මේ පනතේ අර්ථයට තමන් වැටෙනවා කියලා ඔප්පු කිරීමෙන් පසුව පමණක් ඉදිරියට යෑමට ඉඩ දිය යුතුයි. ඒ සඳහා ප්‍රතිපාදනයක් ඇති කළ යුතුයි. අන්තිම මොහොතේ හෝ මම ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඒ ඉල්ලීම කරනවා. මට ඒ හැර කරන්න දෙයක් නැහැ. මගේ යුතුකම තමයි මේ කාරණය හැන්සාඩ් වාර්තාවට ඇතුළත් වීමට සඳහන් කිරීම. මගේ ප්‍රාර්ථනය අවුලක් වෙන්න කියන එක නොවෙයි. නමුත් අවුලක් වූ පසු අපි අනවශ්‍ය තරම් ඉක්මන් වුණා කියලා අසනවාට වඩා මේ තත්ත්වය හොඳයි. මගේ අදහස නම්, අද අපි ඡන්ද විමසීමකට යන්නේ නැතුව අද දවසේ විවාදය මෙතැනින් අවසන් කරලා උපදේශක කාරක සභාව රැස් වෙලා, ඒ වාගේම නීති කෙටුම්පත් සම්පාදන දෙපාර්තමේන්තුවත් එකතු කර ගෙන මතු වෙලා තිබෙන මේ ප්‍රශ්න දෙක ගැන මීට වඩා දියුණු විධියට හිතලා, ප්‍රායෝගික තත්ත්වයන් ගැන හිතලා අසරණ වූණු ජනතාවට ඒ සහනය ලබා දීමට පියවර ගත යුතුයි කියන එකයි. ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, මගේ මේ අදහස මෙම

කාරණය නැවත අවුරුදු ගණනක් ප්‍රමාද කරන එක නොවෙයි, ඔබතුමාත් නියෝජනය කරන ජනතාවට ලබා දෙන සහනය හරියට ලබා දෙන්න සහ දකුණේ නැති අවුලක් ඇති වන එක වළක්වන්නයි. බොහොම ස්තූතියි.

[6.03 p.m.]

ගරු මහාචාර්ය රාජීව විජේසිංහ මහතා

(மாண்புமிகு பேராசிரியர் ராஜீவ் விஜேசிங்க)

(The Hon. (Prof.) Rajiva Wijesinha)

Mr. Deputy Chairman of Committees, it is an honour to have been asked to speak on this Bill, which I am very happy to support. It is a necessary measure and should have been introduced some years back. Indeed I recall, having, six years ago when I headed the Peace Secretariat, a meeting with the Chair of the Law Commission about the need to introduce legislation of this sort and being impressed because they too had already thought about it.

I had been unexpectedly drawn into public life from the rural pleasures of the Sabaragamuwa University, but I thought it necessary to interpret my mandate widely in the interests of peace and reconciliation. It seems sensible then to also plan for the future. Though much was uncertain at the time, we had to hope that we could overcome terrorism, as indeed we successfully did a year or so later. But, we also needed to eradicate the root causes of terrorism, which required, as the Secretary of Defence eloquently put in those days, at a function at the Central Bank late in 2008, a political solution, which was not his area of concern.

Planning for the future then was of essence and I was pleased to find that the Law Commission had already thought of the problems the existing provisions regarding Prescription might cause. After all, it was manifestly unfair that those who had left their lands because of terrorism should have to lose these because others had occupied them for the period required to claim ownership. I recall being told that the draft legislation was ready at the time. So, it is sad that this laid, forgotten for so long. Perhaps, "forgotten" is the wrong word, for the Background Note we were helpfully given with regard to the Bill noted that the Law Commission had forwarded to the Ministry of Justice, a draft amendment to the Prescription Ordinance way back in 2009. Unfortunately, it took nearly five years to see the light of day in the form of these Special Provisions because of the delays that seem endemic in a system that is now on the verge of collapse. Though the reason for the delay is not mentioned, it may well have to do with the absence of any sense of urgency in the Legal Draftsman's Department, a phenomenon that also killed the admirable efforts of the Ministry of Higher Education to expand opportunities for tertiary education. What the Note makes clear is the need to streamline the procedures we now follow with regard to legislation and perhaps, bring the Legal Draftsman's Department under a specific Ministry that is able to concentrate on important issues and act expeditiously as decided.

[ගරු මහාචාර්ය රාජිව් විජේසිංහ මහතා]

With regard to the present Bill, Sir, I must note that, at the discussion way back in 2008, we also talked of the claims of those who had occupied lands in the interim. Many had done so in good faith and worked hard on those lands. While this should not take away from the rights of those who were driven from lands by terrorism, we also needed to think of those people and not leave them destitute.

I brought up this question when we discussed the Bill at the Parliamentary Group and was reassured when the Hon. Minister of Justice responded that he also recognized the need for making provision for them accordingly. I took his point that that could not be done through legislation, but required administrative action in the form of land grants. I could also understand why this should not be in terms of statutory compensation, since obviously we would be dealing, not only with cases of indigence, but also with those where individuals had contributed to the plight of those driven from the land. But, I am glad that the need for land for those who would now be rendered landless and in need has been acknowledged and I trust that suitable mechanisms will be set in place systematically to prevent any form of injustice.

This again, Sir, should have been looked into sometime back. One of the best Reports this country has seen in the last several years, that of the Lessons Learnt and Reconciliation Commission, has talked of the importance of land in the context of our hopes for reconciliation and in fact, it had raised the issue prominently in the interim recommendations made in 2011. Sadly, the instructions of His Excellency the President that those recommendations should be implemented were flouted, perhaps in the unholy effort to avoid accountability issues, which has, at last, been thwarted by the welcome expansion of the mandate of the Presidential Commission on Missing Persons recently. As one who has consistently deplored any international investigation with regard to a conflict in which, by and large, the Sri Lankan Government and the forces behaved much better than those who point fingers at us, I welcome recognition of our own obligation to conduct our own inquiry into possible aberrations. Only that would make crystal clear that the policies we had in place were in accordance with national and international law.

Our unfortunate obsession with dodging a few obligations, led way back in 2011, to avoidance of getting to grips with the interim recommendations concerning land. This was unfortunate, because when I was tasked with convening the Task Force on our Human Rights Action Plan and went into the subject, I found nothing but cooperation, and solicitude for those who have suffered from the Ministry of Lands and its admirable Secretary. But, my Task Force had no power to expedite action, which is why with great sadness I gave up my

responsibilities, as I did the physical office I had set up as Adviser on Reconciliation, since there is no point in multiplying entities that are not effective, and certainly no point in spending money on them. I hoped then that the Hon. Minister who had appointed me would point out to His Excellency that he needed a dedicated agency to take things forward, a Human Rights Ministry such as he himself has headed so effectively in the past, before that was abolished following the 2010 Election, and its functions handed over to the Ministry of External Affairs. That was a tragic mistake since he gave the impression that Human Rights was only for external consumption, whereas they need strengthening for the sake of all our people, a factor recognized when Cabinet adopted the Human Rights Action Plan. But, implementing it effectively needs a dedicated ministry to be headed by the Minister who now convenes an inter-ministerial committee on the subject which has no teeth and rarely meets. And, if such a ministry is not considered a good idea, I suggested alternatively that we could continue with his good work as deputy, if it was thought essential for that vital portfolio to be administered at the highest level.

But, just as we need a Ministry for Human Rights, what this belated most welcome Bill that we are voting on today makes clear is the crying need for a Ministry also of Reconciliation to take a holistic view of what is now being done in bits and pieces. The many communications which I have sent following Divisional Secretariat Reconciliation meetings in the North and the East, the replies I have received from the line ministries that do respond to letters, which indicate willingness to help but incapacity in the light of different authorities with overlapping responsibilities, the need to coordinate activities with regard to service delivery as well as human resources development, all point to the need for a Ministry dedicated to Reconciliation. A Senior Minister would fulfil the required responsibilities admirably, in line with the coordination functions mentioned when such Ministers were created, but which have not been developed.

Indeed, such a Minister, with a commitment to consultation, could have intervened with regard to the worries you yourself expressed so eloquently, Sir, about this Bill, and which other Members of both the Government and the Opposition have mentioned. At the very least, reducing the period of exception to six months, which you advocated and which I too suggested to the Ministry Secretary when the Consultative Committee met, would have helped assuage fears amongst those who will be disadvantaged by this Act. And, it would make clear that the Government is balanced in its approach, and takes all concerns into account.

In this context, Sir, the question of land is vital. Even if not everyone can be satisfied fully, the Government must be sensitive to all concerns and do its best to deal

with the worries of the vulnerable. As you are aware, in addition to the prevailing uncertainties about the principles involved, there is much controversy, in general, over land powers. This should be resolved, and indeed it can be resolved easily, only if we implement the Constitutional provision about setting up a National Land Commission. That Commission, with full participation by all stakeholders, including those from the provinces most affected by disputes regarding lands and the principles governing its use and distribution, should develop a National Land Policy by consensus. As my Colleague from the Gampaha District, the Hon. Vasantha Senanayake, so admirably put it in his submissions to the Parliamentary Select Committee, "National Land Policy to be delivered prior to passing of new legislation at any level with regard to land. The National Policy shall clearly set out the mechanism of Central Government monitoring the implementation of the policy and ensuring corrective action if its policy is breached".

The present Bill, Sir, is a welcome step in the right direction. I hope it is the precursor to concerted action to settle uncertainties in the areas afflicted by conflict, to return to their rightful owners the bulk of lands of those disadvantaged by so many aspects of the conflict, to explain clearly why in some cases, - I hope very few - land cannot be returned, and to provide adequate compensation in such cases, as also to those who will now be deprived of the right of prescription. Only through equitable settlement of such matters can we move forward, and strengthen agriculture, develop livestock rearing, and promote value addition and agribusiness initiatives, for all these require security of tenure and confidence in the rule of law.

I thank you.

கி.சே. சி. ரங்கா

(குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Chairman of Committees)

The next speaker is the Hon. J. Sri Ranga. You have five minutes.

[பி.ப. 6.12]

மரு. சீ. சி. ரங்கா

(மாண்புமிகு ஜெ. ஸ்ரீ ரங்கா)
(The Hon. J. Sri Ranga)

கௌரவ குழுக்களின் தவிசாளர் அவர்களே, ஆட்சியுரிமை (விசேட ஏற்பாடுகள்) சட்டமூலம் தொடர்பான இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொள்வதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். கௌரவ அமைச்சர் ரவுப் ஹக்கீம் அவர்கள் சமர்ப்பித்த இந்தச் சட்டமூலம் தொடர்பாக பல்வேறு வாதப்பிரதிவாதங்கள் முன்வைக்கப்பட்டன. அதே நேரம் ஒருசில விடயங்கள் என்னுடைய ஞாபகத்துக்கும் வருகின்றன. நீண்ட காலத்துக்கு முன்பு பொத்துவிலில் முஸ்லிம் மக்களை அங்கிருந்து வெளியேறும்படி Environmental அமைச்சினால் கோரப் பட்டிருந்தது. அன்று இது பாரிய பிரச்சினையாகக் காணப் பட்டது. அவை Environmental அமைச்சுக்குச் சொந்தமான

காணிகள் - காடுகள் என்று அதற்கு காரணம் கூறப்பட்டது. சுமார் 20 ஆண்டுகளாக அங்கு குடியிருந்த அந்த முஸ்லிம் மக்களை அங்கிருந்து வெளியேறும்படி அந்த அமைச்சு கோரியிருந்ததானது, அன்று ஒரு பாரிய பிரச்சினையாக உணரப்பட்டது. ஆனால், இன்றைய இந்தச் சட்டமூலத்தி னூடாக அவர்களையும் வெளியேற்ற முடியுமென்பதை அமைச்சர் ரவுப் ஹக்கீம் அவர்களிடம் நான் தாழ்மையாகத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

1958, 1978, 1983ஆம் ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட இனக்கலவரங்கள் காரணமாக கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு போன்ற பிரதேசங்களிலே மலையக மக்கள் பலர் குடியேறி னார்கள். கேகாலை, இரத்தினபுரி போன்ற பிரதேசங்களி லிருந்து சென்று குடியேறிய 50 - 55 சதவீதமான மக்கள் அங்கு இருக்கின்றார்கள். அந்தக் காணிகள் அவர்களுக்கு சொந்த மானவையல்ல. 50 ஏக்கர் கொண்ட ஒவ்வொரு காணியையும் பிரித்து ஓர் ஏக்கர் விகிதம் ஒவ்வொருவருக்கும் கொடுக்கப் பட்டது. அந்தக் காணிகளுக்குரிய உரிமையாளர்கள் வழக்கு தாக்கல் செய்கின்றபொழுது தற்போது கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு பகுதிகளில் இருக்கின்ற அந்த மலையக மக்கள் எங்கு செல்வார்கள்? அதற்கான மாற்றுத்திட்டம் உங்களுடைய உரையின்போது முன்வைக்கப்படவில்லை. ஏற்கெனவே, நுவரெலியாவில் இருக்கின்ற மக்களுக்கு 7 பேர்ச்சஸ் காணிகூடச் சொந்தமில்லை. இந்த நிலைமையில் 1958 மற்றும் 1983 ஆண்டு இடம்பெற்ற கலவரங்களின்போது கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு மாவட்டங்களில் குடியேறிய கேகாலை, இரத்தினபுரி மக்களை அங்கிருந்து வெளியேற்ற நேரிடுகின்ற போது அந்த மக்களுக்கான மாற்றுத்திட்டம் எதுவும் இங்கு முன்வைக்கப்படவில்லை.

அத்துடன் இதில் குறிப்பாகத் தனியார் காணிகளைப் பற்றித்தான் பேசப்பட்டிருக்கின்றது; அரசு காணிகளைப் பற்றிப் பேசப்படவில்லை. அரசிடமிருக்கும் காணிகளைக் காணியற்ற தனியாருக்கு வழங்குவதற்குப் பதிலாக, தனியாரிடம் இருக்கின்ற காணிகளை எப்படிச் சுவீகரிப்பது என்பது பற்றித்தான் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. Central Bank Report ஐப் பார்த்தால், தனியார் காணிகள் பெரும்பான் மையாகக் காணப்படுகின்ற பிரதேசமாக வடக்கு, கிழக்குப் பிரதேசம் இருப்பதைக் காணலாம். ஆனால், அரசு காணிகள் பெரும்பான்மையாக காணப்படும் இடங்களாக நுவரெலியா, கண்டி போன்ற பிரதேசங்களைக் குறிப்பிடலாம். இவற்றைப் பற்றி இவர்கள் பேசவில்லை. எனவே, குறிப்பாகத் தனியார் காணிகளைச் சுவீகரிப்பதற்கான ஒரு வேலைத்திட்டமாகத் தான் நாங்கள் இதைப் பார்க்கின்றோம்.

இந்தச் சட்டமூலம் சம்பந்தமாக சுமந்திரன் அவர்கள் முன்வைத்த ஒருசில திருத்தங்களுக்காக அமைச்சர் அவர்கள் நன்றி கூறினார். ஆனால், குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள் இச்சட்டமூலத்துடன் உடன்படாதது போன்ற ஒரு நிலைப்பாட்டுடன்தான் உரையாற்றினார். சந்திரகுமார் அவர்கள் அரசாங்கத் தரப்பில் இருக்கின்றபோதிலும், இச்சட்ட மூலத்தில் பல திருத்தங்களை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களிடம் வேண்டுகோள் விடுத்தார். எனவே, ஏன், அரசாங்கத்துடன் இருக்கின்ற ஏனைய அமைச்சர்களுடன் - பங்காளிகளுடன் இதுதொடர்பில் கலந்துரையாடாமல், இச்சட்டமூலம் அவசர அவசரமாகக் கொண்டுவரப்பட வேண்டும்? இதனால், மக்களுக்குக் கிடைக்கும் நன்மை என்ன? ஒட்டுமொத்தத்தில் தமிழ், முஸ்லிம் மக்களுடைய காணிகளைப் பறிப்பதற்காகத்தான் இச்சட்டமூலம் கொண்டு வரப்படுகின்றதா? என்ற சந்தேகம் சிறுபான்மை இனத்தவர் களிடம் காணப்படுகின்றது. ஏனெனில், இச்சட்டத்தினால்

[ගරු ජේ. ශ්‍රී රංගා මහතා]

முற்றுமுழுதாகப் பாதிக்கப்படப்போவது சிறுபான்மை இனங்கள்தான். குறிப்பாக, இச்சட்டத்தினூடாகப் பாதுகாப்பு வலயங்கள் போன்ற பிரதேசங்களிலுள்ள காணிகளைச் சுவீகரிப்பதற்கும் ஏற்கெனவே அவ்வாறான காணிகளில் குடியிருக்கின்றவர்களை எப்படி அகற்றுவது என்று சிந்தித்துக்கொண்டு இருப்பவர்களுக்கும் இது ஒரு சிறந்த சந்தர்ப்பமாக அமையும் என்பதுதான் இதிலுள்ள முக்கிய விடயம்.

குறிப்பாக, கௌரவ அமைச்சர் கவனத்தில் எடுக்க வேண்டிய விடயம் என்னவெனில், 10-20 வருடங்களாக அக்காணிகளில் குடியிருக்கின்றவர்களை அகற்றுக்கின்ற பொழுது, அவர்களுடைய மாற்றுக் குடியிருப்புக்கு மேற்கொள்ளக்கூடிய மாற்றுத் திட்டம் என்ன? அவர்களுடைய குடியிருப்புக்கு நீங்கள் என்ன செய்யப்போகின்றீர்கள்? அந்த மக்களை நட்டாற்றில் விடப்போகின்றீர்களா? என்பதனைக் கவனத்திற்கொள்ள வேண்டும். இதனைவிட, உயர் பாதுகாப்பு வலயங்களிலுள்ள தனியார் காணி உரிமையாளர்களுக்கு நீங்கள் என்ன மாற்று நடவடிக்கை எடுக்கப்போகின்றீர்கள்? அதற்குரிய சட்டத் திருத்தங்களை நீங்கள் இச்சபையில் கொண்டு வந்திருக்கவேண்டும். ஆனால், அதற்குரிய எவ்விதச் சட்டத் திருத்தமும் இவ்வாறு அவசர அவசரமாகக் கொண்டுவரப்படவில்லை.

இதனைவிட, நாங்கள் நுவரெலியா அல்லது பதுளை மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், குறிப்பாக பதுளையில், இன்று அரசியல் சம்பந்தப்பட்ட பல பதாகைகளைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. பதுளை மாவட்டத்தில் வாழ்கின்ற பெரும்பாலான மக்களுக்குச் சொந்தக் காணிகள் இல்லை. அதற்கு ஒரு சட்டத்தை உங்களால் கொண்டுவர முடியுமா? காணிகளைக் கம்பனிக்காரர்களுக்குப் பகிர்ந்தளித்துவிட்டு, தலா ஏழு பேச்சல் காணிகைக்கூட நுவரெலியா வாழ் மக்களுக்கோ அல்லது கண்டி வாழ் மக்களுக்கோ அல்லது பதுளை வாழ் மக்களுக்கோ வழங்குவதற்கு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் இந்த அரசாங்கம் எடுக்கவில்லை. இதைப்பற்றி நான் இங்கு அடிக்கடி பேசுவதனால், இன்று நடந்த கட்சித் தலைவர்களின் கூட்டத்தில்கூட சில தமிழ் அமைச்சர்களும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் "ரங்கா, அரசுக்கு எதிராகப் பேசுகின்றார்" என்று கூறினார்கள். உண்மையில் இது அரசுக்கு எதிராகக் கருத்து அல்ல. இது மக்களின் பிரச்சினை! அமைச்சர் றஜூப் ஹக்கீம் அவர்களுக்கும் இதுபற்றித் தெரியும் என்று நினைக்கின்றேன். அங்கு அவருடைய பெயரும் அடிபட்டது. தற்பொழுது அவர் இச்சபையிலிருந்து வரப்படியால், நான் இதனைக் கூறுகின்றேன். கட்சித் தலைவர்களின் கூட்டத்தில், தமிழ் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் அமைச்சர்களும், "ரங்கா அரசுக்கு எதிராகப் பேசுகின்றார்" என்ற கருத்தினை சொல்லி, ஜனாதிபதியிடம் என்னைக் காட்டிக்கொடுக்கின்றபொழுது, அவர்கள் ஒன்றை யோசிக்கவேண்டும். அதாவது, ரங்கா பேசுகின்ற விடயம் அரசுக்கு எதிரானதன்றி, அது தமிழ் மக்களுடைய பிரச்சினை சம்பந்தமானதென்று நினைக்க வேண்டும். நீங்கள் தமிழ் பேசும் மக்களின் வாக்குகளால் பாராளுமன்றத்துக்குத் தெரிவுசெய்யப்பட்டு வந்தீர்கள். எனவே, தமிழ் பேசும் மக்களின் பிரச்சினைகள்பற்றிப் பேசும்போது நீங்கள் அதனைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அதனை அரசாங்கம் புரிகின்றதோ இல்லையோ, குறிப்பாக அரசாங்கத்தில் அங்கம் வகிக்கின்ற தமிழ் பேசும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் புரிந்துகொள்வவில்லை என்பது இன்று நடைபெற்ற கட்சித் தலைவர்களின் கூட்டத்திலே தெளிவாகத்

தெரிந்தது. கட்சித் தலைவர்களுடைய கூட்டத்தில் யார், யார் அரசாங்கத்துக்கு எதிராகப் பேசுகின்றார்கள்? அரசுக்கு எதிராக யார், யார் என்ன செய்கின்றார்கள்? என்ற விடயம் சம்பந்தமாகத்தான் அரை மணித்தியாலமாகப் பேசப்பட்டது.

ஆகவே, கௌரவ அமைச்சர் அவர்களே, மலையகத்திலிருந்து வெளியேறி, கிளிநொச்சி போன்ற பிரதேசங்களில் வாழ்கின்ற மக்களுக்கு நீங்கள் இச்சட்டத்தினூடாக என்ன உரிமையை வழங்கப்போகின்றீர்கள் என்பதனை நிச்சயமாகக் கூறவேண்டும். மேலும், நீங்கள் நுவரெலியா, கண்டி போன்ற பிரதேசங்களில் வாழ்கின்ற மக்களுக்கு அரசு காணிகளைப் பகிர்ந்தளிப்பது தொடர்பிலான சட்டமூலத்தையும் கொண்டு வர வேண்டும் என்று கேட்டு, விடைபெறுகின்றேன்.

[ဇု.စာ. 6.18]

ගරු ශ්‍රියානි විජේවික්‍රම මහත්මිය

(மாண்புமிகு (திருமதி) ஸ்ரீயாணி விஜேவிக்கிரம)

(The Hon. (Mrs.) Sriyani Wijewickrama)

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, ඉතාමත් වැදගත් පනත් කෙටුම්පතක් සම්බන්ධයෙන් කථා කරන්නට අවස්ථාව ලබා දීම ගැන ඔබතුමාට මගේ ස්තූතිය පුද කරනවා.

අපේ රජය විසින් ජනතාවට සහන සලසන්නට ඉතාම හොඳ හිතක් ගෙනැවිත් තිබෙන පනත් කෙටුම්පතක් විධියට මෙය අපි දකිනවා. පසු ගිය තිස් අවුරුදු යුදමය කාල සීමාව තුළ අපේ රටේ විවිධ ප්‍රශ්න ඇති වුණා. ජනතාවගේ දේපොළ අහිමි වුණා; ජීවිත අහිමි වුණා. ඒ වාගේ වාතාවරණයක් තුළ අධිකරණයට එන්නට නොහැකි වූ අය ඉන්න පුළුවන්. නමුත් මේ නීතිය ක්‍රියාත්මක කිරීමේදීත් යම් යම් ගැටලු සහගත තත්ත්වයන් ඇති වීමේ හැකියාවක් තිබෙනවා. මොකද, මේ පනත් කෙටුම්පතේ අර්ථ නිරූපණය පැහැදිලි නැහැ. ප්‍රමාණවත් නැහැ. විශේෂයෙන්ම මෙහි අර්ථ නිරූපණය -

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා

(குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Chairman of Committees)

Order, please! The Hon. Deputy Speaker will now take the Chair.

අනතුරුව නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා මූලාසනාරූඪ විය.

அதன்பிறகு, குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்
அக்கிராசனத்திளின்று அகலவே, பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்
தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereupon MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES *left the Chair*, and MR. DEPUTY SPEAKER *took the Chair*.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Deputy Speaker)

ගරු මන්ත්‍රීතුමිය කථා කරන්න.

ගරු ශ්‍රියානි විජේවික්‍රම මහත්මිය

(மாண்புமிகு (திருமதி) ஸ்ரீயாணி விஜேவிக்கிரம)

(The Hon. (Mrs.) Sriyani Wijewickrama)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඒ වාගේම රටේ මූලික නීතියක්ව තිබුණු කාලාවරෝධී නීති තත්ත්වයට වෙනසක් නමයි අපි ඇති කර තිබෙන්නේ. අපි කියනවා, ඒක ව්‍යතිරේකී අවස්ථාවක් කියා. මෙයින් අපි අරමුණු කර ගෙන තිබෙන ප්‍රශ්නය

තමයි එල්ටීටීඊ ත්‍රස්තවාදය නිසා ඉඩම් වැනි නිශ්චල දේපොළ පිළිබඳ අයිතිවාසිකම් අහිමි වුණු අයට සහන සැලසීම. විශේෂයෙන්ම මම මෙහි දකිනවා, රටේ තිබෙන මූලික නීති සිද්ධාන්තයක් වන කාලාවරෝධී නීතියට ව්‍යතිරේකී අවස්ථාවක් හැටියට මේක ක්‍රියාත්මක වන නිසා ඒක උතුරු නැහෙනහිරට විතරක් සීමා වෙනවා නම් හොඳයි කියලා. මෙහිදී නඩුව කියන්න එන පුද්ගලයා මේ අර්ථ නිරූපණයට වැටෙනවාද නැද්ද කියන එක තීරණය කරන්න වෙන්වෙන්නේ සිද්ධිමය කරුණු මතයි. එහිදී විනිශ්චයකාරවරුන් මොන විධියට මේක අර්ථ නිරූපණය කරයිද කියන ගැටලුව මතු වෙනවා. "අවාසි සහගත තැනැත්තා" කියන කාරණය එක දිසා අධිකරණයක එක විධියකටත්, තවත් දිසා අධිකරණයක ඊට භාත්පසින්ම වෙනස් විධියකටත් විසඳීමේ හැකියාවක් ඇති වෙන්න පුළුවන්. ඒ නිසා ඒ වාගේ අවුල් සහගත තත්ත්වයක් ඇති වේවිද කියන කාරණය නීතිඥවරියක් විධියට මම දකිනවා.

මේ පනතේ මුවාවෙන් අත් කුවිතාන්සි මත වංචනික විධියට දේපොළ විකුණලා ගිය, අයිතිවාසිකම් සම්පූර්ණයෙන්ම අහහැරලා ගිය අයත් මේකට ඇතුළත් වෙන්න ඉඩකඩ තිබෙනවා. මෙන්න මේ වාගේ කරුණු වළක්වන්නට ඕනෑ. ඒ වාගේම අතීතයට බලපාන නීතියක් තමයි අපි අද පනවන්නේ, ගරු ඇමතිතුමනි. එතකොට නීති පැනවීමේදී නීති සිද්ධාන්ත එක්ක සම්පූර්ණයෙන්ම ගැටෙන නීතියක් මේක. නමුත් අපට මේ නීතියෙන් අසාධාරණයට ලක් වූ පිරිසට සහන සලසන්න අවශ්‍ය වුණත් එතැනදී නීති සිද්ධාන්ත සම්බන්ධයෙන් ගැටලුවක් මතු වෙනවා. ඒ වාගේම නිශ්චල දේපොළවලට අදාළව කාලාවරෝධී අයිතිවාසිකම් සම්බන්ධයෙන් කපා කරද්දී අනුන්ගේ දේපොළක් අවුරුදු දහයක් භුක්ති වින්ද කෙනකුට ප්‍රකාශන ඔප්පුවක් මගින් තමන්ගේ අයිතිවාසිකම් කියන්න හැකියාවක් තිබෙනවා. මේ වනකොට එවැනි ඉඩම්වලට ප්‍රකාශන ඔප්පු හදා ඒ ඉඩම් විකුණුවාම සද්භාවයෙන් ඒවා මිල දී ගත්තු අය ඉන්න පුළුවන්. ප්‍රකාශන ඔප්පු හදා තමන්ගේ අයිතිවාසිකම් කියා යම් යම් බැංකුවලට දේපළ උකස් කර විශාල ණය මුදල් ලබා ගත්තු අය ඉන්නත් පුළුවන්. එවැනි අවස්ථාගත කරුණුවලදී විශාල ගැටලු මතු වෙන්න පුළුවන් තත්ත්වයක් තිබෙනවා. ඒ වාගේම විනිශ්චිත කරුණු සම්බන්ධයෙන් ගරු අපීන් පී. පෙරේරා මන්ත්‍රිතුමාත් කපා කළා. අධිකරණයෙන් තීන්දුවක් දී තිබෙන කරුණක් සම්බන්ධයෙන් නිශ්චය කරන්නේ කොහොමද කියන කාරණය මෙම පනත් කෙටුම්පතින් පැහැදිලි වෙන්නේ නැහැ. ඒ වාගේම රජයේ ඉඩම් සම්බන්ධයෙන් කපා කරනකොට මේ ඉඩම්වල අයිතිය ලබා දීමේදී, අම්පාර දිස්ත්‍රික්කයේ ජීවත් වන අය විධියට අපේ ජනතාවටත් තවම අත්හැරලා ගිය තමන්ගේ ඉඩම්වලට එන්න බැරි වෙලා තිබෙනවා. ඒවායේ කවුරුවත් නැති වුණත් තවමත් යන්න බැරි වුණු අවස්ථා තිබෙනවා. මොකද, රජයේ නිලධාරීන් දැන් සමහර ඉඩම් දෙන්න කැමැති නැති නිසායි. රටේ එවැනි තත්ත්වයක් තිබෙනවා.

විශේෂයෙන් උතුරු නැහෙනහිර පළාත්වල දුප්පත් මිනිස්සු මේ ප්‍රදේශ අත්හැරලා ගියේ නැහැ. පොහොසත් අය තමන්ගේ ඉඩම් අත්හැරලා තමන්ට පහසුකම් තිබෙන ප්‍රදේශවලට ගියා. එල්ටීටීඊයට උදවු කරන්න ඕනෑ නිසා පිට රටවලට ගිහිල්ලා සල්ලි සොයා සොයා එවපු කොටසකුත් ඉන්නවා. විශේෂයෙන්ම, එල්ටීටීඊයට උදවු කරන්න ගිය පිරිසට මේ රැකවරණය ලබා ගැනීමට ඉඩ නොදිය යුතුයි. අපේ ආණ්ඩුව බොහොම හිත හොඳින් මේ පනත් කෙටුම්පත ගෙනාවත් මේකෙන් සාමාන්‍ය අභිසක ජනතාවටත් පාඩු වෙන්න පුළුවන්. මොකද, මේ වනකොට යුද්ධය ඉවර වෙලා අවුරුදු 5ක් විතර වෙනවා. ඔක්කොට බලනකොට අවුරුදු 35ක විතර කාලය තුළ සද්භාවයෙන් තමන්ගේ දේපළ සංවර්ධනය කර ගත්තු අය ඉන්නවා. ගෙවල් දොරවල් හදා ගත්තු අය ඉන්නවා. හිස් ඉඩම් දමා ගිය පුද්ගලයන් කෝටි ගණනක් වටිනා සංවර්ධනය කරපු ඉඩමක් ඉල්ලුවොත් ඒ අවස්ථාවේදී මේ

කාරණය සාධාරණව විනිශ්චය කරන්නේ කොහොමද? ඒ නිසා එවැනි ගැටලු මතු වෙන්න පුළුවන්.

මේ පනත් කෙටුම්පත සම්මත වෙලා ක්‍රියාත්මක කරන කොට මුදල් අය කර ගැනීම වාගේ අවස්ථාවලදී වාසි ලබා ගන්න පුළුවන්. නමුත් වන්දි නඩු වාගේම ඇක්සිඩන්ට් එකක් වුණු කෙනෙකුට නඩු දමන්න බැරි අවස්ථා තිබෙන්න පුළුවන්. එවැනි අවස්ථාවලට මේක හොඳයි. නමුත් මේවා උසාවි ක්‍රමයක් පැවතුණු ප්‍රදේශ. උසාවි තිබුණා. නඩු ඇහුවා. මේවා සියල්ල අමතක කරලා විනිශ්චය දුන්නු ප්‍රදේශවල, යන්න එන්න පුළුවන්කම තිබුණු ප්‍රදේශවල ජනතාවට, එල්ටීටීඊ ත්‍රස්තවාදය හරි, ආයුධ සන්නද්ධ කණ්ඩායමක් හරි බලපෑමක් කළාය කියන පළියට අධිකරණයට එන්න අවස්ථාව ලබා දුන්නොත් ඒක ප්‍රශ්නයක්. ඒ නිසා මෙවැනි ගැටලු රාශියක් මතු වෙනවා.

මම තවත් එක කරුණක් කියන්න ඕනෑ. නැවත පදිංචි කිරීම සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කරන්න නැවත පදිංචි කිරීමේ අමාත්‍යාංශයක් පිහිටුවා තිබෙනවා. ඒ අමාත්‍යාංශයේ විෂය පථය පුළුල් කරන්න ඕනෑ. පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරියක් විධියට මමත් පහු ගිය දවස්වල අම්පාර දිස්ත්‍රික්කය සඳහා ප්‍රතිපාදන ලබා ගත්තා. නමුත් තවම පදිංචි කළේ නැති, අවතැන් වුණු සිංහල ජනතාවත් ඉන්නවා. ඒ ලැබුණු මුදල්වලින් ගෙවල් හදන්න විධියක් නැහැ. ගරු බැසිල් රාජපක්ෂ ඇමතිතුමාත් දැන් මේ සභා ගර්භයේ ඉන්නවා. ඒ නිසා නැවත පදිංචි කරවීමේ අමාත්‍යාංශයටත් ඒ අවශ්‍යතාවත් අනුව මුදල් යොදවන්නට

අවස්ථාව සලසා දෙන්නට ඕනෑ කියලා මා කියන්න කැමැතියි. ඒ වාගේම මේ නීතිය පනවන වෙලාවේ විශේෂයෙන්ම මේ ගරු සභාවේ අවධානයට යොමු කළ යුතු තවත් කාරණයක් තිබෙනවා.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Deputy Speaker)

ගරු මන්ත්‍රිතුමියනි, කාලය අවසානයයි.

ගරු ශ්‍රියානි විජේවික්‍රම මහත්මිය

(மாண்புமிகு (திருமதி) ஸ்ரியாணி விஜேவிக்கிரம)

(The Hon. (Mrs.) Sriyani Wijewickrama)

අද වන කොට උතුරු නැහෙනහිර ප්‍රදේශවල රජයේ ඉඩම් සඳහා වංචනික විධියට ඔප්පු හදාගත් විශාල පිරිසක් සිටිනවා. රජයේ ඉඩම් සඳහා වංචනිකව ඔප්පු හදාගෙන තිබෙන අයට එම රැකවරණය ලබා නොදීමට කටයුතු කරන්නට ඕනෑ.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Deputy Speaker)

බොහොම ස්තූතියි.

ගරු අල්හාජ් ඒ.එච්.එම්. අස්වර් මහතා

(மாண்புமிகு அல்ஹாஜ் ஏ.எச்.எம். அஸ்வர்)

(The Hon. Alhaj A.H.M. Azwer)

Sir, -

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Deputy Speaker)

Yes, Hon. Azwer.

ගරු අල්හාජ් ඒ.එච්.එම්. අස්වර් මහතා

(மாண்புமிகு அல்ஹாஜ் ஏ.எச்.எம். அஸ்வர்)

(The Hon. Alhaj A.H.M. Azwer)

Sir, I wish to submit my position on this very important Bill, which is being debated. Particularly after

[ගරු අල්හාජ් ඒ.එම්.එම්. අස්වර් මහතා]

doubts were cast by the Hon. (Mrs.) Sriyani Wijewickrama, we need certain explanations on the amendments that have been proposed. Although we are Members of the Government, we need a certain amount of time to reassess the whole situation. The Hon. Ajith Perera also, a little while ago, spoke about the need for reassessment and I support what he said.

Sir, since this Bill is a very important one as far as this country is concerned, let us postpone this Debate. Since it is such an important Bill, we have to discuss it fully.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා

(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)
(The Hon. Dinesh Gunawardena)

Considering the request of the Hon. Members wanting more time for the Debate, the Government is ready to give more time, Hon. Deputy Speaker.

ගරු අජිත් පී. පෙරේරා මහතා

(மாண்புமிகு அஜித் பி. பெரேரா)
(The Hon. Ajith P. Perera)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මෙම නීතිය ඉතාම වැදගත්, ඉතාම හදිසි එකක්. නමුත් මගේ යෝජනාව වන්නේ මෙය උපදේශක කාරක සභාවට යොමු කරලා, මේ අර්ථ නිරූපණයත් පිළිබඳව තිබෙන ගැටලු විසඳා ගෙන නැවත දෙවන වර කියවීමේ

ජන්දය සඳහා ඉදිරිපත් කරන්න කියන කාරණයයි. එය වඩාත් ප්‍රායෝගිකයි. ඒ වාගේම මෙය නැවත ඉක්මනින් විවාදයට ගන්න කියලාත් මම ඉල්ලා සිටිනවා.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)

එකී ඉල්ලීම අනුව මෙම විවාදය පසු දිනකට කල් තබනවා.

විවාදය කල් තබන ලදී.

விவாதம் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.
Debate stood adjourned.

කල්තැබීම

ஒத்திவைப்பு
ADJOURNMENT

එකල්හි වේලාව අ.හ. 6.30 වූයෙන් නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා විසින් ප්‍රශ්නය නොවීමසා පාර්ලිමේන්තුව කල් තබන ලදී.

පාර්ලිමේන්තුව ඊට අනුකූලව, 2014 අගෝස්තු 08 වන සිකුරාදා අ.හ. 1.30 වන තෙක් කල් ගියේ ය.

அப்பொழுது, பி.ப. 6.30 மணியாகிவிட்டவே பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள் வினா விடுக்காமலேயே பாராளுமன்றத்தை ஒத்திவைத்தார்.

அதன்படி பாராளுமன்றம், 2014 ஓகஸ்ட் 08, வெள்ளிக்கிழமை பி.ப. 1.30 மணிவரை ஒத்திவைக்கப்பட்டது

It being 6.30 p.m., MR. DEPUTY SPEAKER adjourned Parliament without Question put.

Adjourned accordingly until 1.30 p.m. on Friday, 8th August, 2014.

සැ.යු.

මෙම වාර්තාවේ අවසාන මුද්‍රණය සඳහා ස්වකීය නිවැරදි කළ යුතු තැන් දක්වනු ලබන මන්ත්‍රීන් මින් පිටපතක් ගෙන නිවැරදි කළ යුතු ආකාරය එහි පැහැදිලිව ලකුණු කොට, පිටපත ලැබී දෙසතියක් නොඉක්මවා **හැන්සාඩ්** සංස්කාරක වෙත ලැබෙන සේ එවිය යුතුය.

குறிப்பு

உறுப்பினர் இறுதிப் பதிப்பிற் செய்யவிரும்பும் பிழை திருத்தங்களைத் தமது பிரதியில் தெளிவாகக் குறித்து அதனைப் பிழை திருத்தப்படாத பிரதி கிடைத்த இரு வாரங்களுள் **ஹன்சாட்** பதிப்பாசிரியருக்கு அனுப்புதல் வேண்டும்.

NOTE

Corrections which Members suggest for the Final Print should be clearly marked in their copy and sent to be Editor of HANSARD within two weeks of receipt of the uncorrected copy.

Contents of Proceedings :

**Final set of manuscripts
Received from Parliament :**

Printed copies dispatched :

දායක මුදල් : පාර්ලිමේන්තු විවාද වාර්තාවල වාර්ෂික දායක මිල රු. 2178කි. පිටපතක් ගෙන්වා ගැනීම අවශ්‍ය නම් ගාස්තුව රු. 18.15කි. තැපැල් ගාස්තුව රු. 2.50කි. කොළඹ 6, කිරුළපන, පාමංකඩ පාර, අංක 102, පියසිරි ගොඩනැගිල්ලේ රජයේ ප්‍රකාශන කාර්යාංශයේ අධිකාරී වෙත සෑම වර්ෂයකම නොවැම්බර් 30 දාට ප්‍රථම දායක මුදල් ගෙවා ඉදිරි වර්ෂයේ දායකත්වය ලබා ගෙන විවාද වාර්තා ලබාගත හැකිය. නියමිත දිනෙන් පසුව එවනු ලබන දායක ඉල්ලුම් පත් භාර ගනු නොලැබේ.

சந்தா ; ஹன்சாட் அதிகார அறிக்கையின் வருடாந்த சந்தா ரூபா 2,178. ஹன்சாட் தனிப்பிரதி ரூபா 18.15. தபாற் செலவு ரூபா 2.50. வருடாந்த சந்தா முற்பணமாக அத்தியட்சகர், அரசாங்க வெளியீட்டலுவலகம், இல. 102, பியசிறி கட்டிடம், பாமன்கடை வீதி, கிருளப்பனை, கொழும்பு 6 என்ற விலாசத்திற்கு அனுப்பி பிரதிகளைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். ஒவ்வோராண்டும் நவம்பர் 30 ஆந் தேதிக்கு முன் சந்தாப்பணம் அனுப்பப்பட வேண்டும். பிந்திக் கிடைக்கும் சந்தா விண்ணப்பங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டா.

Subscriptions : The annual subscription for Official Report of Hansard is Rs. 2,178. A single copy of Hansard is available for Rs. 18.15. (Postage Rs. 2.50) Copies can be obtained by remitting in advance an annual subscription fee to the SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PUBLICATIONS BUREAU, No. 102, Piyasiri Building, Pamankada Road, Kirulapone, Colombo 6. The fee should reach him on or before November 30 each year .
Late applications for subscriptions will not be accepted.